

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

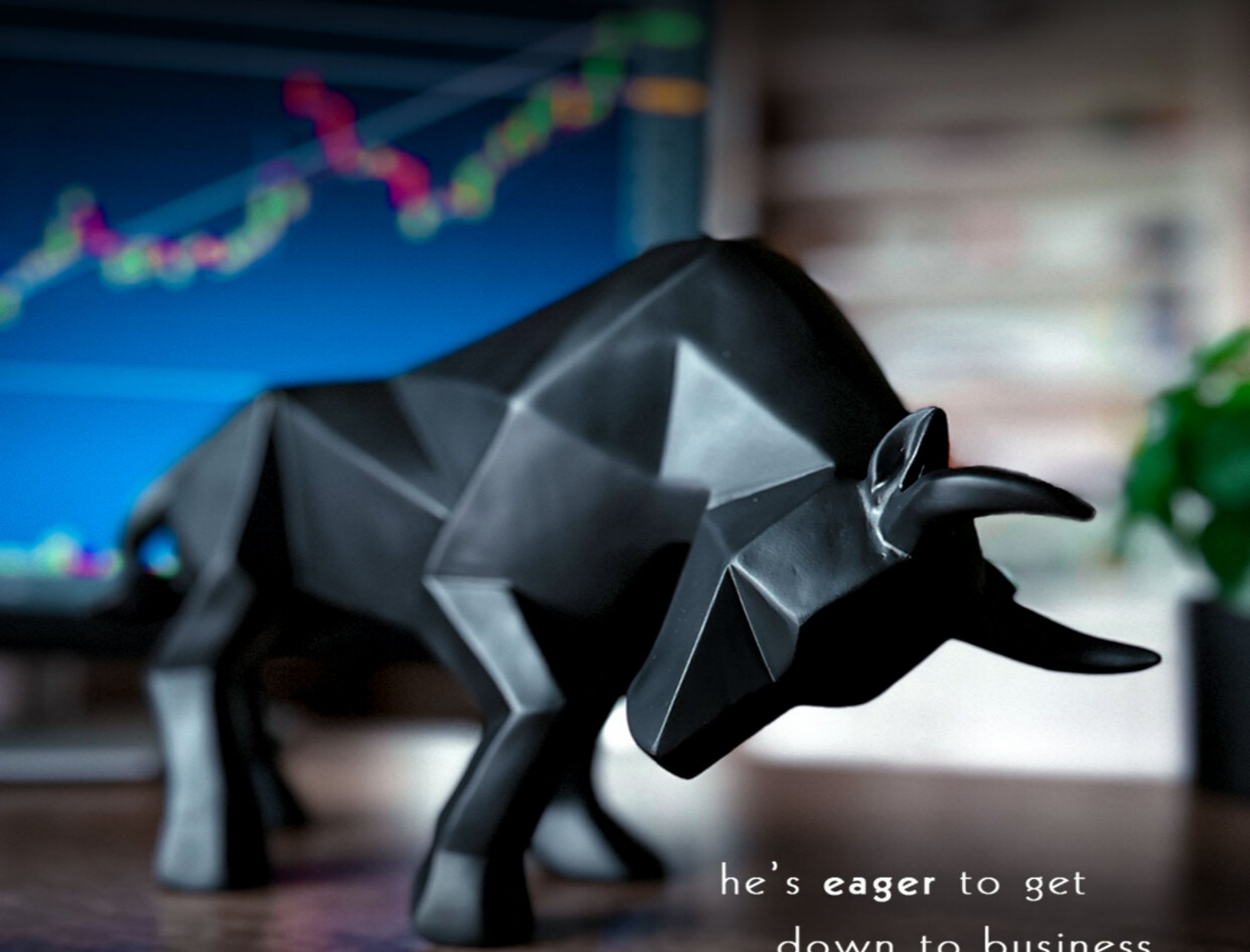
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE broker

he's **eager** to get
down to business

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
NIKKI SLOANE

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

TELİF HAKKI

Metin telif hakkı © 2025 Nikki Sloane Kapak

telif hakkı© 2025 Shady Creek Yayıncılık

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, 1976 tarihli ABD Telif Hakkı Yasası kapsamında izin verilen durumlar haricinde, yayıncının önceden yazılı izni alınmaksızın herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez ya da bir veritabanında veya erişim sisteminde saklanamaz.

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır.

Varlık Sürümü

İÇİNDEKİLER

BİR
İKİ
ÜÇ
DÖRT
BES
ALTI
YEDİ
SEKİZ
DOKU
Z ON
ON BİR ON
İKİ ON ÜÇ
ON DÖRT
ON BES
ON ALTI
ON YEDİ ON
SEKİZ ON
DOKUZ YIRMI
YIRMI YIRMI
İKİBİR
YIRMI DÖRT
YIRMI ÜÇ YIRMI
BES

[YİRMİ ALTI](#)
[YİRMİ YEDİ](#)
[YİRMİ SEKİZ](#)
[YİRMİ DOKUZ](#)
[OTUZ](#)
[OTUZ BİR](#)
[OTUZ İKİ](#)
[OTUZ ÜÇ](#)
[SONSÖZ](#)

[Teşekkür ederim](#)
[Nikki 'dan daha fazlası](#)
[SloaneNikki Sloane hakkında](#)

BİR

Noah

Bir anlaşmayı sonuçlandırmak için hiç bu kadar zorlanmamıştım ve bunun pazarlık koşullarıyla ya da taraflardan birinin zor davranmasıyla hiçbir ilgisi yoktu. Aslında karşımda duran adam da bu işi bitirmek için en az benim kadar hevesliydi.

Sorun odanın diğer tarafındaki çıplak adamdı.

Adamın bilekleri ve ayak bilekleri tuğla duvara sabitlenmiş olan büyük Aziz Andrew Haçı'na zincirlenmişti, ancak bağları konusunda endişeli görünmüyordu. Hayır, heyecanlı bakışları kendisine yaklaşan kadına kilitlenmişti ve kadın elini çıplak göğsünde gezdirmek için uzandığında adamın sertleşmiş aleti sarsıldı.

Kadın tamamen askısız, pileli bir korse ve ona uygun diz boyu bir etek giymişti. Her şey o kadar dardı ki, belini inanılmaz derecede daraltıyordu, sanki görünmez bir el vücudunu sıkıyordu. Kıvrımlarını yukarı doğru zorluyor, göğüslerinin korsenin üstünden dışarı çıkma tehdidinde bulunmasına neden oluyordu.

Normalde , ama-

Lanet olsun, şu anda odaklanmak yeterince zordu. Dikkatimin dağılmasına bir de güzel, büyük bir çift çıplak meme eklememe gerek yoktu.

"Bu benim ilk özel parçalarımдан biriydi," diyor Clay. "Yirmi saatimi aldı ama artık daha verimliyim. Müşterinizin teslim tarihine yetişmemde bir sorun olmaz."

Bakışlarım tekrar önümdeki adama kaydı.

Clay Crandall'la ilk tanıştığımda, üst düzey BDSM mobilyaları yaptığını söylediğinde ona inanmakta güçlük çekmiştim. Adam öyle görünüyordu ki

çekingen, çok muhafazakar, çok ... *iyi-nerdy*. Hatta taktığı gözlüğe kadar.

Esaret altındaki insanlardan çok, hesap tablolarına hoşlanan bir adama benziyordu.

Ama bu benim açımdan acemice bir hataydı. Yargılamaktan ya da varsayımlarda bulunmaktan daha iyisini bilecek kadar uzun süredir bu yaşam tarzının içindeydim. New York'ta yıllarca üye olduğum seks kulübünde her türden farklı insan vardı. Club Eros'taki ilk seferim bana Nashville'deki sahnenin de farklı olmadığını göstermişti.

Başımı Aziz Andrew Haçı'na doğru çevirdim ve orada oynayan çifti görmezden gelmek için elimden geleni yaptım. "Resimler yaptığınız işin hakkını vermiyor."

Clay bana minnettar bir gülümseme fırlattı.

Web sitesindeki fotoğraf galerisinin tamamına baktım. Düz, iki boyutlu bir dünyada, şık, zevkli mobilyalar seksi görünüyordu, ama gerçek hayatta? Kıyaslanamazdı. Mobilyalar büyüleyiciydi.

O olmadan, Club Eros'un bu yan odası bir seks kulübünden bekleyebileceğiniz türdendi. Duvarları kırmızı, zemini siyahtı ve mekân ortalama bir havadaydı. Hatta belki biraz sıkıcıydı. Ancak siyah katlanır sandalye sıralarının ortasında bir koridor vardı ve gözünüzü doğrudan sahne benzeri platforma götürüyordu.

Üzerine tünemiş iki büyük ahşap giriş 'X' şeklinde kesişerek tuğla duvar boyunca uzanıyordu. Aziz Andrew Haçı kullanılmadığında bile, bu parça bir gösteri merkezi olmak zorundaydı. Bu klişe odayı seks kokan ve güç hakkında fısıldayan bir şeye dönüştürdü. Club Eros'u meşrulaştırdı.

Ve bu tam da New York'taki kulübün şeydi.

Sahnede, kadın partneriyle alay ediyordu. Sırtını ona dönmüş, kıcını onun ereksiyonuna sürüyordu. Adam inlediğinde, kadın eteğinin kenarlarını kalçalarının üzerinden yukarı doğru sıyrarak tamamen çıplak olan alt bedenini ortaya çıkardı. Bakışlarımın bacaklarının arasındaki yarıktaki oyalanmasına izin vermemem imkânsızdı.

Kulübe Clay'le anlaşmak için gelmişim, oynamak için değil, ama aletim özlemle zonkluyordu.

Taşındığımdan beri kimseyle yatmamıştım ve bir ay olmuştu. Hayır, bekle, daha uzun zaman oldu. Daha çok *beş* hafta gibi. Elim bugünlerde epey zorlanıyordu.

Clay çifte baktı ama kayıtsız görünüyordu. Sanki bu, artık ilgisini çekmeyecek kadar çok gördüğü bir şeymiş gibi

onu. Ya da belki de ilgisizliği gösteriye değil, onu gerçekleştiren insanlara yönelikti.

Sahnedeki adam ve kadın bizden sadece biraz daha büyüktü. Her ikisi de kırklı yaşlarında görünüyordu ve her ikisi de iyi görünümlüydü. Ama arka sıradaki katlanır sandalyelerde oturup doğaçlama gösteriyi izleyen ve kibarca toplantımızı bitirmemizi bekleyen Clay'in erkek ve kız arkadaşıyla yarışamazlardı.

Club Eros'a ilk gelişimde 'teşhirci gecesi' düzenlenmişti ve sahneye ilk olarak Travis ve Lilith ıkmıştı. Ama onların sahnesi başlamadan önce, daha sonra Clay olduğunu öğreneceğim bir adam, yastıklı bir testere atına benzeyen bir mobilya parçasıyla ortaya ıktı. Siyah ayakları, kırmızı vurgularla süslenmiş siyah deri bir st kısmı vardı ve birçok noktasından gümüş halkalar sarkıyordu.

Bu halkalar Travis'e ipini partnerini bağlayabileceği pek çok yer sağlıyordu. Onlar performanslarını sergilerken Clay kenarda durmuş, çalışanını denetleyen bir patron gibi onu izliyordu.

Gösteri çok ateşliydi, ama gösteri sırasında bakışlarım Lilith'in çıplak bedeninden ayrılıp altındaki banka kaymıştı. New York'taki kulbmn sahipleriyle arkadaştım ve bir zindan eklemeyi planladıklarını biliyordum. Bunun gibi bir parça harika bir ek olurdu.

Ben de Clay'i arayıp nereden aldığını sordum. Bana kartını verdi, web sitesinin adresini mal sahibi arkadaşlarıma gönderdim ve kendimi küçük bir komisyon karşılığında anlaşmaya aracılık ederken buldum. Dört zel parça - Clay'in şimdiye kadar aldığı en büyük sipariş olduğunu söylemişti. Ama onları zamanında teslim edebileceğinden emindi.

Onu çok az tanıyordum ama titiz kişiliğine bakılırsa doğruyu söylediğinden emindim.

"Müşterinizin devam etmek istediğini varsayarsak," Clay'in sesi profesyoneldi, "malzemeleri sipariş edebilmem için yüzde elli peşinata ihtiyaım olacak."

Başımı salladım. "Proje hakkında ne tür güncellemeler alacaklar?"

"Genellikle eser bittiğinde fotoğraflarını gönderiyorum."

Sahnedeki kadın adamla alay etmeyi bitirmişti. Muhtemelen adamın sikini sabitlemek için bir elini arkasına götürdü ve kendini adamın üzerine bıraktı. Kadının gözleri kapandı, adamın başı geriye eğildi ve ikisi de derin bir zevk i çekişi yaptı.

Sikeyim.

Adamdan istediği her şeyi almasını izlemek çok seksiydi. Ona ulaşmaya çalışırken kollarındaki kaslar esnedi ve kasıldı

ama kelepçeleri tarafından geri çekildi. Ama bunun onu durdurmak istediği için olmadığını biliyordum. Elleri muhtemelen kızın belini kavramak ve onu becerme temposunu kontrol etmek için acıyordu ama hayır.

Yetki ondaydı.

Başını eğip sahneyi izleyen birkaç kişiye baktığında, onun oyuncağı olmayı seviyor gibi görünüyordu.

Odaklan.

"Göndermeden önce parçaları incelememe izin verir misiniz?" diye sordum.

Clay'in kaşları birbirine çarptı. Tam olarak kaşlarını çatmamıştı ama bu fikri sevmediği belliydi. "Bunu benim atölyemde yapmak zorundasın ve ben genellikle müşterilerin oraya inmesine izin vermem."

Kalitesini eksik bulabileceğimden endişe etmediğini hissettim; rahatsızlığı başka bir şeyden kaynaklanıyordu. Belki de atölyesini güvenli bir alan olarak görüyor ve mahremiyetinden ödün vermek istemiyordu.

Ama onların komisyoncusu olarak, müşterilerime karşı bir görevim vardı.

"Bu tipik bir sipariş değil," dedim. Yani kapatmak istiyorsa, burada esnek olması gerekiyordu.

"Hayır, değil," diye gönülsüzce kabul etti. Bir elini kalçasına koyabilmek için takım elbise ceketinin kenarını geriye itti. "Müşterileriniz bitmiş parçaları incelemenizi istiyorsa, buna izin vermekte bir sorun görmüyorum."

"Mükemmel. O halde müşterilerim teklifinizi kabul ediyor ve" elimi öne doğru ittim, "sanırım anlaştık."

Clay'in iyi bir poker yüzü vardı. Memnun gülümsemesi sınırlıydı ama gözleri onu ele veriyordu. Adam çok memnundu ve neden memnun olmasındı ki? Bu işten iyi para kazanacaktı ama mesele sadece para değildi. Yaptığı iş onun için sanattı ve görülmeyi hak ediyordu.

El sıkıştıktan sonra bakışlarım Aziz Andrew Haçı'nın üzerinde oynayan çifte kaydı. Adam partnerine öyle bir açlıkla bakıyordu ki, bunu içimin derinliklerinde hissettim. Yine de birlikte olduğu kadına değil - özlemim daha genel ve yaygındı.

Aralarındaki bağlantıyı kıskanıyordum.

New York'ta yaşadığım onca yıl boyunca böyle bir şey bulamamıştım. Ama o kadar stresli ve meşguldüm ki kendime bile zaman ayıramıyordum. Kesinlikle başkasına ayıracak zamanım yoktu.

Nashville'de her şeyin farklı olma ihtimali var mıydı? Öyle umuyordum.

Emlakçım ev için teklifin kabul edildiğini söyledikten sonraki ilk otuz dakikada hem heyecan hem de endişe duymuştum. Hesaplamaları defalarca yapmıştım ve ipoteği karşılayabileceğimi biliyordum. Ayrıca, 'kötü günler' hesabımda bol miktarda para vardı. Ne olursa olsun, iyi olacaktım.

Yine de hiçbir ikna çabası tedirginliğimi gidermedi. Daha önce hiç ev sahibi olmamıştım. Ve bu *büyüktü*.

Otuz altı yaşında bekâr bir adam için çok fazlaydı ama evi sevmiştim. Sadece alanını değil, mahallesini, yeni işime yakınlığını ve en iyisi de onu düpedüz kelepir bir fiyata almıştım. Aylarca piyasada kalmış ve birkaç kez fiyat indirimine gitmişti. Satıcının durumunu bilmiyordum ama motive olduğu açıktı.

Neyse ki kapanış gününe kadar endişem buharlaştı.

Menajerim bana her şeyin hazır olduğunu söylemişti. Sabah dokuzda son bir kontrolden geçecektim ve sonra bankaya gidip imzayı atacak ve anahtarları alacaktık. Kendimi hiç olmadığım kadar yetişkin gibi hissediyordum.

Evin önüne geldiğimde temsilcimin arabası dışarıdaydı ama garaj yolunda park etmiş başka bir araba daha vardı. Evin satıcısı girişte bizi bekliyordu.

"Ben Judy," dedi kadın.

Ellili yaşlarının ortalarında görünüyordu ve o kadar zayıftı ki, güçlü bir rüzgâr onu uçurabilirdi. Bana gülümsemeye çalışırken bile yüzü sertti.

"Umarım burada olmamın bir sakıncası yoktur," diye devam etti, "ama sana işlerin nasıl yürüdüğünü göstermek istedim." Sanki bana büyük bir iyilik yapıyormuş ve minnettar olmalıymışım gibi konuştu.

Menajerim Rob'la bakiştık ama ben bunu geçiştirdim ve dostça bir ses tonuyla konuşmaya çalıştım. "Merhaba. Ben Noah."

Sanki arkamdaki kapıdan başka birinin bekliyormuş gibi bana baktı. "Eşiniz de bize katılacak mı?"

Ne? "Karım mı?"

Judy yüzünü buruşturdu. Sonra yüz ifadesi değişti, sanki o ifadeyi sesli olarak yapmak istemediğini fark etmiş gibiydi. "Özür dilerim. Sanırım *ortağınızı* kastetmiştim."

"Ortağım yok."

Sanki beni doğru duymamış gibi gözlerini kırıştırdı. "Bu büyük evde tek başına mı yaşayacaksın?"

"Planımız bu." Bu onu ilgilendiren bir şey değildi.

"Ama sen çok gençsin." Gözleri şüpheyle doldu. "Bunu nasıl karşılayabilirsin?"

Rob'un gözleri inanılmaz derecede . "Bayan Malinger, bunun
."

Elimi sallayarak olmadığını söyledim. "Bir şirket için çalıştım. Manhattan'daki aracı kurumda çalıştım ve komisyonlarımı akıllıca değerlendirdim." Sahip olduğum en sahte gülümsemeyi takındım ve sorduğu sorudan heyecanlanmasam da etkilenmediğimi gösterdim.

Menajerim boğazını temizledi ve ses tonu kadına yönelikti. "Dışarı çıkarsanız müşterimin daha rahat hissedeceğini düşünüyorum. Soruları varsa, bunları kapanıştan sonra tartışabiliriz."

Judy, Rob aptallık ediyormuş gibi güldü. "Saçmalama, her şey yoluna girecek. Yoluna çıkmayacağıma söz veriyorum."

Ne demek istediğini kanıtlamak için kenara çekildi, telefonunu çıkardı ve ekrana bakarak biz yokmuşuz gibi davrandı. Bu Rob'un bana doğru bakmasına neden oldu ve yüzündeki ifade açık ve netti. "*Bu senin için sorun değil mi?*"

Ben başımı salladım. "*değil. Hadi edelim.*"

İlk başta Judy sözüne sadık kaldı. Girişte kaldı ve biz evin içinde yürürken bizi rahatsız etmedi ama ben yine de varlığını hissettim. Oturma odasına girip boş ve tozlu alanı tararken bakışları sırtıma saplandı. Sanki burası hâlâ onun eviymiş ve ben de izinsiz girmişim gibi hissetmekten kendimi alamadım.

Teknik olarak, ben kapanış belgelerini imzalayana kadar burası hâlâ onun eviydi.

Sola dönüp, saç, toz ve kırıntıların bir zamanlar bir yatağın başlığının oturduğu yerde mükemmel bir çizgi halinde halıyı kirlettiği ofisi ve ana yatak odasını keşfederken hiçbir şey söylemedi. Görevini yerine getirircesine sessiz kaldı.

Yanından geçip mutfağı, hiç silinmemiş gibi görünen dolaplar da dahil olmak üzere değerlendirdiğimizde.

Sanki zaman içinde biriken kir ve pislik dışında her şeyi dışarı çıkarmış gibiydi.

Evin son iki yıldır kiraya verildiğini anlıyordum ama kiracı temizlik konusunda berbat bir iş çıkarmış gibiydi ve Judy bunu düzeltmeye zahmet etmemişti.

Belki de sert oynadığım ve istediğinin çok altında bir teklifte bulunduğum için kızgındı. Karşı çıktığında, hayır demiştim. Bu evi seviyordum ama risk alıyordum ve kaybedersem sevdiğim başka bir evin karşıma çıkacağı gerçeğine guveniyordum. New York'taki dolarlarım Nashville'de çok daha fazla gidiyordu.

Hiçbir şekilde temizlik delisi değildim ama evin durumundan rahatsızdım. İçinde tüm eşyalarımın bulunduğu taşıma aracım yarın gelecekti ve eşyalarımı mevcut pisliliğin üzerine taşımak istemiyordum. Bu, ailemi arayıp yardım istemem gerektiği anlamına geliyordu, oysa onları bu pislikle rahatsız etmek istemiyordum.

İncelemeyi bitirdiğimizde Rob benden önce davrandı. "nce süpürge ni mi paketledin?"

Judy'nin kafası karışmıştı. "Ne demek istiyorsun?"

Ona sert bir bakış attı. "Hiçbir şey temizlenmiş gibi görünmüyor."

"Taşınmak dağınlıklıdır." Gözlerini devirdi. "Herkes yeni ev sahiplerinin taşınmadan önce temizlik yapacağını bilir zaten."

Menajerim onu garaja kadar takip etmemi işaret . Kapının arkasına geçtiğimizde sesini alçak tuttu. "Grdklerimin en kötüsü değil ama bana kalırsa, isterseniz temizlik kredisi istemekte haklısınız. Eminim buna karşı çıkacaktır ve bu da kapanışı yavaşlatabilir."

"Bu beni heyecanlandırmıyor ama sorun değil," dedim.

Anlaşmayı tamamlamak ve hayatımın bir sonraki bölümüne başlamak için sabırsızlanıyordum ve küçük bir karmaşanın bunu engellemesine kesinlikle izin vermeyecektim.

İKİ

Charlotte

Preston'ın benimle restoranın dışında buluşmasını beklerken Instagram'da gezindim ve Blooming Sage Lotions'dan bir görsele odaklandığımda kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Başlık, grafiğin üst kısmında kalın harflerle yazılmıştı.

Açıklamada şöyle yazıyordu.

Aşağıdaki paragrafı tararken kalbim dizlerime doğru daha da battı. İki gün önce bir müşteri, markasını hayvanlar üzerinde test yapmayan, zulümden arınmış bir şirket olarak inşa eden şirketin yalan söylediğini iddia etmişti.

Kafeslerdeki hayvanların yürek parçalayan resimleri de dahil olmak üzere pek çok kanıt vardı. Doğru olmasa bile, resimler yeterince zarar vericiydi, ancak gönderiden bu yana iki eski çalışan ortaya çıktı ve şirketin yaptığı korkunç şeyleri doğruladı ve genişletti.

Çiçek Açan Bilge'nin gönderdiği bu açıklama mı?

Davalarına yardımcı olacak *hiçbir şey* yapmadı. Sadece savunmacı değildi. Herhangi bir sorumluluk üstlenmek yerine suçu tedarikçilerine ve bu hoşnutsuz eski çalışanlara yükledi. Eğer hayvanlar üzerinde herhangi bir test yapıldıysa, bundan tamamen habersizlerdi.

Kurbanı oynadılar.

Bu saçmalık müşterilerinin hoşuna gitmeyecekti ve ateşli yorumların hızlı bir incelemesi de bunu kanıtlıyordu.

Restoranın tuğla duvarına yaslandım. Ne bok yiyeceğim ben?

Son iki yıldır bir sosyal medya fenomeni olmak için çok uğraştım. Platformumu oluşturmak, ağımlı geliştirmek ve içerik üretmek için sayısız saat harcadım. Çok büyük bir mücadele idi ve her yeni takipçiyi kazanmak için tırnaklarımla kazıyarak ilerlemem gerekiyordu.

İş seviyordum ama çok zordu. Çoğu zaman da çok az getirisi oluyordu. Babam çabalarımın boşa gittiğini iddia ederdi ama anlamazdı. Sosyal medyanın ne kadar önemli ve güçlü olabileceğini anlamıyor gibiydi ki bu ironikti. Milyonlarca dolarlık bir yetenek ajansına sahipti ve en büyük müşterisi Stella, TikTok ve Instagram'ın sevgilisiydi.

Blooming Sage fiyaskosu şu anda ihtiyacım olmayan bir başka sorundu. Bana ulaşan ilk markaydılar ve üç sponsorlu gönderi işbirliği yapmak istiyorlardı. İlkini zaten yayınlamıştım, bir sonraki de yarın yayınlanacaktı.

Tanrım, bu sözleşmeyi almak babama yan işimin tamamen başarısız olmadığını gösterebildiğim tek kanıttı. Hayallerimin bir yere . Tamamen ona bağımlı olmadığım bir gelecek.

Şimdi mevcut makarayı sökmek, bana ödedikleri parayı iade etmek ve anlaşmadan caymak zorunda kalacaktım. Şirketin yalanları karşısında dehşete düşmekle kalmamıştım, kendi hesabıma geri tepme riskini de göze alamazdım.

Akşam güneşi kamaştırdı ve makyajımın altında terlemeye başladım. Buraya gelirken tüm Uber yolculuğunu bu randevuyu kabul ettiğim için pişmanlık duyarak geçirmiştim ve bu Instagram gönderisini görmeden önceydi. Ama Warbler Entertainment'taki resepsiyonist hastalandığında ve babam benden onun yerine bakmamı istediğinde -hayır, bekle- şehre geleli bir ay bile olmamıştı.

Yıllardır Warbler'da çalışmamıştım. Ama yirmi yaşımıdayken bu işi yapmıştım, yani nasıl yapıldığını biliyordum ve şimdi beş parasız olduğum ve eve geri dönmekten başka seçeneğim olmadığı için tam olarak hayır diyemezdim.

Preston Lowe bir etkinlik planlayıcısıydı. İş ortağıyla birlikte gelip Troy Osbourne'un çıkış partisini Warbler'a önermiş ve görüşmelerinin ardından resepsiyona doğru yürüyüp benden numaramı istemişti.

ve ukalılığı biraz seksiydi.

Hazırlıksız yakalanmıştım, bu yüzden ona numaralarımı mesaj attığımda düşünmüyordum. Ayrılmadan önce omzunun üzerinden *"Belki bir ara yemeğe çıkarız ya da bir şeyler içeriz,"* gibi sıradan bir mesaj attı.

Randevuyu kabul etmemem gerektiğini biliyordum ama hayatım şu anda tam bir çöplük gibiydi, bir içkiden zarar gelmez diye düşündüm. İlgilenmesi gurur vericiydi ve ne yazık ki egomun yükselmesine ihtiyacım vardı.

Birkaç dakika erken geldi, ki bu güzeldi, ama sonra masamızın hazır olmadığı söylendi. *Masa* mı? Sadece içki alacağımızı sanıyordum. Beklerken havadan sudan konuşmaya çalıştı ve açıkçası bu konuda pek iyi değildim. Aklım Blooming Sage serpintisine çok odaklanmıştı.

"Yani hâlâ evde mi yaşıyorsun?" Ona sordum, ses tonuma dikkat etmedim, bu yüzden istemeden küstahça bir ses çıktı. Onu yargılamak niyetinde değildim ve buna kesinlikle yerim de yoktu. Sorun şu ki, artık eve geri dönmüştüm ve bu, yirmili yaşlarımızın ortasındaiken *ikimizin* de ailelerimizin çatısı altında yaşadığımız anlamına geliyordu.

En azından işleri iyi gidiyor.

Masamıza oturduktan sonra randevumuz hızla kötüye gitti. Bir şey onu rahatsız ediyordu ve sanki varlığımı unutmuş gibiydi. İlk geldiğinde telefonumu kaba bir şekilde kontrol etmişim, ama şimdi kendi ilacımın tadına bakıyordum.

Neye bu kadar olduğunu anlamam uzun sürmedi. Ya da daha doğrusu kime. Yanımızdaki masada oturan güzel kız belli ki annesiyle bir şeyler yaşıyordu ve o da buna çok ama çok takmıştı.

Meraklı mıydı, yoksa onu tanıyor muydu? Ona bakışları bana öyle düşündürdü.

Hangi içkiyi sipariş etmeyi planladığını sorarak benimle iletişim kurmasını sağlamaya çalıştım ama onunla rekabet edemedim. Oturduğu yerde donmuş kalmış, hem kızmış hem de tahrik olmuş gibi ona bakıyordu.

Servis görevlisi geldiğinde içki siparişimi verdim. Lavanta martini, tüm paylaşımlarımda tutarlı bir şekilde kullandığım renk düzeniyle harika görünecekti. Ama Preston sipariş vermedi.

Yan masamızdaki kız ayağa fırlayıp restorandan kaçtığında Preston da sandalyesinden kalktı.

"Ne yapıyorsun?" diye sordum.

Bana sanki beni daha önce hiç görmemiş gibi baktı. Sanki bunca zamandır karşısında oturduğumu fark etmemiş gibiydi ve bunu aceleyle söylemişti. "Bir dakikaya ihtiyacım var."

Ve sonra gitmişti, onun peşinden koşuyordu.

Gidişini izlerken ağzım açık kaldı ve inanmazlığımı göz kırparak geçiştirdim. Her ne oluyorsa, umarım çabucak çözerdi.

Ama saniyeler geçtikçe kalp atışlarım tedirginlikle hızlanmaya başladı.

Ya geri gelmeyecekse?

Bekledikçe yanaklarım hem kızgınlıktan hem de utançtan daha fazla yanmaya başladı. Yanımdaki masada oturan kızın annesi de en az benim kadar şaşkın ve sinirli görünüyordu ama kendini çok daha çabuk toparladı. Yemeğini karıştırmaya devam etti, yüz ifadesi sanki bu beklediği bir sonuçmuş gibi teslim olmuştu.

Telefonum yüzüstü masanın üzerinde duruyordu, bu yüzden onu çevirdim, ekran kilidini açtım ve kaydırmaya başladım. Blooming Sage'in gönderisine yapılan yorumları okudum ve ardından kendi açıklamamı yapmam gerekip gerekmediğini düşündüm. Nihayetinde, bunu yapmamanın daha iyi olacağına karar verdim.

Bu işe karıştığımı dikkat çekmek için bir neden yok.

Telefonumu tekrar yere bıraktım ve bakışlarım restoranın önündeki girişe yöneldi. Preston daha ne kadar kalacaktı?

Telefonum masanın üzerinde çaldı.

Preston: Üzgünüm, bir işim çıktı ve gitmem gerekiyor.

Daha fazla ayrıntı bekleyerek ekrana baktım ama yanıp sönen gri noktalar görünmedi. Başka bir şey yazmıyordu. Daha fazla açıklama yapmayacaktı, beni öylece terk ettiği için gerçek bir özür dilemeyecekti.

"Ciddi misin?" Nefesimin altında inledim. "Pislik."

Yan masadaki kadın bir an için benim konuşmamdan rahatsız olmuş gibi göründü, ama aynı zamanda ... sanki anlıyor gibiydi?

Tam o sırada garson lavantalı martinimle geldi ve önüme koydu. Preston dışarı çıktığında sunucunun yine de içki siparişimi verdiğini fark etmemiştim.

Belki de ihtiyacın olacağını biliyordu.

Güzel mor içeceğe ve içinde yüzen sarı çiçeğe baktım, sonra bakışlarımı sunucuya doğru kaldırdım. "Hey, bunu bara götürmemin bir sakıncası var mı? Sevgilim az önce beni terk etti." Oh, kahretsin. Kulağa korkunç geliyordu. Önemli bir şey yokmuş ve yaralanmamışım gibi davrandım ama sesim muhtemelen fazla parlak çıkmıştı. "Bir işim çıktı."

Sunucu başıyla onayladı. "Elbette. Barmene sizin için bir hesap açmasını söyleyeceğim."

Ona gerek olmadığını, sadece bir içki için kalacağımı söylemedim. Bunun yerine martinimi aldım ve kalabalık restoranın içinden geçerek mekanın ortasındaki U şeklindeki barda açık bir koltuk buldum.

Buraya egomu yükseltmek için ama tam tersini yaşadım.

Tanrım, şansım daha da kötüleşebilir miydi? "Selam tatlım."

Yanımda oturan adama doğru döndüm ve bir mikrosaniye içinde onu tattım. Benden daha yaşlıydı ama çok da büyük değildi. Yeterince çekici bir yüzü vardı ama gözleri sürekli kan çanağına dönmüş gibiydi. Sanki tek bir şeye uzun süre odaklanamıyormuş gibi çılgınca dönüp duruyorlardı.

Bu adam sarhoş muydu yoksa bir şey mi kullanıyordu?

Bana *tatlım* demişti, bu da beni rahatsız etmişti. Dudaklarımı zar zor gülümseme sayılabilecek bir şekle soktum ve ondan uzaklaştım.

Bakışlarım barın içinden geçip yolun karşısındaki yüksek masaya yöneldi. İki adam ve bir kadın oturmuş, önlerinde içkilerini yudumluyorlardı. Bana dönük olan adam, kadının söylediklerini düşünceli bir şekilde dinliyor gibi görünüyordu.

Kalın bir şekilde yutkundum.

Vay anasını, adam ateşliydi. Ve sadece belli bir tür kıza hitap eden türden ateşli değildi. O, *nesnel olarak ateşliydi*.

En iyi tahminime göre otuzlu yaşlarının ortasındaydı, yani benden en az on yaş büyüktü. Yandan ayrılmış koyu kahverengi saçları ve kısa, düzgün kesilmiş bir sakalı vardı. Oturduğu için uzun boylu olup olmadığını anlayamadım ama çok formdaydı. Gri tişörtünü mankenlik yapar gibi doldurmuştu ve tişörtün kolları kaslı pazularına ancak sığıyordu.

Masadaki diğer insanları inceledim, birbirleriyle olan ilişkilerini anlamaya çalıştım. Bar kalabalık olduğu ve barmenler görüşümü engellediği için onları görmek zordu ama sonunda kadın elini kaldırıp uzun kızıl saçlarını karıştırdı ve parmağında bir alyans parladı.

İlgilendiğim adam bira bardağını kaldırdı ve yüzük parmağının çıplak olduğunu gösterdi. Masadaki diğer adam da yüzük takıyordu.

Onları ne kadar uzun süre izlersem, olayı çözdüğümünden o kadar emin oluyordum. Vücut dilleri onları bir çift gibi gösteriyordu. Peki ya benim adamım? O bu gece üçüncü tekerdi.

Onu izlediğimi hissetti mi? Bakışları benimkine kaydı ve nefesim kesildi. Başka bir kız olsa gözlerini kaçırabilirdi ama ben kaçırmadım. Dudaklarımın kenarında hafif bir gülümseme kıvrılırken bakışlarını tuttum.

Nedenini bilmiyordum ama onun seksi olduğunu düşündüğümü bilmesini istiyordum.

Preston'ın beni terk etme şekli beni pervasız ve cesur yapmıştı.

Adam şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı ve ardından benzer bir gülümseme dudaklarını ısıttı.

Oh, Tanrım. Gülümsediğinde ne kadar yoğun bir şekilde çekici hale geldiğine tamamen hazırlıksızdım. Vücudumdaki her şey gerildi ve ben-

"Ne içiyorsun?" diye sordu yanımdaki adam.

Hiçbir şey, neredeyse cevap verecektim, çünkü henüz içkime dokunmamıştım bile. Cevabımı kısa tuttum, rahatsız edilmek istemediğime dair bir mesaj gönderdim. "Lavanta martini."

Kokteyl bardağını kaldırdı ve buzun düzensiz bir şekilde etrafa saçılmasını sağladı. "Negroni."

"Harika," diye kestirip attım.

Ama adam bir ipucu bile alamadı. "." Bir yudum aldı ve bardağı biraz fazla kuvvetle yere bıraktı, böylece bardağa çarptı. Yine de fark etmedi. "Sana da bir tane getirmemi ister misin?"

Bakışlarım el değmemiş martinime kaydı, sonra tekrar ona döndüm ve düz bir bakış attım. "Böyle iyiyim, teşekkürler."

Omuzlarımı ondan uzaklaştırdım, *gerçekten* de sinyallerimi anlamasını umuyordum. Burada başka bir adam daha vardı ve bakışlarım onun karşı masasına kaydı. İçkileri neredeyse bitmişti ve bir garson gelip hesabı bıraktı, seksi adam da hesabı kaptı. Çiftin itiraz edişini izledim, ama kredi kartı rahat bir gülümsemeyle yere atıldı.

Eğer bu adamla konuşacaksam, pencerem hızla kapanıyordu.

İçkimi aldım ve tam bir yudum almak üzereydim ki sipariş sebebimi hatırladım. Birkaç farklı fotoğraf çektim, bazılarında içkiyi tutuyordum, bazılarında ise barın üzerinde duruyordu. Sonra telefonumu cebime koydum ve ilk yudumumu aldım. Ne de olsa, Ateşli Adam'a yaklaşımadan önce biraz sıvı cesarete ihtiyacım olacaktı.

Martini harikaydı ama tadını zar zor alabildim.

"Ee, adın ne senin?" Bir şeyin etkisi altında olan adam bana doğru eğildi ve altındaki bar taburesinin gıcırdamasına neden oldu.

Bu sefer kibar bir gülümsemeyle uğraşmadım. Başka hiçbir şey işe yaramamıştı, bu yüzden büyük silahlarımı çektim. "Bil diye söylüyorum, erkek arkadaşımın gelmesini beklerken sadece bir içki içiyorum."

Adamın ifadesi bana inanmamış gibi bulanıklaştı. "Tamam." Bir kaşını kaldırdı ve sesi şakacı bir hal aldı. "Yine de bana adını söyleyebilirsin."

İsa Mesih. "Neden?"

En azından bunun bir etkisi var gibi görünüyordu. Kafası karışmış görünüyordu. "Neden?" diye tekrarladı.

"Evet, *neden*? Adımı neden bilmek istediğinizi bilmek istiyorum."

Bana zararsız bir gülümseme verdi. "Böylece erkek arkadaşın gelene kadar sohbet edebiliriz."

Tamam, açık konuşacağım. "Üzgünüm, seninle konuşmakla ilgilenmiyorum. İyi geceler."

İçkimi aldım ve yanımdaki artık boş olan bar taburesine geçmek üzereydim ki adam bileğimi yakaladı. İçkimin parmaklarımın üzerinden dökülmesine neden olacak kadar sert yaptı.

"Ne oluyor lan?" Dedim.

"Oops, üzgünüm." Sırıttığı o kadar geniş ki midemi bulandırdı. "Sanırım sana yeni bir içki ısmarlamam gerekecek."

"Merak etme," diye tersledim.

Ama bileğimi bırakmadı, çekmeye çalıştığımda bile, içkimin tekrar elime bulaşmasına neden oldu. Kalbim daha hızlı atmaya başladı ve aceleyle masaya doğru bir bakış attım.

Hayır! Seksi Adam ve arkadaşları hareket halindeydi, gidiyorlardı.

"Çek şu lanet elini üzerimden." Kolumu o kadar sert geri çektim ki neredeyse taburesinden düşecekti ama en azından kurtulabildim. Bardağımı yere bıraktım ve parmaklarımdan damlayan votkayı silkeledim.

Bana sakın olmamı söyler gibi ellerini kaldırdı. "Sakin ol. Sadece nazik olmaya çalışıyorum. Neden dostça bir konuşma yapamıyoruz?"

Genellikle korktuğumda ya da köşeye sıkıştığımı hissettiğimde içgüdülerim kaçmak olurdu ama bu gece tamamen savaşıyordum. Eğer beni biraz daha zorlarsa, geri itmeye hazırdım.

"Çünkü pislik herif," diye hırladım, "sana seninle konuşmak istemediğimi söyledim." Ve bunu barmenin dikkatini bana yöneltmesine yetecek kadar yüksek sesle söyledim. Hazırlamakta olduğu içkiyi bıraktı ve bana doğru yöneldi-

"Hey."

Bu derin ses yanımda oturan adamdan gelmemişti; yukarıdan gelmişti. Dönüp bakışlarımı kaldırdım ve nefesim ciğerlerimde sıkıştı. Ateşli Adam gözlerinde sorularla bana baktı. *Sen iyi misin?*

O kadar şaşırdım ki, söyleyecek söz bulamadım.

Yanımda oturan adamın böyle bir sorunu yoktu. Bölündüğümüz için mutlu değildi ve ses tonu sert ve tepeden bakıcıydı. "Oh, beklediğin erkek arkadaşın bu olmalı."

Ateşli Adam hiç istifini bozmadı. "Evet, benim." Boş tabureyi kaptı, yanıma oturdu ve sesi sıcaktı. Sanki beni ezelden beri tanıyormuş gibiydi. "Günün nasıldı, tatlım?"

ÜÇ

Noah

Kızı bara oturduğu anda fark ettim, bana baktığını fark etmeden çok önce. Genç ve güzeldi, elinde içinde sarı bir çiçeğin yüzdüğü mor bir martini vardı. On yaş daha genç olsaydım, gidip onunla konuşmak için bir bahane bulurdum. Hatta belki beş yaş daha genç olsaydım.

Ama kız artık benim için çok gençti, ayrıca benim ilgilendiğim türden şeylerle ilgileneceğinden de şüpheliydim.

İki aydan fazla oldu, dedi içimden bir ses. Gerçekten seçici mi olmak istiyorsun?

Hayır, bilmiyordum ama onun yaşındaki kadınlar genellikle tek gecelik ilişkilerden hoşlanmazlardı. Her zaman ilişki ararlardı ve bu benim şu anda yapmak istediğim bir şey değildi.

Hele o barda oturacak kadar yaşlı görünen bir kızla hiç.

Bu gece buraya tek bir amaçla gelmiştim, Patrick ve Shannon'la tanışmak ve şimdi bunu başardığıma göre eve gitmem gerektiğini biliyordum. Risk almayı severdim ama içimden bir ses yapmamam konusunda beni uyarıyordu. Bu kız başıma beladan başka bir şey açmayacaktı.

Kısa bir an için yanında oturan adamı tanıdığını düşündüm ama her bakışımnda daha az emin oluyordum. Adamdan uzaklaşma şekli, ona dikkatini vermek istemiyor gibi görünmesi, adamın ona asıldığını düşünmeme neden oldu ve hiç de açık değildi.

Ancak bakışlarımızı birbirimize kilitlediğimizde ve bana seksi bir sırıtış fırlattığında uzak durma kararlılığım sarsıldı. Gözlerinde sırlar vardı ve onları açığa çıkarmanın ne kadar eğlenceli olacağını fısıldıyorlardı.

Kahretsin, benim zayıflığım kendine güvenen kadınlardı.

Son zamanlardaki ilişkilerimin çoğunun yaşlı kadınlarla olmasının nedeni buydu. Utangaçlıklarından, deneyimsizliklerinden ya da kibarlıklarından kurtulmuşlardı ve bana *tam olarak* nasıl istediklerini söylemekten daha az korkuyorlardı.

Seks daha eğlenceli ve sonsuz derecede ateşli hale gelmişti.

Belki bu kız ne istediğini biliyordu, ama büyük ihtimalle çok farklı şeyler istiyorduk. Bu yüzden dikkatimi tekrar Patrick ve Shannon'a çevirdim, içkimin son yudumunu da bitirdim ve içkinin parasını ödedim.

Çıkışa doğru ilerledim, olması gerekenden daha yavaş, sanki kalmak için bir neden arıyordum.

"Çünkü pislik," dedi kız zorla, "seninle konuşmak istemediğimi söyledim."

Bu beni harekete geçmeye zorladı. Ayaklarım beni hızla kıza doğru götürdü ve dudaklarımdan bir kelime döküldü. "Hey."

Barmen, restorandaki insanların yarısı gibi, gerginliği fark etmişti ve kıza doğru ilerliyordu, ama beni görür görmez tereddüt etti.

Kız oturduğu yerde döndü, bana baktı ve nefes almayı bırakmış gibiydi.

Belki ben de yaptım.

Kahretsin, yakından daha da güzeldi. Bal sarısı saçları iri buklelerle dalgalıydı ve parlak mavi gözleri açık teninde parlıyordu. Makyajı özenliydi ve kolsuz gömleği çekici göğüs dekoltesini sergileyecek kadar düşük kesilmişti. Kız incecikti, hatta dolgun dudaklarını vurgulayan yüzü bile.

Onunla ilgili her şey yüksek bakım çılgılığı atıyordu, ama yine de içine çekildim. O çok seksiydi ve ben ilgiye o kadar açtım ki her uyarı işaretini görmezden gelmeye hazırdım.

Sanki bir şey söyleyecekmiş gibi dudaklarını araladı ama hiç konuşmadı. Sessizlik aramızda uzayıp gitti.

Yanında oturan adamın yüzündeki ifade kızgınlıkla doluydu. "Oh, beklediğin erkek arkadaşın bu olmalı."

"Evet, o benim," dedim hemen.

Erkek arkadaşın mı? Ne yapıyorsun lan sen?

Geri almak için artık çok geçti. Yanındaki tabureyi kaptım ve bara oturdum, söze girdim. Kulağa sıradan ve tanıdık gelmesi için elimden geleni yaptım. "Günün nasıldı, tatlım?"

Kızın yüzündeki şaşkınlığı silmek için tek bir göz kırpması yetti. "Sen burada olduğun için her şey çok daha iyi oldu."

Söylediklerine kıkırdamak istedim ama sadece gülümsedim. Sonra da çoğunlukla boş olan martinisini ve etrafındaki votka birikintisini işaret ettim. "Başka bir içkiye ihtiyacın var mı?"

Omuzlarını bana bakacak şekilde eğerek diğer adamı dışarıda bıraktı ve sesi sıcak ve yumuşak bir hal aldı. "Evet, bu harika olur."

Kahretsin, o kadar iyi bir oyuncuydu ki, bir anlığına beni birlikte olduğumuza inandırdı.

Ona ne tür bir içki olduğunu soracaktım ama o beni yakalamıştı. "Lavanta martini." Bir tutam saçını omzunun üzerinden geriye doğru taradı. "Günün nasıl geçti?"

"İyi idi," diye dürüstçe cevap verdim. "Meşguldüm."

Barmen üzerinde çalıştığı kokteyli karıştırmaya geri dönmüştü ama bize doğru bir bakış attı. Varlığımı onaylamak için değildi; muhtemelen daha çok kızı kontrol etmek ve iyi olduğundan emin olmak içindi.

İçkiyi müşterinin önüne koyar koymaz ona işaret ettim. "Bir dakikanız olduğunda, o bir-"

"Lavanta martini," diye yanıtladı başını sallayarak. Dikkati bizden onun yanında oturan adama kaydı ve gördüklerinden hoşlanmadığı belliydi.

"Siz ikiniz bir çifte benzemiyorsunuz," diye homurdandı adam, belki de bizden çok kendine homurdandı. Bakışları bir an için dönüp bana takıldı. "Senin için biraz genç değil mi kardeşim?"

Adamın gözleri kırmızıyla çevriliydi ve etrafta zıplıyorlardı. Bir şeyle kafası iyiydi. Kola mı? Molly mi? Bir ton Adderall mı? Fark etmezdi. Hale Bankacılık ve Holding'de özel servet yönetiminde çalıştığım süre boyunca her türlü pisliği görmüştüm ve bugünlerde uyuşturuculara karşı büyük bir tiksinti duyuyordum.

Bu yüzden, bu kızın onunla bir an daha etkileşime girmesini engelleme arzumu birlikte nabzım da yükseldi.

Ben bir şey söylemek için ağzımı açamadan kızın kafası dönüp ona baktı. "Erkeğimin daha yaşlı olması hoşuma gidiyor." Bana dönüp bakarken sesi dumanla doluydu. "Öyle değil mi *baba*?"

Lanet olsun.

Beş dakika önce biri bana bunun sapkınlıklarımından biri olup olmadığını sorsaydı, hayır derdim, ama şimdi? Gözleri için için yanıyordu ve tişörtümden ter akmasından endişe ediyordum. Bu küçük kızın 'babası' olma fikri, olması gerekenden çok daha cazipti.

Şımarık bir velet gibi görüldüğünü söylemek de abartılı olmazdı.

Rolümü oynamaktan mutluydum ve sesine kattığı hararete ayak uydurmaya çalıştım. "Aynen öyle, bebeğim."

Sırtışı genişti.

Yanındaki adam daha az memnun oldu. İfademi kaydettiği anda dilini yutmuş gibi baktı. Başını geriye attı ve üst dudağını tiksintiyle kaldırdı, yani oynadığı kumar işe yaramış gibiydi. İçkisini silip süpürdü ve kalanını höpürdeterek içti, bizi görmezden gelmeyi tercih etti.

Barmen ona taze bir martini getirirken, "Size bir şey getireyim mi efendim?" diye sordu.

Hayır, diye uyardı kafamın içindeki ses. *Bu ayrılmamı zorlaştırır.*

Sahte kız arkadaşım muhtemelen çok muhtaç görünmemeye çalışıyordu ama yüz ifadesi kalmam için yalvarıyordu.

"Tabii," dedim. "Bir bardak Heineken alacağım." Bu gece başka bir planım yoktu ve bir içki dünyanın sonu olmayacaktı.

Yüz ifadesinden rahatlama okunuyordu ve dirseğini bara yasladı. "Günün neden bu kadar yoğundu?"

Yanındaki adamın dinleme ihtimaline karşı nasıl cevap vereceğimi düşündüm, oyunu sürdürmek istiyordu. "Bugün potansiyel bir müşteriyle büyük bir toplantım vardı, hatırladın mı?"

Bir yudum almadan önce martini bardağının kenarına bir gülümseme gizledi. "Ah, doğru ya. Nasıl geçti?"

"Güzel. İmzaladı."

"Oh, bu harika." Sesi benim için gerçekten mutlu geliyordu. Sanki tamamen yabancı değil de bir arkadaşmışım gibi. "Tebrikler."

"Teşekkürler." Dudaklarına odaklanmamaya ya da tadının nasıl olduğunu düşünmemeye çalıştım. *Muhtemelen lavantalı martini, salak.* Koltuğumda doğruldum. "Günün iyi geçmedi mi?"

Mizahsız bir kahkaha attı. "Hayır, değildi." Nasıl açıklayacağını bilemediği için duraksadı. "Blooming Sage ile nasıl bir ortaklık anlaşması yaptığımı biliyor musun?"

Um . . . "Elbette," diye yalan söyledim.

Kaşları çatıldı. "Çekilmek zorunda kalacağım."

Barmen biramı getirdi ve gözüme bir hareket çarptı. Yanında oturan adam boş bardağını kaldırdı ve herkesin duyacağı şekilde yüksek sesle ilan etti. "Bir tane daha alacağım."

Barmen hareket etmek yerine adamı eleştirel bir gözle değerlendirdi. "Bunun yerine bir su ya da kolaya ne dersiniz?"

Şaşkınlık yüzünü buruşturdu, hemen ardından kızgınlık geldi. "Ne?"

Barmen kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Sana başka içki vermeyeceğim."

"Neden olmasın?"

Barmenin kaşı keskin, ters bir V şeklinde kalktı. "Hadi ama dostum. Nedenini *biliyorsun*."

Aralarındaki gerginlik had safhadaydı ve daha fazla tırmanmasını istemiyordum. "Hey," dedim, "sana bir Uber çağırayım."

Adam bana yüzüne tükürmeyi teklif etmişim gibi baktı. "Ne?" Adam dışında herkes bunun tek bir şekilde biteceğini biliyordu-

Bu da onun gitmesiyle oldu. Bardan çıktıktan sonra nereye gittiği umurumda değildi ama araba kullanmasını istemiyordum. "Hey, önemli bir şey değil." Hiç öyle hissetmesem de dostça görünmeye çalıştım. "İstersen parasını bile öderim."

Yine de adam kırgın görünmeye devam etti. Bakışlarını bana diktikten sonra yüz ifadesi çelik gibi olan barmene döndü. Ne kadar ikna edersem edeyim adamın fikrini değiştiremeyecek ve ona bir içki daha alamayacaktım.

Bu yüzden bar taburesinden indi ve telefonunu çıkarırken dengesiz ayakları üzerinde yalpaladı. "Kendi Uber'imi çağırabilirim."

Adam restoranın önüne doğru ilerlerken kız hiçbir şey söylemedi ama adam ön kapıdan çıkıp gözden kaybolduğunda kız derin bir nefes aldı. Barmen diğer müşterilerine döndü ve kız sesini alçaltarak bana doğru eğildi. "Neydi bu herifin derdi? Bir şey mi kullanıyordu?"

"Oh, evet," dedim. "Kafası çok iyiydi."

Omuzları gevşedi. "Geldiğin ve erkek arkadaşım gibi davrandığın için teşekkürler."

"Babamı kastetmiyor musun?" Alay ettim.

Sırıttı ve martinisinden bir yudum daha alırken gözlerindeki harareti görmemiş gibi davrandım. "Doğru." Sonra bardağını yere bıraktı ve

elini uzattı. "Ben Charlotte."

"Noah." Onun uzattığı eli tuttum. "Bir şey değil."

Sessizliğe gömüldük ve küçük bir konuşma yapmak için beynimi zorladım, çünkü çok fazla ortak noktamız olduğunu hayal edemiyordum.

"Yeni bir müşteriyle anlaşmakla ilgili söylediklerin. Doğru mu?" diye sordu.

Başımı salladım. "Öyleydi." Yeni görevime başladığımdan beri ilk resmi müşterim olduğunu söylemedim.

Martini'sini aldı ve bana doğru tuttu. "O halde, şerefe." Bardaklarımızı birbirine vurarak ona uydum.

İkimiz de alışlagelmiş yudumlarımızı aldık ve o da benim oturduğum boş masaya baktı. "Arkadaşların bir tur daha istemedi mi?"

Bilgi almak istiyordu ve ben de gülümsememi tuttum. Merak ettiği için onu suçlayamazdım ama ona 'randevumdan' bahsetmeyecektim. "Hayır, sadece birlikte bir içki içmek istedik." Konuşmayı bu konudan uzaklaştırmam gerekiyordu. "Peki ya sen?"

İfadesi birdenbire temkinli bir hal aldı. "Peki ya ben?"

Belli ki bara içki içmeye gelmemişti. "Geldiğinizde elinizde bir martini vardı."

Charlotte yüzünü buruşturdu ve bana söyleyip söylememeyi düşünüyor gibiydi. Kararını verdikten sonra omuzları çöktü. "Tamam, biriyle çıkıyordum."

"Uh-oh." Tereddüt ettim. "O kadar kötü, ha?"

"Evet," dedi düz bir sesle. "Yani, az önce kalktı ve gitti."

Kafamda uyarı alarmları çalmaya başladı. Ne demişti de adam kaçmaya başlamıştı? Yüz ifademin yargılayıcı değil de boş görünmesini umuyordum. "Randevunuzun ortasında çekip gitti mi?"

İçkisine baktı ve bir parmak ucuyla bardağın sapında gezindi. "Ortasında değil, tam başındaydı. Masaya yeni oturmuştuk ve ben içkimi sipariş etmiştim ki aniden ayağa kalktı ve hızlıca çıkışa yöneldi." Ses tonu utanç vericiydi. "Hemen ardından bana bir mesaj gönderdi, bir işinin çıktığını ve üzgün olduğunu söyledi." Bir elini havaya kaldırdı. "Her neyse. Her şey çok tuhaftı ve o randevuya en başta evet dememeliydim. Adamı tanımıyordum ve o beni ekmeden önce bile bunun bir yere gitmeyeceğini biliyordum."

Ağzımdan öylece dökülüyordu. "O zaman neden evet dedin?"

"Çok tatlıydı ve ..." Bana baktı ve gergin bir şekilde dudaklarını yaladı. "Zor birkaç ay geçirdim. Bir kez olsun birinin benimle ilgilenmesi güzeldi." Gözleri aniden kocaman oldu. "Oh, Tanrım, bu beni acınası gösteriyor, değil mi?"

"Hayır, değil," dedim hemen. "Dürüst olmak gerekirse, son zamanlarda benim için de aynısı oldu."

Kaşları birbirine çarptı ve bana bu doğru olamazmış gibi bir bakış fırlattı. "Sen mi?" Başını salladı, sarı saçlarında küçük dalgalar oluştu. "İmkânı yok."

"Korkarım bu gerçek bir hikaye."

"Bu artık doğru değil." Dudaklarının kenarı bir gülümsemeyi ima ediyordu. "İlgimi açıkça belirttiğimi sanıyordum."

Kahretsin, haklıydı ve kendimi ona gülümserken buldum. "Evet, o adamın seni rahatsız etmesi hoşuma gitmedi," diye itiraf ettim, "ama gelip seninle konuşmak için bir bahane bulduğuma sevindim."

"Ben de."

İkimiz de bir an sessiz kaldık ve ben etrafımıza göz gezdirdim. "Burası güzel bir yer. Buraya daha önce gelmiş miydin?"

"Hayır, sanırım yeni açıldı."

"Oh, fark etmemiştim." Mantıklı gelmişti. Burası son moda, temiz ve insanlarla doluydu. Yeniliği artık çok açıktı. "Buraya yeni taşındım."

Charlotte başını eğdi. "Öyle mi? Nereden?"

"New York." Ayrıntıya girme ihtiyacı hissettim. "Manhattan."

Bana şüpheyle baktı. "Ne yani, sen falan mısın?"

Şaka yollu bir soruydu ama haksız da sayılmazdı ve ben de mahcup görünmemeye çalıştım. "Evet, öyleydim."

Şaşırmış ve belki de biraz etkilenmiş görünüyordu ki bu benim için hoş bir değişiklik oldu. HBHC'deyken benimle konuşurken hemen hemen herkes burnunu tutardı. Elbette, onlara para kazandırdığım zamanlarda beni seviyorlardı, ama aksi takdirde bir dışlanmış olarak görülüyordum.

"Tamam, vay canına," dedi. "Seni Nashville'e ne getirdi?"

"Yeni bir iş. Ama aslında ben buralarda büyüdüm. Ailem hâlâ kasabada yaşıyor."

Ona gerçeği, beni eve geri getirenin kariyerim değil babamın sağlığı olduğunu söylemedim. Kardeşlerimin en küçüğüydüm ve ben doğduğumda babam otuzlu yaşlarının sonundaydı. Şimdi ise

Yetmiş bir yaşında, yıllarca yollarda çalışmaktan beli tutulmuş ve yakın zamanda pankreas kanseri teşhisi konmuş.

O da çok inatçıydı, şu anda fiziksel sınırlarının ne olduğunu tamamen inkar ediyordu. Annemin ona yardım etmesine izin verse bile -ki vermedi- annem bunu yapamazdı. Ailenin bebeği, evlenmemiş ve çocuğu olmayan biri olarak, ağabeylerim beni onun yeni bakıcısı olarak seçmişlerdi.

Ona bunu söylemek seksi değildi. Ayrıca, yirmili yaşlarındaki bu kızın bunlarla nasıl bir ilişkisi olabilirdi ki?

"Evet. Ailem de hâlâ buralarda yaşıyor." Ses tonunda bir vardı. Sesi üzgün mü geliyordu?

"Yakın mısın?"

"Aileme mi?" Tepkisi bana bunun hassas bir konu olduğunu söyledi. "Sanırım. Eskisi kadar yakın değilim."

Aile karmaşıktı ve burnumu sokmak istemedim, bu yüzden konuşmayı değiştirdim ve marka ortaklığına ne olduğunu sordum. Bana işini büyütmek için ne kadar sıkı çalıştığını ve kendisiyle çalışmak isteyen ilk şirketin şimdi bir halkla ilişkiler kabusuna karıştığını anlattı.

"Sen bir influencer mısın?" Kahretsin, umarım sesimdeki küçümsemeyi duymamıştır.

Zaten orada olmamalıydı. O sektörde çok para vardı ve o da küçük bir işletme işletiyordu. Onu yargılamamalı ya da küçümsememeliydim. Bunun nasıl bir his olduğunu tam olarak bilmiyor muydum?

Dış dünyaya karşı nasıl bir çift olmuştuk. Ben, açgözlü bir borsacı ve o, boş bir sosyal medya fenomeni. Belki de düşündüğümde daha fazla ortak noktamız vardı.

Ses tonumu düzelttim ve gülümsedim. "değil."

İkna olmuş görünmüyordu ama bir omzunu silkti. "Bazı anları var. İşin eğlenceli olduğu ve iş gibi hissettirmedeği zamanlar, biliyor musun?" Dudakları bir tarafa doğru eğildi. "Bir de bugünkü gibi günler var."

"Bence çoğu iş böyledir," dedim.

"Sanırım şanssızım," dedi, "çünkü şimdiye kadar girdiğim her işten nefret ettim."

Yarım bir kahkaha attım. "Manhattan'daki firmamda işe başladığımda, işi sevmiştim. Doğru kelimeyi aradım, "zorluğunu seviyordum. Ama sonunda? Evet, artık kesinlikle sevmiyordum."

Kendimden nefret ettiğim zamanlar olmuştu. Tek kaçış yerim kulüptü ve bu da stresle başa çıkmanın sağlıklı bir yolu değildi. Ben çok

tükenmişim, zar zor çalışabiliyordum.

"Yeni işin nasıl? Beğendin mi?"

"Şimdiye kadar çok iyi." HBHC'den büyük ölçüde farklıydı ve ihtiyacım olan sıfırlama gibi görünüyordu.

İçkilerimizi bitirirken daha fazla havadan sudan konuştuk ve ikimizin de her türlü ayrıntıdan kaçındığımız izlenimini edindim. Bunu iyiye işaret olarak aldım. Belki de onu yanlış değerlendirmiştim ve Charlotte ciddi bir şey aramıyordu. Bana bu gece bir randevuya çıktığını çünkü biraz 'ilgi' aradığını söyledi ve ben de ona bunu vermeye çok istekliydim.

Boş bardağını bardağın üzerine koydu ve sonra bana şakacı bir bakış attı. "İçkimi bitirdim, baba." Gözlerinde şehvet olup olmadığını ya da sadece olmasını dileyip dilemediğini bilmek imkansızdı. Başını yana eğdi ve retorik bir soruymuş gibi sordu. "Senin evine dönelim mi?"

"Kulağa bir plan gibi geliyor, tatlım."

DÖRT

Noah

Evime dönmek için Uber'i paylaştık ve yolculuk sırasında Charlotte adresimi sordu. "Bir arkadaşşıma mesaj atıyorum," dedi, "böylece kaybolursam nereden başlayacaklarını bilecekler."

Şaka yapıyor olmasına rağmen, arabayı kullanan adam dikiz aynasından bana baktı ve sözsüz bir şekilde beni onun cinayetini planlamakla suçladı.

"Anladım." Zekiceydi, çünkü benim hakkımda pek bir şey bilmiyordu. Onun şaka tonuna uymaya çalıştım. "Umarım seri katil izlenimi vermiyorumdur."

Gülümsedi ve başını salladı.

Evimin önüne geldiğimizde ağzı açık kaldı. "Burada mı yaşıyorsun?"

Gurur içimi kapladı. Onun etkilenmesini umursamamalıydım ama yine de etkilendim. "Evet."

"Gerçekten çok güzel."

"Teşekkürler."

Dışarı çıktık ve o da beni patikadan ön verandaya kadar takip etti, ben kapının kilidini açarken bekledi. Kapıyı iterek açtım ama bir elimi kapı aralığına sokup içeri girmesini engelledim. "Burası tam bir felaket. Misafir beklemiyordum."

Özellikle de Patrick ve Shannon bana ilk buluşmada oynamadıklarını söyledikleri için.

Yumuşak bir şekilde güldü. "Sorun değil. Yeni taşındığını biliyorum." Kolumun altına girdi ve içeri adım attı. "Birkaç kutudan ya da birkaç eşyadan korkmuyorum."

."

Charlotte durdu ve bakışlarını takip etmeme gerek kalmadı. Neye baktığını anlamaya çalışıyordum. Yalan söylememiştim. Evim tam bir karmaşaydı. Eşyaları etiketleme konusunda berbat bir iş çıkardığım için açık kutular ve ambalaj kağıtları etrafa saçılmıştı ve neredeyse her gün bir tanesini kesip açmak ve içindekileri karıştırıp bir şeyler aramak zorunda kalıyordum.

Büyük, boş kutular ve yemek masasının olması gereken yere yığılmış plastik nakliye poşetleri vardı, çünkü henüz bir tane almamıştım.

"Burası öncekinden çok daha büyük," dedim hemen. "Hâlâ yeni mobilyalarımın bazılarını bir araya getirmeye çalışıyorum."

Judy yalan söylememişti. Taşınmanın bu kadar dağınık olması çok şaşırtıcıydı.

Charlotte kargaşayı izlerken gergindi. Benimle eve gelme kararını tekrar gözden geçirdiğine dair korkunç bir hisse kapıldım.

"Bu oda çok kalabalık," diye duyurdum. "Hadi mutfağa gidelim. Orası daha iyi."

Kısa koridorda beni takip etti ve girişte nefes alamamış gibi bir nefes verdi.

Söylediklerim doğrudu, mutfakta her şey daha iyiydi ama her zaman iyi olduğu söylenemezdi. Annem bu hafta bir gece bana yardım etmiş, tüm çabasını mutfağa odaklamıştı, bu yüzden çoğu şey kaldırılmıştı. Yine de mutfak masamın üzerinde hâlâ birkaç açık kutu ve lavaboda birkaç kirli tabak vardı.

Ve tabii ki duvarlara hiçbir şey asılmamıştı. Burada işe yarayabilecek tek tablom kilerin yanındaki duvara yaslanmıştı.

Charlotte odayı taradı ve dün akşamki yemeğimden kalan tabaklara nasıl baktığını gözden kaçırmadım. Ellerini adanın tezgahına koyduğunda, lavaboya gidip bulaşık makinesini doldurmaya başlamaktan kendini alıkoymak için bunu yaptığı gibi garip bir hisse kapıldım.

Temizlik hastasıydı ve benim evim çok mu iticiydi?

Mutfakta, en azından girişte olduğundan daha az rahatsız görünüyordu.

"Burası büyük bir mutfak," dedi, sesi tonozlu tavanın altında yankılanıyordu. "Yemek yapmayı sever misin?"

Omuz silktim. "Benim için sorun değil." Sessizliğe büründük, garipliğin içeri sızması için zaman tanıdık. "İçecek bir şey ister misin?"

Soru ağzımdan çıkar çıkmaz pişman oldum. Ona içmesi için ikram edebileceğim bir şeyim var mıydı ki? Neyse ki başını salladı. "Onun yerine bir tura ne dersin?"

"Elbette." Koridoru işaret ettim.

Bir an için yeni evimi göstereceğim için heyecanlandım ama sonra gerçekler yüzüme çarptı. Evin geri kalanı yine aynı kutular ve her yere saçılmış ambalaj kâğıtlarından ibaret olacaktı. Neden bavulları açmak için daha fazla çaba sarf etmemiştim?

Muhtemelen yeni bir işe başladığınız içindir ve çok bunaltıcıdır.

Tur boyunca el yordamıyla ofisi, misafir yatak odasını ve evde spor salonuna dönüştürmeyi planladığım boş yatak odasını gösterdim. Neredeyse boş, dekore edilmemiş odalara tek tek bakana kadar daha ne kadar çok iş yapmam gerektiğini fark etmemiştim.

En azından bu konuda stratejik davrandım, en iyisini sona sakladım. Kolu çevirdim ve kapıyı iterek açtım. "Burası ana yatak odası."

Burası beni eve ikna eden odaydı. Son evimin üçte ikisi büyüklüğündeki bu büyük yatak odasında tepsisi tavan, gömme kitaplık ve yatağı çevreleyen bir çift uzun pencere vardı.

Şu anda yapılmamıştı ama umarım bunun ötesini ve potansiyelini görebilirdi.

Bu oda seksi olabilir.

Sadece köşede duran ve bir haftalık kirli çamaşırların altında kalan sandalyeyi görmezden gelmesini istiyordum.

Charlotte hiçbir şeyi kaçırmadı. Yutkunurken boğazı düğümlendi ve odanın diğer ucuna geçerek ebeveyn banyosuna yöneldi.

O içeride araştırma yaparken ben de aceleyle sandalyeye gittim, kıyafetleri topladım ve yatağın altına attım. Bu çok saçmaydı ama seçeneklerim sınırlıydı. Çamaşır sepetim, yani giysilerin gitmesi gereken yer, banyoya açılan dolabımdaydı.

Onunla kapıda karşılaştığımda, rahat davranmaya ve nefes nefese görünmemeye çalışarak incelemesini henüz bitirmişti. Yine de boşa gitti. Omzumun üzerinden eğlenerek baktı.

"O sandalyenin üzerindeki kıyafetlere ne oldu?"

Kafam karışmış gibi davrandım. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

Gülümsemesi genişledi. "Doğru. Ve eğer banyoya geri dönersem, eminim yatak da aniden yapılmaz."

"Bu teoriyi test edebiliriz." Ben de ciddiymdim, çünkü yatağın yapılmasını isteseydi yapardım. Ama bir şeyi düzeltmek için sınırlı zamanım olduğunu düşündüğümde, çamaşırların daha acil olduğuna karar vermiştim. Ayrıca, bu akşam umduğum gibi geçerse, zaten yatağı dağıtmış olmayacak mıydık?

"değil," dedi geçip giderken.

Kitaplığı düzenlemeye başlamamıştım, bu yüzden kitaplar rastgele istiflenmişti, bir de orada duracağını düşündüğüm eşyalar vardı. Bölümümün fantezi futbol liginin kazandığım eski bir ödül. NYU'daki favori barımdan bir bardak. Yıllar önce Paris'e gitbir tatilden kalma çerçeveli bir aile fotoğrafı.

"Bu senin ailen mi?" İncelemek için eline aldı ve midemde bir düğüm oluştu. Büyük bir ruh hali katili olmasa bile, ki öyleydi, şu anda onlar hakkında konuşmak istemiyordum.

Çok kişisel hissettirdi.

"Evet." Yanına yaklaştım, çerçeveyi yavaşça aldım ve rafa geri koydum. "Başka bir şey hakkında konuşalım."

Ona yakın duruyordum, fark edemeyeceği kadar yakın. Bana bakarken güzel gözlerini hızla kırıştırdı. "Pekâlâ. Ne hakkında konuşmak istiyorsun?"

"Seni öpmem konusunda ne düşünüyorsun?" Nefesi kesildi. "Benim ... duruşum mu?"

"Evet. Var mısın yok musun?"

"Ah." Yüzüne bir sıcaklık yayıldı ve sesi fısıltıya dönüştü. "Kesinlikle buna varım."

"Tamam, güzel."

Sonra ona doğru uzandım, bir elimi beline koyarken diğer elimi saçlarının arasına soktum. Eğilip dudaklarımı dudaklarına değdirmeyi planlamıştım ama kız da en az benim kadar istekliydi ve beni yarı yolda karşıladı.

Dudaklarımız birbirine çarptı. Şimdiye kadar verdiğim en yetenekli ya da baştan çıkarıcı öpücük değildi, ama kesinlikle onun için işe yarıyor gibi görünüyordu. Lanet olsun, bende de işe yarıyordu. Ağzı sıcak ve yumuşaktı ve dillerimiz birbirine karıştı.

Sıcaklık omurgamdan aşağı döküldü ve kalbim bir çentik attı. Charlotte da benimkine eşdeğer bir şiddetle beni öptü, sanki buna en az benim kadar ihtiyacı . Elimini saçlarının arasına daha da soktum ve bunu yapmak istememişim ama öpüşmemize hükmederek onu kavramaya başladım.

Küçük bir memnuniyet iç çekişi yaptı.

Aletim sarsıldı ve pantolonumun içinde sertleşmeye başladı ama bu şaşırtıcı değildi. Zaten tüylerim diken diken olmuştu, ayrıca onu yatağımdan sadece birkaç adım öpmek çok fazlaydı. Ellerini yüzümü kavrayacak şekilde yukarı kaydırırken parmak uçları bıyıklarına değdi.

Ortak bir noktamız olmadığından endişeleniyordum, ama bu? Yanıldığımı kanıtlıyordu, çünkü bu kız *tam olarak* ne yaptığını biliyordu. Öpüşmemizi tam olarak nasıl derinleştireceğimizi biliyordu, böylece tek düşünebildiğim şey altımda onunla yatağa gömülmektir.

Bizi yatağa yaklaştırırken ayaklarımız tökezledi, muhtemelen onun için çok hızlı hareket ediyorduk ama o ayak uydurmayı başardı. Onu yatağa sırt üstü yatırdığımda öpüşmemiz kesildi ve keskin bir nefes aldı. Ama sonra onun üzerindeydim. Dudaklarım tekrar onun üzerindeydi ve şaşkınlığı unutulmuştu.

Ona doğru eğildiğim ve yatakta yattığım için pozisyonum garipti ve bunu hissetmiş olmalıydı. Charlotte geriye doğru sürünerek onu takip etmemi sağladı ve ben onun ayrılmış bacaklarının arasındaki yatağa tırmandığımda, açgözlü elleri bana uzandı. Gömleğimi kavradılar, pamuğu gerdiler ve çıkarmam için beni zorladılar.

Ben aklıktan ölüyorsa, bu kız kuzguna dönmüştü ve çok da ateşliydi.

Ayağa kalktım, dizlerimin üzerine yaslandım ve tişörtü başımın üzerinden geçirip fırlattım. Geniş gözlerle bana baktı ve beni görünce minnettar bir ses çıkardı ve yemin edebilirim ki egomun da aletimle birlikte şiştiğini hissedebiliyordum. Benden en az on yaş daha genç olan bu kızın gördüğünden hoşlandığını bilmek...

Heyecan vericiydi.

Ama bu pantolonumun içindeki durumu daha da kötüleştirdi. Hayatımda hiç bu kadar azgın olmuş muydum?

Ben eğilip onu tekrar öperken elleri göğsümde gezindi. Gömleğim olmadığı için mutluydum çünkü odanın içi bin derece gibi görünüyordu. Onun için de aynı şey geçerli miydi?

Belki gömleğinin de gitmesi gerekiyordur.

Parmaklarımı eteğinin altından geçirdim, avuç içimi karnının sıcak tenine dayadım ve suları test ettim. Çok hızlı hareket etmek istemiyordum ama bu onun için bir sorun değildi. Charlotte bir elini benimkinin üzerine koydu ve göğsünü avuçlayabileceğim kadar yukarı çekti.

Parmak uçlarımla sütyeninin dantelinin kenarlarında gezinmeden önce onaylayarak inledim ve sıktım. Sırtını dokunuşuma yasladı, dili benimkine süründü ve alt bedenini ereksiyonuma dayadı.

Devam etmem için tüm işaretler.

Düşünceler zihnimde bulanıklaştı, ihtiyaçla gölgelendi. Bardağı aşağı doğru salladım ve çıplak göğsünü kavrayarak meme ucunu sıktım. Tişörtünü çıkarmadığı için tam olarak ne yaptığımı göremiyordum ama bu bir bakıma onu daha da ateşli yapıyordu. Onu bu şekilde keşfetmek hoşuma gidiyordu.

Ama Charlotte çok sabırsızdı.

Doğrulamaya çalıştığında neredeyse dişlerimizi birbirine vuracaktı ama tam zamanında geri çekildim. Kollarını kavuşturdu ve elleriyle gömleğinin kenarlarını kavradı, sonra gömleği o kadar hızlı başının üzerinden kaldırdı ki, neredeyse bir bulanıklıktı. Saçları çıplak omuzlarına döküldü ve gömleği bir kenara fırlattı.

Siyah sütyenini ya da göğüslerinin sütyenin içinde nasıl görüldüğünü görmek için fazla zamanım olmadı çünkü elleri saçlarıma dolanmıştı. Başımı ona doğru çekti ve ben de ona derin bir öpücükle karşılık verdim.

Alaycı sözler benden geldi, alçak sesle ve gırtlaktan. "Çok agresif."

Derin bir nefes aldı. Kahretsin. Yorumum yanlışlıkla onun utanmasına mı neden olmuştu? Tanrım, umarım yapmamışımdır. Bu istediğim son şeydi.

"Siktir," diye devam ettim. "Çok hoşuma gitti."

Ağzımı boynunun kıvrımına gömmek için hareket ettim ve nabzının attığı noktayı emdim ve kendini kotumun fermuarına dayadığında dişlerimi gıcırdatmak zorunda kaldım. *Tanrım*. Aletim zonkluyor ve kot pantolonu zorluyordu, bu yüzden onun bana sürtünme hissi zevkli bir ıstıraptı.

Yer değiştirip ağzımı köprücük kemiğinin üzerinden geçirerek siyah dantele doğru ilerlediğimde yatak sessizdi. Aşağıya doğru inerken kısa nefesim çıplak teninde yankılanıyordu ve ön kollarındaki tüylerin diken diken oluşunu kaçırmadım.

Dudaklarımda bir gülümseme belirdi.

Yine de göremiyordu. Ağzımı göğüslerinin arasına sokmuştum ve ondan o kadar sessiz bir ses çıktı ki, neredeyse bir inilti gibiydi. Bir parmağımı sütyeninin kabına soktum, aşağı doğru çektim ve ağzımı uzattığı meme ucunun etrafına kapattım. Bir an için kendimi onun yumuşak teninde kaybettim. Genellikle konu seks olduğunda düşünceli olurdum. Ya da belki hesaplı.

Ama bu gece akılsız ve umursamazdım ve bunun nedeninin kurak dönemim mi yoksa altımdaki kız mı olduğu konusunda hiçbir fikrim yoktu.

Dişlerim hassas tomurcuğa kenetlendiğinde nefesi kesildi. Ama bu ses acıyla karışık değildi; sadece şaşkınlık gibi görünüyordu. Başımı tutuşu sıkılaştı, beni uzaklaştırmak için değil, yakınımda tutmak için.

Dilim meme ucunun etrafında daireler çizdi, emdim ve çıkardığı sessiz tatmin iniltilerinin tadını çıkardım.

Sütyeninın bağcığını bir kez daha çekiştirdim ve muhtemelen çok güçlü bir sesle, "Çıkar şunu," diye emrettim.

Emrim Charlotte'u rahatsız ettiyse de belli etmedi. Belki de onun saldırganlığına karşılık vermem hoşuna gitmişti. Hemen itaat etti, bir elini altına soktu, tokayı açtı ve sonra dantel yolundan çekildi.

O daha kayışları kollarından indirmeyi bitirmeden ağzım ve ellerim memelerindeydi. Dudaklarımla ve dilimle alay ediyor, onu ısıyor ve nazik öpücüklerle takip ediyordum. Bir göğsünü, sonra diğerini... ve tekrar geri.

Nefes nefese iniltisi vücudumun her santimetresinde yankılandı.

Daha fazla, dedi sözsüzce.

Evet, neredeyse fısıldayarak cevap verecektim.

Aynı anda birbirimizin pantolonuna uzandık ve ben kıkırdayınca gözlerinde eğlence parladı. Elini geri çekti ve beni daha iyi izleyebilmek için bir tutam saçını yüzünden uzaklaştırmak için kullandı.

Kot pantolonunun çitçitini açtım ve fermuarını indirdim, daha fazla siyah dantelin kenarını ortaya çıkardım. Onu aptalca terk eden adamla randevusu için seksi sütyenini ve külotunu giymiş miydi? Kendi kendime sııttım.

Onun kaybı benim kazancımdı ve bundan çok ama *çok* mutluydum.

Bir elimi açık kot pantolonunun içine sokup parmak uçlarımı iç çamaşırının kemerinin altından geçirdiğimde sırtı şilteden kalktı. Kaygan ve sıcaktı ve bu vücuduma daha fazla ısı pompaladı.

Bir elini omzuma sıkıştırdı. "*Siktir.*"

Yapmayı planladığım şey tam olarak buydu. Parmaklarımla, ağzımla, sikimle. Her bir hareketle onu orgazm edebilir miydim? Kahretsin, öğrenmek için sabırsızlanıyordum.

Hangisinin daha ateşli olduğunu kestirmek zordu -parmaklarımın kenarları klitorisine sürtünürken onun kıvranışını izlemek mi, yoksa kısa ve kesik kesik nefes alışını dinlemek mi? Ama kot pantolonu dardı ve içinde manevra yapacak fazla yer yoktu.

Gitmeleri gerekiyordu.

Kot pantolonunu bacaklarından aŖađı sıyırırken bana yardım etmek için kalçalarını kaldırdı, ama parmaklarımı siyah külotunun belinin altından geçirdiğimde gerildi.

"Bunlar açık kalıyor," dedi nefes nefese.

BEŞ

Noah

Şaşkınlığımı gözlerimden kaçırdım ve ellerimle Charlotte'un bacaklarını okşadım. Bu benim için fazlasıyla iyiydi zaten. Kalçalarını saran siyah dantel transparan ve son derece seksiydi. Eğer bir şey varsa, minnettardım. O küçük siyah kumaş parçasından başka bir şey giymeden çarşaflarımın üzerinde yatarken çok güzel görünüyordu.

Ona hınzır bir gülümseme fırlattım ve aşağı kayarak ayırık bacaklarının arasına yerleştim. Titreyen karnına öpücükler kondurarak ona ne yapmak istediğime dair bolca uyarıda bulundum. Yine de beni durdurmadı. Elleri saçlarımda gezinerek beni yapmam için cesaretlendirdi.

Ben de kalçalarının arasına yerleştim ve bir parmağımı külotunun ağına soktum. Kumaşı önümden çeker çekmez ağzım onun üzerindeydi.

Charlotte'un ağzından çıkan nefes epikti.

Dilim teninde gezinirken sarsıldı ve parmakları saçlarımda sıkıştı. Kahretsin, o kadar sıcak, yumuşak ve ıslaktı ki. Dudaklarımı klitorisinin etrafına kapattım ve çok nazıkçe emdim, ama sanki sistemine bir elektrik şoku göndermişim gibi sarsıldı.

"Hoşuna gitti, değil mi?" Fısıldadım. Gözleri kapalıydı ama yüzümdeki hınzır sırıtışı duyabildiğinden emindim.

Tek cevabı hızlı, sarsak bir baş sallama oldu ve kaşları sanki hislere odaklanmaya çalışıyormuş gibi birbirine çekildi.

Dilimin ucunu onu kızdırmak için kullandım. Dudaklarından muhtaç inilti ve başımın etrafına sarılmış bacaklarından titreyen titremeler çıkarmak için. O

O kadar duyarlıydı ki sikim sarsıldı, bana varlığını hatırlatmak istedi.

Sanki unutabilmişim gibi.

Bir elim külotunu tutmakla meşgulken, diğer elimi vücudumla yatak arasına soktum ve ereksiyonuma masaj yaptım. Ağzımın hızını uzun, yavaş yalamalar ve hızlı, öfkeli çırpınışlar arasında değiştirdim, hangisini tercih ettiğini ölçmeye çalıştım, ama söylemek imkansızdı.

Bu kız her şeyin hayranı gibi görünüyordu.

Ellerinden biri başımdan kayboldu, böylece vücudunun uzunluğu boyunca kayabildi ve göğsünün üzerinde durdu. Akılsız, cinsel bir yaratık gibi hareket ederek avucunu sıktı ve bir daire içinde yuvarladı.

Lanet olsun. Çok seksiydi.

Ve bu beni şaşkına çevirdi. Bunca tecrübeme rağmen, bu kadar genç bir kadının bu kadar iddialı olduğunu hiç görmemiştim. Bu kadar kendinden emin. Charlotte çekingen, utangaç ya da onu yargılayacağımdan endişeli değildi.

Ayrıca, bunların hiçbirisi bir rol ya da benim yararına bir performans gibi görünmüyordu. Gerçek gibiydi. Bu öylesine tahrik ediciydi ki, onu orgazma ulaştırmak ve bunu hemen yapmak için ezici bir ihtiyaç hissettim. Ona ne kadar seksi olduğunu göstermek için.

Aletimi bıraktım ve işaret parmağımı olabildiğince derine kaydardım.

"Tanrım, *evet*," diye nefes aldı.

Parmağımla nabız atmaya başladığımda içindeki kaslar kasıldı, dilimi klitorisinin üzerinde uyumlu bir ritimle kaydardım. Kalçaları sallanıyor, amını ağzıma doğru tam istediği açıda hareket ettiriyordu.

"Noah," diye sızlandı.

Başımı kaldırmadım, tempomu durdurmadım. "Hmm?"

"Beni boşaltacaksın."

Planımız bu.

Bunu bir uyarı gibi söylemişti. Belki de eğleniyordu ve bu kadar çabuk boşalmak istemiyordu, ama daha ne kadar dayanabileceğimden emin değildim. Onu *istiyordum*. Onu neredeyse kendinden geçmeye itmek istediğim kadar çok istiyordum ve bedenimle zihnim birbiriyle savaş halindeydi.

Bekle, hayır. Bu savaş aptalcaydı. Ne olması gerektiğini biliyordum.

İkinci parmağımı içine sokarken ve dilimin ucunu kadifemsi yumuşak teninde gezdirirken bile tempomu düşürmedim. Zift

İniltileri değişti, aceleyle aldığı nefesler gibi, büyük finişe doğru yükseliyordu.

Ve bu gerçekleştiğinde, bu konuda hiçbir şüphe bırakmadı.

"Aman Tanrım, ben ..." Sırtı eğildi ve her kas gerilmiş gibiydi ve kelimeyi ciğerlerinden söküp almışım gibi haykırdı. "*Siktir.*"

Orgazm onu sararken kıvrandı ve ben hem tatmin hem de şehvetle izledim. Aminın parmaklarımı ritmik bir şekilde sıkması sikimin zonklamalarıyla yankılanıyordu. Ve inlemelerinin sesi odayı doldurdu ve kafamı bulandırdı, altımda titreyen, yatağıma yayılmış kızıdan başka tüm düşünceleri uzaklaştırdı.

Partnerimi boşaltmaktan her zaman zevk almıştım ama bu kadar *zevkli* olduğunu hatırlamıyordum.

Nefes alıp verişleri kesilmeye başladığında, nabzımın kulaklarımda gümürdediğini duyabiliyordum. Onu doruğa çıkarmanın ikimiz üzerinde de güçlü bir etkisi olduğu ortaya çıktı.

Vücudunu boydan boya sürünerek geçtim ve çıplak omzuna bir öpücük kondurarak yanına çöktüm. Uysal bir öpücüktü ama toparlanmak için birkaç dakika daha beklemek isteyeceğini düşündüm. Orgazmı çok yorucu görünüyordu.

Ayrıca, pantolonum hâlâ üzerimdeydi ve bunu düzeltmek için işe koyulmam gerekiyordu.

Düğmeyi açıp fermuarımı indirirken ellerim neredeyse titriyordu. Hızla hareket ettim ama arzudan beceriksizdim ve Charlotte'un eli omzuma kilitlendiğinde kot pantolonumu ve iç çamaşırlarımı dizlerimin etrafından aşağı itmiştim. Beni iterek sırtüstü dönmeye zorladı ve üstüme tırmandı.

Hoş bir şaşkınlıkla ona sııttım. Çok hoşuma giden o atılganlık vardı. Ama bana sarılmıştı ve vücudunu benimkine yasladığında tüm düşünceler buharlaştı.

Seksi külotu aramızdaki tek engeldi ve kumaşı fısıltı kadar inceydi. Bu, vücudunu üzerimde sallarken yaptığı her hareketi hissedebileceğim anlamına geliyordu. Sıcak aminın sikim boyunca her kayışını. Nemli kumaşı hassaslaşmış tenime bastıran kalçalarının her dönüşü.

Kahretsin, bu beni çılgına çevirdi. Şehvetten sarhoş olmuştum ve ellerimi onun küçük, mükemmel göğüslerinin ağırlığıyla doldurmuştum. bir geceyi hak etmedim. Hak etmemiştim.

Bu kadar ateşli bir kızı hala çekmenin mümkün olduğunu düşünürken, işte buradaydık. Seksten sadece bir kalp atışı uzakta-

Oh, kahretsin.

Prezervatiflerimi nereye koymuştum?

Taşınmadan önce komodin çekmecelerimi boşaltmıştım. Banyodaki kutulardan birinde olmalıydılar. Ama hangisinde?

Bu düşünceyle dikkatim o kadar dağılmıştı ki Charlotte'un yavaşça vücudumda ilerlediğini fark etmemiştim. Çıplak göğsüme öpücükler kondururken, eli aletimin etrafına dolandı.

Sert bir çekişle benden bir zevk iniltisi yükseldi ve görüşüm bulandı. Yumruğunun ikinci pompası daha da iyi hissettirdi ve başka bir inlemenin kaçmasını önlemek için dişlerimi kilitlemek zorunda kaldım.

Belime doğru ilerlemeye devam ederken uzun saçlarının uçları tenimin üzerinde geziniyordu. Gidiyor muydu-?

"Evet," diye iç geçirdim.

Ağzı etrafımda kapandığında lav gibiydi ve gücü gözlerimi kapatmaya zorladı. O da devam etti, neredeyse dibine kadar. İçgüdüselde, kalçalarımın itme şekli, onu tamamen aşağı çekmeye çalışıyordu, ama buna hazırlıklı görünüyordu ve geri çekildi.

Emerken dili dönüyor ve yanakları çukurlaşıyordu. Sıcaklığı bir elektrik akımı gibi bacaklarımda dolaştı. Kalbim ritmini kaybetti ve teklemeye başladı. Nefesimi tutmak neredeyse imkânsızdı.

Bir kez daha bedenim ve zihnim birbiriyle savaşa girdi. Bu oral seks o kadar harika hissettiriyordu ki bitmesini istemiyordum ama aynı zamanda Sadece ağzına değil, amının derinliklerine de gömülmek istiyordum. İkimizin de boşalması daha eğlenceliydi.

Başının büyüleyici sallanışını izledim ve bu his karşısında yumruklarım sıkıldı. Bu işte çok iyiydi. Eğer dikkatli olmazsa, ağzında bitirecektim.

Charlotte sanki bunu gerçekleştirmeye kararlıymış gibi odaklanmıştı. Bir elimi açtım ve parmak ucumla alnında bir çizgi çizerek saçlarını gözlerinden uzaklaştırdım. Gözleri irkilerek açıldı ve bakışları benimkilere kilitlenene kadar etrafına bakındı.

Bana bakarken aramızdaki bağ gerildi, dudakları ıslak ve parıldayan sikimin kalın uzunluğunun etrafına sarıldı

tükürüğüyle. Bu görüntü içimde yeni bir şehvet dalgası yarattı.

Alçak, aceleci bir sesle çıktı. "Prezervatif getirmemi ister misin?"

Tereddüt etti, bir şey düşünüyordu. Sonra benden uzaklaştı ve dudaklarını aletimin ucunun yanında bıraktı. "Uh ... sorun değil."

Ne?

Prezervatifsiz seks yapmak istediğini mi söyledi? Çünkü bu benim için zor bir hayırdı, kesinlikle anlaşmayı bozan bir şeydi. Çocukları yeterince seviyordum ama şu anda onları istemiyordum ve neredeyse yabancı olan bir kadınla kesinlikle istemiyordum.

Ayrıca, hayatımda risk almayı sevsem de, sağlığımla kumar oynamak bunlardan biri değildi.

Dudakları ayrıldı ve beni bir kez daha ağzına aldı, ama bundan tamamen zevk alamayacak kadar dikkatim dağılmıştı. Kabaran göğsümün üzerinden ona baktım. "Sanırım seni becermeme hazır olup olmadığını soruyordum," diye fısıldadım.

Kulağa baştan çıkarıcı gelmesini istemiştım ama belki de ses tonum yanılttı. Charlotte geri çekildi ve sikimin ağzından düşüp karnıma *çarpmasına* izin verdi. Yüz ifadesini okumak zordu, utanç ve mahcubiyetin bir karışımı gibiydi ve ben hiçbir şey anlamamıştım.

Onu kırmış mıydım? Çünkü şu ana kadar sinyallerinin açık olduğunu ve bunu benim kadar istediğini düşünmüştüm. Göğsümden soğuk bir endişe geçti. Çok mu hızlı hareket etmişim? Onu rahatsız mı etmişim ve o da bu iyiliğime karşılık vermesi gerektiğini düşünerek, sadece zorunluluktan mı benimle birlikte olmuştu?

"Ben, um ..." Beklenmedik bir renk yanaklarını ısıttı ve bakışları benimkilerden kaçtı. "Bunu ilk buluşmada yapmam." Ağır bir yutkunmayla boğazı düğümlendi. "Özür dilerim."

Aynı anda hem hayal kırıklığı hem de rahatlama hissetmek tuhaftı. Onun içine girmek ve cinsel açıdan ne kadar uyumlu olduğumuzu öğrenmek istiyor muydum? Elbette. Ama diğer şeyleri yapmaktan da çok hoşlanıyordum ve sadece sikimi emmek istediği için hayal kırıklığına uğramak zordu.

Başımı eğdim ve bir gülümseme yaydım. "Üzgün olmak için bir neden yok."

"Sana daha önce söylemeliydim," dedi, "ama gerçekten çok ve benim için uzun zaman oldu ve sabırsızlandım." Dudaklarını bastırdı

Bir an için birlikte olduk ve sonra gerçek ortaya ıktı. "Sevişemeyeceğini anladığında bırakmak isteyeceğinden endişelendim."

Bir nefes verdim. Geçmişinde bir yerlerde muhtemelen böyle bir deneyim yaşamıştı.

Tanrım, kafamı sallamak istedim. Dışarıda sadece bir yere varacağını düşündüklerinde oral yapan ya da seks söz konusu olduğunda ya hep ya hiç diyen insanlar olduğunu biliyordum-

O insanlar lanet olası aptallardı.

Benim için seks, bir aleti bir amcığa sokmaktan çok daha fazlasını kapsıyordu ve her türlü seks ve ön sevişmeyi tatmin edici buluyordum. Yani bu gece daha ileri gitmek istemiyorsa, bu sorun değildi.

"Seni kızdırmak istememiştim," diye devam etti. "Ağzımda bitirmene izin verecektim."

Ciddi tonu ve hevesli ifadesi göğsümden bir kahkaha fırlattı. "Oh, öyle mi?"

Ağzının köşesi boğucu bir gülümsemeye dönüştü. "Evet, baba."

Şaka mı yapıyordu yoksa yarı ciddi miydi belli değildi. Ama yine de içimde garip bir heyecan hissi vardı. Neden böyle bir şeye kapılmışım? Bunu daha fazla inceleme şansım olmadı çünkü Charlotte beni ağzına alarak tekrar aşağı indi.

Bu sefer gözlerini açık tuttu ve bana odaklandı.

Yanakları çukurlaşırken bakışlarımızın birleşmesi ve aletimin boğazının arkasına doğru derinlemesine çekilmesi tam bir ateşti. Yumruklarım bir kez daha altımdaki arşafırları sıktı. Neredeyse çıplaktım ve tavan vantilatörü açıktı ama yine de terlemeye başladım.

"Bu çok iyi hissettiriyor," dedim iki kocaman nefes arasında, "çok iyi."

Mırıltı gibi bir onay sesi çıkardı ve titreşim her şeyi bir çentik daha yükseltti.

İnlemelerimi dizginlemek için herhangi bir girişimde bulunmadım. Ne kadar hoşuma gittiğini duymasını istedim.

Kalçalarımı incelikle sallayarak hareket ettiğim için aklında herhangi bir şüphe yoktu. Ağzının sabit vuruşu hızlanmaya başlarken, tatlı dili ucumun ve hassas alt tarafımın üzerinde gezindi.

Bana ne kadar süre oral seks yaptığını bilmiyordum. Zaman durmuş gibiydi. Bir ara yatağın üzerinde kayarak daha rahat bir pozisyona geçti. Sonra eli de karışıma katıldı. Parmakları

sikimin tabanını sıkıca kavradı ve yoğun basınç vücudumdan bir zevk iniltisi çıkardı.

Bana karşı hassas olmamasını seviyordum. Sanki bir şekilde fazla gelirse ona söyleyeceğimi biliyordu. Yumruğu ağzıyla eş zamanlı olarak pompalanıyor, kaygan tenimin avuçlarının içinde kaymasını sağlıyordu.

Beni uyarmıştı, bu yüzden iyiliğine karşılık vermek adil görünüyordu ve kelimelerim boğazımda çakıl taşı varmış gibi çıktı. "Siktir, beni boşaltacaksın."

O seksi mırıltılardan bir tane daha verdi ve yakın görünen orgazm aniden tam tepemdeydi.

Şimdiye kadar iyiydim. Kontrolü ele geçirmeye çalışmaktan kaçınmışım. Ama zihnim artık yüzde yüz çalışmıyordu ve bedenim kontrolü ele aldı. Ellerim saçlarına daldı, başını sabit tutarak aşağıdan pompalamaya başladım.

Ağzını bu şekilde sikmemden hoşlanmasına şaşırmasın. Sert ve akılsızca. Ama Charlotte kıpırdamadan durdu ve istediğim gibi hareket etmemi kolaylaştırdı. İçinin derinliklerinden seksi bir inilti yükseldiğinde, bu beni geri dönüşü olmayan bir noktaya itti.

Uzuvlarımda bir sıcaklık hissettim.

Merkezime ulaşana kadar her kavurucu sinir ucu boyunca ilerledi ve uzun, gürültülü bir telaşla boşaldım. Sözüne sadık kalarak, aletim nabız gibi atıp ağzını dölleriyle doldururken geri çekilmedi. Her dalgada ürperdim, başımı yana çevirdim ve ezici zevkten inledim.

Basınç değiştiğinde ve yutkunduğunda, yoğun his irkilmeme ve kasılmama neden oldu. Charlotte doğruldu, parmağını dudaklarında gezdirdi, sonra yatağa yanına çöktü, böylece ikimiz de dönen tavan vantilatörüne bakıyorduk. Kolunun çıplak, sıcak teni benimkine değiyordu ve belki de bana sokulmayı umuyordu ama ben buna hazır değildim.

İyileşmem yavaş oldu.

Uzun bir nefes verdim ve ön kolumu alnıma doğru sarkıttım, bileğimin arkasını kullanarak oraya yapışan teri sildim. Kalbim iş çıkışında çalan zilden daha hızlı atıyordu ve geri kalan her şeyim ağır ve hareketsizdi.

Yine de içimi hafif bir his kapladı, kısa süreli bir coşku anı gibi.

Bittiğinde, yüzümü ona dönmek için yan döndüm, pantolonumun ve iç çamaşırlarımın hala baldırlarımın etrafında garip bir şekilde kıvrılmış olmasını umursamadım. Bakışları tavana sabitlenmişti ve göğsünün hızla inip kalkmasını izledim. Belki onun da iyileşmeye ihtiyacı vardı.

Bakışlarımın olduğunu hissedebiliyordu ama konuşurken başını çevirmedi. "Bu gece için teşekkürler." Sesi bir sessizliğe gömüldü. "Bunu söylemenin tuhaf olduğunu biliyorum ama buna ihtiyacım vardı."

Göğsümde, gerilmiş bir ip gibi bir çekiş vardı. Kuvveti o kadar yoğundu ki cevap vermekte zorlandım. "Her zaman." Şakacı bir ses gibi çıkmıştı ama ciddiydim. "Benim de ihtiyacım vardı."

Sonunda bana bakmak için döndü ve gözleri odaklanmamıştı. Düşüncelerine mi dalmıştı? Uzandım ve parmaklarımı çene çizgisinde gezdirerek onu yaklaştırmaya ve bir öpücük için benimle yarı yolda buluşmaya çağırdım.

Ağzlarımız bir araya geldiğinde göğsümde başka bir çekim oldu ve bu sefer daha güçlüydü. Yok sayılamayacak ya da görmezden gelinemeyecek kadar büyüktü. Vücudumun onu özlediğini düşündüm, tıpkı bir mıknaşın diğerine yaklaştığında birbirini çekmesi gibi.

Geleneksel bir ilişki istemiyordum, romantizmle ya da ruh eşimi bulmakla da ilgilenmiyordum. Bu, en azından geleneksel anlamda 'çıkmadığım' anlamına geliyordu.

Yine de öpüşmemizin sonunda soru ağzımdan çıkıverdi. "Peki, bir sonraki randevumuz ne zaman?"

Charlotte derin bir nefes aldı ve bakışları benimkilerden ayrıldı. Instagram akışından daha ilginçmiş gibi göğsümün ortasına baktı. Aniden döndü ve sırt üstü yere kapaklandı. Yüzünde sıkıntıya çok benzeyen bir ifade vardı.

"Bu konuda," dedi. Ama
ardından hiçbir şey
gelmedi.

O kadar uzun süre durakladı başka bir şey geleceğinden emin olamadım ve aramızdaki an gerginleşti. Benden başka bir şey istemediğini açıklayacak mıydı? Tereddüt etmesinden heyecan duymalıydim. Bu sonucu umarak onu eve getirmiştım.

O zaman neden bunun tek seferlik bir şey olduğunu söyleyeceğinden endişeleniyordum ki?

Sonunda, tutunduğu şeyi dışarı itti. "İlk buluşmada seks yapmayacağımı söylediğimi biliyorum ve yapmıyorum da, ama ..."

Oh. Bilmiş bir kakhaha attım. "İkinci buluşmada da olmaz, ha?"

Başını iki yana salladı. "Ben bir erkekle yatmam," diye döndü ve gergin bakışlarını benimkilere dikti, "ona aşık olana kadar."

Donup kaldım ve o anda beynimden milyonlarca düşünce geçti ama dudaklarımdan sadece tek bir kelime dökülebildi. "Ah."

Benden daha fazlasını beklediği açıktı ama ne demem gerekiyordu ki? Onunla daha fazlasını keşfetmeye istekliydim, ama *aşk*?

Böyle bir şey .

Onunla ilişkiye girmek zalimlik olurdu, sadece onu yönlendirmiş olurum. "Açık konuşmak gerekirse," dedim, "ben gerçekten 'aşk' yaşamıyorum."

Şüpheli görünüyordu. "Ne demek 'aşk' yapmıyorum?"

Orgazm sonrası beynim beni filtresiz bıraktı. "Şu anda yapacak çok işim var. Bunun için zamanım yok."

Sanki ona sadece GameStop'a yatırım yapmak istediğimi söylemişim. "Üzgünüm, bunun için zamanın yok mu? Kimin aşk için zamanı yok ki?"

Bir yanım haklı olduğunu düşünse de bu kadar yargılayıcı olması hoşuma gitmiyordu. "Cidden, bunun için zamanım yok." Yastığı başımın altına sıkıştırdım ve kaşlarımı çattım. Dürüst olmam ve beklentileri belirlemem gerekiyordu. "Gerçekten, hiç ilgimi çekmiyor. Belki bunun beni bir pislik yaptığını düşünüyorsun ama burada dürüst oluyorum. Romantizm istemiyorum ya da buna ihtiyacım yok."

Charlotte'un ağzı, söylediklerimi düşünürken bir karış açık kaldı.

Sonra kafası karıştı ve gözlerini kıstı. "Peki, neden bana ikinci kez çıkma teklif ettin?" İğrenme aniden yüzüne yayıldı. "Oh, anladım. Anlaşmayı yapana kadar ilgileniyormuş gibi yapacaksın, sonra da beni hayalet gibi göstereceksin."

Öfke beni kızdırdı, ama kısmen kendi kendime yöneltilmişti. Kulağa kötü geldiğini anlıyordum ama ... "Yapacağım şey bu değildi."

Söylediklerinin tek kelimesine bile inanmamıştı, doğrulup sutyenini karmakarışık çarşafların arasından çıkarışına ve aceleyle giyişine bakılırsa.

"Tamam, bir dakika bekle. Açıklamama izin verin."

Bunu nasıl yapacaksın? Ona neden ikinci kez çıkma teklif ettiğini bile bilmiyorsun.

Dönüp omzunun üzerinden bana baktı, sabırsızlıkla devam etmemi bekliyordu. Alnımın ortasını kaşıdım, kelimelerin gelmesini diledim.

"Ben kimseyle çıkmam," dedim. "En azından geleneksel şekilde değil. İlişkilerim," doğru kelimeyi aradım, "işlemsel" olduğunda daha iyi oluyorum.

"İşlemsel," diye tekrarladı ve sesi sertleşti. "*Güzel.*"

"Böylesi daha iyi," diye itiraf ettim. "Geçmişimdeki ilişkiler karmaşıktı." Ona ne kadar ayrıntı vermem gerekiyordu? "New York'tayken tek önemsendiğim şey işimdi. Yapmam gereken şeyleri yapamayacak kadar ona odaklanmışım, bu yüzden ilişkilerimin her biri zarar gördü. Sadece romantik olanlar da değil."

İkna olmamıştı. "Ama artık New York'ta değilsin."

Aşağı uzandım ve pantolonumu yukarı çektim. "Burada da farklı olmayacak."

"Bunu bilemezsin." Bunu, istediğini elde etmek için mantık yürütmeye çalışan bir çocuk gibi söyledi.

Pantolonumun düğmelerini iliklemeyi bitirdim ve ona sahip olduğum en doğrudan bakışı attım. "Burada da farklı olmasını *istemiyorum*. Bana bağlanmaman daha iyi, çünkü eninde sonunda seni hayal kırıklığına uğratacağım."

Gözlerini kırıştırdı ve bana inanamayarak baktı. "Ciddi misin? Diğer kızlar bu saçmalığı satın alıyor mu?"

"Ne?"

Charlotte yataktan tırmandı, pantolonunu kaptı ve ayağını bacaklarından birine soktu. "Biriyle 'kendi iyiliği için' çıkmayacağın fikri. Ne için? Onları sana aşık olmaktan ve kalplerinin kırılmasından mı kurtarıyorsun?"

Kaşlarımı çattım ve onun karşısındaki yataktan kalktım. Bu beni bir pislik gibi gösteriyordu ama teslim olmak için elimi kaldırdım. "Gerçek bu."

"Daha çok bir bahaneye benziyor." Pantolonunu yukarı çekip fermuarını açtı ve ses tonu alaycılıkla doldu. "Sütü bedavaya almak varken neden inek satın alasın ki, haksız mıyım?"

Bu sözden nefret ediyordum ve hayal kırıklığım beni ele geçirdi. "Bazı insanların kendilerini tatmin olmuş hissetmek için bir ilişkide aşka ihtiyacı yoktur. Aslında, bazı insanların seks yapmak için aşka bile ihtiyacı yoktur."

Omuzları gerildi ve keskin bir nefes aldı. Bu kadar kesici olmak istememişim ve bu yüzden sözlerim ikimizi de yaraladı. Yatak aramızda fiziksel bir ayrım olsa da, aniden bir futbol sahasından daha geniş hissettirdi.

"Şey," dedi, tişörtünü kafasına geçirerek, "" "Neden?"

Hareketleri yavaşladı. "Ne demek istiyorsun, *neden*?"

"Bu gece pek çok şey yaptık Charlotte. Soyunduk ve birbirimizin üzerine çıktık. Bu da bir tür seks değil miydi?" Duruşumun ne kadar çatışmacı bir hal aldığını fark ettim ve rahatlamaya çalıştım.

ses. "Sadece merak ediyorum, neden tam seks çok fazla, ama diğer her şey tamam." Bu fikir aklıma geldi ve daha iyi düşünemedim aklımdan çıktı. "Vücut sayınızı düşük tutmanın bir yolu gibi mi?"

Lanet olsun.

Şok, yüzüne yayılan duygular için yeterince güçlü bir kelime değildi. Çenesini kaldırdı ve bana ters ters baktı. "Sana kendimi açıklamak zorunda değilim."

"Hayır, yok. Özür dilerim. Söylediklerimi unut."

Pek olası değildi çünkü dönüp kapıya doğru yürüdü.

Hay sikeyim. Peşinden koşarken tişörtümü aldım ve çekiştirerek giydim.

Girişte ona yetiştim, telefonunun ekranında Uber uygulaması açıktı. Verdiğim zararı onarmak için yol bulmaya çalışırken elimi yüzümde gezdirdim.

"Soruna cevap vermedim," dedim. "Sırf seni becerebilmek için ikinci bir randevu istemedim." Ne kadar samimi olduğumu duyabiliyor muydu? Yüz ifadem ciddi olduğumu açıkça gösterdiğini umuyordum. "Seni tekrar görmek istediğim için sordum."

Güvensiz bakışlarını ekrandan kaldırdı.

"Hayır demelisin," dedim ona. "Eminim hayatlarımızın farklı noktalarındayız ve farklı şeyler istiyoruz ve bu muhtemelen kötü bir fikir." Ciğerlerimden sinirli bir iç çekiş çıktı. "Ama bana numaranı verirsen Charlotte, seni arayacağım."

Gözlerinde titrek bir umut kıvılcımı vardı ama çabucak söndü. "Sonra ne olacak? 'Transaksiyonel bir ilişki' istemiyorum, her ne sikimse artık." Ekrandaki simgeye basıp aracını çağırdı ve ardından bakışlarını bana yöneltti. "Aşk için zamanın olmadığını söylüyorsun ama benim de bana onunla çıkmamın hiçbir yere varmayacağını söyleyen bir adamla kaybedecek zamanım yok."

Kesinlikle haklıydı, öyleyse neden onu bana bir şans vermesi için cesaretlendirmeye çalışmak için bu dürtüyü hissettim? Akıllı davranıp bu hissi bastırmalıyım.

Zaten senin için çok genç.

"Bana numaranı ver," dedim.

Başını salladı ve kapıya doğru uzandı. "İyi bir hayatın olsun, Noah."

ALTI

Charlotte

Bu gece duygularım inişli çıkışlı bir tren gibiydi, bu yüzden eve döndüğümde beni bekleyen başka bir dik düşüş olduğunu bilmeliydim.

Ben içeri girdiğimde annem mutfakta bulaşık yıkıyordu ve ben ayakkabılarımı çıkarırken başını kaldırıp bakmadı bile.

"Baban seninle konuşmak istiyor. Oturma odasında."

Midem dar bir yumak haline geldi ve bir anlığına kaçmayı düşündüm. Ama artık küçük bir kız değildim ve kaçmak beni en başta bu duruma sokmuştu. Omuzlarımı dikleştirdim, bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdım ve soğukkanlı görünmeye çalıştım. "Ne hakkında olduğunu söyledi mi?"

"Ona sormanız gerekir." Ses tonu tamamen gizemliydi.

Ya biliyordu ve kasıtlı olarak belirsiz davranıyordu ya da hiçbir fikri yoktu - ve büyük olasılıkla ikincisiydi. Annem Batı Virginia'da doğup büyümüş, son derece geleneksel bir evde yetişmiş ve annesi gibi o da mükemmel bir ev kadını olmaktan memnunmuş.

Tüm kararları ve kuralları babam verirdi ve o da babama tamamen itaat ederdi. O da buna bayılırdı, yemin ederim ki akşam yemeğini masaya koyarken hiç bu kadar mutlu olmamıştı. Tam olarak anlamıyordum ama ben kimdim ki şikayet edeyim? O harika bir anneydi.

Lavabonun yanında bir dizi tava vardı ve temizlenmek için sıralarını bekliyorlardı. "Bunları bitirmene yardım etmemi ister misin?" diye sordum.

Bu sadece bir oyalama taktiği değildi. Hayatım boyunca annem evi temiz tutma konusunda takıntılıydı ve bu bana da bulaşmıştı. İçimde bir dürtü hissettim.

tezgahı silmek, bulaşıkları kurutma rafında kurutmak ve yerine koymak.

Bu yüzden Noah'nın evinde temizliğe başlamak için tüm varlığımı ortaya koymuştum. O bir bekârdı ve fazla bir şey beklememem gerektiğini biliyordum ama lanet olsun. Dağınıktı.

Lanet olsun, bütün akşam *berbattı*.

"Hayır, teşekkürler," dedi annem. "Ben hallederim. Git babanı gör."

Nefesimi yuttum ve oturma odasına doğru ilerledim.

Televizyonda bir kolej futbolu tekrarı oynuyordu ama babam hiç dikkat etmiyordu. Kanepeye oturmuş, dizüstü bilgisayarını önündeki televizyon tepsisine yerleştirmiş ve telefonunu bir kulağına dayamıştı.

Babam güçlü bir adamdı. Nashville'deki en başarılı yetenek ajanslarından birini yönetiyordu ve şu anda konuşmasına o kadar dalmış görünüyordu ki başka hiçbir şey yoktu. Kapı aralığında tereddüt ettim. Meşgul görünüyordu ve geri gelebilirdim-

Buraya gel, diye işaret etti bakışları üzerime iner inmez. Sonra parmağını kanepede yanındaki boş yere doğru uzattı.

Tek bir kelime bile etmeden bana kızgın olduğunu anladım ve ona doğru yürüdüm. Olamaz. Ben ne yapmıştım? Sorunun ne olabileceğini anlamaya çalışarak günün olaylarını gözden geçirdim.

, değil mi?

Kahretsin, aramızdaki bu yeni dinamikten *nefret ediyordum*.

Büyürken her zaman babasının kızı olmuştum ve ailem beni sevgi ve övgü yağmuruna tutmuştu. Hiç kavga etmezdik. Başım hiç belaya girmedim. Ve bir şey istediğimde beni asla geri itmediler. Eğer bir hata yaparsam, bana sonsuz sayıda ikinci şans vermeye hazırdılar.

Her şey çok kolay olmuştu.

Şimdi geriye dönüp baktığımda, her şeyi hafife almış olduğumun farkındaydım.

Ama genç ve aptal olduğum için okula geri dönme gibi aptalca bir karar vermiştim, oysa hiçbir zaman o kadar iyi bir öğrenci olmamıştım. Babam bunu mümkün kılmak için yeri göğü inletmiş, beni Davidson Üniversitesi'ne sokmak için torpil yaptırmış ve iyilik istemişti.

Muhtemelen ne yapması gerektiğini asla öğrenemeyecektim, ama en büyük müşterisi Stella'yı bu işe dahil etmesi gerektiğinden oldukça emindim. Ve çok tatlı biri olduğu için bunu ikimiz için de yapmıştı.

Okuldaki ilk yılım o kadar kötü ya da zor değildi. Ama ikinci yıl? Tanrım, nasıl mücadele ettim. Dersler sıkıcıydı ve üniversite hiç de düşündüğüm gibi değildi. Herkes çok ciddiydi ve ne yapmak istediğini çok iyi biliyordu. Bahar döneminden önce bölümümü işletmeden pazarlamaya çevirmeyi bile denedim ama pek faydası olmadı.

Zach'le ilkbaharda arkadaşlarımdan birinin düzenlediği Mart Çılgınlığı izleme partisinde tanışmış olmam da yardımcı olmadı. Yaşça büyüktü, mezundu ve sanırım gecenin sonunda ona aşık olmuştum bile.

Zaman ilerledikçe, diploma almaya çalışmanın berbat bir fikir olduğunu fark ettim.

Buna iki yıl daha katlanmamın imkanı yoktu ve bu sonuca vardıktan sonra derslere gitmek için motive olmak imkansızdı. Bu yüzden tabii ki çoğunu geçemedim.

Ailem notlarımı kontrol ettiğinde, ilk kez beni gerçekten hayal kırıklığına uğratmış görünüyorlardı. Bu o kadar garip ve rahatsız edici bir duyguydu ki paniğe kapıldım. Onlara bunun bir şans olduğuna yemin ettim. Gelecek yıl daha iyi olacağına söz verdim.

Ailem gönülsüzce kabul etti ama yeni erkek arkadaşımın çok fazla zaman geçirmemem konusunda beni uyardı. Yaz sona erdiğinde, üniversite kariyerimi yeniden rayına oturtacağıma karar verdim.

O zamanlar göremiyordum ama beni Zach'e en çok çeken şey -görünüşünün yanı sıra ne kadar ciddiyetsiz olduğuydu. Elbette, iyi bir işi ve iyi bir dairesi vardı, ama yüzüme doğru sallanan tüm kırmızı bayrakları görmezden geldim.

Otuz yaşında bir adamın her hafta sonunu eski üniversitesinde takılarak geçirmek istemesi doğru değildi. Ya da kendisinden sekiz yaş küçük ve hayatının tamamen farklı bir aşamasında olan bir kızla çıkarken bu kadar rahat olması. Onun için sadece üniversite günlerini yeniden yaşamanın bir yolu olduğumu göremedim.

Ona duyduğum aşk kör ediciydi.

Ailem o kadar da aptal değildi. Babam benden yaşça büyük erkek arkadaşımın duyduğu rahatsızlığı gizlemeye çalıştı ve tabii ki annem de babam ne yaparsa yapsın ona boyun eğdi, ama ona ne kadar bağlandığımı biliyorlardı. Onun her sözüne asıldığım açıktı ve bu yüzden okula katılımımın zarar gördüğünü hissediyorlardı.

Sonbahar boyunca, babamın yaş farkıyla ilgili pasif agresif ifadeleri daha yüksek sesle ve daha doğrudan hale geldi, ancak onu fırçaladım.

İlk kavgamız babamın sert uyarısından sonra oldu. Eğer okulu , bir daha şansının olmayacağı söylenmişti. Ayrıca kampüste daire, araba ve kredi kartı da olmayacaktı.

Babam *gecikmiş sert sevgisini* ilan etmişti. Tek başıma kalacağımı söyleyerek beni tehdit etmişti ama içi boştu. Bir blöf.

Ciddi olmadığından , gerçekten değil.

O noktada Zach'e o kadar çok bağlanmışım ki artık çok geçti. Zaten neredeyse her geceyi onun evinde geçiriyordum. Sabahları o işe gidiyor, ben de evi toparlıyor, onun ayak işlerini yapıyor, sonra da derse gitmek yerine TikTok videoları çekerek günü geçiriyordum.

Beni sevdiğini düşünerek o kadar aptallık etmişim ki, utanç vericiydi. Şimdi onun için paha biçilmez olduğum düşüncesinden utanıyorum.

Gerçek şu ki, ben Zach'in sevişme hizmetçisi olmuşum.

Okulu resmen bıraktığımda, bunu aileme söylemeyi mümkün olduğunca erteledim. Profesörlerimin final notlarımı vermekte yavaş davrandıkları ya da notlarıma bakmaya çalıştığımda okulun web sitesinin sürekli hata verdiği gibi bahaneler uydurdum. Panik ve utancım o kadar yoğundu ki zorlukla nefes alabiliyordum.

Ve bundan fazla kaçınmadığımda, *gerçekten ama gerçekten* bir şey yaptım.

Aptal.

Ailemin parasını ödediği ve sadece acil durumlar için olduğunu söylediği kredi kartımı Zach'le bana Hawaii'ye pahalı bir seyahat ayarlamak için kullandım.

Honolulu'ya inene kadar bunu öğrenemediler ve babam o kadar öfkeliydi ki bir sonraki uçağa binip beni almaya gelmekle tehdit etti. Ona nerede olduğumuzu söylemeyi reddettim ve kaçmaya ihtiyacım olduğunu söyleyerek kendimi haklı çıkardım. Daha da önemlisi, Zach'in gönlünü almak için bu romantik geziye ihtiyacım vardı, çünkü gezinin sonunda onun yanına taşınıp taşınamayacağımı soracaktım.

Otelden çıkış yapmak için gittiğimizde kredi kartım reddedildi ve Zach bunu ödemek zorunda kaldığı için o kadar sinirliydi ki eve dönüş uçuşları sırasında benimle neredeyse iki kelime bile konuşmadı.

Ailem beni evimde bekliyordu.

Babamın bana yönelttiği sert ses tonuyla hiç karşılaşmamıştım. "İki seçeneğin var genç bayan," demişti. "Onu terk et ve eve gel, bu konuyu orada çözebiliriz." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve sanki tüm bunların sebebi Zach'miş gibi erkek arkadaşına dik dik baktı. "Ya da onunla kal ve seni maddi olarak desteklemekten vazgeçelim."

"ama dostum," diye alay etti Zach. "O bir yetişkin."

Bu ironikti çünkü erkek arkadaşım bana hiç öyle davranmadı.

Ama ondan başkasını nasıl seçebilirdim ki? O benim tüm dünyamdı, ayrıca uzaklaşmak bir hata yaptığımı kabul etmem ve sonuçlarıyla yüzleşmem anlamına geliyordu. Kalmaktan başka bir şey yapmak çok korkutucuydu.

Ve bu babamın kalbini kırdı.

Bunun neden olduğu suçluluk duygusu o kadar eziciydi ki dizlerimin bağı çözüldü ve ailem giderken ayakta durmakta zorlandım.

Ertesi gün öğleden sonra Zach'in yanına taşındım, ama buranın *bizim* değil onun yeri olduğunu açıkça . Bana büyük bir iyilik yapıyordu ve her fırsatta bunu hatırlatıyordu. Yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Gidecek başka yerim yoktu çünkü babam dairemin kira kontratını bozmak için para ödemişti.

Elbette beni eve dönmeye zorlamak için yapmıştı ama kendime umurunda olmadığını söyledim. Yetişkin biriydim ve kendi başımın çaresine bakabilirdim, kendime yalan söyledim. Sebep olduğum hasarı düşünmeyi reddettim çünkü bu çok utanç vericiydi. Çok acı vericiydi.

Şubat ayında, taşınmamızın üzerinden iki ay bile geçmeden, ilişkimde çatlaklar oluşmaya başladı. Mart ayına geldiğimizde, görmezden gelinemeyecek kadar büyüdüler. Zach her zaman sinirliydi, iş aramadığım için üzgündü, özellikle de ikimizi de geçindirecek kadar kazanmadığı için.

Depresyona girmem umurunda değildi.

"Kendine acımayı bırak," diye çıktı bir akşam işten eve geldiğinde beni Netflix izlerken bulduğunda. "Bunu sen yaptın. Bu seçimi sen yaptın ve beni buna sen zorladın."

Peri masalı romantizmimiz bir kabusa dönüştü. Her hafta sonunu üniversite barlarında geçiriyordu ve ben onunla gitmekten bıkmıştım. Genellikle bütün gece beni görmezden geliyordu ve . . . Tanrım. Artık ikimiz de üniversite öğrencisi değildik. Neden bundan hoşlanıyordu ki?

Tam olarak adil değildi, ama ona kızmaya başladım.

Durmadan parasızlıktan yakınırdı ama pahalı biralar ve yağlı yiyecekler almakta hiçbir zaman sorun yaşamazdı. Hatta bazen savurganlık yapar ve yeni tanıştığı insanlara içki ısmarlardı. Çocuklara, gerçekten. Onların ilgisini çekmeye can atıyor, 'kampüsteki büyük adam' olarak bilinmek istiyordu. Bunu hiç anlamıyordum.

Kanepede uyumaya başladığımda, bu bardağı taşıran son damla oldu, ilişkimizin sonu geldi.

Nisan sonunda Zach, "Kirayı öde ya da taşın," dedi, sesi soğuk ve kayıtsızdı, sanki beni hiç sevmemiş gibiydi.

"Gidecek hiçbir yok," dedim.

Bana aptalmışım gibi baktı. "Tabii ki biliyorsun. Evine git, Charlotte."

Ayrılığımız ne kadar zor olsa da, bittiğinde muazzam bir rahatlama hissettim. Sanki bir tür büyüden kurtulmuş gibiydim. Sanki sonunda doğru seçimi yapmam için bana izin verilmişti.

Babamı aramaktan korkuyordum ama sesini duymayı da çok istiyordum ve konuşmamız sırasında o kadar çok ağladım ki neredeyse hiçbir şey anlamadı. Yine de soğukkanlılığını korudu, gözyaşlarımdan etkilenmedi. Belki de onu yumuşatmak için bir olduğunu düşünmüştü ama gözyaşlarım yüzde bin gerçektir. Konuşmamızın sonunda bana programını ayarladığını ve öğle yemeği için nerede buluşabileceğimizi söyledi.

Yüz yüze konuşmamız iki saatten fazla sürdü ve bu süre boyunca yaprak gibi titredim. En azından hazırlıklı gelmişim - sadece sonuçlarıyla yüzleşmek için değil. Birkaç özür ve çok daha fazla gözyaşından sonra eve dönmek için bir plan yaptım.

Ailem ne isterse sorgusuz sualsiz yapacak ve onların güvenini tekrar kazanacaktım. Bir iş bulacak ve Hawaii seyahati için kendimi bir geri ödeme planına sokacaktım. Yıllar alabilirdi ama ben kararlıydım.

Onlara ne kadar kötü çuvalladığımı anladığımı göstermeye kararlıydım. Yukarı.

Beni yanmış adamın şüphesizliğiyle dinledi.

Daha önce. Sonra derin bir iç çekti ve annemle konuşup bana döneceğini söyledi. Arkadaşımın yurt odasının zemininde uykusuz bir gece geçirdim ve sabah babam aradı.

Eve gelmeme izin verildi.

Deneme süresi olacak, diye uyardı. Yakın zamanda arabamı ya da kredi kartlarımı geri vermeyeceklerdi ve eğer yalan söylerken yakalanırsam ya da benden istedikleri bir şeyi yapmayı reddedersem anlaşma iptal olacaktı.

Yeterince hızlı kabul edemedim.

Eski odama geri taşındıktan sonraki ilk birkaç gün . . . garipti. Bizimkilerin etrafında sanki yer yumurta kabuğundan yapılmış gibi dans ediyor, yardımcı ve mükemmel olmak için elimden gelen her şeyi yapıyordum.

Ve işte şimdi, ben taşındıktan üç hafta sonra, ilk sorunumuzla karşılaşmıştık. Sırtım dik bir şekilde kanepeye oturdum,

telefon görüşmesini bitirmesini bekledim. Bittiğinde telefonunu bıraktı ve dizüstü bilgisayarını kapatarak tüm dikkatini bana verdi.

Nefesim ciğerlerimde garip bir şekilde sıkıştı.

"Preston'la randevun nasıl geçti?" Ses tonu sakindi ama sorusunda sıradan bir şey yoktu.

Dudaklarımı birbirine bastırdım ve sertçe yutkundum. Kimseye bundan bahsetmemiştim, sadece bir arkadaşımın içki içmek için buluşacağını söylemişim. "Nereden biliyordun?" ". Bir tahmindir. Numaranı istediğinde Erika onu ofiste duymuş." Koltuğuna geri oturdu ve hafifçe kaşlarını çatı. yüz ifadesi değişti. "Bana söylememenin bir nedeni var mı?"

Omuzlarım çöktü. "Senden saklamaya çalışmıyordum, yemin ederim. Onunla bu şekilde ilgilenmiyorum. Dürüst olmak gerekirse, keşke ona evet demeseydim."

Babam bir derece yumuşadı. "O kadar kötü, ha?" "Harika değildi."

Anlayışla başını salladı. "Bunu duyduğuma üzüldüm. Yeterince iyi bir çocuğa benziyor ve senin yaşında ama onunla bir ilişki kuramazsın."

"Nedenmiş o?" Kalbim daha hızlı atıyordu. Ailemin bana kiminle çıkacağım konusunda onların onayına ihtiyacım olduğunu söylediği an bu muydu?

"Çünkü Troy'un çıkış partisiyle onun şirketi ilgileniyor ve sen de Warbler için çalışacaksın. O yüzden şirketle ilgisi olan herkesten uzak durman gerekecek."

Ellerim kucağımdaydı ve parmaklarımı oynatmamaya çalışıyordum. "Beni tekrar tam zamanlı olarak resepsiyonist masasına mı koyuyorsun?"

Tanrım, lütfen, hayır.

Liseden mezun olduktan sonra bir yıl boyunca bu işi yapmışım ve nefret ediyordum. Bu işte hiç iyi değildim ve bu hafta doldurduğum bir gün tam bir işkenceydi.

"Hayır, annen bir öneride bulundu ve bence harika bir fikir. Warbler'ın ofisinin son zamanlarda ne kadar dağınık olduğundan şikâyet ediyordum ve o da senin burayı toparlamaktan hoşlanabileceğini söyledi." Yüzüne bir gülümseme yerleştirdi. "Her ziyaretiniz için borcunuzdan iki yüz dolar düşeriz ve ben haftada iki kez düşünüyordum."

Kıpırdamadan durdum, dehşetimi belli etmemeye çalışıyordum. "Benden kapıcı olmamı mı istiyorsun?"

Hafifçe güldü. "Ben daha çok temizlikçi kadın gibi düşünüyordum, ama demek istiyorsan, sorun değil." Sanki bu çok güzel bir şeymiş gibi bana baktı.

tatlı bir teklif. "Ne diyorsunuz? Başka bir resepsiyoniste ihtiyacım yok. Irene harika bir iş çıkarıyor, ayrıca senin o kadar da sevdiğini sanmıyorum."

Hayır, yapmadım.

Temizlikten de *nefret* etmiyordum ama... kahretsin. Bunu bir soru olarak sormuştu ve tek bir cevap vardı. Onlara ne isterlerse yapacağıma söz vermiştim, bu gururumu ayaklar altına almak anlamına gelse bile.

"Tamam." Bu fikirden nefret etmeme rağmen zayıf bir gülümseme takındım ve memnun görünmeye çalıştım. "Hangi günler gelmemi istiyorsun?"

Yeni 'işimin' iyi tarafı arabamı tekrar kullanabilecek olmamdı. Warbler Entertainment'ın dışındaki caddeye park ettim, kontağı kapattım ve yolcu koltuğumda duran temizlik malzemeleriyle dolu kovaya baktım.

Cuma akşamımı tam da böyle geçirmek istiyordum.

Bu düşünceyi bir kenara ittim. Bu mütevazı sandviçi hak etmiştim ve onu yiyecektim. Kovanın sapını tuttum, arabadan indim ve kaldırımdan binaya doğru ilerledim.

Saat akşam altıyı biraz geçiyordu ve güneş gökyüzünde , bu yüzden Warbler'ın ofisine dönüştürülen tarihi evin üzerinde sıcak bir parıltı vardı. Derinlemesine temizlik yapmam gereken tek bölüm ana kattı ve binaya bakarken buna minnettardım. İkinci kat kayıt stüdyosu ve yeşil odaydı ve benim oradaki tek sorumluluğum toz almak ve yerleri süpürmekti.

Resepsiyonda ya da ana odada kimse yoktu. Babam dışında kimse geç saatlere kadar çalışmıyordu, ki bu da beklenen bir şeydi. Warbler ekibinin çoğu zaten ofise pek gelmezdi. İşlerini mekânlarda, öğle yemeklerinde ya da yolda hallediyorlardı.

Kovamı Irene'nin masasının üzerine koydum, bir çift parlak sarı lastik eldiven giydim ve en etkili stratejiyi planlamak için alanı inceledim. Odada iki masa daha vardı, her birinin arkasında döner bir sandalye ve önlerinde bir çift rahat sandalye bulunuyordu. Bunlar çalışanların müşterilerle görüşürken ya da ofiste bazı işler yaparken kullandıkları yerlerdi ve kimseye 'ait' olmadıkları için yüzeyleri çıplaktı.

Annem bana yukarıdan aşağıya doğru temizlik yapmamı, sol duvardan başlayıp odanın içinde ilerlememi öğretmişti. Toz alacağım, çöp kutularını boşaltacağım ve sonra da süpürmeye karar verdim. Yerler halı kaplı olsa da bir süpürgeye ihtiyacım olduğunu fark ettim. Süpürge sopasının üstüne mikrofiber bir bez koyup ulaşılamayacak kadar yüksek yerler için bunu toz bezi olarak kullanmak gibi kullanışlı bir numara öğrenmiştim.

Süpürge ve elektrik süpürgesi mutfağın dışındaki bir dolapta duruyordu, ben de o tarafa yöneldim. Koridorun köşesinden dönüp muşamba zemine bastığımda durdum. Dudaklarımdan şaşkın bir ses çıktı.

Mutfak darmadağındı.

Burada çalıştığım zamanlardan hatırlamalıydım ki Cuma günleri her zaman en kötüsü olurdu. İnsanlar başkalarını düşünmek yerine hafta sonu için hazırlık yapmakla meşguldü. Kullanılmış kahve fincanları ve geçmiş öğle yemeklerinden kalma kirli tabaklardan oluşan geniş bir koleksiyon lavabonun yanında tehlikeli bir şekilde yığılmıştı. Kahve makinesindeki cezvenin yarısı doluydu ama günlerdir kullanılmamış gibi görünüyordu. Tanrım, o kahvenin ne kadar eski olduğu belli değildi.

Ama beni ürküten tüm bunlar değildi.

Mutfağın boş olmamasıydı.

Bir adam sırtı bana dönük durmuş, lavaboda bir şeyler yıkıyordu. Warbler'da çalışan herkesi tanıdığımdan emindim ama bu adamı daha önce hiç görmemiştim. Girişime o da şaşırdı ve dönüp bana baktı-

"Ne oluyor lan?" Ağzımdan kaçırdım.

Çok ama çok yanılmışım. Bu adamı daha önce görmüştüm çünkü dün gece eve birlikte gittiğim adam oydu.

Hissettiğim şokun aynısı Noah'ın yakışıklı yüzüne de mükemmel bir şekilde yansımıştı. Arkasındaki musluktan su akmaya devam ederken donup kalmış, öylece bana bakıyordu. Sorusu alçak sesle ve kafa karışıklığıyla doluydu. "Charlotte?"

Burada ne işi olduğunu soracaktım ki ağır ayak sesleri yaklaştı.

"Demek buradasın," dedi babam, kiminle konuştuğu belli olmasa da.

Mutfağa açılan kapı dardı ve beni . Bu bana bir adım öne çıkıp yaklaşımdan başka seçenek bırakmıyordu ki bunu gerçekten yapmak istemiyordum. Noah'ya yakın olmak tehlikeli hissettiriyordu. Onu tekrar görmek bile dün gece onu terk etmekle doğru kararı verip vermediğimi sorgulamama neden oldu, doğru karar olduğunu bilsem bile. Akan suyu kapatmak için uzandığında bile bakışlarını üzerimde sabit tuttu, ama sonra dikkati yanımda duran adama kaydı.

Babam odada zerre kadar gerginlik hissetmedi. Noah'a bir göz attı ve ses tonu korkunç derecede tanıdıktı. "Hâlâ burada olduğunu fark etmemiştim."

Noah bir şeyle suçlanıyormuş gibi, "SoFi'de Michelle ile Zoom toplantısı yaptım," diye cevap verdi. "Programındaki tek boş zaman buydu."

Babam başını salladı, sonra elini bana doğru uzattı. "Bu benim kızım Charlotte." Neredeyse her durumu yumuşatan ve yabancıları anında arkadaşla dönüştürebilen o kendine özgü gülümsemesini takındı. "Charlotte, bu Noah Robinson. Yeni rezervasyon başkan yardımcımız."

Babam benim gibi Nuh'u incelemiyordu, bu yüzden diğer adamın bu bilgiye verdiği tepkiyi görmedi. Nuh'un omuzlarının nasıl dikleştiğini ya da Adem elmasının kalın bir yutkunmayla hareket ettiğini fark etmedi.

Elini öne doğru uzatırken Noah'ın sesi hafifçe titriyordu. "Selam. Tanıştığımıza memnun oldum."

Nefesim ciğerlerimde sıkışıp kaldı. Yanaklarım alev alev yanıyordu ve elini tutmak için uzanmadığım her saniye daha da şiddetleniyordu.

Dün gece onun evinden ayrıldıktan sonra, onu bir daha asla göremeyeceğimden , bu yüzden bu an kendimi çok acımasız hissediyordum.

Borsacı olduğunu söylemişti, değil mi? Bu finans kardeşinin Warbler'da başkan yardımcısı olarak ne işi vardı? Hem de rezervasyondan sorumlu başkan yardımcısı. Bu sadece babam için çalışmadığı, onunla *yakın* çalıştığı anlamına geliyordu.

"Huston'a ne oldu?" Bu hafta başında Irene'in yerini doldurduğumda kimsenin bu yeni işe alımdan bahsetmemiş olmasına kızarak sordum.

"Emekli olmak istiyor," dedi babam, "ama kalıp Noah'ya geçiş sürecinde yardım etmeyi kabul etti." Babamın endişeli bakışları benden

Noah'ın uzattığı eli hâlâ görmezden geliyordum. Nefesinin altında söylemek zorunda kaldı. "Kaba olma."

Dişlerimi birbirine kenetledim ve teklif edilen tokalaşmaya uzandım, ancak son saniyede elimi geri çektim. *Lanet olsun*. Dirseklerime kadar uzanan o korkunç, seksi olmayan sarı lastik eldivenleri giyiyordum ve birini öyle aceleyle çıkardım ki, lastik acı içinde tenime çarptı.

"Ben de oldum," dedim Noah'nın elini sıkarak.

Sadece basit bir tokalaşmaydı ama teninin benimkine teması dün gecedен kalma hislerin zihnimde ve bedenimde sel gibi akmasına neden oldu. Bunu anlayabilir miydi? Gözleri büyüdü ve kısa bir nefes aldı.

"Önümüzdeki birkaç ay boyunca burada bize yardım edecek," diye duyurdu babam.

Noah elimi kurşundan yapılmış gibi bıraktı ama ses tonunu hafif ve meraklı tuttu. "Öyle mi? Ne ile?"

"Haftada iki kez ofisin sorumlu olacak."

Gözlerinde bir küçümseme titreşimi var mıydı, yoksa utancımı ona yansıtarak orada olmasını mı bekliyordum, emin değildim.

"Oh." Buna ne diyeceği hakkında en ufak bir fikri yokmuş gibi görünüyordu. "Bu çok hoş."

"Bana ödeme yapıyor," dedim hemen - nedenini bilmesem de. Bu durumu daha iyi hale getirmiyordu.

"Öyle mi?" Kibarca gülümsedi. "Siz de evlere bakıyor musunuz?"

Şakacı ses tonuyla alay etmek istediğini sanmıyorum ama kendimi tutamadım. "Seninkinin kesinlikle buna ihtiyacı var."

"Ne?" diye sordu babam.

Kahretsin.

Kahretsin! Noah'nın yüz ifadesinden geçen alarm, bedenime mükemmel bir şekilde yansıdı.

"Uh . . . Yani, sanırım," diye geveledim. "Muhtemelen yeni taşındığın için içeri."

"Evet, haklısın. Taşınmak berbat bir şey." Noah bir kaşını kaldırdı.

"İşte bu yüzden evim tam bir felaket."

Babam alt metnin tamamen farkında değildi. "mi? Eminim Charlotte bu konuda size yardımcı olmaktan mutluluk duyacaktır."

"Oh, baba, sorun değil-"

Beni duymuyor gibiydi ve dikkati Noah'ta kalmıştı. "Sana onun numarasını vereceğim ve siz ikiniz bir şeyler ayarlamalısınız." Bana doğru eğildi ve omzunu hafifçe benimkine çarptı. "Bunun fazladan paraya ihtiyacı olduğunu biliyorum."

Tanrım, öldür beni şimdi.

Onunla tartışamazdım.

Noah'nın önünde değil ve ayrıca ailem ne isterse kabul edeceğime söz verdiğim için. Ayrıca babam haksız değildi, paraya ihtiyacım *vardı*. Ama Noah'a baktığımda kalbim küçük bir takla attı.

Bir anlığına, bir tür savaşı kazanmış gibi göründü.

Öyle değil mi? Dün gece numaramı istemişti ve ben vermeyi reddetmiştim. şimdi de babam verecekti ve ben onu durdurmak için hiçbir şey yapamazdım.

Ama sonra Noah'ın kendini beğenmiş ifadesi kayboldu, sanki patronunun kızı olduğumu ve benimle herhangi bir ilişki kurmanın -evini temizlemek için bile olsa- berbat bir fikir olduğunu yeni hatırlamış gibiydi.

"Bunu yapmak zorunda değilsiniz," dedi.

Babam elini salladı. "Saçmalama. Yardım etmeyi çok ister ve eminim harika olur."

"Gerçekten, değil," dedi Noah. "Evim o kadar da kötü değil."

"Az önce 'felaket' kelimesini kullanmadın mı?" Soru ağızımdan çıkar çıkmaz, keşke geri emebilseydim diye düşünüdüm. Benim neyim vardı böyle?

Babamın sesinin tonu ciddiyete dönüştü. "Gerçekten, ikimize de iyilik yapmış olursun. Charlotte'un borcu var ve bu işe ihtiyacı var."

Aman Tanrım. Gözlerimi kocaman açarak babama baktım ve yapmak istediğim protestoyu bastırmak zorunda kaldım. Aşağılanma içime işledi, sıcak ve yakıcıydı.

Ve bunu hisseden tek kişi ben değildim. Noah'nın bakışları benden uzaklaştı, sanki duymamış gibi davranmak istiyordu, böylece ikinci bir utançtan kaçınabilirdi.

Yine de bir şey açıktı.

Noah da en az benim kadar bu anlaşmayı istemiyordu. Belki babam diğer adamın gözlerindeki çaresiz yakarışı göremedi ama gördüyse de görmezden gelmeyi tercih etti. Yeni bir çalışanı buna zorladığının ve Noah'nın muhtemelen kendini kapana kısılmış hissettiğinin farkında değildi. Patronuna hayır diyemeyecekti.

"Bu durumda," diye farlara yakalanmış bir geyik taklidi yaptı, "kulağa ... iyi geliyor."

Kahretsin.

"Harika," diye ısırđım.

İkisine de bir an daha bakamadım. Bunun yerine, lastik eldiveni tekrar takmakla meşgul oldum ve bu anlaşımdan nasıl kurtulabileceğimi planlamaya başladım.

Çünkü onun evini temizleyemedim.

Onunla bir daha birlikte olamadım çünkü bana istediğim türden bir ilişki vermekle ilgilenmiyordu ve onunla daha fazla zaman geçirirsem 'aşka kadar seks yok' kuralımdan vazgeçeceğimden korkuyordum. . .

Onu paramparça ederdim.

YEDİ

Noah

Salı günü tüm toplantılarımı erken bitirmeye özen gösterdim, böylece bazı eşyalarımı kaldıracak zamanım oldu. Gerçekten, bana temizlik yapmak için zaman verdi - ki bu çok saçmaydı.

Charlotte yakında evimi temizlemek için burada olacaktı.

Ya da en azından bunu konuşmak için gelmişti ve ikimizin de tek görüşmemizin babasını yatıştırmak için yeterli olacağını umduğumuzu sanıyordum.

Patronumun bana bunu dayatmasından memnun değildim ama Ardy'nin kızı olmasına da çok kızmıştım. Buna sevinmeliydim çünkü bu ondan uzak durmak için bir başka nedendi. HBHC'deki ilk yılımda, genç ve aptalken bir iş arkadaşım ile yatmıştım ve bu hatayı bir daha yapmayacaktım.

Seks ve iş ayrı kalmalıydı.

Peki neden onu tekrar görmek için can atıyordum? Sadece üç gün olmuştu. Ve neden onun numarasının telefonumda kayıtlı olması hoşuma gidiyordu?

Sabah tıraşımdan kalan gevşek bıyıkları temizlemek için banyo tezgahımın üzerine bir kağıt havlu sildim. O sırada lavaboda bir diş macunu topağı olduğunu ve aynaya su lekeleri sıçradığını fark ettim.

O gelmeden önce her şeyi temizleyecek zamanım olmayacaktı. Aslında, son yarım saattir en kötü, en utanç verici noktalara odaklanarak triyaj yapıyordum ve kimsenin bunu anlayabileceğinden şüpheliydim.

Kahretsin, neden bu kadar pasaklı olmak zorundaydım ki?

Kapı çaldığında öfkeyle saatime baktım. Erken mi geldi? Daha fazla zamanım olması gerekiyordu-

Hayır. Beş demiştik. Beş demiştik ve aynen oldu. *Hay sikeyim.*

Kağıt havluyu çöp kutusuna attım, aynadaki yansımamı kontrol ettim ve girişe doğru yöneldim. Kapıyı açtım ve onu gördüğümde içgüdüsel olarak kapı çerçevesini sıkıca kavradım.

Onu son gördüğümde hazırlıklı değildi. Çok az makyaj yapmış, saçlarını dağınık bir şekilde toplamış, şort ve eski bir tişört giymişti. Bugün ise hazır gelmişti, sanki olabildiğince cazip görünmek için çaba sarf etmiş gibiydi

Charlotte bir çift dar tayt, mor bir sporcu sütyeni ve üzerine tüllü beyaz bir gömlek giymişti. Kumaş kâğıt inceliğindeydi, bu yüzden altındaki seksi çıplak karnını görebiliyordum. Ayrıca gömlek o kadar boldu ki bir omzundan sarkıyor ve sütyeninin karmaşık çapraz askılarını ortaya çıkarıyordu. Saçları düzgün, şık bir düğüm halindeydi ve makyajı sessiz olsa da boğucuydu.

Onu kıyafetlerinden soyma arzusu o kadar güçlü, o kadar anlıktı ki, bir an için başım döndü.

İçimden kaşlarımı çatmak istedim. Evet, ateşliydi ama benim için çok gençti, patronun kızı olduğundan bahsetmiyorum bile. Onun *tek* çocuğu. Bu da muhtemelen çok şımarık olduğu anlamına geliyordu.

Bakışları vücudumda yukarı doğru ilerledi ve gözleri benimkilere odaklandığında omuzları ağır, hazırlıklı bir nefesle kalktı. "Merhaba."

"Hey," dedim, ona yer açmak için kapıdan uzaklaşarak. "İçeri gelsene."

Antreme adımını attı, ben sormadan ayakkabılarını çıkardı ve sanki kendisini bekleyen bir pusu varmış gibi etrafına bakındı. Bir pusu bulamayınca dikkati oturma odasına yöneldi.

"Biraz ilerleme kaydetmişsin," dedi sessizce.

Boynumun arkasına masaj yaptım. "Evet. Ailem geldi ve bana yardım etti. Daha çok annem yardım etti, babamın sırtı ağrıyor ve o da kanepede oturdu."

Bunu ona neden söylüyorsun?

Artık kutulardan oluşan bir labirent olmayan alana doğru işaret ettim. "Oturmak ister misin?"

Başını iki yana salladı. "Ben iyiyim."

Vücut dili rahatsız olduğunu ve bu işi bir an önce bitirmek istediğini haykırıyordu ve ben de bunu anlıyordum. Onu böyle görmek hoşuma gitmiyordu.

çok garip ve özgüvensiz hissediyorum.

Ellerimi kot pantolonumun ceplerine soktum ve rahat davranmak için elimden geleni yaptım. "Hiçbir şey yapmak zorunda değilsin," dedim. "Ona fikrimi değiştirdiğimi söyleyebilirsin. İstersen beni otobüsün altına atabilirsin."

"Sorun değil." Sözleri kesik kesikti. "Benim paraya, senin de yardıma ihtiyacın var, değil mi?"

Burada iyi bir adam olmaya çalışıyordum. "Elbette."

"Tamam, ne düşünüyordun? Yani, belli ki, mutfak. Başka ne olabilir?"

Şimdi sinirlenmiştim. "Tuvaletleri de sanırım."

"Ben çamaşır yıkamam." O kadar aniden söylemişti ki, sanki yeni gelmiş gibiydi. "Yani, *seninkileri* yıkamak istemiyorum. Yatak takımları ve havlular tamam ama giysiler değil."

"Bana uyar." Kendi çamaşırlarımı kendim yıkayabilirdim. Ayrıca, onun yapması fikri de yanlış geliyordu.

"Ve ben pencere yapmam. Çok zaman alıyor."

Başımı salladım.

Sonra, güçlü görünmeye çalışarak çenesini yukarı kaldırdı ama düzensiz sesi onu ele verdi. "Yatak odası mı?"

Misafir ya da boş odaları temizlemenin bir anlamı yoktu ama zamanımın çoğunu geçirdiğim yer yatak odamdı. "Sadece benimki."

Sözlerime hiç sıcaklık katmamıştım ama bunun bir önemi yoktu. Şimdi ikimiz de oraya en son ne zaman girdiğimizi hayal ediyorduk ve aramızdaki hava iyice gerilmişti.

Üzerimdeki etkisi gerçek dışı ve sinir bozucuydu. İçimde sıkışıp kalan arzu, bir zayıflık arayarak etrafta zıplıyordu. Kaçmaya, özgür olmaya ve istediğini almaya ihtiyacı vardı.

Hayır. Buna izin yok.

Eğer bu onu daha çok istememe neden olmuyorsa, lanet olsun. "Ve ofisim," diye ekledim.

Başını salladı. "Başka bir şey var mı?" "Sanmıyorum."

Charlotte mutfağa doğru ilerlemeye başladı, ben de onu takip ettim. "Pekâlâ, etrafı dolaşıp bir göz atacağım." Birden durdu, neredeyse ona çarpıyordum. "Yani, eğer senin için de uygunsa? Size bir fiyat teklifi verebilmek için kaç saat süreceğini hesaplamaya çalışıyorum."

Koridoru işaret ettim. "Devam edin."

Oda oda gezerken hiç konuşmadık. Boş lavabosu ve temiz tezgahıyla mutfağımdaki ciddi iyileşme hakkında hiçbir yorum yapmadı. Duvarlarda asılı sanat eserleri hakkında da bir şey söylemedi.

Ama yatak odamın eşiğinde duraksadı. "Her şey yolunda mı?" diye sordum.

Bu onu hareket etmeye zorladı ve odanın içine adım atarak çevresini incelemeye başladı. "Bugün yatağını yapmışsın."

Utangaç bir şekilde gülümsedim. "Misafirim olacağını biliyordum."

Olduğu yerde döndü ve bana düz ifadesini tam olarak gösterdi. "Beni böyle düşünme."

"Ne gibi? Bir insan gibi mi?"

"Bir arkadaş gibi." Bir elini kalçasına koydu. "Belki de beni çalışanınız olarak düşünün."

Kaşlarımı kaldırdım. "Eğer aramızdaki ilişkinin tamamen profesyonel kalmasını istiyorsan, sana katılıyorum ve benim açımdan hiçbir sorun yaşamayacaksın."

"Güzel. Bu çok iyi."

Bakışları yatağımda oylanmak için başka yöne kaydı ve ifadesi gizemli bir hal aldı. Ne düşünüyordu acaba?

Sesi gücünün bir kısmını kaybetti. "Ben bunu yaparken burada olmak ister misin?"

"Sen temizlik yaparken mi? Yapmak zorunda değilim." Eşyalarımın herhangi birini alıp gitmesi pek olası görünmüyordu. "Bunu mu tercih edersin?"

Rahatlamış görünüyordu. "Evet, sakıncası yoksa." Yakasını çıplak omzunun üzerinden yukarı çekti, ancak hemen kayması için. "Birbirimizin yoluna çıkmamızı istemiyorum."

Gerçekte ne demek istediğini anladığımdan emindim, beni görmek zorunda kalmazsa tüm bunlar onun için daha kolay olacaktı. Peki neden? Çok mu baştan çıkarıcıydım?

Böyle düşünmeyi bırak.

"Tamam," dedim. "Bir dahaki gelişinde etrafta olmamaya dikkat ederim ama bu gece ayrılamayacak kadar çok işim var."

Başını salladı ve kararını verdikten sonra çoraplı ayaklarının üzerinde sekerek banyoma girdi. Bakışları geniş cam duşu, çift ve kullanacağımdan şüphe duyduğum ayaklı küveti taradı. Bir şey

dikkatini çekti ve benim olduğu belli olan lavaboya doğru yürürken aynadan onu izledim.

Çıplak granite bakarken dudaklarında yavaş bir gülümseme belirdi. "Ben gelmeden önce temizlik yaptın mı?"

Nasıl anlayabilirdi ki? Tek omzumu silktim, umurumda değilmiş ve bunu onun için yapmamışım gibi davrandım. "Belki."

Bakışları camın arkasından benimkilerle birleşmek için kalktı. Bir an için önceki gece olduğu kızı gördüm, ama bir kalp atışı sonra kayboldu. Charlotte döndü, kollarını göğsünde kavuşturdu ve tezgâha yaslandı.

"Haftada bir ziyaret mi?" diye sordu.

Ben tek kişiydim. "Evet, bu yeterli olmalı."

"Sanırım üç saatimi alacak ve benim ücretim saatte kırk dolar."

Göğsümden mizahsız bir kahkaha fırladı. "Rüya görüyorsun."

Başını eğdi ve bana sert bir bakış fırlattı. "Büyük bir evin var, Noah. Bunu daha hızlı yapabileceğimi sanmıyorum-"

"Hayır, fiyatın hakkında rüya görüyorsun." Ardy'ye kızıyla yaptığı anlaşmanın neden suya düştüğünü açıklamak artık daha kolay olmalıydı. "Bu bölgedeki fiyatlara baktım ve çoğu yer yirmi beş dolardan fazla almıyor." İşlemleri yürütürken kullandığım aynı doğrudan tonla konuştum. "Size bir iyilik yapıyorum; *hayır kurumlarına* bağışta bulunmuyorum."

Gözleri kısıldı. "Sanırım bunu otuz dolara yapabilirim." "Yirmi beş," diye tekrarladım.

Kollarını indirdiğinde müzakerelerin en büyük günahını işledi ve yüzünü bir çaresizlik ifadesi kapladı. Konuşmayı duygularının yönlendirmesine izin veriyordu ki bunun iş görüşmemizde yeri yoktu.

"Diğer şirketler benim yapacağım kadar iyi bir iş çıkaramazlar."

Belki haklıydı ama sesi somurtkan geliyordu ve o an kazandığımı anladım.

"Yirmi beş benim gidebileceğim en yüksek seviye," dedim açıkça.

Çekip gitmeyi düşünüyormuş gibi yatak odamın kapısına baktı ama aklından geçen düşünceleri görebiliyordum. Buna ihtiyacı vardı. Burada tüm kozlar bendeydi ve o da bunu biliyordu.

İsteksizce iç geçirdi, ancak bu zorlama gibi geldi. Bir prodüksiyon gibi. Sanki en başından beri bulmayı umduğu sayı yirmi beşmiş gibi. "Hepsi

Doğru." Tezgâhı itti ve öne doğru yürüdü. "Bir anlaşma yaptınız."

Bana ulaştığında duracağını düşünmüştüm ama yanımdan geçip gitti ve yatak odama girdi. Bu beni garip bir şekilde dengesiz hissettirdi. "El sıkışmak istemiyor musun?"

"Hayır." Yatak odasından çıkarken sesi soluklaştı. "Yapacak çok işim var."

Anlaşmanın bana düşen kısmını yerine getirdim, Charlotte mutfakla uğraşırken ben ofisime kapandım ve Charlotte'un yolundan çekildim. Piyasalar hakkında bir şeyler okuyup finansal alt dizinlerde gezinirken, onun evin diğer tarafında dolaştığını duyabiliyordum. Hafif bir müzik, ara sıra musluktan akan su ve bir su şişesinden çıkan tıslayan spreyleler vardı.

Yatak odamdan çıktıktan sonra arabasına dönüp tüm malzemelerini ve ardından ofisime gelip telefonunda yapmayı planladığı şeylerin kontrol listesini bana gösterdi. Bu kadar düzenli olmasını takdir ettim, özellikle de bu işi daha önce profesyonel olarak hiç yapmadığı için.

"Temizlik hizmetinin nasıl başlatılacağına dair bazı videolar izledim." Ağzının köşesi yana doğru kıvrıldı. "Eğer bir şey yapacaksam, o işte iyi olmak isterim."

"Bunu anlayabiliyorum." Filtrelerimi etkisiz hale getirme yeteneği tekrar ortaya çıktı. "Bu yüzden Warbler'daki bu ilk ay biraz stresliydi." Yüzümü buruşturdum. "Stresli muhtemelen çok güçlü bir kelime, ama bu oldukça büyük bir kariyer değişimi oldu."

Telefonunu taytının yan cebine soktu ve merakla bana baktı. "Evet, ben de bunu merak ediyordum. Benimkini biliyorum."

Babam her yerden insan toplamaya bayılır ama bir borsacı nasıl olur da Warbler'ın Rezervasyon Başkan Yardımcısı olur?"

"Geçerli bir soru." Kıkırdadım. "Ben müzik endüstrisinin içinde büyüdüm. Aslında tüm ailem öyle, çünkü babam işe roadie olarak başladı ve fırsat buldukça bizi her yere sürükledi. Sonunda tur menajerliğine kadar yükseldi ve liseden sonra kardeşlerim ve ben de bazen onun için çalışırdık."

Üniversiteye gitmeye karar verdiğimde ailemle yaşadığım sürtüşmeden ona bahsetmedim. Bunun benim eğitim almamla veya farklı bir kariyer yolu seçmemle hiçbir ilgisi yoktu. Ailem bunu tamamen destekledi ve gece geç saatlere kadar çalışmaktan, ağır ses ekipmanları taşımaktan ve yollarda yaşamaktan daha fazlasını istediğimi anladı.

Her şey New York'a taşınmamla, onlardan bu kadar uzaklaşmamla ilgiliydi.

Ailem birbirine sıkı sıkıya bağlı ve değişime dirençliydi.

"Babamın emekli olmadan önceki son işi," diye devam ettim, "Warbler'daydı. Ardy'ye -babana- geri taşınmayı planladığımı ve belki iş aradığımı söylemiş, o da bana ulaştı."

"Belki iş arıyordur?"

"Hâlâ ticaret yapıyorum ve oldukça büyük bir yatırımım var."

Anlamış gibi başını salladı ama rol yaptığını hissettim.

Gerçek şu ki, şu anki pozisyonumda, portföyümde on yıl içinde emekli olmama yet kadar para vardı - piyasa dibe vurmadığı ve ben de çuvallamadığım ve çok büyük bir zarar etmediğim sürece. Agresif olmayı ve kazanmayı seviyordum, ancak riskli bir alım yapmadan önce her zaman araştırmamı yaptım.

Yatırımlarımla geçinmem mümkün olsa da, her şeyin göz açıp kapayıncaya kadar değişebileceğini ve hiçbir şeyin garanti olmadığını biliyordum. Ayrıca, otuz altı yaşındaydım, yani zihinsel olarak emekliliğe hazır değildim. Sıkılırdım ve bu? Bu *büyük* bir sorun haline gelebilirdi. Elimde zaman varken, bana milyonlar kazandıracak mükemmel hisseyi bulmak için ejderhayı kovalamak isterdim.

Meşgul olmak zorundaydım.

"Araştırmayı, müzakereleri ve insanlarla çalışmayı seviyorum" dedim. Belki bu rol için biçilmiş kaftan değilim ama baban bana bir şans vermek istedi."

Charlotte'un bakışları arkamdaki kitaplıkta duran siyah, geometrik boğa heykeliçğinin üzerinde gezindi. "Eminim iyi olacaksın," dedi. "Genelde doğru insanları bulma konusunda oldukça iyidir."

Beni ofisimde bırakıp işe gitti ve sonraki kırk beş dakikayı mutfağında, ona seslenebileceğim ve ortaya çıkacağı kadar yakınımda değilmiş gibi davranmaya çalışarak geçirdim.

Ona olan bu tutku garip ve rahatsız ediciydi.

Bir dahaki sefere temizlik yaparken burada olmamamı istemesi iyi bir fikirdi. Çok fazla dikkat dağıtıyordu ve bilgiyi gerçekten alabilmek için aynı makaleyi birkaç kez okumak zorunda kalmıştım.

Sonunda onu aklından çıkarmayı başardım ama bu sadece birkaç dakika sürdü.

Gözümün ucuyla bir hareket yakaladım ve Charlotte'un kapımın kenarında oyalandığını gördüm. Hiçbir şey söylemedi ve yüz ifadesinde tereddüt vardı. Gözlerimi ona kilitlediğim anda ırkildi, döndü ve ayakları onu hızla uzaklaştırdı.

"Her şey yolunda mı?" diye sordum.

Durdu ve yüzünü bana döndü. "Evet. Evet." Her ne düşünüyorsa, kararını verdi ve tekrar yaklaşmaya başladı. "Bazı içeriklerimde evinizi kullanmamın bir sakıncası var mı?"

"Ne?"

Masamın birkaç adım önünde durdu. "Birkaç gün önce Warbler'ı temizlerken Hayatta Bir Gün videolarından birini çektim. Gerçekten iyi iş çıkardı, bir sürü etkileşim aldı. Sürekli tekniklerim ya da hangi ürünleri kullandığımı soruldu." Bir elini rahatça kalçasına koydu. "Temel olarak, bu içerikten daha fazlasını istiyorlar, bu yüzden burada biraz çekim yapmamın sakıncası olmadığını merak ediyordum." Gülümsemesi sıcak ve ikna ediciydi. "Çekimde kişisel hiçbir şeyin kullanılmadığından, sizinle ilişkilendirilemeyeceğinden emin olurum. Kimse nerede olduğumu bilmeyecek."

Gözlerindeki yalvaran bakış tüm endişelerimi delip geçti. elde etmek istediğinde babasına da aynı bakışı mı atıyordu? Çünkü, Tanrım, bende işe yaradı.

"Her şey gizli kaldığı sürece," dedim, "sanırım sorun yok."

"Harika, teşekkürler." Sırıttı ve neredeyse zıplayarak mutfağa geri döndü. Onun heyecanı benim de gülümsememe neden oldu.

Ama aklıma yeni bir düşünce girdiğinde donup kaldı. Bugün bu kadar iyi görünmesinin nedeni bu muydu? Yeni içerikler üretmeyi umduğu için mi?

Bu çabayı sizin için göstermedi. Takipçileri içindi.

Umursamamalıydım. Peki neden hayal kırıklığına ?

SEKİZ

Charlotte

İlk hafta, sikini ağzıma sokmuş bir adamın evini temizlemek inanılmaz garipti, ama ... hey. En azından Noah bana para ödüyordu.

Bu da Zach'in şimdiye kadar yaptığından daha fazlaydı.

Mutfak fayanslarını silerken iç çektim ve eski sevgilimi düşünmemeye çalıştım.

-Ama başaramadım.

Siktiğimin Zach'i.

Eve döndükten kısa bir süre sonra iPad'imın kaybolduğunu fark ettim. En son hatırladığım yer onun oturma odasıydı. Genellikle sehpasının üzerinde, aldığım dekoratif bir tepsinin içinde bırakırdım çünkü evinde en az şey vardı. Duvarlara yapıştırılmış Davidson Üniversitesi posterlerini saymazsak, neredeyse hiç gümüş eşya, mobilya ya da dekor yoktu.

Ben: iPad'im hala sehpanın üzerinde mi?

Zach bütün gün mesajımı okunmuş olarak bıraktı, bu da sinir bozucuydu. Bana basit bir evet ya da hayır mesajı atmak ne kadar zordu?

Noah'nın evini ikinci kez temizlemeye gittiğimde çok daha kolay olmuştu. Evet, ev daha dağınıktı ama o orada değildi. Kafamın arkasında beni sürekli onunla flört etmeye çağıran o mızız ses yoktu. Huzur içinde temizlik yapabilirdim.

Yeni işimle ilgili en şaşırtıcı şey de buydu; başkasının evini temizlemek bir nevi huzur vericiydi. İşimden nefret etmiyordum.

Warbler'a da iki haftada bir gidiyordum. Bir işi ne kadar hızlı yapabileceğimi görmek hoşuma gidiyordu.

Ayrıca, içerik için tam bir altın madenine dönüşüyordu.

Warbler'da kaç kişinin öğle yemeklerini fırında pişirdiğini bilemiyordum ama uzun temizlenmediği belliydi. Bu yüzden Perşembe öğleden sonrasını saldırımı planlamak için farklı YouTube videoları izleyerek geçirdim ve Cuma gecesi en sevdiğim Scrub Mommy süngerimle fırını fırçalayarak temizlediğim bir zaman atlaması çektim. Pencere camına yıllarca yapışmış yağın üzerinde plastik bir macun bıçağı kullandım ve birkaç tatmin edici geçişte yağı kazıyarak temizledim.

Cumartesi günü, tekniğimi açıkladığım seslendirmeyi kaydettim ve ardından hızlandırılmış videonun üzerine yerleştirdim. Pazar sabahı, yeni oluşturduğum *Hot Girl Cleans* adlı profilimde yayınladım.

Profil ismi kendi kendime koyduğum bir isim değildi. Normal profilime yüklediğim temizlik videolarından birine yapılan bir yorumdan gelmişti. Adam, *bu ateşli kızı bütün gün temizlik yaparken izleyebileceğimi* söylemişti.

Gerçekten de susuzluk tuzağı kurmak istememiştim.

Ancak bu gönderi daha önce hiç almadığım kadar etkileşim aldı ve ben de bu konuya eğilmeye karar verdim. Yeni bir profil oluşturmamla birlikte algoritmayı eğitmeye başlamak için daha fazla videoya ihtiyacım vardı.

Daha sonra Noah'ın bulaşık makinesini derinlemesine temizledim ve yazıyı hazırladığımda onay için ona bir bağlantı mesajı attım.

Ben: Bunu göndersem sorun olur mu?

Midemde garip bir kıpırtı ile bekledim. Genelde bir şeyler yayınlarken gergin olmazdım, ayrıca videonun iyi olduğundan emindim. Işık ve ses mükemmeldi ve klipleri harika bir hızda ilerleyecek şekilde düzenlemiştim. Fazladan yağ olmadan bilgiyi vermeye yetecek kadar uzun. Noah'ın gönderiye itiraz edeceğinden de endişelenmiyordum. Sadece mutfak lavabosunu ve yanındaki bulaşık makinesini görebiliyordunuz ve her şey basit bir mutfak gibi görünüyordu. O kadar geneldi ki, kimsenin nerede çekildiğini anlamasına imkan yoktu.

Yanıtını beklerken yaşadığım bu endişeli çırpınışların nedeni videoyu *beğenmesini* istememdi. İşimi beğenmesini, beni beğenmesini. Neden onun onayı diğer izleyicilerden daha önemliymiş gibi hissediyordum?

Noah: Eğlenceli bir gerçek. Bulaşık makinelerinin filtresi olduğunu bilmiyordum.

Homurdandım.

Önceki sahibinin de haberi yokmuş gibi görünüyordu.

Bulaşık makinesinin altındaki küçük süzgeçli kap, sert su birikintisi, yiyecek ve sanki birisi kavanozları etiketlerini çıkarmadan yıkamış gibi kağıt gibi bir çamurla tıkanmıştı. Filtreyi sirkeye batırıp eski bir diş fırçasıyla ovalayarak kabuktan arındırmak zorunda kalmıştım.

Bu bok iğrenç görünüyordu. Özür dilerim.

Video için iyiydi. Temiz görünen şeyleri temizlemek istemiyorum.

Noah: Mantıklı. Göndermek benim için sorun değil.

İçimde onun onayıyla geçmeyen bir gerginlik vardı.
Yazdığı metni tekrar okuduğumda içimde bir hayal kırıklığı belirdi.

Sorun değil.

Bana verdiği tüm geribildirim buydu. *Harika* ya da *muhteşem* değil ya da *seksi görünüyorsun*.

Telefonumu cebime ittim ve kendime kızdım. Ne bekliyordum ki? Adam temizlikten hoşlanmıyordu bile. Yaptığım şeyle ilgilenmeyecekti-
Telefonum yeni bir mesajla titredi.

Noah: Video harikaydı BTW. Çok profesyonelce.

Dudaklarımda bir gülümseme belirdi.

Ben: Teşekkürler.

Sancı bir anda buharlaştı ve günün geri kalanında kendimi daha hafif hissettim.

Gün.

Warbler ofisini ya da Noah'ın evini temizlemediğim zamanlarda da içerik için ailemin evinin etrafındaki yerlere baktım. Mümkün olduğunca hızlı bir şekilde bir video kütüphanesi oluşturmam gerekiyordu, böylece insanlar beni buldukları gönderiyi bitirdikten sonra izleyecek başka şeylere sahip olacaklardı.

Onun için çalışmaya başladığımızın dördüncü haftasında rahat bir ritim tutturmuştuk. Geldiğimde ona mesaj atıyor, garaja giriyor, temizlik yapıyor ve işim bittiğinde ona mesaj atarak haber veriyordum. O da hemen ardından bana Venmo ile para gönderiyordu.

Anlaşma mükemmeldi. Kendi başıma çalışıyordum, aileme olan borcumu yavaş yavaş azaltıyordum ve arabamı geri almıştım. Ayrıca, *Hot Girl Cleans* kanalım yükselişe geçmişti. Önceki profilim yaşam tarzıydı ama çok geniş ve odaksızdı. Bu yeni markayı yaratmak sadece daha kolay değildi, aynı zamanda eğlenceliydi de. Takipçi bulmak için mücadele etmem de gerekmiyordu.

Arkadaşım Sasha dün gece onun evinde takılırken bana "Her şey senin için hep yolunda gidiyor," diye takılmıştı. Ama ses tonu biraz değişmişti ve sanki şaka yapmıyormuş gibi bir kızgınlık vardı.

"hissettirmiyor," dedim.

Güldü ve bana inanmayarak başını salladı. "Tamam."

Başka bir şey söylemedim ya da kendimi savunmaya çalışmadım. Onun bakış açısından, muhtemelen öyle görünüyordu ve ailemin eninde sonunda pes edeceklerini düşünecek kadar çok kez beni kefaletle kurtardığını görmüştü. Babam her şeyin affedildiğini söyleyecek ve borcum olan paranın geri kalanını unutacaktı.

Ama bu sefer farklıydı; bunu hissedebiliyordum. Şu anda her şey yolunda gidiyordu ama ya bir hata daha yaparsam? Artık ikinci bir şansım olmayacaktı.

Sasha kadehini dişlerimi acıtacak kadar tatlı bir al şarapla doldurdu ve şişeyi bana uzattı ama başımı salladım. Kanepesinde bana doğru dönerken bir bacağına altına katladı. "Şu temizlediğin adamın evi... seni izliyor mu?"

Güldüm. "Hayır. Orada bile değil. Ben de bunu istemiştim ama şimdi pişmanlık duyuyorum."

"Neden?" Şarabından bir yudum aldı ve gözleri muziplikle parladı. "Seni izlemesini *istediğin* için mi?"

"Temizlik yaparken üstsüz olmadığımı biliyorsun, değil mi? Bu hiç seksi değil. Tabii beni lastik eldivenlerle görmek istemiyorsa."

Bu kez ses tonunun alaycı olduğunu söyleyebilirdim. "Gerçekten mi? Fransız hizmetçi kıyafeti giydiğini ve küçük bir tüy silgisi kullandığını sanıyordum." Aklına bir fikir gelince yüz ifadesi . "Öyle yaparsan ondan daha fazla ücret alabilirsin."

"Belki yapabilirim." Onun şakacı sesini taklit ettim. "Babama nasıl ekstra para kazandığımı açıklamak ister misin?"

Bana aptalmışım gibi baktı. "Ona söylemek zorunda değilsin, biliyorsun."

Ŗu anda ailemden bir Ŗey saklamak çok riskliydi, ayrıca . . . "Ben onun patronunun kızıyım. Noah bunu asla kabul etmez."

Ayrıca, beni zaten çıplak grmüŖtü. Neden beni çıplak görmek için para ödemek istesin ki?

Sasha'nın baŖı onaylayarak eğildi. "Doğru." Kool-Aid aromalı Ŗarabından bir yudum daha aldı. "Peki, onun olayı ne? Orada değil, bu yüzden eminim biraz 'araŖtırma' yapmıŖsındır."

Mükemmel olamadığım için duyduğum suçluluk duygusunu bastırmaya alıŖarak dudaklarımı bzdm. "Burnumu sokmamaya alıŖıyorum."

Nasıl bir ifade takındıysam, her Ŗeyi ele veriyordu. "Oh, saçmalık," dedi. "Anlat bana."

Bunu yapmak ikinci bir mahremiyet ihlali olur muydu? Noah komodinin ekmecelerinden birini yarım santim açık bırakmıŖtı. İini görmeme yetecek kadar değil, ama bir göz atmam için bana bir davet gibi gelmiŖti.

ekiŖtirerek altı santim daha açtım ve beklediğim Ŗeyi buldum: bir kutu prezervatif, bir ŖiŖe kayganlaŖtırıcı. Ama baŖka seksi Ŗeyler de vardı, örneğin bir Fleshlight, küçük bir vibratör ... Büyük ihtimalle penis halkası olan silikon bantlar. Ayrıca, kelepçe ve göz bağı.

Siktir git, diye fısıldadım kendi kendime. Noah zaten yeterince ateŖliydi. O da mı sapık olmak zorundaydı? Bu hiç adil değildi.

Ve ekmecenin içindekilere bakılırsa, çoktan bir ortak bulmuŖtu.

Hayal kırıklığımı toparlayıp o çekmeceye koymaktan ve kesin bir gümbürtüyle kapatmaktan baŖka çarem yoktu.

"Tamam, biraz göz atmıŖ olabilirim," diye itiraf ettim, "ama ŖaŖırtıcı bir Ŗey bulamadım."

En azından bu sefer daha ikna ediciydim çünkü Sasha kaŖlarını çattı. "Bu hayal kırıklığı yarattı."

Tanrım, hiçbir fikri yoktu.

Kapı zili çaldığında Noah'nın oturma odasında, yeni aldığı halıyı süpürmenin ortasındaydım. Ne yapacağımı bilemeden yavaşladım. Süpürgenin sesini duymamış gibi davranabilir miydim? Burası benim evim değildi ve kapıyı açarken kendimi tuhaf hissettim.

Sırtım girişe dönük olduğu için kim olduğunu göremedim. Salı günüydü ve öğleden sonraydı, bu yüzden muhtemelen kapıdan kapıya satış yapan biriydi.

Yoluma devam etmeye karar verdim. Buna ihtiyacım vardı çünkü kameram çalışıyordu. Doldurucu içerik ya da ileride seslendirmede kullanabileceğim bir şey için çekim yapıyordum.

Ama ön kapıdaki kişi sabırsızdı.

Otuz saniyeden daha az bir süre bekledikten sonra kapı zili tekrar çaldı ve bu kez ses nedense daha acildi. Beni pencereden görmüş olmalılar çünkü tepki vermediğimde cama vuran muştaların keskin sesi duyuldu.

Kahretsin. Ya acil bir durum olsaydı?

Süpürgeyi dik konuma getirdim, kapattım ve girişe doğru döndüm.

Yan camdan görebildiğim gölgeli figür inceydi ve ben yaklaştıkça kadın daha da netleşti. Daha yaşlı ve güzeldi.

Oh, kahretsin. Bu Noah'ın annesi miydi?

Kalın bir şekilde yutkundum ve duruşumu düzelttim. Birlikte olduğum adamın ailesiyle tanışırken kendimi hep çok garip hissetmişimdir.

Kızım, lütfen. Onunla birlikte değilsin, unuttun mu?

DOKUZ

Charlotte

Kameramı durdurduktan sonra Noah'nın ön kapısının kilidini açtım ve kadının eve girişini engelleyecek kadar açtım. Onunla akraba ya da bir şey satmaya çalışıyor gibi görünmüyordu. Elinde pembe streç filme sarılmış kurabiyelerle dolu bir kâğıt tabakla verandada duruyordu.

Komşu muydu?

Onu komşuluğa davet etmek için biraz geç kalmıştı, taşınalı iki aydan fazla olmuştu.

Kibarca gülümsedim. "Yardımcı olabilir miyim?"

Beklediği kişi olmadığım çok açıktı ve yüzü kaşlarını çattı. "Evet, merhaba." Etrafımı ve evin içini görmeye çalıştı. "Noah burada mı?"

"Hayır, üzgünüm. O değil."

"Ah." Duymak istediği cevap bu değildi ve bakışları şimdi ne yapacağından emin değilmiş gibi elindeki kurabiyelere kayd.

"Bunları ona vermemi ister misin?" Ben teklif ettim.

Tabağı elinden alacağımdan endişelenmiş gibi daha sıkı tuttu ve bir kez daha etrafıma bakmaya çalıştı. "Orada benim için bir paket var mı?"

Ne?

"Burası benim evim," diye açıkladı. "Yani, *öyleydi* ve ne yazık ki teslimat adresimi güncellemeyi unutmuşum." Gülümsemesi bozulmuştu ve yüz ifadesi hesapçı gibiydi, sanki unutmamış gibiydi. "I

Geçen hafta bir yatak sipariş ettim. Hani şu kutu içinde gelenlerden. Her neyse, teslimat resmini görene kadar hatamı fark etmedim ve bu ön verandaydı." Bana kirpiklerini kırptırdı. "Peki, orada mı?"

Öğleden sonra geldiğimde garajdan içeri girmiş ve kenarda duran büyük kutuyu fark etmiştim. Onun olduğunu düşünmüş ve etiketine bakmamıştım.

"Sanırım öyle," dedim. "Ona hemen mesaj atayım." Telefonumu çıkardım ve mesajımı yazmaya başladım.

"Hayır, onu rahatsız etmenize gerek yok," dedi hemen. "Daha sonra gelebilirim. Ne zaman evde olacağını biliyor musun?"

Bu kadın ona kurabiye pişirdi ve yeni yatağını almak için buraya geldi, ama şimdi eli boş gitmeye tamamen istekli miydi? Mesajımı göndermeyi bitirdim ve makyajını, güzel kıyafetlerini ve mücevherlerini fark ederek onu daha yakından inceledim. Sadece bir paket almak için oldukça derli topluydu.

Tabii yatağından daha fazlasını almak istemiyorsa.

Noah'dan etkilendiği ya da onu vurmak istediği için onu suçlayamazdım, ama ... Noah onunla ilgilenir miydi?

Neredeyse büyükanmem olacak yaşıydı. "Hayır," dedim. "Ne zaman eve geleceğini bilmiyorum."

Bu cevap onu sinirlendirdi ve onaylamayan bakışları üzerimde gezindi. "Özür dilerim, siz kimsiniz? Onun kız arkadaşı olmak için biraz genç görünüyorsun."

Biraz kabaydı ama ben etkilenmedim. "Ben onun hizmetçisiyim."

Elimdeki telefon çaldı ve ekranda Noah'nın adı belirdi. "Alo?"

"Merhaba," dedi. "Konuşursak daha hızlı olur diye düşündüm."

Genelde mesajlaştığımız için, haftalardır ilk kez sesini duyuyordum ve içimde patlayan heyecanı görmezden gelmeye çalıştım.

Sanki meşgulmüş gibi hızlı konuşuyordu. "O kutu dün gece geldi ve ben de onu garaja koydum. Bu sabah emlakçıma haber verdim ama Judy hâlâ orada mı?" Cevabımı beklemedi. "Beni hoparlöre alabilir misin?"

"Tabii, bir saniye." Ekranımdaki simgeye dokundum. "Sıra sende."

"Hey, Judy," diye başladı. "Kutunu garajıma koydum."

Benim gibi o da adamın sesini duyunca heyecanlanmış gibiydi ve gömleğinin çekiştirerek düzeltti. Sanki

Bu lanet olası bir telefon görüşmesi olmasına ve onu görememesine rağmen en iyi şekilde görüldüğünden emin olmak istedi.

"Merhaba, Noah." Sesi tepedeki Temmuz güneşi kadar sıcaktı. "Yaptığım hata için çok özür dilerim. Ne düşünüyordum bilmiyorum. Alışkanlık sanırım. Zahmet verdiğin için kurabiye yaptım ama eve döndüğünde tekrar gelirim."

"Size seve seve yardım edebilirim," diye teklif ettim.

Judy'nin gözleri kısıldı. "Çok nazıksınız ama eminim kutu çok ağır olacaktır."

"İyi olacaksın," dedi. "O kadar da ağır değil."

Gülüşü aşırı parlak ve sahteydi. "Tabii ki söylersin.

Sen büyük ve güçlü bir ."

Vay canına. Çok kalın konuşuyordu.

Bana baktı ve bir kaşını kaldırdı. "Ne?" sordu yüz ifadesi masummuş gibi davranarak. "Ben bir şey yapmıyorum."

Judy, şu anda gerçekçi olmana ihtiyacım var.

Yüzüme abartılı bir gülümseme yerleştirdim. "Zaten buradasın," dedim ona. "Neden sadece denemeyelim ve bakalım seni başka bir yolculuk yapmaktan kurtarabilecek miyiz?"

Köşeye sıkışmış gibi dondu kaldı ve yüzü asıldı. "Sanırım bunu yapabiliriz" diye homurdanmadan önce gözleriyle bana hançer fırlattı.

"Harika, nasıl gittiğini bana haber ver," dedi Noah. Sesini basit bir uğurlamadan daha fazla anlam taşıyormuş gibi alçaltarak sonuna ekledi. "İyi şanslar."

Onun duyduğundan şüpheliydim ama ben anladım. Judy ile anlaşırken bana şans mı diliyordu?

Telefonu kapattım, benimle garajda buluşmasını söyledim ve araba yoluna giden patikadan aşağı inerken surat asmasını izledim. Evden içeri girdikten sonra ayakkabılarımı giydim, garaja gittim ve üst kapıyı açtım. Kapı açılırken, yan duran kutunun yan tarafına baktım.

Sadece iki kişilik bir yataktı.

Bu şey biraz ağır olmasına rağmen hiç de fena değildi. Büyük boy kutu her şeyden daha garipti çünkü tutunacak herhangi bir tutamağı yoktu.

Arabayı garajdan çıkarırken Judy bir kenarda hareketsiz durmuş, elindeki kurabiye tabağını tutarak beni izliyordu. Yardım etmek için hiçbir çaba göstermedi. Sinir bozucuydu ama yenilmeyecektim, bu yüzden kutuyu tek başıma cipinin arkasına taşıdım.

Görünüşe göre, sadece gözetmenlik yapmaya ve arka kapağı açmaya istekliydi. Kapak açıldığında içeriye baktım ve arka koltukların çoktan yatağa hazır hale getirilmiş olduğunu gördüm.

Ona baktım ve o da beklentiyle bana baktı.

Oh, anlıyorum.

Onun planlarını mahvetmişim ve şimdi ona yardım etmekten başka bir şey yapmıyordum. Gülümsememin arkasında dişlerimi sıktım, eğildim ve lanet olası şeyi içeri çektim. Onun yardımıyla çok daha kolay olurdu ama en azından bana güç veren bir kinim vardı.

Kutuyu gidebildiği kadar içeri kaydurdım ve muzaffer bakışlarımı ona yöneltmek için döndüm.

Hiç etkilenmemişti. Kurabiyeleri bana doğru itti ve kapağı agresif bir *gümbürtüyle* kapatırken yüzünde acı bir ifade vardı.

"Teşekkürler," diye tükürdü ve sonra sürücü tarafındaki kapıya doğru ilerleyip içeri girdi.

Gitmesi için fazla beklemem gerekmedi ve sonrasında tabağı içeri taşıyıp mutfak adasının üzerine koydum ve bir mesaj yazdım.

Ben: Başarılı olduk, ama bahse girerim bu Judy'yi son görüşün olmayacak.

İçindeki çikolata parçacıklı kurabiyelere bakmak için pembe streç filmin kenarını sıyırdım. O kadının yatağını arabasına ben taşımışım; gerçekten de bir kurabiyeyi hak etmiyor muydum?

Bir kez daha telefonum gelen bir aramayla çaldı ve ekranda Noah'nın adı belirdi.

"Merhaba," dedim.

"Hey," diye karşılık verdi. "Ne demek istedin?"

"Şu nakliye hatası mı? Her şeyin bir tuzak olduğuna eminim." "Ne? Neden?"

Kıkırdadım. "Çünkü yeni yatağını test etmesine yardımcı olacak 'büyük, güçlü bir erkeğe' ihtiyacı var."

Durakladı. "Evet, pas."

"Dostum, sana söylüyorum, o D'yi istiyor. Senin orada olmadığını öğrendiğinde nasıl hayal kırıklığına uğradığını görmeliydin." Daha fazla kanıtı ihtiyacı var mıydı? "Seni beklemek istedi ve sana kurabiye yaptı - bu arada tadı harika. Sen eve gelene kadar hepsi bitmiş olabilir."

Güldü ve sesi o kadar güzeldi ki bana bir şeyler yaptı. Ona karşı duyduğum özlemi görmezden gelmek gittikçe zorlaşıyordu.

"arıyorum," dedim. "Geri dönecek."

Muhtemelen benimle dalga geçiyordu ama sesi sıcaktı. "Tamam."

Aramızdaki konuşma bir an için kesildi ama rahatsız edici değildi. Sonra aklıma yeni bir düşünce geldi.

"Hey, madem telefonda konuşuyoruz," dedim, "gelecek haftanın temizliğini Çarşamba gününe alabilir miyiz? Arkadaşlarımdan biri evleniyor ve Salı öğleden sonra nedime elbisesi alışverişine gitmemiz gerekiyor. Ne kadar sürer bilmiyorum."

"Elbette, sorun değil. Çarşamba günü evden çıkacağımdan emin olurum."

"Tamam, teşekkürler." Hayal kırıklığımı gizlemek için bunu aşırı neşeli bir şekilde söyledim ve evindeyken onu etrafımda istemediğimi söylediğim için zihinsel olarak kendimi tekrar tekmeledim.

Çünkü onun sesini duyduktan sonra, onu tekrar görmek için ne kadar çaresiz olduğumu anladım.

Noah'nın garaj yoluna girdim, arabamı park ettim ve evine baktım. Genellikle garajına park ederdi, bu yüzden şu anda evde olup olmadığını anlamamın bir yolu yoktu. Bir sonraki adımımı düşünürken yolcu koltuğumda duran temizlik malzemeleri kovalasına göz attım.

Önce mesajlaşmadan oraya gitmek benim açımdan cesur bir hareketti. Bu hafta için Çarşamba gününe geçmeyi istemiştim ve bugün Salı'ydı. Gelin ve gelin partisinin geri kalanıyla yaptığım planlar suya düşmüştü. Arkadaşım Brianna bu sabah gruba mesaj atmış, elbise alışverişine çıkamayacak kadar hasta olduğunu ve yeniden plan yapmamız gerektiğini söylemişti.

Noah'nın temizlik yapmamı istememe ya da şu anda evde olma ihtimali olduğunu bilsem de, risk almaya değer olduğuna karar verdim.

Aslında, öyle olmasını umuyordum. Onu tekrar görmek istiyordum.

Arabayı kapattıktan sonra, onunla olan konuşmamı bulana kadar son mesajlarım arasında gezindim ve bakışlarım son mesajlaşmamızın üzerinde gezindi.

Haklıymışsın. Bilin bakalım evime kim geldi.

Ona ne kadar şaşırmadığımı anlatmak için Pikachu'nun şaşırmış bir surat yaptığı GIF'i geri gönderdim.

Ben: Başka bir yanlış teslimat mı?

Evet, ama bir daha olmayacak. İlgilenmediğimi açıkça belirttim.

Zavallı Judy. Denediği için bir kızı suçlayamazsın.

Bir sorum var. Başka kurabiye getirdi mi?

Senin için biraz ayırdım.

Mesajının üst köşesinde, mesajını beğendiğim yerde pembe kalpli bir baloncuk vardı ve şimdi ona bakarken ürperiyordum. O aptal kalp hiçbir şey ifade etmiyordu ve bunu anlamasını istemiyordum çünkü o benim işverenimdi, başka bir şey değil.

Yine de mesajlarımız çok arkadaşça geldi.

Profesyonelce davran. Ona hızlıca bir mesaj gönderdim.

Hey, planlarım suya düştü ve senin bölgendeyim. Şimdi temizlesem sorun olur mu?

Ekrana baktım ve nefesimi tutarak 'teslim edildi' bildiriminin 'okundu' olarak değişmesini bekledim. Genelde çok çabuk yanıt verirdi ama bu sefer öyle olmadı. Mesajın durumu değişmedi. Arabamda otururken pencereden bakmaya çalıştım ama herhangi bir hareket ya da yanan ışık görmedim.

Zaman ilerledi ve kalbim sıkıştı. Bir şey onu telefonunu kontrol edemeyecek kadar meşgul etmişti, bu da büyük olasılıkla burada olmadığı anlamına geliyordu.

"Şimdi ne yapacağım ben?" Arabamın boş yolcu koltuğuna doğru söyledim. Sadece birkaç senaryo için hazırlık yapmıştım ve hepsi de onun mesajıma cevap vermesine bağlıydı.

Saatime baktım ve cevap vermesi için ona beş dakika daha vereceğimi söyledim. Öğleden sonraydı, yani ofiste ya da bir toplantıda olması mümkündü.

Yedi uzun dakika geçtikten sonra içimi çektim, uzandım ve kovamın sapını tuttum. O evde değildi ve ben zaten buradaydım. İş bitirsem iyi olacaktı.

Garaj kapısının şifresini girdim, içeri adımımı attım ve hemen ayakkabılarımı çıkardım. Ev hayal kırıklığı yaratacak kadar sessiz ve karanlıktı. Kova sapını sıkıca kavradım ve mutfığa doğru yürüdüm - ancak durdum.

"Alo?" Ben aradım.

Cevap yoktu. Noah'nın evde olduğuna dair hiçbir iz yoktu ama bir şeyler garip geliyordu. Kapalı. Yalnız olmadığımı hissettim.

Mutfağının soğuk fayans zemininde çıplak ayaklarımla ilerlerken kovamın içindeki temizleyici şişeleri sessizce tıkırdadı. Gizlice hareket etmem mantıklı değildi ama yine de yaptım. Belki de bir parçam onu gafil avlamayı, Nuh'u vahşi doğada görmeyi umuyordu.

Geçen seferki gibi lavabonun yanına yığılmış kirli bulaşıklar yoktu. Aslında mutfak iyi durumda görünüyordu. Kendi kendime gülümsedim. İyi alışkanlıklar mı ediniyordu?

Temizlik malzemelerimi adaya bıraktım ve odayı taradım.

İlk işim dağınıklığı toparlamak olacaktı ve sonra- Yatak odasından zevk dolu bir inilti geldi.

Sesi açıldı ve vücudumu sararak beni o kadar sıktı ki nefes almayı unuttum. Kalbim tökezledi ve daha hızlı atmaya başladı. Mesajıma cevap vermemişti çünkü seks çekmecesindeki oyuncaklardan birini çıkarmış ve kendini boşaltmakla meşguldü?

Akıllı ve profesyonel bir insan sessizce ayrılırdı, böylece müşterisi uğradığını asla anlamazdı. Yapılması gerekenin bu olduğunu biliyordum ama yine de kendimi durduramadım. Görünmez bir güç beni ileriye doğru itti ve koridorda sessiz adımlarla ilerledim.

Derin inlemesini daha yumuşak, kadınsı bir inlemenin takip etmesini görmezden geldim. *Porno izliyor*, diye düşündüm. Beynim yatak odasında yalnız olmayabileceğini kabul etmeyi reddetti, bu yüzden açık kapısının kenarına ulaştığım da ve köşeden baktığımda beni bekleyen manzaraya tamamen hazırlıksızdım.

Yatağı darmadağındı.

Çarşaf bükülmüş bir ipe dönüşmüştü, kenarından dökölüyordu ve giysiler yere saçılmıştı. Bakışlarımı kaldırıp şiltenin üzerindeki birbirine karışmış bedenlere baktım ve tamamen hareketsiz kaldım. Aynı anda hem buz gibi soğuk hem de kavurucu sıcak olmak sinir bozucu bir duyguydu ve bu hareket edemeyeceğim anlamına geliyordu. Ayaklarım betonlaştı, yere sabitlendi.

Kadının kalçalarını kavrayıp arkadan içine girerken Nuh'un çıplak teninde ter parlıyordu. İkisi de dizlerinin üzerindeydi ama kadın belinden bükülmüş ve yüzüstü yatağı uzanmış, kollarını önüne uzatmıştı.

Onun gibi tamamen çıplak değildi; jartiyer kemeri, koyu renk yüksek çoraplar ve kızıl saçlarını sabitleyen siyah bir göz bağı takmıştı. Adam onu becerirken, kızıl saçlı kızın parmakları çarşafı akılsızca pençeledi. Uzanıp yatak başlığını buldu ve büyük yatağı Sol elindeki alyans ışıkt a parlıyor.

ON

Charlotte

Noah'nın evli bir kadını becerdiğini görünce beynim boşaldı ve yüzüm milyonlarca derece ısındı. Bu kızıl saçlı kadını daha önce de görmüş ve kıskanmıştım ama bugün? Ondan *nefret ediyordum*. Sadece kocasını açıkça için değil, bunu birlikte yaptığı adam yüzünden de.

Onun benim olması gerekiyordu, diye şımarık bir ses zihnimin arkasında sızlandı.

Tanrım, onu artık istememeliydim. Aldatanlardan nefret ederdim ve bu, onun için yanan ateşi söndüren kocaman bir kova su olmalıydı.

Ama neredeyse hiç etkisi olmadı.

Daha da kötüsü, yaptığı şeyi hemen haklı çıkarmaya başladım. Teknik olarak aldatmıyordu - kimseyle bir ilişkisi bile yoktu.

Yatağın üzerinde kıvranan çiftte bakarken, dönüp gitmek için binlerce iyi neden aklımdan geçti. Yine de öylece kaldım, tamamen kendimden geçmişim. Onların birlikteliğinin gücü beni kaçınılmaz bir şekilde etkisi altına almıştı.

Ben de kaçmak istediğimden emin değildim.

Onları, *onu* bu şekilde görmek, hayatımda gördüğüm en seksi şeydi. Kızıl saçlı kadın çok güzeldi. Muhtemelen benden yirmi yaş büyüktü ve benimkinden çok daha üstün, uğruna ölünecek bir vücuda sahipti. Yatağa uzanmış, mükemmel poposunu ona doğru kaldırmıştı ve Noah'ın kalçaları ona çarptığında neredeyse hiç sallanmıyordu.

Elleri onu öyle sıkıca kavramıştı ki, parmaklarının etrafındaki deride çukurlar oluşmuştu ama bu şekilde tutunmaya ihtiyacı vardı. Çünkü temposu cezalandırıcı ve acımasızdı. Vücutlarının birbirine attığı keskin tokatlar havada tekrar tekrar yankılanıyordu.

Tüm kanım uyluklarımın tepesine hücum etti ve ona doğru sıkarak derin bir zevk ağrısına neden oldum.

Kahretsin, neden onları izlemeye doyamıyordum? Bakışlarımı çekmeye cesaret edemedim.

"*Siktir,*" diye mırıldandı yatağa doğru. Gözleri bağlı olduğu için hiçbir şey göremiyordu ve kuşkusuz bu onu adamın neden olduğu hislere odaklanmaya zorluyordu. Bu beni çok *kışkılandırdı*.

Noah bana profilden bakıyordu, bu yüzden yüz ifadesinin sadece bir yarısını görebiliyordum ama kararlılıkla dolu olduğunu anlamam için yeterliydi. Sıkı göğsündeki ve kollarındaki kaslar çukurlar ve kıvrımlar oluşturunuyordu ve şehvetim o kadar aniden kabardı ki başım döndü.

Kendimi sabitlemek için uzanıp kapının pervazına tutunmaktan başka çarem kalmadı.

Sessizdim ama önemli değildi. Hareket dikkatini çekmiş olmalı ki kafasını kapı aralığına çevirdi. Bakışları üzerime düştüğü anda, aleti kızın içine gömülmüş halde dondu kaldı. Kalbim ve dünyanın geri kalanı onunla birlikte durmuş gibiydi.

O anda neye benzediğim hakkında en ufak bir fikrim yoktu. İfadesi şok doluydu, ama başka bir şeyin de belli belirsiz bir ipucu vardı. Endişe mi?

Utanç mı?

Geniş, kırpışmayan gözleri benimkilerden ayrılmadı, bu yüzden kapının hemen dışındaki pek de gizli olmayan yerimden nasıl kıpırdamadığımı fark etmiş olmalıydı. Geri çekilmedim, kaçmak için dönmedim ya da bakışlarımı bile indirmedim. Ayaklarım yere sağlam basıyordu ve kapı çerçevesini kavrayan elim, boğum boğum olana dek sıkışmıştı.

Sonuçlarını düşünmeden, onu izlediğimi açıkça belirttim.

İçimde kükreyen arzuyu gördü mü? Bana *daha fazlasını* göstermesi için sessiz yalvarışımı?

Yavaşça göz kırpışlarının her birinde yaşadığı şok azaldı ve yerini karanlık bir sıcaklık aldı. Şu anda aklımdan geçen düşüncenin aynısı yüzünde sözsüzce yankılanıyordu.

Bu çok boktan.

Ama . . . İlgimi çekebilir.

Önündeki kadın nefes almaya çalışırken dirseklerinin üzerine kalktı ve gözleri bağlı olmasına rağmen tek omzunun üzerinden ona doğru döndü. "Her şey yolunda mı?"

Noah onun sesini duyunca irkildi, sanki benim büyüme o kadar kapılmıştı ki şu anda sikmekte olduğu kadını unutmuştu. Ağır bir nefes alırken göğsü kalktı ama yoğun odağı bana kilitli kaldı. Sanki gözlerini ayıramıyor gibiydi.

Aman Tanrım.

İznimi mi bekliyordu?

Pervasızdım, kontrolden çıkmıştım ve daha iyi düşünemedim küçük bir baş selamı verdim.

"Evet," dedi ikimize de ve sonra tekrar hareket etmeye başladı, ama bakışları benimkinde kilitli kaldı.

Yaptığı her uzun, yavaş vuruşu içimde hissettiğime yemin edebilirdim. Nabzım hızlandı, dizlerimin bağı çözüldü ve daha fazla destek almak için kapının pervazına yaslandım. Taktığı prezervatiften parlayan kalın sikinin kadının içinde kayışını izledim ve bacaklarımın arasında zonklayan bir ağrı yarattı.

İzlediğim süre uzadıkça, bakışlarımız birbirimizinkileri hapsettikçe yoğunluğu daha da arttı. Nefes almak zordu. Düşünmek imkânsızdı. Tek yapabildiğim orada durmak, yarı çökmüş bir halde kapı aralığına yaslanmak ve onun şehvetle ıslanmış gözlerinde boğulmaktı.

Vücudu terden parlıyordu ve kadının içine pompalarken kıcının esnemesi erotikti. Kalçaları hareket ediyor ve yuvarlanıyordu ve bir şekilde, bana dokunmamasına rağmen kadının yaşadığı aynı zevk anlarını yaşadım.

Yine de birbirimize bağlıydık.

İçimdeki şımarık versiyon ona Noah'la aramdaki bağı daha güçlü olduğunu söyleyerek böbürlenmek istiyordu. Daha derin. Daha iyi.

Adam hızlanınca kadın tekrar yere düştü, alnını yatağa dayadı ve altındaki çarşafı avuçladı. Açıyı değiştirmiş olmalıydı çünkü bir an için ritmini bozdu. Buna karşılık olarak elini jartiyer kemerinin arkasından geçirdi ve yumruğunu kemerinin etrafına doladı. Sonra elini ters çevirdi, kumaşı avucunun arkasında yuvarladı ve kemeri öyle sıktı ki, tenine battı.

Zevkle inledi. "Çok derinsin amina koyayım."

Onu duyup duymadığını bile anlayamadım. Bakışlarımıza ara vermeden hızla ilerlemeye devam etti ve yüzündeki şehvet dolu ifade kulaklarımda kanın gürültüsüyle akmasına neden oldu. Sanki paylaştığımız bu an arzuladığı tek şeymiş gibi bir ifade takınmıştı. Sanki tek istediği benmişim gibi.

Çok ateşliydi.

Tüm bunların ateşi ayaklarımı ileri doğru itti. Birbiri ardına, kapının hemen içine girip sırtımı duvara yaslayana kadar. Ellerimin yanlarımda gevşekçe sallanmasını sağladı ama bir tanesi orada uzun süre kalmadı. Kalçama doğru sürüklendi ve bacaklarımın arasına sıkıştırdım. Üzerimde yumuşak, ince ve beni ikinci bir deri gibi saran bir çift kapri boy tayt vardı, bu yüzden altına bir şey giyme zahmetine girmedim.

Bu, kalçalarımın arasına sokulmuş elimin her fısıltısını hissedebileceğim anlamına geliyordu. Başparmağımın yan tarafı klitorisime sürtündü ve ürperdim.

Yaptığım şey çarpık ve yanlıştı, onları izlerken kendime dokunuyordum ama kendime engel olamıyordum. Ağrıyı dindirmek için çaresizdim. Ve Noah'nın dudakları aralanıp gözleri buğulandığında, bu bana ne kadar onayladığını gösterdi.

Oda bir fırına dönüştü ve ciğerlerime hava girip çıkması büyük çaba sarf etmem gerekti. Birbirimizin ne yaptığını izlemek bize zarar veriyordu. Ter şakaklarını ıslattı ve göğsü kısa nefeslerle kabardı.

Ama bana bakmayı bırakmadı.

Kadının inlemeleri arttığında ve bacakları titremeye başladığında bile. "İşte bu," diye ısrar etti. "Tanrım, boşalmak istiyorum. Beni boşalt."

Güçlü ve seksi kolundaki kaslar, jartiyer kemerini geri çekerken kasıldı. Bu onun yataktan kalkmasına ve ellerinin üzerine düşmesine neden oldu. Her şiddetli hamlesinde göğüsleri sallanıp zıplıyordu ve onu becerirkenki görüntüsü o kadar yakıcıydı ki, sonsuza dek kalacağından emin olduğum zihnime kazındı.

Kadın haykırdı ve tüm vücudu titremeye başladı, dileğinin gerçekleştiğine dair hiçbir şüphe bırakmadı. Boşalırken, boğuk coşku sesleri odanın her santimetresine nüfuz ederek vücudumu doldurdu. Elimin kenarını klitorisime daha sert bastırdım ve bacaklarımdan aşağı zevk şokları gönderdim.

Kadının orgazmının etkisi çok güçlüydü ve adam da bundan muaf değildi. Belki de çoktan yaklaşmıştı, ya da belki de onu itmenin bir kombinasyonuydu.

Onun için bunu yapan kendimi kızdırmamı izlerken.

Yüzü zevkten iki büklüm oldu ve gözleri kapandı.

Belki de bağlantımızı koparmak ve orgazmını engellemek için gözlerini kapatmıştı ama işe yaramadı. Noah'nın gözleri kırpışarak açıldı, bakışları bana döndü ve sonra işi bitti.

Jartiyer kemerindeki tutuşunu bıraktı, ona son bir hamle yaptı ve sonra iki eliyle kışını sıktı. Omuzları kasıldı ama kızın dalgalı bedenine tutunarak onu kovaladı ve kendini içine hapsetti. Bana bakarken gözlerinin memnuniyetle buğulanmasını izledim ve o anda onun için fazla bulanıklaşmadığımı umdum.

Boşalırken sadece beni düşünmesini istedim.

Derin iniltisi... tepeden tırnağa zevki resmeden bir fırça gibi üzerimde gezindi. Bu his beni orgazma itmek için yeterli değildi. Sadece beni sınırdan asılı bırakmaya yetti.

Vücutları hareketsizleştikçe oda sessizleşti ve tek ses toparlanırken zorlukla aldıkları nefeslerdi. Ben hiç nefes almıyordum; Noah'nın bakışları beni bir mengene gibi kavramıştı.

Ama sonra kadın yatağın üzerine yüzüstü yığıldı ve dudaklarını bir gülümseme büktü. "Lanet olsun. Az önce beni ne kadar sert becerdiğini kocama anlatmak için sabırsızlanıyorum."

Kadının şok edici sözleri adamın dikkatini benden ayırdı. Önündeki çok güzel, çok *evli* kadına kaydı. Onun dikkatinin dağılmasıyla birlikte ben de serbest kalmıştım ve soğuk, sert gerçeklik o kadar hızlı bir şekilde üzerime çöktü ki dizlerimin bağı çözülme tehlikesi geçirdi.

Oh, Tanrım.

Bu odada bir saniye kalamazdım ama bedenimdeki istenmeyen arzu beni yavaşlattı. Kaçmak için döndüğüm anda kadın parmağını gözbağının altına soktu ve çekerek çıkardı.

Koridora doğru fırladım ama yeterince hızlı değildim. Gittiğimi görmemiş olmasına imkan yoktu.

Koridorda hızla ilerlerken Noah'nın sesi arkamda çınladı. "*Siktir.*"

Pervasızca mutfığa doğru tökezledim, lavaboya ulaşana kadar durmadım. Kalçalarım dolaba çarptı ve pencereden dışarı bakıp hiçbir şey göremezken kendimi porselen leğene yasladım.

Eğer düşünebilseydim, temizlik malzemelerimi kaptığım gibi evden siktir olup giderdim ama bir şey yapamayacak kadar sersemlemiş bir halde heykel gibi kaldım. Onun ve kadının odasında hareket ettiklerini duydum.

Nabzım son derece hızlı atıyordu ve yüzüm alev almış gibi yanıyordu.

Sonunda bakışlarım musluğa takıldı.

Filmlerde bazen insanlar sakinleşmek ya da kendilerini toparlamak için yüzlerine soğuk su dökerlerdi. Bunu şimdi yapmalı mıyım? Makyajımı bozabilirdi ama bu umurumda mıydı?

Yavaşça uzandım ve suyu açtım. Su lavaboya döküldü ve oraya atılmış olan, daha önce mutfaktayken fark etmediğim tencereyi doldurmaya başladı.

Tanıdık bir görevdi, bu yüzden otomatik pilota geçtim. Lavabonun yanında duran bulaşık deterjanı ve süngerini aldım ve fırçalamaya başladım. Tam bitirmiştik ki arkamdan ayak sesleri yaklaştı. O olduğunu anlamak için görmeme gerek yoktu.

"Charlotte." Noah'nın sesi sessiz ve kararsızdı. "Çarşamba demiştik sanıyordum."

"Yaptık. Planlarım suya düştü ve ben de buralardaydım, düşündüm ki ..." Onunla yüzleşmek yerine yakındaki çekmecedeki bir havlu aldım ve yeni temizlenmiş tavayı kurulamak için kullandım. "Sana bununla ilgili bir mesaj gönderdim. Cevap vermeyince evde olmadığın anlamına geldiğini düşündüm."

"Ben," diye durakladı, doğru kelimeyi arıyordu, "meşguldüm." Birden ağzından çıkıverdi. "Evet, fark ettim."

İçimdeki gerilim o kadar gergindi ki kopacağımdan korktum ama onun yerine döndüm ve sonunda onunla yüzleştim. Artık giyinikti, üzerinde bir şort, koyu yeşil bir tişört ve okunamayan bir ifade vardı.

Birdenbire her şeye mantıksızca kızmıştım. Elbise provasını iptal ettiği için Brianna'ya. Mesajıma cevap vermediğinde eve gitmediğim için kendime. Az önce yaptığı şey ve bunu kiminle yaptığı için Noah'ya.

Ve en önemlisi, her şeye rağmen bana hâlâ çok seksi görünüyordu.

Ses tonum temizlik cephaneliğimdeki tüm kimyasallardan daha sertti. "Sence kocası karısını becermenden hoşlanıyor mudur?"

"Evet." Tereddüt ya da suçluluk yoktu. "Benden bunu isteyen oydu."

Bir iğne beynimdeki bir plağın üzerinde sürüklendi. "Bekle. Ne?"

Bir elini çenesine götürerek bıyıklarının parmak uçlarına sessizce sürünmesini sağladı. "Sana nasıl geleneksel şeyler yapmadığımı söylediğimi hatırlıyor musun?"

ilişkiler?"

Cevap verme fırsatım olmadı çünkü artık giyinmiş olan kadın ortaya çıktı. Noah'ın yanına doğru yürüdü ve dostça, güven verici bir gülümseme takındı.

Yüzümün daha da yanmasına neden oldu, ama bu sefer utançtan. Bakışlarım adanın tezgahına kaydı. "Özür dilerim," diye mırıldandım, "seni bastığım için. Evde kimsenin olduğunu düşünmemiştim."

Gülüştü hafif ve sıcaktı. "Oh, tatlım, endişelenme." Rahat ses tonu dikkatimi yukarı çekti ve bakışlarım onunkilerle buluştuğunda dudaklarını kışkırtıcı bir gülümsemeye dönüştürdü. "İzlenmek umurumda değil. Aslında, bunu seviyorum." Ona doğru baktı. "Belki bir dahaki sefere Patrick izleyebilir."

Kocasını mıydı? Noah'tan karısıyla yatmasını isteyen kişi mi?

Ne söyleyeceğini biliyormuş gibi görünmüyordu, bu yüzden verdiği tek onay sıkı bir baş sallamaydı.

Bu kararlar birlikte kadın telefonunun ekranına baktı. "Ön tarafa yanaşmak üzere." Elini Noah'ın omzuna koydu. "Teşekkürler. Harikaydın." Sonra eğildi ve yanağına zarif bir öpücük bıraktı. "Bizden kesinlikle tekrar haber alacaksın."

Şaşkın bir şekilde durdum. Kocasının arabasına binip öğleden sonrasını Noah'la mı değerlendirecekti?

Performans harikaydı! Beş yıldız.

Ne diyeceğini bilemez bir halde bakmaya devam etti ve bakışları bana kilitlenmiş bir halde hareketsiz durdu. Kadın gitmek için döndüğünde, adam tekrar canlandı.

"Seni geçireyim," dedi.

Mutfakta yalnızken, temizlik malzemeleri dolu kovama baktım ve kendimi hareket etmeye zorladım. Bu garip durumdan kaçmak için bir fırsattı ama yine de kaçmak istemiyordum. Sormak için can attığım o kadar çok soru vardı ki.

Ben de lavabonun yanında durup onun dönüşünü bekledim. Ön kapının açılıp kapandığını ve onu mutfığa geri götüren yavaş ayak seslerini duydum. Yeniden ortaya çıktığında tedirgin görünüyordu ve elini zaten dağınık olan saçlarında gezdirdi.

Ses tonumu hafif ve alaycı tutmak için elimden geleni yaptım. "Yeni sevişmiş birine göre gerçekten rahatsız görünüyorsun."

Ellerini adanın üzerine koydu ve bir şey düşünürken adanın üzerine eğildi. Yüz ifadesi birdenbire "*siktir et*" anlamına gelen bir ifadeye dönüştü.

"Daha önce 'boğa' terimini duymuş muydunuz?"

Bu bir borsacı olayı mıydı? "Boğa piyasası gibi mi?"

Başını salladı. "Bekâr bir erkek zampara gibi." Nefesim kesildi.

"Swinger," diye tekrarladım.

"Bunun ne anlama geldiğini biliyor ?" Ciddiyetle sordu.

"Sanırım öyle." İçimdeki gerginlik, tornavidanın bir tam tur daha çevirdiği bir vida gibi sıkılaştı. "Bu, çift takası. Ve belki grup şeyleri."

Kelimeler ağzından çıktığı anda aramızdaki havayı doldurdu. Gözlerinde ateş yanıyordu. "Evet."

"Ama senin takas edeceğin kimse yok." Düşünmeden ağzımdan kaçırmıştım ve sanki buna üzülmüştüm gibi gelmişti. Sanki gönüllü olmak üzereymişim gibi.

Hafifçe gülümsedi. "Bir partnerim olması gerekmiyor. Birden fazla kişiyle gündelik seks yapmaktan hoşlanan herkes kendine swinger diyebilir. Ve bu insanlardan herhangi biri bir ilişkinin içinde ya da dışında olabilir."

Lavabodan uzaklaşarak ona bir adım daha yaklaştım. "Yani, açık evlilik gibi mi?"

", ama büyük ihtimalle ENM'dir." Ben yüzümü buruşturunca ekledi: "Etik tek eşlilik yok. Bu, katılmasalar herkesin sekse rıza gösterdiği anlamına geliyor."

Tepkimi ölçmek için beni inceledi ve hâlâ anlamadığımı görmüş olmalı.

"Patrick Shannon'ı benim evime bıraktı," dedi, "olacakların tamamen farkındaydı. Hatta bunun olmasını o istedi. Sence bu onun rızası olduğu anlamına gelmiyor mu?"

Onun bana yaptığı gibi, ben de ciddiyetle sordum. "Elbette, ama neden?" "Neden izin verdi?"

Başımı salladım. Yargılamaya çalışmıyordum; sadece çok merak ediyordum. "Neden karısını becermeni istedi?"

Uzun bir süre sorumu düşündü. "Onun adına konuşmak istemem ama sanırım bu onu tahrik ediyor." Noah adamı savunma dürtüsü hissetti mi? Yüz ifadesi ciddiydi. "Zayıf olduğu ya da karısına ihtiyacı olanı veremediği için değil, eğer düşündüğün buysa."

"Ben-"

"İnanın bana, o zayıf değil. Aksine, bu anlaşma onun ne kadar güçlü ve kendinden emin olduğunu gösteriyor. Evliliklerinin ne kadar sağlam olduğunu. Partnerini ya da ilişkilerini sahiplenmeye ihtiyacı yok. Aslında, bu işe dahil olmasına bile gerek kalmayacak kadar kendine güveniyor."

Gözlerimi kırıştırdım ve söylediklerini değerlendirdim. Belki de ne düşündüğümü anlayamamıştı ya da ben ona şüpheli görünmüştüm çünkü Noah kaşlarını çatmıştı.

"Aynı fikirde değil misin?"

"Hayır, hayır, istiyorum." Ona doğru bir adım daha attım ve umarım sesim hissettiğim kadar samimi çıkmıştır. "Bunu hiç böyle düşünmemiştim ama iyi bir noktaya değindin."

Kaşları çatıldı ve ayaklarının üzerinde kayarak bana doğru yaklaştı. Cevabım onu memnun etmiş gibiydi.

Ona yeni gözlerle baktım. Ben sadece partnerime yeterince güvendiğimde ya da aşık olduğumda seks yapıyordum, o ise tam tersini yapıyordu. Tercihlerimiz diğerininkinden daha az geçerli değildi, bu yüzden yargılamak için yerim yoktu.

Ayrıca, onun yaşam tarzının büyüleyici olmadığını söylersem kendime yalan söylemiş olurum.

"Onlarla nasıl tanıştınız? Yani, eğer sormamda bir sakınca yoksa." Nefesimi yuttum. "Cevap vermek zorunda değilsin."

Alınmış gibi görünmüyordu. "Nashville'de bir kulüp var."

Mutfağında yalnız olmamıza rağmen bunu bir sırmış gibi fısıldadım. "Bir kulüp mü? Seks kulübü gibi mi?"

Başını salladı. "Oradaki ilk gecemde onlarla barda tanıştım ve ne aradıklarını konuşmaya başladık." Boynunun arkasına masaj yapmak için uzandı. "Aslında, seninle tanıştığımız gece, onlarla ilk randevumdu."

Şaşkınlık işledi. "de mi çıkıyorsun?"

"Hayır. Yani, senin düşündüğün şekilde değil." Açıklığa kavuşturma ihtiyacı hissetmiş olmalı. "Ben heteroseksüelim ve o da öyle, bu yüzden birbirimizle fiziksel olarak oynamıyoruz. Ama onlara bir birim gibi davranıyorum. Bir ortaklık. Shannon'la onun tamamen onaylamadığı hiçbir şeyi yapmam ve o olmadan onunla konuşmam."

"Ama onu onsuz da becereceksin." Sarsıldım. "Tanrım, umarım yargılayıcı bir ifade kullanmamışımdır, çünkü öyle demek istemedim. Ben sadece ..." Ne söyleyeceğimi bilemediğim için sözümü kestim.

"Kafanı mı çalışıyorsun?"

İçimde bir rahatlama hissettim. "Evet, aynen öyle."

"Eminim söylemeye gerek yoktur ama bu aramızda kalabilirse ..."

"Elbette." Heyecanla başımı salladım ve bunun paylaşılacak bir sır olmadığını ne kadar anladığımı ifade etmeye çalıştım.

Omuzları gevşedi ve daha önce yüzünde beliren o memnun ifade yüzüne yansdı. Kahretsin, bana bir şeyler yaptı.

ben istemedim. Zaten çok rahatsız edici bir şekilde tahrik olmuşum.

"Sana söylemeliyim, Charlotte." Sıcak bakışları kaçınılmazdı. "Sürprizlerle dolusun."

Şaka mı yapıyordu? Onunla kıyaslandığımda kendimi olabildiğince sade ve sıradan hissediyordum. "Ben mi?"

"Evet, sen." Yumuşak ses tonunun ne kadar baştan çıkarıcı olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ya da belki de vardı. "Sana az önce söylediklerimin ya da odamda olanların yanlış olduğunu düşünüyor muydun gibi davranmıyorsun."

"Yanlış olduğunu düşünmüyorum." Odadaki hava inceldi ve ben susarak söyledim. "Sıcak olduğunu düşünmüştüm."

"Gördün mü? *Şaşırtıcı*." Sanki bana doğru çekiliyormuş gibi yaklaştı. "Ne kadar süre orada durup bizi izledin?"

"Daha çok seni izliyordum," diye itiraf ettim. "Kıskandığın için mi?"

"Bunun doğru kelime olduğundan emin değilim. Kıskandım sanırım. Ve biraz da kızgın."

Dondu kaldı. "Kızgın mısın?"

"Bu durumda." Bir elimi kalçama koydum ve her şeyi ortaya dökmeye karar verdim. "Seni istiyorum, Noah." Kelimelere döktüğümde acım yüzeye çıktı. "Seni istiyorum ama sana sahip olamıyorum ve bu beni kızdırıyor."

Yüksek sesle nefes verdi ve sanki son bir aydır bu nefesi içinde tutuyormuş gibiydi. "Öyle mi?" Yüz ifadesi benim hissettiklerimi yansıtıyordu. "Bunun beni de sinirlendirdiğini bilmelisin."

ON BİR

Charlotte

Nuh'un itirafı odayı doldurdu, tüm havayı aldı ve geriye hiçbir şey kalmadı.

Sahip olabileceğim tüm filtreleri yok etti ve beni saçmalamaya itti. "Bugün buraya geldim, burada olmanı umuyordum. Beni öpmeni sağlamaya çalışacaktım." Kendimi çılgınca kontrolden çıkmış hissettim. "Bana bir şeyler yapmanı istemek için."

Gözleri büyüdü.

Sözlerimin onu geri çekmesini bekliyordum ama bunun yerine aramızdaki son boşluğu da kapattı, böylece sadece bir nefes uzağımdaydı. Parmaklarımı saçlarına geçirip onu öpücüğümün içine çekmemi kolaylaştıracak kadar yakındı.

Kendimi durdurmak için yumruklarımı sıktım.

"Yapamayız." Sesi kararlıydı, ama yakınlığından kapanan gözlerine kadar her şey tam bir çelişki içindeydi.

"Hayır, yapamayız," diye kabul ettim, benim sözlerim de onunkiler kadar boştu.

Tanrım, bana bakışı omurgamdan aşağı bir zevk ürpertisi gönderdi. Dudaklarıma baktı, sanki beni öpmemesi için tüm nedenleri arıyor ve tek bir tane bile bulmakta zorlanıyordu.

"O zaman bu bizi nereye götürüyor?"

Buna nasıl cevap vereceğimi bilemedim. Noah sadece babamın çalışanı değildi, aynı zamanda benim de patronum sayılırdı. Onun parasına ve içerik üretmek için onun yerine ihtiyacım vardı.

"Arkadaş mı?" Tamamen yetersiz olmasına rağmen teklif ettim. Nasıl arkadaş olabilirdik ki?

Kaşı kalktı ve ifadesi kuşkulu bir hal aldı. Onun da aynı endişeyi taşıdığı anlaşılıyordu.

"Bir arkadaş olabilirim," nabzım damarlarımda kan şimşekleri çaktırdı, "seni başkalarıyla sevişirken izleyen biri."

Şok, keskin bir nefes almasına neden oldu ve omuzları dikleşti. "İstediğin bu mu?"

Bir yanımda bunun bir teselli ödülü olacağını düşünüyordu. Ona sahip olamayacağıma göre, bu bir sonraki en iyi şey olacaktı. Ama diğer yanımda da bir şeylere razı olup olmadığımı ya da fark ettiğimden daha iyi bir anlaşma yapıp yapmadığımı merak ediyordu.

Daha önce de seks yapmıştım ama bir başkasının bunu yapmasını izlemek yeni ve heyecan vericiydi.

Ya bir dahaki sefere onu izlediğimde daha da ateşli olursa?

Bu düşünce bile bacaklarımda arasındaki zonklamanın geri dönmesine neden oldu.

Bunu isteyip istemediğimi sordu ve benden fısıltıyla bir cevap geldi. "Biraz daha görmeyi umursamıyorum."

Söylediklerimi düşünürken gözlerini kırpmadı ama göğsü ağır bir nefesle inip kalktı. Sanki bu fikirden ne kadar hoşlandığını göstermemek için elinden geleni yapıyormuş gibi kendini tutuyordu.

". " Sesi benim alçak tonuma uyuyordu. "Bunu senin için yapabilirim, dostum."

Sonra bakışları üzerimde gezindi, her santimetrekaremi değerlendirdi. Kızarmış yanaklarımı ve kısa nefeslerimden göğsümün telaşlı bir şekilde hareket fark etti ve her ne düşünüyorsa, bir karara varması uzun sürmedi.

Gözlerinin kahverengisi güç toplayan bir fırtına gibi koyulaşmış gibiydi ve dikkatim o kadar dağılmıştı ki ellerinin belime yerleştiğini fark etmedim. Hareket edene, beni adaya doğru itene kadar farkına varmadım.

"Ne yapıyorsun?" diye sordum.

Noah'nın ifadesi gizemliydi. "Bir arkadaşına yardım ediyorum."

O anda beni kıştırdı ve tezgahın kenarı sırtımın küçük kısmını öptü. Taşın serinliği gömleğimin içinden sızıyor, onun sıcak elleriyle tam bir tezat oluştuyordu. Düşünmemi zorlaştırıyordu. "Ne?"

Ellerinden biri aşağı kayarak kalçamın ve uyluğumun üzerinde gezindi. Okşama nazik ama seksiydi ve bedenim heyecanla mırıldandı. Kim olduğu ya da bana böyle dokunmasına izin vermemin sonuçları umurumda değildi.

Bu. Onu kızla birlikte izlerken bıçak sırtında gibiydim ve sonrasındaki konuşmanın bana hiçbir faydası olmamıştı.

Noah başını eğdi ve dudaklarını dudaklarıma o kadar yaklaştırdı ki bu acımasız bir alaydı. "Eğer beni başkasıyla sevişirken izleyecek türden bir arkadaş olacaksan," diye konuşurken havanın tenime değen sıcak dokunuşunu hissedebiliyordum, "o zaman ben de seni sonra ortada bırakmayacak türden bir arkadaş olacağım."

Elleri üzerimdeyken beynimin çalışmasını nasıl bekliyordu? Hatırlayabildiğim tek kelimeyi söyledim. "Ne?"

"İzlerken o kadar heyecanlandın ki elini buraya koydun, değil mi?" Kalçama dayadığı eli hareket etti, taytımın ince kumaşı üzerinde kayarak bacaklarımın arasına girdi ve beni kavradı.

İhtiyaçla karışık heyecanlı bir şaşkınlık sesi çıkardım.

Tanrıya şükür sorusu retorikti çünkü sesim beni terk etti. Bunu hissetti, çünkü dudaklarının ucunda hınzır bir gülümseme kıvrıldı.

"Yine de yeterli değildi, değil mi?" diye sordu. "Sen gelemedin."

Dudaklarımı birbirine bastırdım ve başımı hafifçe salladım.

Neden cevabım onu memnun etmiş gibi görünüyordu?

Çünkü bunu yapacak kişi o olmak istiyor.

Eli hareket edip muhtaç klitorisime sürtündüğünde, vücudumun derinliklerinden ağlamaklı bir inilti yükseldi. Ellerim soğuk tezgahın kenarına kıvrıldı, zevk saldırısına karşı tutundu.

"Bunu yapmamam gerektiğini biliyorum," dedi, kulağa yalan gibi gelse de. Parmakları taytımın orta dikişinde gezindi. "Durmamı ister misin?"

Bir kez daha başımı salladım ve yüzünde onu çok seksi gösteren o memnun ifade belirdi.

"Pantolonunu çıkar," diye emretti, "böylece sana ihtiyacın olanı verebilirim."

Ciğerlerimdeki tüm hava boşaldı.

En son birlikte olduğumuz zamankinden çok farklıydı. Daha önce saldırganlığı beni korkutmasın diye gerçek yüzünü saklıyordu. Ama şimdi perdenin arkasını görmüştüm ve minnettardım. Çünkü Noah'ın bu baskın versiyonu?

Kışkırtıcıydı.

İçime yayılan heyecan beni titrettiği için nasıl hareket edebildiğimi bilmiyordum ama bakışlarımı ona sabitledim ve ellerimi taytımın dar kemerinin altından Geri çekildi, belimden eğilmem ve yapışan kumaşı yavaşça aşağı sıyırmam için bana alan açtı.

Ona gösterdiğim her yeni, çıplak ten, nabzımın daha da yükselmesine neden oluyordu.

Sanki yeni öğrendiği bir şeyi eğitmenine gösteren bir öğrenciymişim gibi dikkatli bir gözle beni izledi. Kumaşı önce bir ayak bileğimden, sonra diğerinden çekiştirerek kurtardım ve pantolonumu bir tomar halinde daha sonra paspaslamayı planladığım karo zemine attım.

Doğrulduğumda belden aşağım çıplaktı ve Noah'nın bakışları bacaklarımın arasındaki çıplak yarığa odaklandığında alt dudağımı ısırđım. Vücudum konusunda aşırı utangaç değildim ama öğleden sonra parlak güneş ışığının her pencereden içeri girdiği mutfaktaydık.

Ya komşuları gördüyse?

Yapsalar hoşuna gitmez miydi?

Bakışları benimkilerle buluşmak için yükseldiğinde gözlerinde sıcaklık yanıyordu ve bunun yoğunluğu o kadar sıcaktı ki, kuru dudaklarımı yaladım, kavrulmuş hissettim. Aniden hareket etti, ellerini kollarımın altından geçirdi ve beni tezgâhın üzerine oturtana kadar kaldırdı.

Çıplak tenime değen soğuk taştan nefesim kesildi ama bu onu yavaşlatmadı. Elleri gömleğimin altına girdi ve onu yukarı çekti. Başımın üzerinden çekmesine izin vermek için kollarımı kaldırmak zorunda kaldım ve çıkarmak istediğim tatmin edici iç çekişi tuttum. Bir erkek tarafından soyulmak hoşuma giden bir şeydi.

Gömleğim gitmiş, geriye sadece beyaz sütyenim kalmıştı. Basit ama cimriydi ve bu öğleden sonra ona gösterme fırsatı bulacağımı umarak seçmiştim. Ayrılmış bacaklarımın arasında durmak için hareket etti ve eli sütyenimin üzerinden göğsümü kavradığında, dokunuşuna doğru eğildim.

Tenimin taşa değdiği yer hariç her yeri sıcaktı ve görüşüm şehvetle bulanıklaştı. Artık bedenimin kontrolü bende değildi, belki de komutayı ona devretmiştim. Kontrolün tamamen onda olmasını istiyordu çünkü onu öpmek için uzandığımda geri çekilerek bunu engelledi.

"," diye emretti. "Sırt üstü." Sığ bir nefes aldım.

Ada küçük değildi ve tezgah boştu, yani bunu yapmam için yeterli alan vardı, ama ... kahretsin. Daha önce hiç bu kadar açıkta oynamamıştım ve nabzım kaçak bir tren gibi atıyordu.

Tezgâhın yanında durmuş, tüm kıyafetlerini giymiş ve sabırsız bir ifadeyle benim itaat etmemi bekliyordu. Sanki benim hareket etmemem onun programının gerisinde kalmamıza neden olmuştu. Tanrım, hava cidden sıcaktı ve ben de onu memnun etmek için can atıyordum, bu yüzden bacaklarımı yukarı çektim ve yana dönerek arkama yaslanmamı kolaylaştırdım.

Soğuk tezgâh çıplak tenime baskı yaparak sessiz bir tıslama çıkarmama neden oldu ama Noah bunun dikkatini görevinden uzaklaştırmasına izin vermedi. Adanın kenarında belirdi, bakışları sanki nereden başlamak istediğini değerlendiriyormuş gibi üzerimde gezindi.

Bu şekilde, yani onun için bir masanın üzerinde yatmak tuhaftı ve ellerimi nereye koyacağımdan emin değildim. Karnımın üzerinde katlanmış bir şekilde durmaları garip olurdu. Ona dokunmaya çalışmalı mıydım?

Buna izin verir miydi?

Bunu öğrenemedim.

Sütyenimin alt kenarından tuttu ve kumaşı yukarı çekmeye başladı, beni bir kez daha kollarımı kaldırmaya zorladı, ancak dirseklerime ulaştığında durdu. Kollarım sütyenin içinde başımın üzerine bastırılmıştı. Tezgâh yeterince uzun değildi, bu yüzden ellerim ucundan sarkıyordu ama eli sütyenin üzerindeyken dirseklerimi taşa sabitledi.

"Öylece kal."

Ses tonu o kadar sert, o kadar seksiydi ki, karşılık olarak küçük bir heyecan iniltisi çıkardım. *Bu* ses onun gözünden kaçmadı ve bakışları çıplak vücudumun uzunluğu boyunca soldan sağa doğru ilerlerken bir cehenneme dönüştü.

Ellerim ve ayaklarım mutfak adasının kenarlarından sarkarken ona nasıl görüldüğümü sadece hayal edebiliyordum. Onun için sergileniyordum, tamamen onun büyüğü altındaydım ve bu fikir beni daha da tahrik ediyordu. İslanmıştım, *kadar* ıslanmıştım ki, bana dokunduğu anda bunu fark edecekti, eğer zaten bilmiyorsa.

Avucunu dizimin üzerine koyduğunda beklentiyle titredim. Uzun bir süre hareket ettirmedi. Derin bir nefes aldı, belki de yapmak üzere olduğu şey için güç toplamaya ihtiyacı vardı. Ama benimle dalga geçiyor olması da muhtemeldi.

Merkezimde dolanan gerilim çok lezzetliydi.

Elini yukarı kaldırdı, kalçamın iç kısmında gezdirdi ve bacaklarımı hafifçe ayırmaya çalıştı. Sonra diğer eli göğsümde gezinerek sertleşmiş meme uçlarımı okşadı.

Parmak uçları bacaklarımın ortasındaki nemli, hassas tenime nefesimin altında "Siktir," diye inledim. Nazik dokunuşu bir elektrik sarsıntısıydı, sistemimde oyalanan durmuş orgazmı başlatarak hayata geri döndürdü.

Üst bedenimi okşayan eli her yerde geziniyordu ama bacaklarımın arasındaki eli hiç ayrılmadı. İşaret parmağının ucuyla klitorisimin üzerinde çizgiler oluşturdu ve aldığım zevk o kadar yoğunlu ki bacaklarımdan aşağıya şimşek gibi çaktı. Bu his dizlerimi yukarı kaldırmama ve tezgahın kenarına basmama neden oldu.

"Çok hızlı boşalacağım," diye ağızımdan kaçırdım.

Memnun bir gülümsemeyle bana baktı. "Çünkü beni izlemek hoşuna gitti."

"Evet," diye nefes aldım.

Sol eli meme uçlarımdan birini sıkıştırıp nazikçe çekiştirirken, sağ eli amıma doğru sıkı bir daire çizdi. "Tam olarak hangi kısmını?"

Sıcaklık ve zevk üzerinde düşünmek için çok fazlaydı. "Aletin üzerine boşaldığı zaman."

Sözlerim onu şaşırttı ve beni göz kamaştırıcı bir sırıtişla ödüllendirdi. Ama sonra onaylamıyormuş gibi yaptı. "Çok pis bir ağız var, Charlotte."

Sol eli boynumdan yukarı kayarak iki parmağını dudaklarımdan geçirdi, ağızımı doldurdu ve dilimi susturdu. Sağ elinin ilk iki parmağını soktuğunda çıkardığım iniltiyi bastırdı. Sarsıldım ve neredeyse ona uzanacaktım ama kendimi tam zamanında yakaladım.

Bunun bitmesini istemiyordum ve o da bana hareketsiz kalmamı söylemişti. Onun için iyi olmak konusunda çaresizdim.

İstedliğini varsaydığım gibi, dudaklarımı ağızımdaki parmakların etrafına kapattım ve emdim, onun yerine sikini oraya koymak isterse ne yapacağımı simüle ettim.

Ama yapmadı.

O parmakları bacaklarımın arasındaki parmaklarla aynı anda titreştiriyor, ağızımı ve amımı yavaş ve sabit bir hızda beceriyordu.

Yakışıklı yüzüne kazınmış kararlı, odaklanmış bakışı incelerken, ne kadar iyi hissettirdiğini burnumdan soludum ve kıvrandım. Tezgâhın kenarından sarkan ellerim yumruk şeklinde sıkıldı ve

sonra yayıldı ve tutunacak bir şeyim olsun diye parmaklarımı birbirine bağladım.

Noah'nın parmaklarını ağızıma sokmasının bir nedeni vardı ve bu beni susturmak için değildi. Elini geri çekti, parmakları tükürüğümle parlıyordu ve diğer eliyle birleşmek üzere aşağıya doğru izledi.

Islak parmak uçları klitorisime bastırarak irkilmeme ve eğilmeme neden oldu ve memnuniyetle nefes aldım. Parmaklarını içime soktu, tempoyu artırdı ve her itişte açılarını değiştirdi. Ne yaptığını, en sevdiğim noktayı nasıl aradığını biliyordum, ama hepsi o kadar harika hissettiriyordu ki, bunun bir önemi var mıydı?

Tanrım, aklımı kaçıracaktım.

Bir yandan parmaklarını sokup çıkarıyor, bir yandan da diğer eliyle klitorisimi manipüle ediyordu. Destekli dizlerim titriyordu. Nefesim yudum yudum gelip gidiyordu. Kalbim öylesine şiddetli atıyordu ki göğsümden kopmak üzereydi.

Her şey çok yoğunlu.

Şimdiye kadar yaptığım en erotik şeydi ve bir an için, son buluşmamızda bu halini sakladığı için ona kızmıştım. Ama şimdi ona nasıl kızabilirdim ki?

Orgazm bir elektrik akımı gibi kabarak bana doğru koştu. Zevk arttıkça, arttıkça ve *arttıkça* inlemem bir nefese dönüştü.

"Oh, kahretsin," diye inledim. Merkezimde bir ısı patlaması oldu, boşalırken vücudumda coşku dalgaları dolaştı. Bu kez tezgâha eğildiğimde kendimi kontrol edemedim. aşağı çektim, sütyenimi dirseklerimin arasına gerdim ve kumaşın yüzümü örtmesine izin verdim.

En azından görebildiğim kadarıyla. Orgazmın gücü gözlerimi kapatmıştı.

Noah'nın parmakları durdu, hem içeridekiler hem de dışarıdakiler, ama bağlantı devam etti. Vücudum sıkıştı, parmaklarına karşı sıkıştı ve bana zevk artçı şokları verdi.

Memnuniyetle karışık yüksek ve ağır bir nefes verdi.

Seğiren bedenim granit tezgâha geri döndüğünde ve orgazmın üzerimdeki etkisi azaldığında nihayet geri çekildi. Elleri hafifçe ısınmış tenime yaslandı, biri karnımın düzlüğünde, diğeri uyluğumun üzerindeydi.

Kulaklarındaki kan akışı durur durmaz kendimi sütyenden kurtarmaya çalıştım ve yere düşmesine izin verdim. Postum kadar hızlı hareket ettim-

Orgazm bedenim bana izin verdi, oturdum ve ona doğru döndüm.

Onu hazırlıksız yakalamıştım ve gözleri fal taşı gibi açılmıştı; bu kez ona doğru uzandığımda beni durduracak kadar hızlı değildi. Ellerimi yumuşak saçlarının arasından geçirdim ve yüzünü kendime çektim.

"Bekle," dedi ve son saniyede döndü, böylece hedefimi ıskaladım, dudaklarım yanağına çarptı.

Nefesimi tuttum ve ona bakmak için geri çekildim. "var?"

Bileklerimi kavradı, başını tuttuğum yerden kurtardı ve adadan geri çekildi. Nefes alış verişi ve sesi düzensizdi. "Arkadaşlar birbirini öpmez."

Ciddi miydi?

Gözlerimi kısıtım. "Birbirlerini parmakla da sikmiyorlar."

"O bir kerelik bir şeydi." Yüzünde şaşkınlık ve şüphe dolu bir ifade vardı. Az önce söylediklerine o bile inanmıyordu.

Bana verdiği kırbaç darbesiyle mücadele ettim ve ona bakakaldım. "Sen neden bahsediyorsun be?"

"Siktir. Bilmiyorum." Bir kez daha elini dağınık saçlarında gezdirdi ve bu onu daha da huzursuz gösterdi. "Sana yardım etmek istedim."

garip bir şekilde asılı kaldı, sanki söylemek kısmı atlamış gibiydi. *Sana yardım etmek istedim, arkadaştan arkadaş.* Otuz saniye önce kendinden emin ve kontrollüydü, şimdi ise onu öpmeye çalışarak bunu bozmuşum gibi davranıyordu.

Bu da az önce yaptığımız şeye normal bir tepkiydi. Sistemimdeki sıcaklık göz açıp kapayıncaya kadar kayboldu ve dengesizliğin acı verici bir şekilde farkına vardım. Onun tüm kıyafetleri üzerindeydi ve ben çırılçıplaktım. Bunun soğukluğu her yere sinmişti.

Titreyen bacaklarımın üzerinde durmak için tezgahdan aşağı kaydım. "Geçen sefer beni öpmekte bir sorun yaşamamıştın."

"Biliyorum," dedi usulca. "de değil. İnan bana, istiyorum."

Bunu daha önce de söylemişti, ama ben yine de sinirlenmiştim, çünkü bunu istediğini ve yapmayacağını söylemek beni daha kötü hissettiriyordu.

İç çekti. "Ama artık her şey farklı. Bunu yapmamalıydım."

Bu yani? Suçluluk duygusu mu?

Gözlerimi devirdim. "Endişelendiğin buysa, babama bundan bahsetmeyeceğim."

Kaşlarını çattı ama bunu görmek istemedim.

Bunun yerine, atılmış giysilerimi topladım, tezgâhın üzerine bıraktım ve sonra pantolonumu geri çekmeye başladım. Onunla ortaya çıkan bu modelden nefret ediyordum, bana akıllara durgunluk veren bir orgazm yaşıyor ve hemen ardından hayal kırıklığı içinde giyiniyordum.

Tekrar iç çekti, ama bu seferki daha yüksek sesle ve teslimiyetle doluydu. "Shannon'ı öpmeye iznim yok."

Sütyenimi göğüslerimin üzerinden aşağı doğru çekerken ellerim yavaşladı ve öfke boğazımda bir yumru oluşturdu. "Bunu bana neden söylüyorsun?"

"Çünkü Patrick onu öpemeyeceğimi söylediğinde umursamadım. Öpüşmeyi severim ama bu kural beni rahatsız etmedi. Onu öpmek zorunda değilim." Gözleri fırtınalı bir hal aldı. "Ama senin Ardy'nin kızı olduğunu ve artık seni öpemeyeceğimi öğrendiğimde? Çok kızmıştım Charlotte."

Dönüp az önce onun için tezgâhın üzerine çırılçıplak uzandığım yere baktım. "I . . . Anlamıyorum."

"Ben de bilmiyorum." Bunu isteksizce, kendine kızarak söyledi. "Pek çok şeyi bölümlere ayırabilirim ve duygularımı bunun dışında tutabilirim, ama seni tekrar öpersem? Arkadaş kalabileceğimizi sanmıyorum."

Göğsümde görünmez bir yumruk sıkıştı.

"Böyle bir şey olamaz." Yüz ifadesi teslim olmuş gibiydi. "İkimiz de bunun bir yere varmayacağını biliyoruz."

Çünkü onun için çalışıyordum. Çünkü babam onun patronuydu. Ve Noah benden on üç yaş büyük olduğu ve aşka ayıracak zamanı olmadığı için. Çalışmamamız için dağlar kadar sebep vardı.

Ama aptal kalbimin umurunda değildi. Ne olursa olsun onu istiyordu.

"Arkadaş kalmalısınız," dedi hüzünlü bir gülümsemeyle. "Geri taşındığımdan beri sahip olduğum tek arkadaşım sensin."

Muhtemelen bunu bir şaka gibi söylemek istemişti ama ben sözlerinde gömülü olan gerçeği duydum. Onunla aramdaki bağ beni daha sıkı sarmıştı. Hâlâ liseden birkaç arkadaşım vardı ama farklı yollarda ilerliyorduk. Hepsî üniversitedeydi, ciddi ilişkileri vardı ya da nişanlıydılar ve hayatlarına devam ediyorlardı. Benim gibi sıkışmış ya da bocalıyor değillerdi.

Eve dönmek onu yalnızlaştırmıştı ve bunu benden daha iyi kimse anlayamazdı. Aynı yalnızlığı hissetmediğim tek zaman burada, onun evinde olduğum zamandı.

"Bana bunu etmediğimi söyle," dedi sessizce. "Bana hâlâ arkadaş olabileceğimizi söyle."

Sesim kararsızdı. "Birbirlerini sevişirken izleyen ama öpüşmeyen arkadaşlar."

Kocaman bir nefesle omuzları kalktı. Belki de bunun ne kadar kötü bir fikir olacağını düşünüyordu, ama bunu ne kadar çok istediği için bu düşüncesi geçersiz kaldı. Yoğun bir bakışla bana baktı ve yavaşça başını salladı.

Bakışlarım yere düştü ve fayansa baktım, üzerine çökmek ve tüm bunların ne kadar adaletsiz olduğu konusunda somurtmak istedim. Ama öfke nöbeti geçirmek yerine, hayal kırıklığımı yuttum ve bir plan yaptım.

Ona şimdi sahip olamazdım ama zamanımı bekleyip onu ikna edebilirdim. Bunu istiyordum ve genelde işler benim için yolunda giderdi.

"Peki," dedim ve sıkıca gülümsedim. "Bunu yapabilirim."

ON İKİ

Noah

Konu Charlotte olunca aklımı kaçırdım. Kız dengemi bozdu. Hayır, daha da kötüsü beynimin çalışmasını durdurdu.

Shannon'la geçirdiğim öğleden sonra, Charlotte'un kapı aralığında gizlendiğini görene kadar yeterince keyifli geçmişti. Yüzü kızarmış, ağzı açık kalmıştı ve odağımın bu kadar çabuk ona kayması utanç vericiydi. Bakışlarımız karşılaştığında kızın tiksintiyle geri çekilmesini bekliyordum ama hayır.

Gördükleri *hoşuna* gitmişti.

Yanaklarını kızartan ya da dudaklarını ayıran şok değil, arzuydu

Bundan sonraki her şey şehvetin puslu bir bulanıklığıydı. Teşhircilik genellikle sapkınlık listemde üst sıralarda yer almazdı, ama o izlerken? O kadar ateşliydi ki kendimi zor tutuyordum.

Ve elini bacaklarının arasına koyduğunda, işim bitmişti.

Neredeyse on yıldır bu hayat tarzının içindeydim ve çok sayıda partnerim ve çok çeşitli deneyimlerim olmuştu. Peki onunla yaşadığım bu deneyim nasıl olmuştu da diğer her şeyi alt üst etmişti? Nasıl olmuştu da şimdiye kadar katıldığım en erotik şey olmuştu?

Ve daha sonra yaptığımız konuşma - bu kadar meraklı ve ilgili olması neredeyse zalimceydi. Kahretsin, gerçek olamayacak kadar iyiydi.

İşe başlarken onda kendimden çok şey gördüm. Başka biri olsaydı, ona daha fazlasını göstermeyi çok isterdim. Gözlerini açmasını ve dışarıdaki tüm yeni şeyleri görmesini izlemek için.

Onu tezgâhın üzerine yatırıp orgazm etmem çok aptalcaydı ama mantığımı kaybetmiştim ve bu tamamen onun suçuydu. Bunu ona haklı gösterdim.

İhtiyacı olduğunu söyleyerek. Bunu ona borçluydum.

Her şey bittiğinde, pişmanlık bile duyamadım. Bunun geri dönüşü yoktu, bu yüzden tek yapabileceğimiz ilerlemektir.

Arkadaşlar.

Bunun korkunç ve bencilce bir fikir olduğunu biliyordum ama kendimi durduramadım. Onun tek arkadaşım olduğu konusunda söylediklerimde ciddiymdim ve eğer daha güçlü olsaydım, onunla ilişkiyi keserdim. Onunla arkadaş olmaya çalışmak işkenceye dönüşecekti.

Daha ince bir noktaya değinmek gerekirse, arkadaş olacağımıza karar verdikten sonra Charlotte zaten burada olduğu için temizlik yapacağını söyledi. Bu anlaşmadan duyduğum rahatsızlık on kat arttı. Bir sahnede olduğumda güç dengesizliğini severdim, ama sadece rollerimiz tanımlandığında ve rıza gösterildiğinde.

Bu berbattı.

Bir korkak gibi ofisime saklandım ve işlemlerime odaklanmaya çalıştım. Patrick ve Shannon'la bir sonraki randevumuzu ayarlamak istedikleri grup sohbetine cevap vermedim. Kafam, yatak odamda hiçbir şey olmamış gibi ortalığı toparlayan kızın düşünceleriyle dolup taşıyordu.

Bölümlere ayırma konusunda o da benim kadar iyi ?

Belki daha da iyiydi, çünkü işi bittiğinde rahat bir gülümsemeyle ofisime girdi.

"İşim bitti ve çıkıyorum." Bakışları tam da olması gerektiği gibi üzerimde gezindi. Sıradan ve arkadaşçaydı ve ben bundan nefret ediyordum. Beni etkilediği kadar onu da etkilemek istiyordum. Ama o etkilenmemişti.

"Temizlik için gelecek hafta Salı gününü seçer misin?"

Boğazımdaki yapışkanlığı temizledim. "Evet, bu harika olur."

"Tamam." Gülümsemesi parlaktı. "Sonra konuşuruz, dostum."

Huston Electralights ekibine yapmak istediği sunumları tartışırken ben Ardy'nin ofisinin bir tarafına oturdum ve notlar aldım. M¼zik festivali gelecek yılın kadrosunu yakında belirleyecekti ve Warbler, festivalin başını çekecek olan Stella'nın yanı sıra başka bir sanatçının da festivale dahil edilmesini umuyordu.

Telefonum bir mesajla titredi ve akıllı saatimin önizlemesine baktım.

Charlotte: Bu gece boş musun? Bir iyiliğe ihtiyacım var.

Bildirimi kapattım ve işime odaklanmaya çalıştım ama zorlandım. Ne zaman patronuma baksam, kızının kim olduğunu hatırlamak kafamın içinde tekrar tekrar çalışıyordu.

Charlotte: Zor bir şey yapmam gerekiyor ve gerçekten bir arkadaşına ihtiyacım var.

Kahretsin. Sıkı bir nefes aldım. Bu gece için bir planım yoktu ama olsaydı bile buna nasıl hayır diyebilirdim ki? Her neyse, zor olmalı, çünkü ona ulaşmak için ilk tercihinin ben olduğumu hayal edemiyordum.

Ardy, çalışanlarının erişilebilir olması gerektiğini anladı ve muhtemelen telefonumu çıkarıp yanıtlımı yazdığım da hiçbir şey düşünmedi.

: Evet, bu gece müsaitim. Her şey yolunda mı?

Charlotte: Evet, sonra açıklarım. Seni 7'de alabilir miyim?

Bir 'başparmak yukarı' emojisi gönderdim, sonra ekranı uyku moduna aldım ve telefonumu cebime koydum. Her şeyin yolunda olduğunu söylemişti ama nedense endişelenmeye devam ettim. Mesaj yoluyla onun ses tonunu bilmenin imkânsız olduğunu kendime hatırlattım.

Ama onun için duyduğum endişe günün geri kalanında da devam etti ve verandamda belirene kadar da dinmedi.

"Hey," dedim ve ona katılmak için dışarı çıktım.

Ona güzel görüldüğünü söylemek dilimin ucundaydı ama kendimi tuttum. Yine de iyi görünüyordu. Mavi kolsuz bir gömlek, beyaz dar bir kot pantolon ve onu neredeyse benim kadar uzun gösteren bir çift topuklu sandalet giymişti. Tanıştığımız ilk geceki makyajının aynısını yapmıştı ve bu geceki görünümü için çok çaba sarf ettiği hissine kapıldım.

Oh, kahretsin. Bu bir randevu muydu?

Beynimin mantıklı tarafı sinirlenmişti. Sadece arkadaş olacağımızı söylememiş miydik?

"Merhaba." Beni gördüğü için heyecanlı olmaktan çok rahatlamış görünüyordu. "Bu gece benimle geldiğin için teşekkürler."

Ön kapımı çekip kapattım ve kilitledim. "Tabii. Nereye gidiyoruz?"

Tereddüt etti ve sesi utançla doldu. "Eski sevgilimin evine."

"Ne?" Oh, kahretsin. Bu yüzden mi güzel görünüyordu?

"Bunun gerçekten çok garip olduğunu biliyorum ama başka kime soracağımı bilemedim. Arkadaşlarımdan hiçbiri Zach'ten hoşlanmıyor." Bakışları benimkilerle buluşmayı reddetti ve gözlerini göğsümün ortasına dikti. "Taşındığımda iPad'imi almayı unuttum ve o zamandan beri beni bu konuda azarlıyor."

Taşındı mı? Geçmişteki ilişkileri hakkında konuşmamıştık, bu yüzden bu kadar ciddi ya da yakın zamanda bir ilişki yaşadığını bilmiyordum. Tanıştığımız gece onun için uzun bir süre olduğunu söylememiş miydi?

"Ailem öğrenmeden önce onu geri almalıyım," dedi. Ondan nefret etmek için başka bir nedene ihtiyaçları yok." Çenesini kaldırdı ve bakışlarını bana dikerek güçlü görünmeye çalıştı. "Bunun nasıl sonuçlanacağını bilmiyorum. İyi davranabilir ve sorun çıkarmadan teslim edebilir, ama bu konuda bir pislik de olabilir. Senin orada olman yardımcı olur diye düşündüm."

Sindirmesi çok zordu ve hemen hareket etmediğimde ya da bir şey söylemediğimde gözlerine çaresizlik çöktü.

"Hayır diyebilirsin," dedi. "Bunun büyük bir olduğunu biliyorum."

Öyle miydi? Bu zor değildi ve bir arkadaşım için yapabileceğim bir şeydi. *Herhangi bir* arkadaş için. Ayrıca, belki de bizi arkadaş bölgesine götürmek için sağlam bir zemine geri dönmemize yardımcı olabilirdi. Bu yüzden evet diyecektim. Eski erkek arkadaşını merak etmemle hiçbir ilgisi yoktu.

Garaj yolundaki, gösterişli bir golf arabasından biraz daha fazlası olan arabasını işaret ettim. "Hadi gidelim."

Charlotte'un Toyota Yaris'i kırmızı ve küçüktü ve en az beş yaşındaydı çünkü bir süre önce üretimini durdurmuşlardı. Mikroskobik yolcu koltuğuna baktım, sığar mıyım diye merak ediyordum ama sığımdım ve şikayet etmeden bindim.

Arabayı çalıştırır çalıştırmaz hoparlörlerden Stella'nın sesi yükseldi ve o kadar yüksekti ki kendi düşüncelerimi bile duyamadım. Garaj yolumdan geri geri çıkmadan önce sesi konuşabileceğimiz seviyeye düşürdüğünde minnettar oldum.

Arabayı sürerken bana günüyle ilgili bilgi verdi, temizlik kanalı ve oluşturmaya çalıştığı marka hakkında konuştu. Bana işlerin iyi gittiğini söylemesine gerek yoktu, çünkü ben takip ediyor ve büyümeyi izliyordum. Kendi kendime, ilgimin yıllarca piyasaları analiz etmenin bir yan etkisi olduğunu söyledim.

Videolarını onu görmek istediğim için izlemedim ve videolar sırasında giydiği dar, gurur okşayıcı kıyafetlere kayıtsız kaldım. Ve kesinlikle bir gece eve erken gelip onu evimi temizlerken yakalamayı ve sohbetin nereye varacağını görmeyi düşünmemiştim.

Çünkü buna izin vermezdim.

Hiç sormadan bana yeni kurduğu işiyle ilgili vizyonundan bahsetti. Diğer influencer'larla işbirliği yapmak, büyük markalardan sponsorluk almak ve belki bir gün kendi ürünlerini satmak istediğini anlattı.

Ama sanki bunlar hayalmiş gibi konuşuyordu, hayalden öteye gitme umutları yoktu.

"Tüm idari işler," dedi, "ve işle ilgili şeyler? Bu konuda berbatım. Ne yaptığım hakkında en ufak bir fikrim yok."

"Gerçekten mi? Harika gidiyorsun gibi görünüyor. Bence yayınladığın her video bir öncekinden daha iyi."

Kelimeler ağzımdan çıktığı anda içten içe ürperdim. Bu beni bir sürüngen gibi mi gösteriyordu?

Charlotte bana şaşkınlıkla baktı. "Videolarımı mı izliyorsun?"

Ona orantısız bir gülümseme verdim. "Bunu ne kadar iyi olduklarının bir kanıtı olarak düşün, çünkü temizlikten *nefret ediyorum*."

Sırıttı ve bunun onu ne kadar sevimli gösterdiğinden hoşlanmamam .

Ben de düşüncelerimin gidebileceği başka bir yer buldum. "Mücadele ettiğin şey nedir?"

Bir an için nereden başlayacağından emin değilmiş gibi göründü. "Tamam, elimde ulaşmak istediğim şirketlerin bir listesi var ama Ama bilmiyorum. Bir şeyleri nasıl soracağımı bilmiyorum."

"Yani, soğuk arama mı?" Ağzım kendi kendine kaçtı. "İstersen bu konuda yardımcı olabilirim."

Ne oluyor lan, diye bağırdım içimden. Zaten Warbler, günlük ticaretim ve aileme yardım etmek arasında sıkışıp kalmıştım. Ne zaman zamanım olacaktı?

"Öyle mi?" Sesinde o kadar umut vardı ki, boku yediğimi anladım. Teklifi geri çeviremezdim. Ellerini koltuğun üzerinde

direksiyonu çevirdi ve memnun görünüyordu. "Harika. Alabileceğim her türlü yardım işime yarayabilir."

Pekala, harika.

Bu kararla birlikte bakışlarımı pencereden dışarı çevirdim ve manzaranın hızla geçip gitmesini izledim. Eyaletler arası bir yol için bile hızlı sürüyordu. Çoğu Nashville sürücüsünün gaz pedalını bulmakta zorlandığını fark etmiştim ama Charlotte öyle değildi.

Ayrıca Yaris'inin ön tarafını önündeki arabanın sadece bir adım gerisinde tutması gerekiyormuş gibi sürüyordu. Bu yakınlık tansiyonumu yükseltti ve önümüzdeki BMW fren lambalarını yaktığında yolcu tarafındaki görünmez fren pedalına basmaya çalıştım.

Neden ben sürmeyi teklif etmedim?

Şoför olmayı seviyordum, bu yüzden bu benim için zordu ve şakacı bir ton kullanmayı tercih ettim. "Sana bir sorum var. Bu adamın kışına girmemeyi hiç düşündün mü? Eğlenceli olabilir. Belki de denemelisin."

Güldü, eğleniyordu. "Çok üzgünüm, *baba*."

Bir anda babasının görüntüsü zihnimde canlandı. "Bana öyle deme."

"Tamam . . . *Babacığım*."

Kahretsin, işte yine o garip, heyecan verici heyecan. Etkisi o kadar güçlüydü ki, istediğimi yaptığını fark etmedi bile ve BMW önümüze geçerek bize nefes alacak yer açtı.

Ama Yaris'inin sıkışık sınırları içinde fazla hava kalmamıştı. *Babasının* yorumu mekânı doldurmuş, sıcak olduğu kadar istenmeyen bir cinsel gerilimle doldurmuştu.

Sessizce oturdukça durum daha da kötüleşti. İkimizin de dikkatini dağıtacak bir şeye ihtiyacım vardı. "Peki bu 'Zach' peşine takıldığımı biliyor mu?"

"Hayır. Geldiğimizi bile bilmiyor." Omuzlarımı

geriye çektim. "Ne?"

"Hiçbir mesajıma cevap vermedi ve üzerinden haftalar geçti."

Rampayı çıkarken tedirginliğimi bastırmaya çalıştım. "Ya oraya vardığımızda evde değilse?"

"Oh, güven bana," dedi. "O evde. Perşembe geceleri Sigma Phi Alpha'dan bazı arkadaşlarıyla barlara gidiyor, o yüzden şu anda evinde oyun oynuyor olacak."

Tam üniversiteli çocuklar hakkında bir yorum yapacaktım ki, onun da üniversiteli çocuklarla aynı yaşta olduğunu hatırladım. Ayrıca, ne tür bir

ayrılmışlardı. Eğer mesajlarına cevap vermiyorsa, muhtemelen iyi geçmemiştir.

Ya hala ona karşı bir şeyler hissediyorsa?

Charlotte rampanın sonundaki dur işaretine geldi, sinyal verme zahmetine girmede ve sonra sola döndü. Başka bir şey görmemek için bakışlarımı onun gösterge paneline yöneltmek zorunda kaldım. Kahretsin, tam bir kontrol manyağıydım ve en kötüsü de ...

Eğer bana izin verseydi, onu kontrol etmeyi çok isterdim.

Arkadaşlar!

Uyarı beynime doğru ateşlenerek dişlerimi gıcırdatmama neden oldu.

Araba kullanırken Taylor Swift'in dünyanın en küçük adamı hakkında söylediği şarkıyı dinledik, alışveriş merkezlerinin ve benzin istasyonlarının yanından geçtik. Davidson Üniversitesi'nin dış mahallelerindeydik, kampüse yürümek gerekiyordu ama bunu anlıyordum. Burada kiralar kesinlikle çok daha ucuzdu.

Araba aniden fren yapmaya başladı ve endişeyle etrafıma bakındım. Yavaşlamasını gerektirecek ne görmüştü? Arabalar diğer şeritteydi, diğer yönden sorunsuzca geliyorlardı ve-

Bir apartmanın otoparkına doğru sola döndü ve benden sinirli bir ses çıktı.

"Ne?" diye sordu.

"Ben olsam orada da sinyal vermezdim," dedim kuru bir sesle. "Nereye gittiğin kimseyi ilgilendirmez."

"Aman Tanrım." Hafifçe güldü. "Arka koltuğa geç."

"Afedersiniz?"

Ses tonu şakacıydı. "Eğer arka koltukta oturacaksan arkada olman gerekiyor." Park yerinin koridorunda ilerleyerek yer aradı ve bir şeyi işaret etti. "Bu Zach'in arabası."

Arabayı park edip motoru kapattıktan sonra Charlotte koltuğunda dönüp bana baktı. "Bunu yapmanın sorun olmayacağına emin misin? İçtiği zaman pek de iyi biri değildir."

Kanım dondu.

Benimle gelmemi istemesinin gerçek nedeni bu muydu? Korunmak için mi? Apartmana dik dik baktım, şimdiden bu çocuğun cesaretinden nefret ediyordum. Sorusuna hareketle cevap verdim, kapıyı iterek açtım ve dışarı çıktım.

O da aynısını yaptı ve arabasının yanında durup kaputun üzerinden gergin bir ifadeyle bana baktı. "Beni yargılama," dedi sessizce ve aceleyle.

"Keşke ona aşık olmayacak kadar akıllı olsaydım."

Oh, adamım. Sözleri göğsüme bir kurşun gibi saplandı. Sesim onun yumuşak tonuna uyuyordu. "Hey, her şey yoluna girecek. Ben yanıdayım Charlotte."

Başıyla kabul ettiğini belirtti ve ben de onu ön kapıya giden yolda takip ettim.

Buraya lobi demek cömertlik olur. Çoğunlukla bir tarafında birkaç posta kutusunun, diğer tarafında da bir dizi merdivenin bulunduğu bir koridordan ibaretti ve tepesindeki güçsüz bir avize tarafından aydınlatılıyordu. Burada bir kez yaşamıştı ve muhtemelen berbattı. Apartman iç karartıcıydı.

Yine kendime, üniversite öğrencilerinin seçici olmayı göze alamayacağını hatırlattım.

NYU'daki yerim çok daha kötüydü.

Merdivenleri çıktık ve koridorun sonundaki kapıya ulaştığında derin bir nefes aldı, gözleriyle beni kontrol etti ve sonra kapıyı çaldı.

Kapının arkasından yaklaşan ayak sesleri duyuldu ve kapı, sanki içerideki kişi birini bekliyormuş gibi açıldı. Ama Charlotte'un umduğu kişi olmadığı hemen anlaşıldı. Bakışları önce beni sonra da onu süzdü ve her nasılsa Charlotte'un ne kadar güzel görüldüğünü göremedi çünkü gülümsemesi kayboldu.

"Bu da ne?" diye sordu.

Ona yönelttiği karanlık ses tonuna sinirlendim. Kimdi bu herif? Zach'in ağabeyi mi? Amcası mı? Adam muhtemelen benim yaşımdaydı ve onu tarttım. Uzun boyluydu ve çok formda görünüyordu ama gözüm korkmadı. Çoğu zaman, kapıdan saldırganlıkla çıkan adamlar, meydan okunduğunda ilk geri çekilenler olurdu.

Kapı ardına kadar açık olduğu için boktan dairenin içini görebiliyordum. Kirli bulaşıklar her düz yüzeyi süslüyor gibiydi ve oturma alanındaki kanepenin üzerinde gelişigüzel asılmış bir sweatshirt ve iki çift pantolon vardı. Duvarlarda Davidson Üniversitesi basketbol takımının yıllar önce Elit Sekiz'de yer aldığı bir poster dışında hiçbir şey yoktu.

Evle ilgili her şey burada bir üniversite öğrencisinin yaşadığını haykırıyordu. Peki, hangi cehennemdeydi?

Charlotte yanımda durdu, adamın kızgın bakışları altında solmadı. "iPad'im için buradayım, Zach."

Vay anasını. *Bu* onun eski erkek arkadaşı mıydı?

ON ÜÇ

Noah

Zach'e yeni gözlerle baktım ve göğsüm endişeyle gerildi. Yapısı gözümü korkutmamıştı ama görünüşü? Bu farklı bir hikâyeydi. Adam çekiciydi ve kesinlikle benden daha yakışıklıydı. Mükemmel simetriye sahip yontulmuş yüzlerden birine sahipti, kadınların genellikle kendilerini kaybettikleri türden.

Saçları kısa ve dağınıktı, Charlotte gibi sarışındı ama onunki daha koyuydu. Görünüş olarak da mükemmel bir uyum içindeydiler. Tanrım, birlikte ne güzel bir çift olmuşlardı.

Üzerime yabancı bir his çöktü - yaşam tarzında geçirdiğim onca yıl boyunca hiç deneyimlemediğim bir şey.

Kıskançlık.

Midemden yukarı tırmanan ve gözlerimden kaçmak isteyen bir yanmaydı. Bu duygudan en az ondan nefret ettiğim kadar nefret ediyordum.

Charlotte davet beklemedi. Onu itti ve daireye girdi, ben de onu takip ettim. Ne çok uzakta ne de eski sevgilisine çok yakın olmasını istiyordum. Mutfaktaki tezgâhın üzerinde bir içki şişesi koleksiyonu ve yanında viskiye benzeyen yarısı boş bir bardak vardı.

Mekânın dağınıklığı beni rahatsız ediyordu, bu yüzden onun için ne kadar kötü olduğunu hayal bile edemiyordum. Yine de belli etmedi. Yerdeki bir pizza kutusunun yanından geçerek oturma odasına doğru ilerledi.

Tanrım, burada yaşarken de böyle ? Hayır. İmkânı yok. Buraya ilk geldiğinde evimin dağınıklığı rahatsız etmişti.

Ama burası bambaşka bir seviyedeydi. Dağınık değildi, kirliydi.

"Burada değil," dedi Zach. Kadın onu görmezden gelip eşyalarını sedirden indirmeye başlayınca, Zach'in tonu patronluk taslamaya dönüştü. "Ama etrafa bakmaktan çekinmeyin."

Küflenmeye başlayan yemek tabağına bakarak yüzünü buruşturdu ve onu kenara itti. "Burada duran tepsim nerede?"

"Ne tepsi?"

Tüm o ıvır zıvırın altında gömülü olduğu için fark edememiş olmalıydı. Bir yığın kâğıt ve postanın altından mor bir çanta çıkararak rahat bir nefes aldı. "Buldum."

iPad'inin burada olmadığını iddia etmişti ve yanıldığını kanıtladığı için heyecanlanmamıştı. Gözleri kısıldı. "Vay canına. Çok beklememişsin."

Beni mi kastetmişti? Charlotte ellerini mor çantaya sardı ve ileri doğru yürüdü.

Kabul edilmemesi Zach'i daha da kızdırdı ve aramıza girdi. "Erkek arkadaşını neden yanında getirdin? Beni kıskandırmaya mı çalışıyorsun? Çünkü umurumda olmadığını biliyorsun."

"O benim değil-" diye başladı.

Ama daha bitirmemişti. Odağını bana çevirdi, böylece beni tepeden tırnağa tarayabildi. "Kesinlikle bir tipi var, değil mi kardeşim?"

Yumruklarım sıkıldı. Bu adam gibi bir şey olduğum fikri hoşuma gitmiyordu. Kelimenin tam anlamıyla bir ezik gibi görünüyordu ve sesim buz gibiydi. "Sadece eşyalarını almaya geldik. İşimiz bittiğine göre, gidiyoruz."

"Harika." Gözleri bir düşünceyle parladı ve yüzünde şeytani bir gülümseme belirdi. "Benim yarım yamalak saniyelerimin tadını mı çıkarıyorsun?"

Öfke kaslarımda hızla ilerlerken omuzlarım sertleşti ve ona bir adım daha yaklaştım. "Az önce ne dedin sen?"

Yüz ifadesi panikle doldu ve tedirgin adımlarla geri geri gitti. Tepkime nasıl şaşırmıştı ki? Sanki ileri atılmamı değil de geri çekilmemi ya da sessiz kalmamı bekliyordu.

Tam düşündüğüm gibi.

Bu adam havlıyordu ama ısırmıyordu. Bir adım daha atmak için hareketlendiğimde Charlotte aramızda belirdi ve elini göğsümün ortasına koydu.

"Gidelim," dedi. "Burası çok iğrenç, burada bir saniye daha kalmak istemiyorum."

Dokunuşunun yarattığı bağlantı beni silahsızlandırdı ve dağıttı. Ve o haklıydı; ben de artık burada olmak istemiyordum. Elimi onun elinin üzerine kapattım ve onu ön kapıya doğru götürdüm.

"Doğru, ," dedi, sesini kendini beğenmiş bir sıkık gibi çıkararak. "İyi olduğun şey bu."

Yorumu ona çarptı ve elini tuttuğum için sarsıldığını hissettim. Ama parmaklarımızı birbirine geçirdim ve hareket etmeye devam ettik. Önce onu koridora çıkarmayı, sonra da aramızdaki kapıyı kapatmayı düşündüm, böylece ona aklımdan geçenleri söylediğimi görmeyecekti.

Çünkü onu incitmişti ve bu hiç hoşuma gitmemişti.

Bunun yerine, kapının eşiğine ulaştığımda, soğuk, muzaffer bir gülümseme sunmak için döndüm. "Kaçmıyor, seviye atlıyor."

Zach ne diyeceğini bilemez bir halde bana bakakaldı. Sonra küçük beyni tekrar ateşlendi ve alay etti. "Eminim babası seni çok seviyordur."

"Öyle," diye yalan söyledim.

Her zaman son sözü söylemek zorunda olan bir adama benziyordu ama ben çok hızlı hareket ettim. Kapıyı arkamızdan kapattım ve koridorda hızla başladım. Charlotte'un eli benimkinde sıkılaştı ve adım adım bana ayak uydurdu.

Belki de ikimiz de bize söylediği son sözden kaçıyorduk. Onu Yaris'inin sürücü tarafına götürmeme izin verdi ve oraya vardığımızda dönüp kapıya yaslandı. İkimiz de rahatlamadık.

Ellerimizi bırakmamız için.

Gözlerinin içine baktım, orada biriken tüm acı ve üzüntüyü gördüm. "Seni kızdırmasına izin verme."

"Çok geç," diye fısıldadı. "Tanrım, kaybedenler için bir mıknaş gibiyim."

"Öyle misin?" Ağzımın kenarını yarım bir gülümsemeye dönüştürdüm. "Çünkü barda sana asılan bendim." Duygularla başa çıkma konusunda pek iyi değildim ve yapmam gereken şey, konuyu saptırmaktı. Boştaki elimi göğsüme bastırdım ve yaralanmış gibi davrandım. "*Benim bir ezik olduğumu mu düşünüyorsun?*"

Yanlış oyundu. Şu anda ciddi olmama ihtiyacı vardı.

Boğazımdaki rahatsızlığı temizledim. "Hey. Böyle bir pislik olduğu için üzgünüm. Sen iyi misin?"

Dudaklarını birbirine bastırdı ve başını salladı. "Burada olmana sevindim." "Ben de." Ve bunu gerçekten kastetmişim.

Bakışları elindeki iPad'e kaydı, sonra da kenetlenmiş ellerimize kaydı. Kalp atışlarının ritmi bozuldu.

"Kaçmakla ne demek istedi?"

Ben daha iyi düşünemedim soru benden geldi ve yüz ifadesi kapandı. Elimi bırakmaya çalıştığı sırada kalkanları kalktı ama ben bırakmadım.

Ses tonu kabaydı. "Bu konuda konuşmak ."

"Yeterince makul." Başımı kısa ve anlayışlı bir şekilde salladım. Zaten neden sorduğumu da bilmiyordum. Beni ilgilendiren bir konu değildi. Elini bırakıp bir adım geri çekildiğimde bana keskin ve değerlendirci bir bakış attı.

Her ne düşünüyorsa, beni tedirgin ediyordu.

"Söyleyeceğim," dedi isteksizce, "eğer bana bir iyilik daha yapmaya razı olursan."

Ayrıntıları bilmesem bile içimde bir heyecan vardı. Bir anlaşma yapmak istiyordu ve ben iyi anlaşmalar yapmak için yaşıyordum. "Neymiş o?"

Dik durmak için arabayı itti. "Beni kulübe götürmeni istiyorum."

Cevabı zaten biliyordum ama de sordum. "Hangi kulüp?" "Patrick ve Shannon'la tanıştığın kulüp."

Hayır diyeceğimden endişeleniyordu ve ben de gülümsememi geri almak zorunda kaldım. Çünkü bunun şimdiye kadar verdiğim en kolay *evet olacağından* emindim. Ama yine de acele etmedim, artıları ve eksileri tartıyormuşum gibi uzattım.

", " diye cevap verdim. "Tek bir şartla."

Endişeli bir nefes aldı. "Neymiş o?"

"Bana anahtarlarını ver, ben de bizi evime bırakayım."

Şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı, sonra elini cebine attı ve anahtarları çıkardı. Onları havaya kaldırıp şingirdattı ama elimi geri çekti. "Bana söz ver, Noah."

Sanki anlaşmamızdan cayacağımdan endişelenmiş gibi.

Hay sikeyim. Az önce çıktığımız dairedaki adam gibi olduğumu mu düşünüyordu? Kesinlikle ona bir numara yapmıştı.

Sesimi yumuşattım. "Söz veriyorum."

Yeterince ikna edici olmalı, çünkü anahtarları teslim etti.

Sürücü koltuğuna tırmanırken dizlerimi direksiyon simidine çarptıktan sonra koltuğu geriye kaydardım, aynaları yeniden yerleştirdim ve motoru çalıştırdım. Yolcu koltuğuna oturdu ve iPad'i kucağına koyarak bakışlarını ileriye sabitledi.

İçindeki gerginliği hissettim ve sessiz kalarak sürüşe odaklandım. Hazır olduğunda konuşacaktı, konuşmazsa da sorun değildi. Bana ne kadarını açıklamak isterse istesin onu Club Eros'a götürecektim.

Sonunda Charlotte koltuğunda doğruldu ve derin, hazırlıklı bir nefes aldı.

"Ben şımarık bir veledim," diye açıkladı.

Ne? Ona sorgulayıcı bir bakış attım. Odağı ön camda kaldı, ifadesi hiçbir şey ele vermiyordu.

"Hayatım boyunca bana söylenen buydu," diye devam etti, "ama Zach'e kadar buna inanmamıştım." Sesi sessiz ve hüzünlüydü. "Bunu ilk söylediğinde benimle alay ettiğini düşünmüştüm. Sanki bana yaptığı şirin şakaymış gibi bana şımarık velet diyordu. Sanki bunu birlikte paylaşıyormuşuz gibi."

Ellerim direksiyonda sıkıştı.

"Bunu neden yediğimi bilmiyorum." Parmakları iPad'in kenarında kıvrılıyor, kılıfın kapağını tekrar tekrar kaldırıp kapatıyordu. "Ama yedim. Ona aşık oldum, hem de *çok* aşık oldum ve başka hiçbir şeyi umursamaz oldum." Kasa kapağının kapanırken çıkardığı sabit sesler arabasının hoparlörlerinden çalan müzikten zar zor duyuluyordu. "Ailem bana zaten milyonlarca şans vermişti, bu yüzden Davidson'da başarısız olduğumda panikledim. Bunun son olduğunu biliyordum."

Sonunda bana bakmak için koltuğunda döndü ve dikkatimi yola vermeme rağmen bakışlarının bana kilitlendiğini hissettim.

"Böylece," sesi gücünü kaybetti, "kaçtım. Ailemin bana verdiği kredi kartını kullandım ve Hawaii'ye bir seyahat rezervasyonu yaptım. Zach'e bunun ailemden bize erken bir Noel hediyesi olduğunu söyledim."

Oh, kahretsin. Düşünce hızla şekillendi. Bu yüzden mi paraya ihtiyacı vardı? Ardy evimi temizlemesi için onu zorladığında neden reddetmemişti? Ailesine borcunu ödemesi gerekiyordu.

"Gerçekten çok aptaldım, tamam mı? Babamı daha önce hiç hayal kırıklığına uğratmamıştım ve nasıl başa çıkacağımı bilmiyordum."

Söylememi beklediği yargılayıcı şeyin önüne geçmek ister gibi söyledi ama buna gerek yoktu. Kimseyi yargılayacak durumda değildim.

Elbette büyük bir hata yapmıştı ama onun için en azından biraz olsun üzülmemek mümkün değildi. Ardy ile yeterince uzun süre çalışmıştım.

iyi bir adamdı, konu kızına geldiğinde muhtemelen oyuncak ayı gibi bir adamdı.

Ama onu işler yolunda gitmediğinde de görmüştüm.

Hayal kırıklığına uğradığında ya da hayal kırıklığına uğradığında bunu insanlara söylemekten çekinmezdi. Sesini yükseltebilir ve öfkelenebilirdi, bu yüzden oyuncak ayının dişleri olduğunu ve gerektiğinde onları göstereceğini biliyordum.

Böyle bir şeyle karşılaştığı için çok korkmuş muydu?

Charlotte bir elini yanağında gezdirdi ve bu, gözyaşlarının yüzünden aşağı yuvarlanmaya başladığını gösteren tek işaretti. Burnunu çekmedi ve sesi titremedi.

"Ailem ne yaptığımı anlayınca kredi kartımı iptal ettiler ve döndüğümüzde beni bekliyorlardı. Zach'in beni ikna ettiğini düşündü, sanki onun büyüü altındaymışım gibi. Babam her şeyin affedilebileceğine söz verdi ama Zach'le ilişkiimi bitirip eve döndüğüm sürece." Sesi utanç doluydu. "Ama yapamadım. Yenilgiyi kabul edemeyecek ya da yaptığım şeyle yüzleşemeyecek kadar utanıyordum. Kendime onu sevdiğimi ve bunun yeterli olacağını söyledim."

Odağı benden uzaklaştı ve güneş ışığının azaldığı, gökyüzünün turuncu ve pembe tonlarla dolduğu ufka yöneldi.

"Spoiler uyarısı," diye uyardı, "öyle değildi. Gidecek hiçbir yerim yoktu ve o da beni yanına almak zorunda kaldı. Birlikte yaşadığımız ilk birkaç ay her şeyi doğru yaptım. Mükemmel bir kız arkadaş olmak için gerçekten çok çabaladım ama bu onun için önemli değildi. Orada olmama içerliyordu ve bana her şımarık velet dediğinde, bu konuda biraz daha kabalaşıyordu."

"O bir pislik," diye tersledim.

"Evet, ama... yanılıyor muydu? Hayatımda bir gün bile çalışmadığımı söyledi. Sıkı çalışmanın ne olduğunu bilmediğimi söyledi ama ben bunun saçmalık olduğunu düşündüm. Bizi bir arada tutmak için çok çalıştım. Onu terk etmeliydim ama artık çok geçti. Çok derindeydim."

"Batık maliyet yanılıgısı," dedim. "Çok fazla yatırım yaptığınız için kayıplarınızı azaltmaz ve kötü bir stratejiden vazgeçemezsiniz."

"Evet, sanırım," diye itiraf etti. "İlişkimiz ben taşınmadan aylar önce bitti ve o son birkaç hafta cehennem gibiydi. Ayrıldığımda, Zach eve geri kaçtığımı yüzüme vurmak zorunda kaldı. Bu yüzden kaçma konusunda iyi olduğumu söylemesi beni etkiledi."

Bana az önce söylediği şeyi düşünmek için uzun bir an ayırdım ve bu kadar savunmasız olduğu için, iyiliğine karşılık verme dürtüsü hissettim. Şuna

Ona gençken hata yapmakta yalnız olmadığını göstermek için. "Ben de kaçtım."

Bu onun dikkatini çekti. "Yaptın mı? Ne zaman?" "Liseden sonra."

Yüz ifadesi . "Üniversiteye gitmek kaçmak değildir."

"Ailenizden uzaklaşmak için yapıyorsanız öyledir." Oturduğum siteden sola döndüm ve mahallenin içinden geçen yolu takip ettim. "Davidson'a ya da Western Kentucky'ye, hatta UT'ye bile gidebilirdim, ama bunun yerine dokuz yüz mil uzaktaki okulu seçtim."

"Neden?"

Kaşlarımı çattım. "Çünkü ailem çok fazla olabiliyor. Onları seviyorum, beni yanlış anlamayın ama ben diğerleri gibi değilim. Ben daha çok," doğru kelimeyi aradım, "bağımsızım."

"Anlamı?"

"Yani yalnız kalmayı seviyorum. Burada yaşarken sanki tepemdelermiş, sürekli işime karışıyorlarmış gibi hissediyordum." Garaj yoluna döndüm, garajın önüne park ettim ve tüm dikkatimi ona vermek için koltuğumda kaydım. "Ailem her anı birlikte geçirmekten gayet memnun. Ama benim için? Nefes alamıyormuş gibi hissediyordum, bu yüzden aramıza olabildiğince mesafe koydum." Motoru kapattım ve anahtarları ona uzattım. "Bu beni bir pislik gibi gösteriyor, değil mi? Ailem benimle olmayı çok seviyor diye kaçmak."

Bana aptalmışım gibi baktı. "Ben tek çocuğum, o yüzden inan bana, anlıyorum. Ailem iyi niyetli ama evet. Bazen boğucu olabiliyorlar." Bakışları başka yöne kaydı, ancak yeni bir düşünceyle bana geri döndü. "Peki ya şimdi? Geri taşındığından beri onlarla aran nasıl?"

"Fena değil. Bence çok güçlü olmamak için bilinçli bir çaba sarf ediyorlar."

"Bu iyi," dedi. "Ama dürüst olmak gerekirse, seninle vakit geçirmek istedikleri için onları suçlamıyorum." Gülümsemesi şaşırtıcı derecede utangaçtı. "Sana bir sır vereceğim. Ben de aynı şekilde hissediyorum."

Nabzım sıçradı ve kendimi durduramadan dışarı çıktı. "Evet, aynı."

Gülümsemesi tam bir sırtışa dönüşü. "Peki, kulübe ne zaman gidiyoruz?"

Tamam. Telefonumu çıkardım ve programımı kontrol ettim. Kulüp haftada sadece birkaç gece açıktı ama bu hafta sonu boş yerim vardı. "Cumartesi mi?"

Bunu düşünmedi bile. "Kulağa harika geliyor."

İçimde bir alarm çalıyor, dudaklarımı onun dudaklarına değdirmek gibi aptalca bir şey yapmadan önce arabadan inmemi söylüyordu. "Tamam, bir zaman belirlerim," diyerek kapı koluna uzandım, "ve detayları sana mesaj atarım."

Charlotte başıyla onayladı ve beni takip ederek yolcu tarafından indi. Yaris'inin yanında durdum, sürücü kapısını onun için açık tuttum ve arabanın arkasına dolanmasını izledim. Yine de arabaya binmedi. Onun yerine yan tarafta durdu, aramızda arabanın kapısı vardı ve ben buna minnettardım. Beni hızada tutacak bir bariyere ihtiyacım vardı.

"Hey, bu gece benimle geldiğin için tekrar teşekkürler," dedi usulca.

"Elbette." Neredeyse '*bir arkadaş için her şeyi yaparım*' diye ekleyecektim ama akıllıca davranıp eklemedim çünkü içimde dönüp duran düşünceler bir arkadaşın sahip olması gereken düşünceler değildi.

Bir şey beklediğini anlamama yetecek kadar uzun süre orada durdu. Belki de bir davet? Bunu yapmayacaktım çünkü bundan iyi bir şey çıkmazdı.

Orgazm ondan gelebilir.

Evet, ama sonrasındaki serpintiye değmezdi. İşimi seviyordum. Ve Charlotte'u daha da çok seviyordum, bu yüzden onu incitmek istemedim.

İçeri gelmesini istemediğim için hayal kırıklığına uğradıysa da bunu belli etmedi. Koltuğa oturdu ve parlak bir gülümsemeyle bana baktı. "Cumartesi," dedi. "Sabırsızlanıyorum."

Başımı salladım ve kapıyı kapattım, ağzımdan çıkacaklardan endişe ettiğim için bir şey söyleyemedim. Onu kulübe götürmemi dört gözle bekliyordu ama ya ben?

Bu konuda ne kadar heyecanlandığımla ilgiliydi.

ON DÖRT

Charlotte

Heyecan bütün gün vücudumda uğuldadı, ancak Noah ile geçireceğim akşam için hazırlanma zamanı geldiğinde belirgin bir şekilde arttı. Uzun, renkli işlem görmüş sarı saçlarımı saç ucunda döndürerek aynadaki yansımamı inceledim. Kahretsin, bu gece allık ve kontür konusunda biraz ağırdan almam gerekecekti. Zaten kızarmıştım ve bunun maşanın verdiği ısıyla hiçbir ilgisi yoktu.

Bu gece bir seks kulübüne gidecektim.

Bu düşünce beynimde sürekli bir döngü halinde oynuyordu.

Saçımı ve makyajımı tamamladıktan sonra siyah deri bir mini etek giydim ve onu bordo bir üstle eşleştirdim. Gömlek satendi ve önden yeterince düşük kesilmişti, bu yüzden onu yerine bantlamayı düşündüm, ama sonunda buna karşı karar verdim. Sütyenimin kenarının ara sıra görünmesi umurumda değildi. Aslında bu fikir hoşuma bile gitmişti.

Küçük seksi bir ipucu gibiydi.

Gece çantamı çoktan hazırlamıştım ve bu işi bitirmem beklediğimden çok daha uzun sürmüştü. Noah bana kulüpten ayrıldığımızda geç olacağını, bu yüzden bu gece onun misafir odasında kalabileceğimi söylemişti.

Hangi yatakta yatmamı istediği konusunda fikrini değiştirmesi ihtimaline karşı, farklı seksilik derecelerine sahip seçenekler hazırladım. Muhtemelen değiştirmezdi. Seks yapmama kuralım hâlâ geçerliydi ve bir yatağı paylaşmayı çok cazip ve işkence edici bulabilirdik.

Yüksek topuklu botlarımın fermuarını kapattıktan sonra dolabımdaki boy aynasının önünde durdum ve bir selfie çektim. Ayarlarla oynadım

Renk tonlamasını istediğim gibi yapana kadar bekledim ve sonra kendime güldüm. Fotoğraf yeterince tatlıydı ama sosyal medya hesaplarımda paylaşmayı planlamıyordum. Sadece alışkanlıktan dolayı düzenlemiştim.

Ben: Bu kıyafet bu gece için uygun mu?

Mesajımı bir resimle tamamladım, sonra Noah'nın cevabını beklerken telefonumu bir kenara koydum, ancak onayını alacağımdan emindim. Kulübün bir kıyafet yönetmeliği olduğunu ama bunun sadece erkekler için geçerli olduğunu söylemişti. Kadınlar ne isterlerse giyebilirlerdi ve istedikleri *kadar az* giyebilirlerdi.

Bu kıyafet benim A oyunumu getiriyordu.

Benim için sınırı zorluyordu ve babamın kaşlarını çatmasına neden olacak türden bir görünümdü ama bu konuda bir şey söylemeye cesaret edemezdi. Müşterisi Stella'dan çok da genç değildim ve bu tam da onun gece dışarı çıkarken giyeceği bir şeydi.

Biliyordum, çünkü geçen yıl onun stilistiyle konuşmuş ve aynı parçalardan bazılarını satın almıştım.

Selfie'yi göndererek Noah'nın ortaya çıkışını berbat etmiştim ama bunun iyi bir değiş tokuş olduğunu düşündüm. Artık telefonunda benim bir resmim vardı. Elbette, YouTube kanalımı ya da TikTok videolarımı istediği zaman izleyebilirdi ama bu farklıydı. Bu görüntü *sadece* onun içindi.

Evet, iyi görünüyor.

cevap bu değildi ama bununla yaşayabilirdim.

o.

Ben: Teşekkürler. Sana doğru geliyorum.

Yakında görüşürüz.

Çantamı ve gece çantamı aldım ve yola koyuldum.

Alt katta.

Babam evde görünmüyordu ve neredeyse fark edilmeden evden kaçıyordum ama zamanlamam berbattı. Tam garajın kapısını açmıştım ki annem mutfaktan köşeyi döndü.

Bakışları kıyafetimin üzerinde gezindi ve gece çantamı fark etti; ses tonu meraklıydı. "Nereye gidiyorsun?"

Kahretsin. Yalan söylemeyeceğime söz vermiştim ama bundan kaçış yoktu. "Uh . . .

Sasha'nın."

Şüpheli görünüyordu. "Sasha'ya giderken bunu mu giyeceksin?"

"Dışarı çıkacağız, sonra da onun evinde kalacağım."

Şüphesi ortadan kalktı. "Oh. Tamam, güvende kalın ve iyi eğlenceler."

"Yapacağım." Kelimeler boğazımda düğümlendi ve bozuk çıktı. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum."

Noah'nın evine giderken kendime sürekli hız yapmamam gerektiğini hatırlatmak zorunda kaldım. Onu görmek için duyduğum endişe ve kulübe olan merakım birleşince ayağım geri geri gitmeye başladı. Nihayet evine vardığımda, garaj yolunun kenarına, yoldan çekilmiş bir yere park ettim, çantamı kaptım ve koşar adımlarla ön kapıdan çıktım.

Zili çalmaya fırsatım olmadı, çünkü geldiğimi görmüş olmalı ve açık ön kapının hemen içinde beni bekliyordu.

"Vay anasını," diye ağzımdan kaçırdım. "Takım elbise giyiyorsun." Hoş gülümsemesi dondu.

"Bu kötü bir şey mi?"

Kömür grisi takım elbisesine ve bordo kravatına bakarak neyin yanlış olduğunu aradı. Aman Tanrım. Ona bu gece ne giydiğimin resmini mesaj attığımda kravatını da ona uygun mu seçmişti? Bunu planlamış gibi görünüyorduk.

Sanki bir çiftmişiz gibi.

"Hayır, fena değil," dedim ve sinirlenmiş gibi davrandım. "Sadece bu kadar seksi görünmeni beklemiyordum."

Güldü ve benim kullandığım aynı sinirli tonu benimsedi. "Bu adil. Tüm *bunlarla* ben uğraşmak zorundayım," diyerek kıyafetimi işaret etti.

Bakışları sıcaklıkla doldu, gördüklerini ne kadar beğendiğini söyledi ve içimi bir sıcaklık kapladı. Bu daha önce beklediğim bir tepkiydi, ama bunu yüz yüze almak bir mesajdan çok daha iyiydi.

Verandasının iki basamağını tırmandığımda, bir centilmen gibi uzanıp çantamı elimden aldı ve içeri girmemi işaret etti. Girdim ve girişte garip bir şekilde oyalandım. Kendimi bu kadar garip hissedeceğime hazırlamamıştım.

Bu gece, o benim müşterim değildi. Onun yerine, benim rehberim olacaktı.

"İçecek bir şey ister misin?" diye sordu girişten geçip misafir yatak odasına doğru ilerlerken. Sesini yükseltti, böylece gözden kaybolduğu halde onu duyabiliyordum. "Ama hızlı içmen gerekebilir. Lyft çağırdım bile."

"Hayır, teşekkürler. Ben iyiyim." Bir araba ayırtmış olması şaşırtıcıydı, çünkü saat dokuzu geçiyordu ve güneş bataklı çok . Bunu düşündüm.

Kulüp diğerkleri gibi olacaktı ve geç saatlere kadar meşgul olmayacaktı. "Oraya hemen gitmemiz gerekiyor mu?"

Yeniden ortaya çıktı ve telefonunun ekranına baktı. ". Gösteri başlamadan önce size etrafı gezdirmek için biraz zamanım olmasını umuyordum."

Nefesim hızlandı. "Gösteri mi var?"

"Buna gösteri demek yanlış bir kelime olabilir. Daha çok bir gösteri gibi."

I yuttum zor ve benim ses düştü için a Sus.

"A seksi gösteri?"

"Evet."

Yaklaştığında girişindeki kavernöz alan rahat ve samimi bir hal aldı ve o bile bunu fark etmiş gibiydi. Gözleri şehvete çok benzeyen bir şeyle karardı.

"Seninle arkadaş olmak çok zor," dedim, "bana öyle bakarken."

Noah derin bir nefes aldı ve başka tarafa bakmadı. İçinde ne yapması gerektiği ile ne yapmak istediği arasında bir savaş sürüyordu ve sanki arzu galip geliyordu.

"Özür dilerim," dedi ama sesi hiç de özür diler gibi çıkmıyordu.

Ama sonra bakışmayı kesti ve odağını dirseğinden sarkan küçük çantaya çevirdi. Çantada telefonum ve bir ruj tüpünden başka bir şey yoktu ama onları koyacak başka yerim de yoktu.

Bakışları tekrar yüzüme yöneldi. "Bunun senin için zor olacağını biliyorum," hafif bir gülümsemeyle dudaklarını eğdi, "çünkü sen 'sürekli çevrimiçi' bir insansın, ama Club Eros'ta telefonunu kullanmana izin verilmiyor."

"Telefonumu alamaz mıyım?" Bağırmanınaya çalıştım, çünkü az önce benden vücudumun bir parçasını kesmemi istemişti.

"Alabilirsiniz," diye açıkladı, "sadece *kullanamazsınız*. Eğer seni onunla yakalarlarsa, gitmemizi isterler ve ikimiz de geri dönmek istemeyiz."

"Oh."

"Bu bir güvenlik meselesi. İnsanların fotoğraf ya da video çekmesini istemiyorlar." Başımı salladım. "Bu mantıklı."

Artık ona ihtiyacım olmadığını anladığımda çantamın ağırlığı dört katına çıkmış gibiydi. Yüzümü buruşturmuş olmalıyım, çünkü bana sorgulayan bir bakış fırlattı.

"O halde bunu almaya zahmet etmeli miyim, karar vermeye çalışıyorum." Dirseğimi kaldırarak küçük çantayı itip kakmaya başladım. "Ceplerim olmadığı için tek yaptığı telefonumu tutmak."

"Ceplerim var," dedi. "Senin için tutmamı ister misin?" Telefonumu çıkardım ama tereddüt ettim. "Sakıncası yok mu?"

"Hayır." Kıkırdadı ve elimden aldı. "Sanırım idare edebilirim."

Takım elbise ceketini açıp telefonumu iç cebine yerleştirmesini izledim ve bu fikir beni *heyecanlandırdı*. Bu küçük cihaz hayatımın çok büyük bir parçasıydı. Benim bir uzantımdı, bu yüzden ceketinin içinde, kalbinin yanında olduğunu bilmek son derece tatmin ediciydi.

Artık ihtiyaç duymadığım çantamı girişteki masanın üzerine koyduğumda, ön pencereden dışarıya doğru bir hareket gözüme çarptı. Siyah bir sedan araba yoluna girdi.

"Bu-"

"Bizim aracımız mı?" dedi. "Evet. Hazır mısın?" Kahretsin, *fazlasıyla* hazırdım.

Şoförümüzün önünde kulüp hakkında konuşmadık, sanki saklamamız gereken bir sırmış gibi, ki bu biraz saçmaydı. Adam nereye gittiğimizi biliyordu, adres ondaydı.

Ama . . . yaptı mı?

Çünkü oraya vardığımızda kulübe benzer bir şey göremedim. Şehrin en iyi yerinde değildik ve sokak karanlıktı. Etraftaki tüm binalar ticari gibi görünüyordu ve çoğu pandemi sırasında iflas etmişti.

Noah arabadan indiğinde ben de indim ama şaşkınlıkla kaldırımda durdum. "Buranın doğru yer olduğuna emin misin?"

Daha önce buraya geldiği için aptalca bir soruydu ama kendimi aptal gibi hissettirmedim. Gülüşü hafif ve rahattı. "Evet. Dışarıdan bakınca pek bir şey görünmediğini biliyorum ama bence asıl mesele de bu."

Kaldırımın dışında yer alan ve ...'e çıkan beton yürüme yolunu işaret etti.

Oh.

İki büyük deponun arasına sıkışmış, üstü kapalı bir ön verandası olan bir ev vardı. Başka bir mahallede olsa sevimli görünebilirdi ama burada çok eğreti duruyordu. Eski de görünüyordu, sanki etrafında büyüyen endüstriyel binalardan çok daha önce var olmuştu.

Pencereler karanlıktı, büyük olasılıkla karartılmıştı, bu da mekânı boş gösteriyordu.

Ama dikkat çekici olmayan ön kapının yanında, arkadan aydınlatılmış, gecenin içinde parlayan büyük bir krom E vardı.

Yanımda Noah olduğu halde patikadan geçip verandanın iki basamağını çıkarken nabzım hızla atıyordu. Kapıya önce o ulaştı ve benim için kapıyı açtı.

Giriş odası küçüktü, sadece birkaç kişiyi alabilecek büyüklükteydi. Duvarlar ve tavan siyaha boyanmıştı ve odadaki aydınlatma alçaktı, neredeyse dışarıdaki karanlığa uyuyordu. Kulübün derinliklerine açılan kapının yanında bir güvenlik görevlisi bekliyordu ve yan duvar boyunca zarif, gölgeli bir lamba ve uzun bir masa vardı. Masanın arkasında bir kadın oturuyordu ve bize şöyle bir göz gezdirdikten sonra dostça gülümsedi. "Kimlikler lütfen."

"Telefonuma ihtiyacım var," dedim Noah'a. "Ehliyetim çantanın içinde."

Bana uzattı ve ben ehliyetimi çantamdaki yuvadan çıkarırken, o da kendi ehliyetini cüzdanından çıkarıp kadına verdi. Kadın ehliyetlerimizi taramayı bitirdikten sonra bana bir pano ve kalem verdi.

"Üyelik formu ilk sayfa, feragatname ise altında." Yine de onun için bir tane yoktu.

Çünkü o zaten bir üye.

Ben formları doldururken Noah ödemeyi yaptı ve ardından kadın bize kuralların kısa bir özetini verdi. Telefon yok, cinsiyet kimliklerimizin tersi tuvaletlere girmek yok ve hiçbir şekilde taciz yok. Eğer sorun çıkarsa, personel altın isimlikler takıyor ve her zaman yakınlarda bulunuyordu.

Hepimiz hazır olduğumuzda güvenlik görevlisine başıyla selam verdi, bize gülümsedi ve masanın altındaki bir düğmeye bastı. "İyi eğlenceler."

Kapı çaldı ve güvenlik görevlisi kapıyı bizim için açtı. *Oz Büyücüsü'*nde Dorothy'nin siyah beyaz olduğu ve ön kapıyı açtığında her şeyin canlı renklere dönüştüğü sahne gibi olmasını bekliyordum.

Hiç de öyle değildi.

Club Eros'un içi herhangi bir kulüp gibi görünüyordu. Bir bar ve dans pisti vardı ve ışıklandırma karanlık ve karamsardı. Uzak köşede bir DJ kabini vardı, ağır baslı müzik çalıyor ve her yere ışıltılı yansımalar saçan bir disko topu döndürüyordu.

Beklediğimden daha fazla insan vardı ama dans pistinde neredeyse hiç kimse yoktu. Çoğu barda ya da odanın etrafına dağılmış alçak masalarda oturuyor, içkilerini yudumluyor ve yüksek sesli müzik eşliğinde sohbet ediyorlardı. Sadece birkaç kanep ve sıfır yatak vardı.

Elimi Noah'nın omzuna koydum ve parmak uçlarımda yükselip kulağına doğru konuştum. "Sadece bir bar mı?"

Hayal kırıklığına uğramış gibi görünmek istememiştim ama o bunu anlamıştı. Eğlenmiş ve sinsi görünüyordu. "Bu oda, evet." Barmene doğru işaret etti. "İçecek bir şey ister misin?"

"Tabii. Ben bir cosmo alayım."

Bara doğru yürürken yanından ayrılmadım ama o bizim için sipariş verirken bakışlarım odada dolaştı. İnsanların giydiği kıyafetler . . . çeşitliydi. Bir masada güzel elbiseler ve takım elbiseler varken, diğerinde deri ve lateks vardı. Masalarda sadece çiftler ya da gruplar varken barda sadece erkeklerin olması da tuhaftı.

Sesimi müzikten olabildiğince alçak tuttum. "Erkeklerin sadece barda oturmasına izin mi var?"

Başıyla onayladı. "Bekâr erkeklerin kulüp içinde başka bir yere davet edilmesi gerekir."

Vay canına. "Yani, ben burada olmasaydım, sen ..."

"Şu bar taburelerinden birinde mi oturacaksın? Evet." İçkilerimiz geldi, kredi kartını attı ve martini bardağını bana uzattı. Dudaklarında bir sırıtma belirdi. "Görünüşe göre senin iyiliğin bana bir iyilik yapıyor."

Kendini beğenmiş gülümsemesine karşılık verdim. "Size yardım etmekten mutluluk duyarım."

Yerleştikten sonra odanın uzak tarafındaki kapıyı işaret etti. "Buranın geri kalanını görmeye hazır mısınız?"

Çok dolu olmaması için içkimden bir yudum aldım ve başımı salladım. "Yolu göster."

Masaların arasından dolandık, dans pistinin yanından geçtik ve açık kapıdan içeri girdik. Burası daha sessiz ve daha şıktı. İlk oda bir gece kulübüydü ama bu şık bir salondur. Kadife koltuklar, büyük deri sandalyeler ve aralarında alçak masalar vardı.

Sarsılarak durmadan önce eşiği sadece birkaç adım geçebildim. İçkim bardağın kenarından taşı ve buz gibi sıvı parmaklarımdan aşağı damladı.

Yaşlı bir adam sandalyelerden birine oturmuş, pantolonu ayak bileklerine kadar inmiş ve dizlerinin üzerine çökmüş olan kadının saçlarını avuçlayarak ona sakso çekiyordu. Kadın başını sallayarak adamın aletini tükürüğüyle kaplıyordu.

Gözlerimi hızla kırıştırdım, belki de gözlerimdeki görüntüyü temizlemeye çalışıyordum. Gördüklerimden rahatsız olduğumdan değil, sadece çok şok ediciydi. İçime kan hücum etti, bedenimi ısıttı ve garip bir şekilde ikinci el utanç gibi hissettiren bir hisle doldurdu. Çünkü çok *aleniydi* ve ben uzun zamandır bu tür şeylerin sadece kapalı kapılar ardında gerçekleşmesi gerektiğine inanıyordum.

İlk başta başka tarafa bakmadım. Tamamen hareketsiz durdum ve kadının her hareketine kilitlendim. Bir aşağı bir yukarı gidip gelmesi ve adamın saçlarını tutuşunun hızını yönlendirmesine izin vermesi neredeyse büyüleyiciydi. Adamın bana baktığını hissettim ve nefesimi gergin bir şekilde ciğerlerimde tuttum.

Shannon'la birlikteyken Noah'yı izlemek beni rahatsız etmişti ama bunun tek nedeni çok ateşli olmasıydı, bununla nasıl başa çıkacağımı bilememiştim. Bu mu? Bu yabancıları izlemek mi? O sıcaklığın sadece bir kısmı vardı. Kendimi farklı bir şekilde rahatsız hissediyordum, sanki izinsiz girmişim gibi.

Başka bir yere bakmak için bakışlarımı , ta ki Noah'ya gelene kadar. Yüz ifadesi meraklıydı. Sanki ne düşündüğümü bilmek ister gibiydi.

"Bakmamaya çalışıyorum," diye fısıldadım.

"Neden?" O kadar rahat sordu ki. "İnsanların izlemesini istiyorlar. Eğer istemeselerdi, özel odalardan birinde olurlardı."

"Özel odalar mı?"

Ancak o zaman, bize bakmaya devam eden adama sarkan kadının ötesinde, mekânın geri kalanını fark ettim. Geldiğimiz kapının karşısındaki duvar pirinç rakamlarla süslenmiş siyah kapılarla kaplıydı ve hepsi aralıktı.

Bakışlarımı takip etti. "Görünüşe göre şu anda kimse onları kullanmıyor." Manhattan'ından bir yudum aldı ve ardından bardağıyla kemerli geçidi işaret etti

sağda. "O tarafa gidiyoruz."

Yol boyunca özel odalardan birine göz attım ve burayı biraz sönük buldum. İçeride sadece tam boy bir kanepe ve dar alana seksiyonel gibi yerleştirilmiş bir aşk koltuğu vardı.

Kemerin ötesinde, yukarı doğru çıkarken köşeyi dönen eski, süslü bir merdiven vardı. Göz kamaştırıcıydı ve evin orijinali olmalıydı ama tüm ahşap işçiliğiyle temizlemesi çok zor görünüyordu. Merdivenlerin hemen dibinde, açık duran siyah bir kapı daha vardı; ancak bu kapının üzerinde pirinç bir numara yoktu.

Bana bu odanın farklı olduğunu söyleyen tek şey bu değildi. Duvarlar koyu kırmızıya boyanmıştı ve ensemdeki tüyler farkındalıkla karıncalandı. Kapı odanın sonundaydı, bu yüzden içeriye pek göremiyordum ama içeri girmeye başladığımda Noah'ın eli beni durdurmak için uzandı.

"Henüz değil," dedi. "Önce yukarı çıkalım."

O odada her ne varsa büyük final miydi diye merak ettim.

Merdivenleri çıkarken gıcırıyor ve inliyordu, sonra biraz labirent gibi ve tamamen ıssız olan ikinci kata çıktık. Buralar bir zamanlar evin yatak odalarıydı ama kapı aralıkları hareket etmeyi kolaylaştırmak için genişletilmişti. Akış hala harika değildi ama bu hoşuma gitmişti.

Bu şekilde daha sessiz köşeler ve girintiler vardı.

Salon atmosferi burada da devam ediyordu, ancak burası açık tuğla duvarları ve şöminesi ile daha rahattı - her ne kadar bu artık işlevsel değilmiş gibi görünse de. En dramatik fark ise buradaki yan masaların boş olmamasıydı. Üzerlerinde şekerle dolu olanlara benzer büyük tabaklar vardı ama bu parlak ambalajların içinde şeker yoktu.

"Bu dev bir prezervatif kasesi mi?" Kıkırdamak istememiştim ama kendime engel olamadım. Tabağın yanında kayganlaştırıcı şişeleri de vardı. "Bu şey çok vahşi."

Kıkırdadı. "Misafirlerinin güvende kalmasını ve iyi vakit geçirmesini istiyorlar." Bir sessiz kaldı, her şeyi anlamama izin verdi. "Bu kat, kulübün erkeklerin soyunmasına izin verilen tek bölümü."

Şaşkınlıktan yüzümü buruşturdum. "Peki ya kadınlar?"

"Her yerde soyunabilirler." Düzeltmesi gerektiğini fark etmiş olmalı. "Kulübün içinde oldukları sürece."

"Bu, ne bileyim, cinsiyetçi değil mi?"

Omuz silkti. "Eğer , benim için sorun değil. Böylesi daha güvenli ve ... erkekler sapık. Kapıdan girer girmez penis görmediğim için memnunum."

Aman Tanrım. Yüzüme bir sırtıma yayıldı. "Haksız değilsin." Ne dediğini hatırlayınca sırtışı duruldu. "Dur bir dakika. Alt kattaki adam oral seks yapıyordu."

"Öyleydi." Noah içkisinden bir yudum daha aldı. "Belki unutmuştur ama sanırım kuralları çiğnediğini biliyor. Bazı insanlar yakalanmayı sever."

"Ona ne olacak?"

"Dışarı atılacak ve üyeliği iptal edilecek." Başını merdivenlere doğru çevirerek aşağı inmek istediğini belirtti. "Bu gibi yerlerde kurallara uymayanlara karşı sıfır tolerans vardır."

Onun yanında yürüdüm, adımları daha uzun olduğu için normalden daha hızlı hareket etmek zorunda kaldım. "Yerler," diye tekrarladım. "Başka yerlere de gittin mi?"

"Evet. New York'ta sahipleriyle arkadaş olacak kadar sık bir kulüp vardı."

"Bizim gibi arkadaşlar mı?" Aşağı inerken sordum.

Sorumu eğlenceli buldu. "Hayır. Claire ve Enrique altmışlı yaşlarının sonundalar ve mazoşizmle yakından ilgililer. Bu benim biri değil." Nefesim kesildi. Şimdi onun tüm sapkınlıklarının ne olduğunu öğrenmem *gerekiyordu*. Öğrenmek için can atıyordum çünkü ... ya onunki benimkiyle uyumluysa? Ya bana hoşlandığımı bile bilmediğim şeyleri gösterebilirse?

Onunla birlikte öğrenmek istedim.

Ama bunları sormaya fırsatım olmadı çünkü onu kırmızı odaya kadar takip ettim ve beynim kısa devre yaptı.

ON BEŞ

Charlotte

Bu, bu gece görmeyi beklediğim şeye daha çok benziyordu.

Duvarlardaki boya günah rengindeydi ve mobilyaların çoğu siyahtı. Sıra sıra katlanır sandalyeler dizilmiş, ortayı dar bir koridor kesiyordu ve birkaç grup insan çoktan yerlerini almıştı. Odanın diğer ucundaki kısa, yükseltilmiş platforma ve onun arkasındaki tuğla duvara bakıyorlardı.

'Sahne'nin üzerinde sadece tek bir şey vardı: büyük bir tahta X.

Adının ne olduğunu bilmesem de amacını biliyordum. Çeşitli yerlerde kelepçe takmak ya da ip bağlamak için kullanıldığını düşündüğüm gümüş halkalar vardı.

Gözlerimi ondan zar zor ayırabiliyordum.

Ve odanın havada dönen baştan çıkarıcı bir enerjisi vardı, burada kötü şeylerin yaşandığını fısıldıyordu.

Noah'nın derin sesi beni sersemliğimden kurtardı. "Oturacak yer bulalım mı?"

Ona bakmak için döndüm. Tanrım, koyu renk takım elbisesi içinde çok iyi görünüyordu, kendinden çok emin ve rahattı. Neden görünmesin ki? Ne de olsa bu onun dünyasıydı.

Başımı salladım ve onu önden bir sıra gerideki iki sandalyeye kadar takip ettim, koltuğuma çöktüm ve kuruyan ağzıma iyi gelmesi için kozmo'mdan bir yudum daha aldım. İçimde hissettiğim kadar endişeli görünüyor muydum? Noah'ın söz verdiği seksi 'gösteriyi' görmek için sabırsızlanıyordum.

Baştan çıkarıcı parfümünden bir parça yakalayarak eğildim ve X'i işaret ettim. "Gösteri sırasında o şeyi kullanacaklar mı?"

"Aziz Andrew Haçı mı?" Adı bu muydu? "Olabilir. Onu inşa eden erkek arkadaşıydı."

Kimden bahsettiğini anlamam sadece bir saniye sürdü. Platformun hemen dışında bir kadın durmuş, elinde küçük siyah bir spor çantası tutan bir adamla konuşuyordu. Yirmili yaşlarının sonlarında olduğu anlaşılan kadının uzun, siyah saçları, muhteşem bir yüzü ve buna uygun bir vücudu vardı. Ayrıca, kırmızı elbisesi kısa ve seksiydi ve kıvrımlarına tam oturuyordu.

Genelde kadınlara ilgi , ama lanet olsun. Tartışmasız ateşliydi.

İçimi bir kıskançlık duygusu kapladı. O yataktan kalkıp zahmetsizce güzelleşen bir kıza benziyordu, oysa ben düzgün görünmek için çok çalışmak zorundaydım. Saç ve makyaj rutinimi hızlı ve etkili hale getirmiştım ama yine de iyi görüldüğümde emin olmak istiyorsam bu süre kırk dakika civarındaydı.

Bakışlarım adama kayınca kıskançlığım daha da arttı. Erkek arkadaşı da aynı derecede çekiciydi. Uzun boylu ve kaslıydı ve bana erkek takım elbisesi satmak için fotoğraf çekiminden yeni geldiğini söyleseydi ona inanırdım.

"Şu adam," diye kurnazca onu ve ardından Aziz Andrew Haçı'nı işaret ettim, "bunu inşa etti mi?"

"Hayır." Noah odayı hızlıca taradı. "Onu henüz görmüyorum ama buralarda olduğundan eminim. Clay her zaman izler."

Ne oldu? Dikkatim tekrar sahneye çıkıp hazırlanmaya başlayan kadın ve adama yöneldi. Spor çantası yere bırakıldı ve fermuarı açıldı; çantadan çıkarılan eşyaları sadece önümde oturan insanların arasından görebiliyordum.

Bir kangal ip.

Deri manşetler.

Kalp şeklinde deri bir ucu olan uzun, ince bir çubuk.

Oh, kahretsin. O bir kırbaç mıydı? Az önce söylediklerini algılamak beynimi yavaşlattı. "Erkek arkadaşıyla sahneye çıkmıyor mu?"

Bir an için buna nasıl cevap vereceğini bilememiş gibi göründü. "Hayır, öyle." Sahnede duran adamı işaret etti. "Bu Travis," dedi. "Lilith'in diğer erkek arkadaşı." Anlamadığımı belli eden bir yüz ifadesi takınmış olmalıyım, o da açıkladı. "Onlar poli."

"Oh."

Daha önce hiç çok eşli ilişki yaşayan biriyle tanışmamıştım. fikir bana yabancıydı. Tanıdık değildi. İlgimi çekeceğini düşündüğüm bir şey değildi ama yine de hoşlandığım adamın başka biriyle sevişmesini izlerken tahrik olacağımı asla hayal edemezdim.

Sahne de birbirleriyle sohbet eden muhteşem çifte bakmamak mümkün değildi. "Hiç ..."

"Onlarla oynadın mı? Hayır." Sesi hafifçe eğlenmiş gibiydi. "İsteseler hayır demezdim." Sıcak tonu ciddileşti. "Ama oynamadılar ve başkalarıyla oynamakla ilgilendiklerini de sanmıyorum."

Ona şöyle bir baktım ve sırtışı mı gizlemeye çalışmadım. "Onlar kaybeder."

Yaptığım yorum onun eğlenmesine neden oldu. Ama sonra bir şey dikkatini çekti ve bakışlarını takip etmek için döndüm.

Bir adam büyük bir mobilya parçası taşıyarak orta koridordan yukarı çıkıyordu. Ağır görünüyordu ve daha önce gördüğüm hiçbir şeye benzemiyordu. Yapabileceğim en yakın karşılaştırma, büyükbabamın marangozhanesindeki testerele benziyordu ama bu seferki çok güzel yapılmıştı. Parlak bir siyaha boyanmıştı ve üstü kırmızı deri benzeri bir yastıkla doldurulmuştu.

Noah koridordaki adamın sorusunu daha iyi duyabilmesi için bana doğru eğildi. "Clay. Yardıma ihtiyacın var mı?"

Adam ya dinlenmek ya da burun köprüsünden aşağı kayan gözlüğünü yukarı kaldırmak için bir anlığına mobilyayı yere bıraktı ve bakışları Nuh'a yöneldi. Onu tanıdı, kısa bir gülümsemenin ardından başını salladı.

Sonra tekrar yola koyuldu, testere görünümlü şeyi platformun üzerine taşıdı ve bir kenara bıraktı.

Noah, *Clay'in her zaman izlediğini* söylemişti. Lilith'in diğer erkek arkadaşı bu muydu? Bakışlarım iki adam arasında gidip geldi ve içime taze bir kıskançlık pompalandı. Bence Clay, Travis kadar çekici değildi ama ona çok yakındı. O da ateşliydi, sadece daha inek bir şekilde.

İki erkek arkadaşı birbirleriyle konuşmuyordu, en azından kelimelerle, ama bakıştıklarında, az önce tam bir konuşma yaptıklarına yemin edebilirdim. Travis başıyla onayladı ve Clay sahneden inerek ön sıradaki boş koltuğuna oturdu.

Daha fazla insan geldikçe dar odadaki konuşmaların hacmi arttı ve her koltuğun bu kadar çabuk şaşırtıcıydı. Daha fazla insan

içeri girdiler ve sadece ayakta duranların olduğu arka tarafa doluştular.

"Buraya erken gelmekte haklıymışsın," diye fısıldadım Noah'ya. "İyi ki yerimiz var."

Gösterinin başlamak üzere olduğuna dair bir anons yapılmadı. Sanatçıların tanıtımı da yapılmadı. Travis ve Lilith sahnenin ortasında durmak için hareket ettiler ve salon hazır olduklarını hissetmiş olmalı, çünkü kalabalığın üzerine bir sessizlik çöktü.

Travis'in emri o kadar sessizdi ki, biraz daha geride oturuyor olsaydım duymazdım.

"Elbiseni çıkar."

Bunu yaparken seyirciye baktı, eteğinin kenarlarını kavradı ve yukarı çekti. Kırmızı kumaş yerini buz mavisi dantellere ve kusursuz bir tene bıraktı. Çıplak karnı sıkışmıştı ve elbise yukarı doğru ilerlemeye devam ettikçe giydiği mavi sütyen ortaya çıktı.

Kahretsin, göğüsleri harika görünüyordu. Soluk mavi sütyen demi kesimliydi ve göğüsleri hınzır bir alaycılıkla neredeyse üstünden dışarı taşıyordu. İç çamaşırı seksi ve muhtemelen delicesine pahalıydı ve altında ne saklı olduğunu görmek istemediğimi söylersem kendime yalan söylemiş olurum.

Elbiseyi başının üzerinden çekmeyi bitirdikten sonra koyu renk saçları etrafına dağıldı ve ona bakmak için döndü - ya da belki de onun kendisine baktığından emin olmak için. Elbiseyi bir meydan okumaymış, bir sonraki adıma hazır olduğunu gösteren bir işaretmiş gibi bıraktı.

Travis bir kaşını kaldırdı. *Öyle mi, dedi* yüz ifadesinden. Platformun kenarına doğru ilerledi, takım elbise ceketini silkti ve Clay'e uzattı. Ardından, parmakları siyah kravatının düğümünü gevşetmek ve gömleğinin düğmelerini açmak için çalıştı.

Gömleği çıkarıldığında herkesin zevk alacağı bir şey vardı. İster iç çamaşırı giymiş çarpıcı kadına, ister taştan oyulmuş gibi görünen gömleksiz adama bakabilirlerdi.

Travis kemerini çözdüğünde, kemer halkalarından kurtardığında ve tokanın ucunu avucuna doladığında gerilmem içgüdüseli. Diğer ucu elinde serbestçe sallanıyordu ve ona doğru adım attığında nefesimi içime çektim.

Bunu onun üzerinde *kullanmayı* mı planlıyordu?

Bu konuda ne hissedeceğimi bilmiyordum ama Lilith biliyordu. Adamın elinde sallanan deri kayışa odaklandı ve gözlerinde elektrik parladı. Kemere sanki onu çok istiyormuş gibi baktı.

Sırtı seyirciye dönüktü ama kızın aç ifadesini fark etmiş olmalı ki durakladı. İçinden kıkırdamaya benzer bir ses çıktı ve sesini alçak tuttu. "Belki daha sonra."

Kemerin *gürültüyle* sahneye bırakıldığı anda heyecanı azaldı ama adam eğilip çantadan çıkardığı deri kelepçelerden birini eline aldığı anda heyecanı geri geldi. Ellerini hevesle adama uzattı ve adam siyah kelepçelerin her birini bileklerine geçirirken kıkırdamadan durdu.

İşi bittiğinde parmaklarını birbirine geçirdi ve dua eder gibi ellerini önünde birleştirdi. Tepesinde, sahneyi aydınlatmak için platforma doğru eğilmiş ışıklar vardı ve bu ışıklar kelepçelerinden sarkan gümüş tokaların pırıl pırıl parlamasına neden oluyordu.

Travis diğer kelepçeleri almak için diz çöktü ve onları ayak bileklerine bağlarken ben de onun etkileyici ayakkabılarına baktım. İnce topukları o kadar uzun ve inceydi ki sanki iğneler üzerinde dengede duruyor gibiydi ve onlara bakarken bile baldırlarım ağrıyordu. Ama mükemmel bir dengesi vardı.

İşini bitirdiğinde ayağa kalktı ve kızın üzerine çıktı, sırtının güçlü düzlüğünü izleyicilere gösterdi ama benim odağım orada kalmadı. Çünkü iri elini kızın boynunun dibine koymuştu, böylece parmakları kızın boğazını kavrayabilecekti.

Adam sıkıyor gibi görünmüyordu ya da kadın bundan en ufak bir rahatsızlık duymuyordu ama bu hareket beni nefessiz bıraktı. Çok sahipleniciydi. Alt dudağımı ısırdım. Tanrım, benim neyim vardı? Elini kızın boğazına doladığını görmek beni tahrik ediyordu ama Nuh'un da aynısını bana yapacağı düşüncesi?

Bu beni çok daha fazla tahrik etti.

Lilith erkek arkadaşına büyülenmiş gibi bakıyordu. Tamamen büyülenmişti. O kadar ki, erkek arkadaşı onu Aziz Andrew Haçı'na doğru yönlendirmeye başladığında, hareket ettiğinin farkında olduğundan bile şüpheliydim.

Adam boştaki eliyle kızın bileklerinden birini kavrayıp haçın uzanmış kollarından birine denk gelecek şekilde kaldırırken kız gözlerini kırpmadan adamın bakışlarını tuttu. Kız oradaki halkaya tutturulurken metal metale hafif bir tıkırtı çıkardı.

Travis'in eli boynundan çekilene kadar nefesimin bu kadar sığılaştığını fark etmemiştim. Seyircilerin geri kalanı için de böyle miydi? Sanki topluca onların da boğazını mı tutuyordu?

Bacaklarımın arasındaki derin bir kas, kelepçelerinin geri kalanını haça tutturmaya çalışırken içimde oluşan acıya karşı sıkıştı. Kız tamamen bağlandıktan sonra arkasına yaslandı ve yaptığı işe hayranlıkla baktı. Yüzündeki ifadeyi göremiyorduk ama memnun görüldüğünü hayal ettim.

Ve neden böyle hissetmesin ki? Onun merhametine kalmıştı. Herkes ona bakarken, göğsünün hızla inip kalkmasını izlerken, o sanki başka kimse yokmuş gibi ona bakıyordu.

Bekle, hayır.

Bakışları sonunda onunkinden ayrıldı ve bu kalabalık odada gördüğü diğer tek kişiye gitti. Yine de gözlerindeki özlem değişmemişti. Travis ona dokunmamış olsa bile Clay'den en az Travis kadar etkilenmişti.

Bu sahnede oynaması gereken bir rol vardı - gösteri başlamadan önce kenara bir set parçası eklemekten daha büyük bir rol. Garip testere atı olayı o kadar dikkatimi dağıtmıştı ki, koltuğuna giderken kırbacı aldığını görmemiştim.

Kız arkadaşları çarmıha gerilmişken bunu Travis'e kolayca verebilmek için yapmıştı. Önümüzde oturan insanların arasını daha iyi görebilmek için sandalyemde kaykıldım. Lilith'in partnerlerine bakışından, Clay'in diğer adama kırbacı uzatarak verdiği zımnî onaya kadar her şey hoşuma gitmişti.

Travis haçın yanında durup siyah kırbacın kalp şeklindeki ucunu dalgınca avucuna sonra deri kalbi yavaşça kadının göğsünün ortasına yerleştirdi. Kırbacın ucu çıplak teninde, sütyeninin kenarının hemen üzerinde gezinirken gözleri buğulandı.

Hareketleri telaşsız ve şehvetliydi. Kırbacın ucu, karnının üzerinde, bacaklarının birleştiği yerde ve biçimli kalçalarından birinin dış kısmında kayarak tembel bir yol çizdi.

Bununla ilgili her şey erotikti.

Sadece Aziz Andrew Haçı'na bağlanmış açık saçık giyimli kadın ve onunla alay eden çekici partneri değildi. Oda sessizdi, beklentiyle öylesine perçinlenmişti ki derinin tene ilk yumuşak vuruşu muhtemelen odanın arka tarafından net bir şekilde duyulabilirdi.

Travis elindeki kırbaçla kıza, avucuna vurduklarını taklit eden kısa ve görünüşte zararsız tokatlar attı. Vücudundan aşağı inerken izlediği yolu bu kez tersten izleyerek göğsüne doğru ilerledi.

Adam vuruşlarının şiddetini artırdığında Lilith'in dudakları aralanarak yumuşak bir zevk iç çekişi çıkardı. Ona attığı bir sonraki raunt daha kısaydı. *Daha keskin.*

Kozmo'mdan büyük bir yudum yuttum, kendimi tutabilmek için geçici bir dikkat dağınıklığına ihtiyacım vardı çünkü -Yüce İsa, bu sahne çok ateşliydi ve daha yeni başlamıştı.

Sahnedeki kadın, ayak bileklerini kıran topuklu ayakkabılarının üzerinde kayarak bağlarına doğru sarktı ve cennete giden yolu yarılmış gibi görünüyordu. Kırbaç göğüslerine, karnına ve kalçalarının iç kısımlarına çarparak onu sarsıp inletti.

Ve derisinin üzerinde küçük pembe kalpler çizdi, derinin keskin tokadından ısındı.

Lilith inledi ve kıvrandı ama bundan zevk aldığına hiç şüphe yoktu. Küçük nefes alışları ve inlemeleri ihtiyaçla damlıyordu ve yemin ederim ki vücudumda yankılandıklarını hissedebiliyordum. İçimdeki her şey gergindi, sınırdıydı, bir tür serbest bırakılma için haykırıyordu, ancak ne tür bir ipucu yoktu.

Oda yabancılarla doluydu ve orgazma yakın değildim.

Ama ben de tıpkı onun gibi bir ihtiyaç hissediyordum ve bu benim için daha kötüydü çünkü sıkıştırılmamış ya da kısıtlanmamıştım. Kendime dokunma arzusu neredeyse eziciydi ve beni durduran tek şey kendimi kontrol etmekte.

Tişörtü yokken, Travis'in kırbacı savururken kolundaki kasların her ince esnemesini görebiliyordum. Bacaklarının arasına, muhtemelen doğrudan klitorisine bir darbe indirdi ve Lilith acıyla sertçe geri çekildi.

"*Siktir,*" diye nefesi kesildi.

Sesi hınzırcaydı, neredeyse patronluk taslıyordu. "Bu senin için çok fazla değil, değil mi?"

Dudaklarını birbirine bastırdı ve başını hızla iki yana salladı. "Ben öyle düşünmüyorum." Kırbacı aynı noktaya vurdu, ama bu sefer ... iniltisinde en ufak bir rahatsızlık belirtisi olmaması için kendini tuttu.

Hayır, onun verdiği saf bir zevkti.

Elimi martini bardağımın sapına öylesine sıkıştırmıştım ki, kırabilirim diye endişeleniyordum. Sahneyi izlerken kendimi kaybetmemek çok zordu. Tepkilerimin farkında olmam gerekiyordu, çünkü Noah'nın şok olduğumu düşünmesini istemiyordum ... ama daha çok ne kadar inanılmaz derecede tahrik olduğumu bilmesini istemiyordum.

Çünkü utanç verici bir şekilde tahrik olmuşum.

Sahnedeki adamın onun vücudunu daha fazla pembe kalple süslemesini izlerken, kıskançlığım geri geldi. Onunla yer değiştirmeyi arzuluyordum - sadece fantezimde, kırbaç kullanan Noah olacaktı.

Sikeyim.

Bu benim sapkınlıklarımın biri olabilir, ama onunkilerden biri olup olmadığı hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Kendime engel olamadım. Çok sabırsızdım ve şimdi öğrenmem gerekiyordu. Dudaklarım kulağına bir nefes kadar yaklaşıp kadar eğildim ve mümkün olduğunca sessiz bir şekilde fısıldadım. "Daha önce hiç böyle bir şey yaptın mı?"

Koltuğunda döndü ve aynı şeyi yapabilmek için saçlarını önünden itti. Sıcak nefesi boynumda nabzımın hızla attığı noktada yuvarlandı. "BDSM gibi mi?"

Uzaklaşmak ya da ona bir sebep vermek istemediğim için başımı hafifçe salladım.

Sesi derin ve baştan çıkarıcıydı. "İstediğim kadar değil" Tüm vücudumu bir ürperti kapladı.

ON ALTI

Noah

Charlotte'un itirafıma verdiği tepki gözümünden kaçmadı. Omuzları hafifçe sarsıldı ve dudakları nefes almak için aralandı.

Duydukları *hoşuna* gitmişti.

Lanet olsun. Sadece BDSM'yi daha fazla keşfetmek istemiyordum, bunu onunla birlikte yapmak istiyordum. Kulübe adım attığımızdan beri ilgiyle dolup taşıyordu ve şimdi her santimi tahrik olmuş gibi görünüyordu.

Eğer ona dokunursam, ne olur?

Yapma.

Aklımdan geçen uyarıya karşı dişlerimi sıktım çünkü anlamsızdı. Bu gece ne olacağını, ne yapacağımı zaten biliyordum. Aramızdaki bu şeyle savaşımdan vazgeçmem kaçınılmazdı. Berbat bir 4. çeyrek açıklamasından sonra bir hissenin düşmesini nasıl durduramazsam bunu da durduramazdım.

Kırbacı sallamaya devam ederken Travis'in yüzünün kenarından bir ter damlası yuvarlandı, vuruşlarını sert ve yumuşak arasında değiştirdi. Sahne ışıkları, efor ve partnerinin muhtaç inlemeleri onu terletmişti ama benim bahanem neydi?

Elbette, takım elbisemin altı sıcaktı ve gömleğim sırtıma yapıştıyordu ama fazla giyinmiş olmanın bununla pek ilgisi olmadığını bilecek kadar akıllıydım. Sebep yanımdaki sarışın kızdı, koltuğunda kıvrınmamak için kendini zor tutuyordu.

Onun da içinde benim gibi bir sızı var mıydı?

Kendimi oyalamak için bir elimi uyluğumun üst kısmında gezdirdim, böylece ona uzanmadım.

Derinin deriyle buluştuğu keskin tokatlar durakladı çünkü Travis parmağını Lilith'in sütyeninin kabına soktu ve aşağı doğru çekti. Küçük, yumuşak pembe meme ucunu hem ona hem de seyirciye gösterdi ama bu uzun sürmedi. Derinin boncuklarını sıkıştırdı ve çekerek göğsünün ağırlığını yukarı ve vücudundan uzağa kaldırdı.

Alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı ve dizlerini bir araya getirmeye çalıştı ama ayak bileklerindeki bağlar buna engel oldu. Yüz ifadesi şehvetten sarhoş olduğunu ilan ederken, bağlarına karşı kıvranışını izlemek bana karanlık bir tatmin verdi.

Şimdiye kadar BDSM sularının sadece sığ kısımlarına girmiştım. Kontrol ediyor ve hükmediyordum. Göz bağları ve kısıtlamalar kullandım. Oyuncaklar satın alabiliyordum ve daha ciddi ekipmanlara yatırım yapmak istersem kesinlikle bir bağlantım vardı.

Benim sorunum her zaman doğru partneri bulmak olmuştu, çünkü swinger yaşam tarzının güçlü yanlarından biri aynı zamanda en büyük dezavantajıydı. Birden fazla kişiye güven duymak, onların arzularını kendi arzularıyla dengelemek zorundaydım ... ve bazen biri istemeden sınırları aşana kadar sınırları bulamıyorduk.

New York'ta aylarca aynı çiftle oynamıştım. Bana sınırlarının ne olduğunu söylediler ve ne istedikleri ve neleri kaldırabilecekleri konusunda bana güvence verdiler. Ama bir gece karısını kışında kırmızı el izimle mutlu bir şekilde kocasına geri gönderdiğimde, adam çılgına döndü ve onları bir daha hiç görmedim.

O zamandan beri güvenli oynadım.

Bir partnerimi kollarımın arasında tutarsam onunla ihtiyacım olan güven seviyesine ulaşamayacağımı biliyordum, bu yüzden Travis ve Lilith'in şu anda yaptıklarına yakın bir şey deneyimlemem pek olası değildi. Bunu kabul etmeme rağmen

-Bu, ona olan merakımın yok olduğu anlamına gelmiyordu.

Travis sütyeninin diğer tarafını da aşağı doğru çekti, böylece her iki göğüs de onun için erişilebilir hale geldi, altlarında gerilmiş kumaş tarafından dolgunlaştırıldı. Kırbacın kalp şeklindeki ucu meme uçlarını nazikçe okşadı, ancak aniden onlara tokat attı.

Ona vururken verdiği her küçük irkilme nabzımı . Kan damarlarımdan sıcak bir şekilde pompalanıyor, doğrudan sikime akmak istiyordu. Ve

Bu ikiliyi en son izlediğimde ateşli olduğunu düşünmüştüm ama Charlotte'u da yanımda getirmem ateşi başka bir seviyeye çıkarmıştı.

Travis kırbacı kaldırarak Lilith'in ağzıyla aynı hizaya getirdi ve emrini verdi. "Aç."

Dudaklarını yaladı ve sonra hemen itaat ederek ağzını açtı, böylece ince asanın ortasını dişlerinin arasına yerleştirebildi.

"Bu burada kalacak," dedi.

Artık sağ eli serbestti, avucunu göğsünün ortasına yerleştirdi ve vücudundan aşağı doğru bir çizgi çizdi. Bacaklarının arasında durdu ve ayak parmaklarının üzerine kalkmaya çalışmasına yetecek kadar agresif bir vuruşla amını ovdu. Ancak bir kez daha, ayak bileği kelepçeleri, 'sik beni' ayakkabıları gibi bunu da engelledi.

Memnuniyet iniltisi, dişlerinin arasına sıkıştırılmış kırbaç tarafından boğuldu ve dipsiz gözlerle ona baktı.

Ağzım kurudu.

Bunca yıl ve onlarca partnerim arasında sadece bir kişi bana böyle bakmıştı ... ve o da yanımda oturuyordu. Charlotte'un çırılçıplak, mutfak adasında yatarkenki görüntüsü zihnimde canlandı ve içimdeki ateşi daha da alevlendirdi.

Ama Travis dizlerinin üzerine çöktüğünde Lilith'in dikkati seyirciye kaydı. Geçen seferki gibi, kimsenin onu izlemesinden rahatsız olmamıştı. Aslında bundan hoşlandığını hissediyordum ama ön sırada onu izleyen adamdan hoşlandığı kadar değil.

Onunla çalıştığım kısa süre içinde Clay'in temkinli ve özel bir insan olduğunu öğrenmem uzun sürmemişti. Sürecin her adımında onun güvenini kazanmak zorundaydım ve bunu başardığımdan hâlâ emin değildim. Arkadaşlarımın yaptırdığı New York siparişi için teslim adresini aldığımda, yeni evimin hemen üst sokağında yaşadığını keşfettim.

"Dünya küçük," diye yorum yapmıştım ona.

Bu durum onun şüphe ölçerini büyük ölçüde tetiklemişti ve korkularını yatıştırmak ve bunun sadece bir tesadüf olduğunu açıklamak için birkaç sabırlı konuşma gerekmişti. Onunla ilgilenmiyordum, hayatına girmeyecektim ya da onun hakkında kimseye bir şey söylemeyecektim. Ben böyle çalışmazdım.

Ve daha önce bankı taşımasına yardım etmeyi teklif ettiğimde ona başka biriyle birlikte olduğumu göstermek niyetinde değildim ... ama bunun da zarar vermediğinden emindim. Bekâr erkeklerin burada kötü bir şöhreti vardı ve onlara avcı gözüyle bakılırdı.

Charlotte bana meşruiyet kazandırdı.

O sahnede performans sergileyen çifti izlerken, ben de çevresel görüşümle onu izledim. Travis ağzını Lilith'in dantel külotunun ortasına dayadığında Charlotte'un nefesinin kesildiğini duydum.

Birlikte geçirdiğimiz ilk gece ona yaptığım şeyin nasıl bir his olduğunu mu düşünüyordu?

Hay sikeyim. Şimdi ben de öyleydim.

Pantolonumda daha fazla ısı ve basınç şişti ve içkimi çabucak bitirdim, sanki bu bir şekilde daha da sertleşmemi engelleyecekmiş gibi.

Travis'in başı partnerine tam olarak ne yaptığının görülmesini engelliyordu ama külotunun ağını yana doğru çektiğinde bunu için çok fazla hayal gücü gerekmiyordu. Bir kez daha, iniltisi dişlerinin arasına sıkıştırılmış kırbaçtan süzüldü ve başı uzatılmış kolunun yan tarafına yaslandı.

Travis'in onu diliyle becermesini izlerken kalabalık huzursuzdu. İnsanlar yer değiştirdikçe sandalyeler gıcırıyor ve inliyordu. Yanımda oturan adamın eli partnerinin eteğinin altındaydı ve şimdi daha hızlı hareket ettirerek onun nefes nefese kalışına eşlik ediyordu.

Çok erken, bir parçam onu uyarmak istedi. Çok hızlı boşalacak.

Charlotte'a bunu yapan ben olsaydım, . Gösteri boyunca kalmasını istedim, bitmeden bitirmesini değil.

bitti.

Travis kucağına sokulurken Lilith kalabalığa bakıyordu ama gözleri boştu ve Travis'in ona verdiği zevkten başka bir şey gördüğünden şüpheliydim. Titremeler bacaklarına tırmandı ve inlemeler arasında nefes nefese kaldı, parmakları kelepçelerin üzerinde yumruklar halinde kıvrıldı. Adamın ağzını üzerinde hissetmek kollarındaki kasların kelepçelere karşı gerilmesine neden oldu.

Tanrım, sahne çok seksiydi.

Aziz Andrew Haçı'na kartal şeklinde bağlanmıştı, göğüsleri dışarıdaydı ve erkek arkadaşı klitorisini emiyordu ve zevk çılgınlıkları, ağzında tutması emredilen uzun, siyah sopa tarafından susturuldu.

Orgazm vücudunda yükseliyordu ve odağı aniden ön sıradaki Clay'e kaydı. Neden böyle olmuştu? Onun iznine mi ihtiyacı vardı? Yoksa boşalırken ona bakması için talimat mı almıştı?

Ama kırıntının arkasından sinirli bir iç çekiş ve onun karışık sözleri geldi. "Tanrım, durma."

Çünkü Travis topuklarının üzerinde geriye doğru oturarak külotunun tekrar yerine oturmasına izin verdi.

Ayağa kalkarken gülüşü neredeyse tekinsizdi. "Neden? Gelmek istediğin için mi?"

Kız hevesle başını salladı ve ucundaki deri kalbin sallanmasını sağladı.

Bir elini kızın iç çamaşırının ön kısmına sokarak klitorisine masaj yaptı ve kızın haça karşı nasıl eğilip kasıldığını inceledi.

"Ama ..." diye uzattı, "bunu *hak* ediyor musun?"

Bir kez daha başını coşkulu bir şekilde salladı.

İkna olmamıştı. "Bakalım diğer herkes ne diyecek." Seyircilere bakmak için döndü ve bakışları koridorun diğer tarafında, birkaç sıra arkamızda oturan birine odaklandı. "Peki ya sen?" diye sordu. "Sizce bunu hak ediyor mu?"

Travis'in baktığı bir adamdı ve adamın cevabı çakıl taşlarıyla dolu bir sesle geldi. "Evet. İyi bir sürtük oldu."

Bu yorum Travis'i hazırlıksız yakaladı ama hemen toparlandı. Dikkati dağılmadan önce dudaklarında yavaş bir gülümseme belirdi ve kalabalığın arasında dolaşarak yeni bir kişiye odaklandı. "Peki ya sen? Sence bu *iyi kalpli küçük sürtük* gelmeyi hak ediyor mu?"

İçimdeki her hücre, çeyrek inç fazla sıkılmış bir vidaya dönüştü. Charlotte'a baktı, yanıtını bekliyordu. Nefes almıyor gibiydi, bu yüzden kararsız sesinde neredeyse hiç güç yoktu ama yine de odayı dolduruyordu.

"Evet."

Onaylarcasına başını salladı ve bakışları daha fazla geri bildirim arayışına devam etti. Ancak, fikirleri onun için önemli olan tek bir kişi vardı ve o da ön sırada oturan ortağına odaklandı.

Clay, Travis'in sorusunu sormasını beklemedi. Başını bir derece eğdi ve ses tonu sertti. "Henüz değil."

Clay'in yüzündeki ifade her neyse, Travis'in şu anda takındığı ifadeyle aynı olmalıydı. Sahnedeki adam çok memnun görünüyordu. "Katılıyorum."

Arkasında Lilith'in başı hayal kırıklığıyla geriye eğilmişti. Sabırsızdı, inmek için sabırsızlanıyordu ve diğerlerinin çoğu için de aynı şeyin geçerli olduğunu hissediyordum.

seyirciler arasında. Ama ben de adamlarla aynı şeyi düşündüm, onu bekletirlerse daha ödüllendirici .

Travis, erkek arkadaşının daha önce kenara koyduğu banka doğru yürüdü ve Lilith'in önünde ortalanana kadar onu sahnede sürüklemeye başladı. Lilith onu endişeli gözlerle izliyordu, sanki Travis'in bir sonraki planından hoşlanıp hoşlanmayacağından emin değildi ama yine de heyecanlıydı.

Ona doğru yürüdü, kırbacı ağzından çekip aldı ve bir kenara fırlattı. Bakışları kızın vücudunu tarıyordu, sanki görüntünün tadını çıkarıyor ve belki de başka bir şey yapmaya isteksizdi. Uzanıp kızın kollarından birinin klipsini açana kadar bunu anlamamıştım.

Ah.

Onun gibi ben de Aziz Andrew Haçı'na bağlı olduğu zamanın sona eriyor olmasından dolayı hayal kırıklığına uğradım. Diğer kelepçesini halkadan çıkardı ve ayak bileklerini çözmek için eğilirken, Lilith kollarını daha önce kullandığı aynı 'hazır' pozisyonuna geri indirdi ve onun için mükemmel bir şekilde sabit durdu.

Ne kadar iyi, itaatkar bir kız.

İçimi derin, ikinci el bir hayranlık kapladı. Birlikte yaptıkları iş çok seksiydi ve ben onları çok kıskanıyordum.

Artık haça bağlı olmadığında, adam bileklerinden sarkan kopçaları yakaladı ve onu bankın yanına doğru çekti. Kadın orada durmuş, önündeki uzun dolgu şeridine bakarken, adam onu sütyeninden kurtardı ve dantelli kumaş parçasını sahnenin zeminine bıraktı.

Onu bankın üzerine itip göğsünü ve karnını yastığa bastırırken kaba ya da sert değildi ama sert davranmıştı ve uzun saçları yüzüne dökülmüştü. Saçlarını gözlerinden sildi ve daha rahat bir pozisyon bulmak için vücudunu hafifçe kaydırdı.

Yine de muhtemelen harika değildi. Göğüs dekoltesine yastıklı bir çubuk sıkıştırılmıştı ve eğilmişti, bacakları bankın A çerçeve bacaklarına paralel uzanıyordu.

O yerleşirken Travis ayakkabılarını çıkardı, çoraplarını çıkardı ve aceleyle pantolonunu çıkardı. Üzerinde sadece siyah bir boxer vardı ve bu boxer da kaslı vücudunu sarıyordu. Adam belli ki benden daha fazla çalışıyordu ve erkeklerden hoşlanmasam da, belirgin karın kaslarını ve oblik kaslarını takdir ediyordum. Vücuduna harcadığı onca emeği gösteriyordu.

Muhtemelen Charlotte da onları takdir ediyordu, ama ona doğru baktığımda Lilith'e daha fazla odaklanmış görünüyordu. Onu suçladığımdan değil.

onu. Kadın sadece seksi değil, aynı zamanda baş döndürücü derecede güzeldi.

Yine de ilgimi çeken yanımdaki kız oldu. Üzerinden atmaya hevesli görüldüğü bir masumiyeti vardı ve onun gözlerini bu yeni deneyimlere açmasını izlemek sarhoş ediciydi. Onun coşkusu bana yeni olduğum zamanlardaki halimi hatırlattı.

Travis çıplak ayaklarıyla bankın diğer ucuna doğru ilerledi, böylece kadının başının yanında durdu ve ona doğru yaklaştı. "Eller arkaya."

Kolları gevşek bir şekilde yere sarkmıştı, bu yüzden onu bankın ayaklarının altındaki halkalara bağlamasını bekliyordum, ama görünüşe göre başka planları vardı. Söyleneni yaptı, kollarını arkaya doğru kıvrırdı ve siyah kelepçeler bileklerinde kalın bileziklere benziyordu.

Tokaların üzerinde halkalar vardı ve bileklerini birbirine tutturması hiç zaman almadı. Belki belli bir miktar bükülmeye kendini kurtarabilirdi ama bu zor olacaktı ve ona normal bir çift kelepçeyle bağlı olmaya benzer bir his veriyor olmalıydı.

Bir elini iç çamaşırının kemerinin altına soktu ve aleti serbest kalsın diye aşağı doğru çekti. Charlotte'un karşısındaki kadın haklı olarak nefesini tuttu.

Lanet olsun.

Daha önceki o kıskançlık hissi geri gelmişti.

Travis Lilith'e baktı ve sert bir sesle, "Bunu iyi ve sert bir şekilde istiyorum," dedi, "böylece sana çaresiz olduğun orgazmı yaşatabilirim."

İki şey oldu.

Etkileyici aletini içine sokması için açgözlü küçük ağzını açtı ve benden iki koltuk ötede oturan kadın aniden boşaldı. Çılgılığı o kadar yüksekti ki Charlotte da dahil olmak üzere yanımdaki birkaç kişi neler olduğunu görmek için döndü.

Bakışları yanımdaki adama ve onun partnerinin eteğinde kaybolan eline takıldı ve ne olduğunu anlaması sadece bir saniye sürdü. Benimle bakışabilmek için odağını yükseltti.

Kaşları, ağzının köşesiyle birlikte kalktı ve benim düşündüğüm şeyin aynısını söylüyor gibiydi.

Onun için iyi ama çok erken.

Ciğerlerimi derin bir nefesle doldururken göğsüm kabardı. Hiçbir ortak noktamız olmadığını düşünmüştüm ama onunla zaman geçirdikçe yanıltmış olabileceğimi fark ettim.

Lanet olsun.

Ya aynı kişi olsaydık ve tek farkımız hayatlarımızda farklı yerlerde olmamız olsaydı?

YEDİ

Noah

Bunu düşünmek istemedim.

Onun yerine dikkatimi tekrar sahnedeki çifte çevirdim. Travis Lilith'in başını tutmuş, aletini ileri geri hareket ettiriyor ve Lilith'in ağzının der pompalıyordu. Gözleri kapalı olmasına rağmen, o da az Travis kadar zevk alıyor gibiydi.

Ama oral seks hızlıydı.

Başlamadan önce çoğunlukla sertleşmişti ve birkaç vuruş onu yolun geri kalanına götürmek için yeterli oldu. Adam aniden geri çekilince kadının gözleri şaşkınlıkla açıldı. Aleti ön tarafa doğru eğilmiş olsa da iç çamaşırını tekrar yerine çekti ve ayakları onu hızla bankın diğer ucuna taşıdı.

Üzerine eğilmişti ve tıpkı onun gibi üzerinde sadece bir çift iç çamaşır vardı ama adam dantele artık onu rahatsız ediyormuş gibi bakıyordu. Güçlü elleri kadının kıcını örten soluk mavi kumaşın üzerinde kenetlendi ve sonra onları ters yönle doğru salladı.

Hızlı bir hareketle kumaşı parçaladı. İplikler söküldü, danteller parçalandı ama külot tamamen yok olana kadar çekmeye ve germeye devam etti. Parçalanmış dantel bacaklarından aşağıya doğru uçtu.

Etkileyici bir saldırganlık gösterisiydi ve sonuçta bir gösteri yapıyordu, ama bunu yapmak için gerçek motivasyonunun bu olmadığı hissine kapıldım.

"Travis, lanet olsun," diye mırıldandı nefesinin altından, kızgın görünmemeye çalışarak.

Bunu *bu* yüzden yapmıştı. Kızın sinirlenmesine avucunu yeni çıplak kalmış kışına sertçe vurarak karşılık verdi. "Şşşt." Diğer yanağına, bu seferki öncekinden daha sert bir şaplak attı ve sonra avucunu derinin üzerinde yumuşattı. "Yoluma çıktılar. Bunu istemeyiz, değil mi?"

Onu tekrar tokatladı ve tenin tene çarpma sesi odada yankılandı. Arkasındaki güç beklediğimden daha cezalandırıcıydı ... tıpkı onun tepkisi gibi. Gözleri arzuyla kapandı ve dudakları havayı yudumlamak için ayrıldı. Tüm kızgınlığı unutulmuştu.

"Hayır," mırıldandı. "Hayır, yapmayacağız."

Tanrım, bunu bir şey için yalvarırken kullandığından emin olduğum ses tonuyla söylemişti.

Darbeleri kırbaçla kullandığı aynı hassasiyetle dağıttı. Hızlı, hafif vuruşlar, tenini kıpkırmızı yapan keskin, ısıricı tokatlarla noktalanıyordu. Nefesimi kontrol etmem gerekiyordu, çünkü bu benim ilk rodeom değildi. Onları daha önce de görmüştüm.

Peki neden üzerimde bu kadar güçlü bir etkisi oldu?

Takım elbisemin içinde zaten terliyordum ve iç çamaşırını kalçalarına doğru çekip taşaklarına kadar içine gömüldüğünde odadaki sıcaklık elli derece daha arttı. Hiçbir uyarı yoktu ve şaşkınlıkla nefesi kesildi, ama adam hareket etmeye başladığında hemen ardından boğuk bir inleme geldi.

Bir eliyle kalçasını kavradı, diğer eliyle de kelepçenin tokalarını tuttu ve sert bir hamle yaptı. Bunun gücü tüm vücudunun sarsılmasına neden oldu. Sonra da kızın zevk alıp almadığını umursamıyormuş gibi onu becerdi.

Ama bunun tam tersinin doğru olduğunu, bu sahnenin her adımının onun zevki düşünülerek yazıldığını biliyordum.

Clay sahneyi onlarla paylaşmadı ama bu katılmadığı anlamına gelmiyordu.

Arkadaşlarımın New York'taki zindanı için parçaları tamamladığında, bitmiş ürünleri değerlendirmek için evindeki atölyesine gitmiştim. Kutulanmadan önce fotoğraflarını çekmiştim, böylece nakliye sırasında herhangi bir hasar meydana gelip gelmediğini anlayabilecektik.

Yan masalardan birinde farklı parçaların eskizlerini ve malzeme listelerini içeren bir günlük açıktı ama kenarlarına *başka* tür notlar da karalamıştı. Meraklı olmamaya çalıştım ama stenografisini anlamak zor değildi.

deşifre etmek. Sahneler için ayrıntılı planlar vardı, hatta bazıları zaman çizelgelerini de içeriyordu.

Bir bakış attığımda dikkati dağılmıştı ve çok özel biri olduğu için hiçbir şey görmemiş gibi davrandım. Ama o günlük çok etkileyiciydi ve hayatının tüm yönlerini, Travis ve Lilith'le geçirdiği anları bile planlayıp planlamadığını merak ettim.

Bu akşamki gösterinin onun yönetiminde gerçekleştiriliyor olması tamamen mümkündü.

Travis'in acımasız hareketleri sadece Lilith'e değil, herkese zarar veriyordu.

Onu kenara çektiğinde seyirciyi de kenara çektiğinin farkında mıydı? Huzursuzluğumuz değişti ve gerginlik arttı, serbest kalmaya doğru tırmandı. İnsanlar sevişmek istiyordu, boşalmak istiyordu ya da bunu bir başkasına yaptırmak istiyordu. İçimizde bir nabız vardı, onun öfkeli temposuyla aynı anda atıyor ve sonra onun çaresiz soluklarına ve tatmin iniltilerine uymak için hızlanıyordu.

Charlotte'un bacakları çaprazdı ve uyluk kaslarının nasıl gerildiğini fark ettim. Zevk almak için o kasları derinlerde bir yerde sıkıyor muydu?

Ona dokunmayı düşündüğümde, kafamdaki uyarı bu sefer sessiz kaldı. Belki de bu gecenin sıcaklığında yok olmuş, yanıp gitmişti. Omzum onunkine değene kadar eğildim ve ağzımı yaklaştırdım.

"Bu gece sana bir iyilik daha yapmamı ister misin?" diye fısıldadım.

Bakışlarını sahnedeki çiftten ayırmadı ama ihtiyacı da yoktu.

Omuzlarının titrediğini hissettim ve aldığı kocaman nefesi duydum. Teklifimi *çok* beğenmişti.

Omzunu benimkine yasladı ve çenesini kaldırarak başını benimkine doğru çevirdi, ama bakışlarını sıkı bir röntgenci gibi bankta sabit tutmaya devam etti. "Ancak ben de sana bir iyilik yaparsam."

İçime bir sıcaklık doldu. "Ne kadar zor bir pazarlık."

Elimi kalçasına koyarak şartlarını kabul ettiğimi gösterdim. Ona dokunmamın sorun olup olmadığını sormadım, çünkü kendimi aşmışım, ama tahmin ettiğim gibi sorun etmedi.

İyiden de öte, çünkü ne yaptığımı fark eder etmez bacaklarını açtı ve elimi yukarı çekerek eteğinin hemen altından iç kalçasına dayadı. Bu hareket kafamın dumanla dolmasına neden oldu.

, tehlikeli derecede kendinden emin ve seksiydi.

Bu akşam bana fotoğrafı mesaj attığında kısa eteğine lanet etmişim. Çok alaycı ve ... baştan çıkarıcıydı. Belki pantolon giyseydi ellerimi kendime saklamakta daha başarılı olurdum, ama dürüst olmak gerekirse? Muhtemelen caydırıcı olmazdı. Sadece bizi .

Elimi bacaklarının arasına soktuğumda hareket ettirmedim. Sadece pürüzsüz, sıcak tenine değen sıcaklığı yeterliydi. Ayrıca hatırlatmaya da ihtiyacı yoktu, ikimiz de elimin yerini çok iyi biliyorduk.

Travis'in kalçalarının Lilith'in kıkına attığı şiddetli tokatlar kesik kesik ve acımasızdı. Arkasından tuttuğu bileklerini bıraktığında, bir elini Lilith'in saçlarına soktu ve başının üst kısmındaki kafa derisine yakın bir yerden kavradı. Böylece onu banktan yukarı çekerek bir yay gibi eğilmesini sağladı.

Göğüsleri adamın sert hamleleriyle zıplıyor, inlemeleri yükseliyor ve herkese yakın olduğunun sinyalini veriyordu. Belki de kontrolünü kaybetmesine sadece saniyeler kalmıştı. Saçlarını tutarak yüzünü seyircilere doğru çevirdi.

Onu bu şekilde becermek bir antrenmandı ve bunu zor nefesleri arasında sordu. "Boşalacak mısın?"

"*Evet*," diye nefes nefese kaldı.

"Öyle mi? *Göster* bize," diye talep etti.

Clay ile onu mu yoksa seyircileri mi kastettiği belli değildi ama yine de herkese gösterdi. Ağız açık kaldı, sessiz bir '*oh*' ile yuvarlandı ve tüm vücudunu bir ürperti kapladı. Adam orgazmı boyunca ona vurmaya devam etti ve bu zevk patlamasının görüntüsü içindeki son kontrolü de kırdı.

Charlotte'un kalçalarının arasına sıkıştırdığım elimin parmaklarını birazcık oynattım ama bu, amından hâlâ birkaç santim uzakta olmama rağmen ondan bir tepki almak için yeter de artardı bile. Küçük nefesi Lilith'ten gelen yüksek sesli inilti tarafından neredeyse bastırılıyordu ama ben duydum.

İçime bir sıcaklık yayıldı ve pantolonumdaki şişlik daha da arttı. Bir semi sporu yapıyordum ve daha da kötüleşmesini önlemek için koltuğumda rahatsız edici bir şekilde kaymak zorunda kaldım.

Travis'inki başlar gibi olduğunda Lilith sahnede hâlâ orgazmın sancılarını çekiyordu. Travis'in iki eli de Lilith'in omuzlarını kavrayıp son birkaç hamlesi için onu o açıda tuttu ve sonra hızla bankın üzerine geri yatırdı, böylece yastığa çarpmadı.

Çekildi, ıslak, şişman aletini onun kıkına bıraktı, yanaklarının arasına sıkıştırdı ve yanaklarını birbirine itmek için ellerini kullandı. İşini bitirmek için tek ihtiyacı olan tek bir ileri geri hareketi.

Boşalırken göğsündeki ve kollarındaki kaslar çelik gibi gerildi. Adamın döllerı kadının sırtına ve bağılı ellerine şeritler halinde sıçradı ve kadın takdirle nefesini tuttu.

Hoşuna gitmiş gibi.

Sanki onu ödüllendirmiş gibi.

Kalabalıkta bir uğultu vardı ama o yavaşlayarak durduğunda odaya bir sessizlik çöktü. Nefes almaya çalışırken tek hareket göğsünün ağır bir şekilde inip kalkmasıydı.

Yarım adım geri çekildi, iç çamaşırını yukarı çekti ve elinin tersiyle alındaki teri sildi. Daha kendini toparlayamadan ön sırada bir hareketlenme oldu.

Clay'di. Travis'in takım elbisesini tek kolunun üzerinde düzgünce katlayarak sahneye çıktı ve elini iç cebine soktu. Bir mendil çıkarıp Travis'e uzattı ve o da mendille Lilith'in ellerindeki pıslığı sildi.

Sahne sona eriyordu ve seyircilerin bir kısmı ayağı kalkarak kapıya doğru ilerliyordu ve onları yanımda oturan çift yönlendiriyor gibiydi. Kadın çıkışa doğru yönelmişti, muhtemelen üst kata çıkmak ve kıyafetlerini çıkarmak için acele ediyordu.

Charlotte ve ben kaldık.

Belki de sahnenin sonunu görmek istediğim içindi. Ya da belki de lanet elimi ondan çekemediğim içindi.

Diğer birçok insan dışarı çıkarken biz de izlemeye devam ettik. Travis Lilith'in temizliğini bitirdi, kelepçelerini çözdü ve ayağı kalkmasına yardım etti. Lilith yüzünü Clay'e dönerek onunla seyirciler arasına girdi ve Travis'in paltosunu Lilith'in omuzlarına örttü. Ortağı ayak bileklerine odaklanırken o da bileklerindeki tokaları çözmeye çalıştı.

Birbirlerine karşı o kadar hassas ve şefkatliydi ki odadaki cinsel enerji kayboldu. Atmosfer çok kişisel, çok samimiydi. Onları soyunurken, oynasırken ve sevişirken izlemiştik, ama bu sessiz andan sonra?

Garip bir şekilde müdahaleci hissettirdi.

Charlotte da bunu hissetmiş olmalıydı, çünkü bana baktı ve bir şey söyleyecekmiş gibi görünüyordu.

Yine de ondan önce davrandım ve artık boş olan içkisini işaret ettim. "Hadi," dedim usulca. "Bir tur daha içelim."

Başını sallayınca büyü bozuldu ve sonunda elimi ondan çekebildim. Ama kapıya doğru ilerlerken, onun dokunuşunun tenimde kaldığını hissettim. Onu bir an önce ellerime geri almak için içimde bir istek vardı.

Gösteriden sonra bir şeyler içmeye karar verenler sadece biz değildik, bu da barın kalabalık olduğu ve sipariş vermek için sıramızı beklerken birbirimize yakın durmamız gerektiği anlamına geliyordu - ama şikayet etmiyordum. Topuklu çizmeleriyle neredeyse benim kadar uzundu ve dar alanda birbirimize çok iyi uyuyorduk.

"İçkilerimizi aldıktan sonra planımız ne?" Sesi boğucu bir hal aldı. "Bana bu iyiliği yapabilmen için özel odalardan birine mi gireceğiz?"

Barmenin dikkatini çekmeye çalışıyordum ama şimdi o benimkini çekmişti ve ben de dönüp ona baktım. "İzlemeyi seviyorsun," dedim. "Bu yüzden üst kata çıkabileceğimizi düşündüm," vurgu için ateşli bakışlarımı onun üzerinde gezdirdim, "herkes için kıyafetin isteğe bağlı olduğu bir yere."

Gülümsemesi yavaşça başladı ve giderek arttı. "Evet. Kesinlikle." Bu konuda o kadar heyecanlı görünüyordu ki, içkileri unutup hemen oraya gitmek istediğini söylemesini bekledim.

Ama onu yavaşlatmam gerekiyordu ve yüz ifadem ciddileşti. "Önce konuşmamız gereken bazı şeyler var."

Barmen görüldüğü anda gözlerinde endişe parladı. Siparişimizi verdim soruyu sormadan önce barmenin gidip içkilerimizi hazırlamaya başlamasını sabırsızlıkla bekledi. "Ne hakkında konuşacağız?"

Önce en kolay soruyu sordum. "İzlenmek hakkında ne düşünürsün?"

Beklediği bu değildi ve bunu düşünmesi uzun bir anını aldı. Sonra gözlerini kırıştırdı ve gülmek için kendini zor tutuyor gibiydi. "Bunun bir sorun olacağını sanmıyorum. Benim bir tür ilgi orospusu olduğumu anlamadın mı?"

Kahretsin, haklıydı. Charlotte büyürken ailesinin evreninin merkezinde yer almıştı ve şimdi onun için hedef mümkün olduğunca çok kişinin izlediği bir kanal kurmaktı.

İlgiyle büyüdü. Aynı şey benim için de söylenebilir mi?

Bazı ortamlarda, evet. Ailemle değil ama kariyerimle. Büyük bir ticaret yaptığımda veya büyük bir anlaşma yaptığımda, adımın her yerde olduğundan emin olurum. Yatak odasında ise izlenmeye *bayılırdım*. Kadının partneri görmek ya da o sırada odada olmak istemese bile, iş bittikten sonra benim hakkımda konuşacaklarını biliyordum. Bu bana karanlık bir tatmin veriyordu.

Oh, adamım. Belki de Charlotte'tan daha büyük bir ilgi orospusuydum.

İçkilerimizin parasını ödedikten ve onları aldıktan sonra odayı incelemek için döndüm.

"Konuşmak istediğin tek şey bu muydu?" Masumca sormuştu ama altında bir sabırsızlık yatıyordu. Yukarı çıkmaya can atıyordu.

"Hayır." Aradığım şeyi buldum ve dans pistinin yanındaki boş masayı işaret ettim. Burada müzik gürültülüydü ama konuşulamayacak kadar yüksek değildi ve kulüpte daha sessiz bir yere gidersek muhtemelen ikimizin de dikkati dağılırdı.

İsteksizce masaya doğru yürüdü ve kıkırdamamı içkimden bir yudumun arkasına saklamak zorunda kaldım. Asık suratlı tavrı tahrik edici olmamalıydı ama öyleydi işte.

İçkilerimizi alevsiz tek bir mumla aydınlatılmış masanın üzerine koyduk, ama o oturmak için hareket ettiğinde onu durdurdum.

"Artık arkadaş olmak ," diye açıkladım.

Şaşkınlıkla sarsıldı ve hemen perişan göründü. "Ne oldu? Neden?"

Kalbimin ritmi bozuldu çünkü geri dönüşü yoktu. Riskli bir hisse senedi alırken yaşadığım heyecanın aynısını yaşadım. Bilinmeyen heyecan vericiydi, umut ve tehlike doluydu.

Lanet olsun, çok güzeldi. Parmak uçlarımla alnından yüzünün yan tarafına doğru uzandım ve saçlarını yolumdan çektim. Bu hareket onu tamamen hareketsiz bıraktı, bu yüzden parmaklarımı çenesinin altından kıvrırmak ve ağzını kendime doğru çekmek zorunda kaldım.

Neden artık arkadaş olamayacağımızı sordu ve kelimeler dudaklarımdan özgürce döküldü. "Çünkü bunu yapmak istiyorum."

Ve sonra yakıcı bir öpücükle ağzımı onunkine bastırdım.

SEKİZ

Noah

Dudaklarımız buluştuğunda Charlotte yumuşak bir şaşkınlık çığlığı attı. Öpücüğüm onu kesinlikle ürkütmüştü ama devam ettikçe bana doğru yumuşadı. Kollarımı ona doladım ve elleri takım elbisemin içine girerek göğsümün üzerinde dolaştı.

Tanrım, kaotik kalp atışlarımı hissedebiliyor muydu?

Ya da takım elbisemin altında ne kadar terlediğimi. . ve bunun en büyük sebebinin kendisi olduğunu biliyor muydu?

Öpüşmeyi derinleştirmek için başımı eğdim ve o da aynı şekilde karşılık verdi. Dudakları ayrıldı ve dili benimkinin üzerinde kaymaya başladı; dilinin okşayışını *her yerde* hissediyordum. Ama bunun için minnettardım çünkü öpüşmemiz çok tatlı başlamıştı. Rahat olduğumdan daha fazla tutku ve özlemle doluydu.

Birbirimizi açlıktan gibi öpmüştük.

Bir elimi arka tarafına kaydırdım, kışını avuçladım ve sahiplenmek istercesine sıktım. Ona aramızdaki bu şeyin şehvet ve arzuyla ilgili olması gerektiğini hatırlatmam gerekiyordu. Birbirine yardım edebilecek benzer ilgi alanlarına sahip iki insan hakkında.

Başka bir şeyle ilgili . Ne romantizm, ne de aşk.

Sahiplenici kavrayışım karşısında ondan bir memnuniyet sesi yükseldi ve cevabı alt dudağımı hafifçe ısırarak oldu. Öpücüğü o kadar kışkırtıcı ve baştan çıkarıcıydı ki içinde kayboldum ve dikkatli olmazsam kontrolümden çıkacağını biliyordum.

Ve kontrolü elimde tutmam gerektiğini biliyordum.

Öpüşmeyi bitirdiğimde, o da benim gibi sersemlemiş görünüyordu. Sarhoş muyduk? Kahretsin, hayır, sadece bir içki içmiştik. Arkasına yaslanıp bana göz kamaştırıcı bir gülümseme verdiğinde elleri hâlâ göğsümdeydi.

"Şey," dedi, "bu rahatlattı." Yüz ifadesi zafer kazanmış gibiydi, sanki bir oyun oynuyorduk da o kazanmıştı. "Artık gecenin geri kalanını beni öpmen için seni ikna etmeye çalışarak geçirmek zorunda değilim."

Kıkırdadım ve sandalyenin arkasını kavrayıp ona doğru çektim çünkü konuşmamız gereken çok şey vardı. Koltuğa çöktü ve sabırla karşısındaki koltuğa oturmamı bekledi.

"Bu her ne olacaksa," diye aramızda işaret ettim, "baban bunu bilmemeli."

Sanki bu yılın en hafif sözüymüş gibi homurdandı ve bir yudum almak için martini bardağını eline aldı. "Belli ki."

Ne kadar ciddi olduğumu anlamasına ihtiyacım vardı. "Çünkü , bu ikimiz için de kötü olur."

Kibirli tavrı biraz azaldı. "Noah, anlıyorum."

"Öyle mi?" Ciddiyetle sordum. "Bunu itiraf etmek biraz utanç ... ama bilmelisin ki ben tüm kimliği kariyerine bağlı olan bir insanım."

Üniversitedeki genel eğitim derslerimden birinde bir kişilik testine tabi tutulmuştum ve en yüksek puanı 'başarılı' kategorisinde almıştım. O zamanlar bunu bir kenara yazmıştım, ancak yıllar sonra bunun ne kadar acı verici bir şekilde doğru olduğunu fark ettim.

Son derece hedef odaklı biriydim ve sonuç aldığım sürece fedakarlık yapmaktan çekinmezdim. Peki ya bir şey için çabaladığımda ve başaramadığımda? Bu başarısızlık bana bir balyoz gibi indi.

Charlotte şüpheli bir bakışla bana baktı.

"Çok uzun süre komisyonculuk yaptım," diye devam ettim, "tek olduğum şey buydu. Ben buydum. Bu köklü kariyer değişikliğini yapmak, Warbler'a taşınmak bana kendimi," doğru ifadeyi aradım, "dengesiz" hissettirdi.

Yeterli değildi ama öylece bıraktım. Nashville'e dönme kararımı gün nasıl sorguladığımı bilmesine gerek yoktu. Ama belki de içkilere bir şey katılmıştı çünkü içimden dürüstlük dökülmeye devam ediyordu.

"Söylemeye çalıştığım şey, eğer işimi kaybedersem," diye yutkundum, "gerçekten zorlanırdım." Sessiz bir telaşla ağzımdan çıktı. "Bu beni mahvedebilir."

İfadesi yumuşadı ve sesini hiç duymadığım kadar ciddileşti. "Anlıyorum." Bakışları masanın üzerine düştü ve parmakları bardağının dibindeki daireyi çizdi. "Zach'ten sonra ailemle olan son şansımı da geride bıraktım... yani onlara bizden bahsetmem konusunda endişelenmene gerek yok." Gülümsemeye çalıştı ama hüzünlüydü ve gözlerine ulaşmadı. "Evsiz olmamak hoşuma gidiyor."

İkimizin de uzaklaşmak için iyi nedenleri vardı ve bunların ağırlığı aramızda ağır bir şekilde asılı duruyordu. O genç ve düşüncesizdi ve her ne kadar ikimizin de karşı karşıya olduğu sonuçlardan bahsetmiş olsa da, bunları *gerçekten* düşünmediğinden endişeliydim.

Hayatınızın ilk yirmi iki yılını şımarık ve hak sahibi olarak geçirip birkaç ay içinde bundan vazgeçemezsiniz.

Hiçbir tehlike işareti görmemiş gibi davrandım. Görmüş olsam bile bunun beni durdurmaya yetmeyeceğini hissettim.

"Bu da demek oluyor ki evimi temizleme anlaşmamıza son vermeliyiz."

Alarm onu koltuğunda doğrulmaya zorladı. "Ne? Neden?"

"Bu garip bir durum, biz ... iken sen benim için çalışıyorsun."

Biz neyken? Sevişirken mi? Bir ilişki içindeyken mi?

Henüz hiçbir şey tanımlamadığımız için ne diyeceğimi bilemiyordum.

"Anlıyorum ama işe ihtiyacım var ve" diye omzunu kaldırdı, "bölümlere ayırmayı bildiğini sanıyordum."

Bu, öpüşmeye iznimiz olmadığını söylediğimde ona söylediklerimle dalga geçmekti ve bunu hak etmiş olmama rağmen yine de rahatsız ediciydi.

Onun da işi bitmemiştii. "Ayrıca, bana ihtiyacın var." Rahatça güldü. "Haftada bir gelmesem evinin nasıl görüneceğini ikimiz de biliyoruz."

"ihtiyacımız var," diye düzelttim sıkılmış dişlerimin arasından.

Bu gece ona birkaç şey anlatmıştım ama son altı haftada ne kadar büyük bir fark yarattığını kendime itiraf etmekte hâlâ zorlanıyordum. Dağınıklık ve karmaşa içinde yaşamamak, büyük dönüşüm sırasında aklımı başımda tutan tek şey olmuştu.

Aynı fikirde değilmiş gibi davrandı ve bunu lanet bir sırıtışla duyurdu. Takındığı tavır beni ateşledi ve karanlık bir sıcaklık kontrolü ele geçirdi.

"Söyle," dedim ikimizi *de* şok edecek kadar emredici bir sesle.

Charlotte sanki emrimi duyan başka biri olup olmadığını kontrol ediyormuş gibi şaşkınlıkla etrafına bakındı. "Ne?"

"Bana da ihtiyacın olduğunu söyle."

Pazarlığa açık olmayan bir ton kullanmışım ve nasıl oynamak istediğini ona bırakmışım. Gözleri kısıldı, meydan okurcasına çenesini kaldırdı ve dramatik bir şekilde iç çekti. "Peki. Benim de sana ihtiyacım var," gözlerinde sinsi bir bakış belirdi, "*Babacığım*."

Bu kelime içimde yanan ateşin üzerine benzin döktü ve tüm düşünceleri yakıp kül etti.

"Seni yukarı çıkaracağım ve herkes izlerken o şımarık ağzını sikeceğim. İstedğin bu mu?" Masanın üzerinde öne doğru eğildim, böylece zaten sahip olduğum halde onun tüm dikkatini talep edebildim. "Bunu ister misin Charlotte?"

Onu şok etme girişimim fevkalade başarısız oldu. Cosmo'sunu aldı ve dirseğini masanın üzerinde dengeleyerek eğildi. "Yapardım." Bir yandan içkisini yudumlarken bir yandan da boğucu bakışlarını bana sabitledi. "Sanırım bu konuşmamızın bittiği anlamına geliyor?"

Sabırsızlığım evet demek istiyordu ama hâlâ çözmemiz gereken şeyler vardı. Başımı salladım. "Benimle nasıl bir ilişki istediğini bilmem gerekiyor, çünkü seni incitmek istemiyorum ve eğer biz-"

"Yapmayacaksın."

Birden iki adım geride kalmışım gibi hissettim. "Ne?"

"Bana zarar verme konusunda endişelenmene gerek yok. Böyle bir şey olmayacak, çünkü yapamayacağına karar verdim." Bunu tartışılmaz bir gerçeğin kesinliğiyle söyledi. Sanki bu kadar basit ve kaçınılmazmış gibi. "Aşk için vaktin olmadığına karar verdin, değil mi? O zaman sorun yok. Ben de kalp acısı için zamanım olmadığına karar verdim."

Ağzım açık kaldı.

Bununla nasıl tartışabilirdim ki?

"Ben bu işin nasıl gideceğini şöyle görüyorum," dedi. "İkimiz de ciddi bir şey istemiyoruz, bu yüzden ben sadece eğlenelim ve ne olacağını görelim diyorum." Bir şey düşünürken başını yana eğdi. "Eğer buna bir etiket koymak istiyorsan, çıkarları olan arkadaşlar."

Ona baktım, aynı anda hem heyecan hem de hayal kırıklığı gibi belli belirsiz bir şey hissettim. Bu tam olarak istediğim şeydi, değil mi? Peki neden yeterli değilmiş gibi hissediyordum?

Sormak aptalcaydı ama yine de sordum, açıklığa kavuşturmak istiyordum. "Çıkarları olan arkadaşlar, özel olan kim?"

Yutkunurken boğazı düğümlendi. "Madem özeliz, o zaman seni başkalarıyla sevişirken nasıl izleyeceğim?"

Düşünceler kafamın içinde yüzüyordu. "Bu senin için sorun olur mu? Biz birlikteyken başka insanlarla birlikte olmak?"

"Benim için sorun değil, ama," tereddüt onu sandalyesinde geriye yaslanmaya zorladı, "aşık olmadığım sürece kimseyle yatmadığımı hatırlıyor musun?"

Aklımdan geçen düşüncelerin hiçbirini açığa vurmak istemeyerek mükemmel bir heykel taklidi yaptım. "Yani, çıkarları olan arkadaşlar, ama ..."

"Tam fayda değil, hayır."

Bana endişeyle baktı, sanki 'seks yok' kuralının katlanmaya istekli olacağımdan emin olmadığı bir kusur olduğunu düşünüyordu. Ona böyle hissettirdiğim için nefret ediyordum.

"Bana ilk açıkladığında doğru şekilde ele almamıştım. Özür dilerim," dedim. "Sınırların olmasında yanlış bir şey yok."

O anda aklıma korkunç bir düşünce geldi.

İlk kez birlikte olduğumuzda onu öpmek güzeldi, ama bu gece paylaştığımız öpücükle kıyaslanamazdı. O zaman ile şimdi arasındaki en büyük fark, o zaman onu gerçekten tanımamış olmamdı. Onu şimdiki gibi önemsememiştim.

Tanrım, ya bir şeylerin peşindeyse?

Hislerim olmadan yaptığım seks, aşık olduğum biriyle yaptığım seksin yanında sönük mü kalıyordu? Bunu bilmeme imkân yoktu. Romantik duygular hissetmeyeli çok uzun zaman olmuştu ve o zaman bile aşık olduğumdan hiçbir zaman tam olarak emin olamamıştım.

"Nedenini sorabilir miyim?" Dedim.

Tereddüt etti ve yüz ifadesinde korkuya benzer bir şey dolaştı. "Aşk olmadan neden seks yapmayayım?"

"Yanılıyor olabilirim ama bu bir değerlilik meselesi mi?" Yüzümü buruşturmamaya çalıştım. "Bir erkek sana layık olduğunu kanıtlayana kadar seks yok mu?"

İçkisinden uzun bir yudum aldığında daha önce sahip olduğu özgüven onu tamamen terk etti ve bunu sadece oyalamak ve cevabını düşünmek için yaptığını hissettim. Sonra içkisini yere bıraktı ve öyle endişeli bir bakış attı ki midem bulandı.

"Sana bir şey söyleyeceğim," sesi emin değildi, "bunu başka kimseye söylemedim."

Göğsüm rahatsız edici bir şekilde gerildi. "Tamam."

Cümleyi kurması uzun zaman aldı. "Lise son sınıftayken hamile kaldım."

Kıpırdamadan durdum, herhangi bir tepki göstermek ve istemeden onu incitmek istemiyordum, özellikle de söyleyecek daha çok şeyi olduğu için.

"Hap alamam." Bakışları gözlerimden ziyade elimdeki bardağa takıldı. "Yani, denedim ama kendimi sisli ve depresif hissetmeme neden oldu. Üniversiteye kadar RİA taktırmadım, o zamana kadar *hep* prezervatif kullandım. O zamanki erkek arkadaşım anlayışlı görünüyordu."

Seçtiği kelime ve ima ettiği anlam karşısında öfke alevlendi. "*Anlamak* mı?"

"Ona hamile olduğumu söylediğimde, prezervatifin kırılmış olması gerektiğine yemin etti. Ama bu konuda tuhaftı ve ..."

Gerildim. "Şüphelerin vardı."

Odağı tekrar bana döndü. "Bilmiyorum. Seks sırasında prezervatifi çıkaracak bir adam olduğunu düşünmüyordum, ama öğrendiğinde beni terk edecek ve bununla kendi başıma başa çıkmamı sağlayacak bir adam olduğunu da düşünmüyordum."

Ateş boğazımı yaktı. "Eğer senin haberin olmadan prezervatifi çıkardıysa, bu saldırıdır."

Kaşlarını çatı. "Olanın bu olduğundan emin değilim. Ve bu noktada, asla bilemeyeceğim. Birkaç hafta sonra düşük yaptım. Ailem asla öğrenemedi çünkü onlara söyleyemeyecek kadar çok korkuyordum."

Tanrım. Koltuğumda arkama yaslandım ve olayı değerlendirdim. "Siktir, Charlotte. Bunu yaşadığın için çok üzgünüm."

"Teşekkürler," dedi usulca.

Ve bunu tek başına yaşamış nefret ediyordum. Ama o göründüğünden güçlüydü ve bir nefes aldı, sanki kötü düşüncelerden arınıyormuş gibi yavaşça verdi.

"O zamandan beri daha dikkatli davranıyorum." Yarım gülümsemesi boştu. "Mastürbasyon güvenlidir. Bir adam bana oral seks yapmak isterse? Güvenli. Oral seks? *Güvenli*. Eğer bir şeyler ters giderse, bu kazara hayatımın akışını sonsuza dek değiştirmeyecek."

"Anladım." Lanet olsun, anladım. "İstemediğin bir şeyi paylaşmana neden olduysam özür dilerim ya da-"

"Sen yapmadın." Yumuşadı. "Sana söylemenin iyi hissettirdiğini söylemem tuhaf mı?" "Hiç de değil." Göğsümdeki gerginlik hafifçe azaldı. "Söylediğine sevindim."

benimle paylaşacak kadar rahat hissetti."

O da biraz rahatlamış görünüyordu ve iki dirseğini masaya dayadı. "Benim 'aşka kadar seks yok' kuralım aslında daha çok 'güvene kadar seks yok' gibi. Ve ben

Sana güveniyorum Noah, güveniyorum. Sadece henüz hazır değilim. Sorun olur mu?" "Elbette," dedim hemen. "Benim için sorun değil."

"Güzel." Bu kez gülümsemesi gerçektir. "Çünkü tüm o 'güvenli' şeyler?" Gözleri irileşti ve ciddileşti. "Gerçekten hoşuma gitti."

Dudaklarımda bir gülümseme belirlemek istedi. "Evet, ben de istiyorum." işaret etti. "Çıkarları olan arkadaşlar o zaman. *Çoğu* menfaat," diye açıklığa kavuşturdu. "Sanırım işlerin yüzde doksanını birlikte yapabiliriz," gözleri parladı, "diğer yüzde onunu da ben izlerken başka biriyle yapabilirsin." Sesi dumanla doluydu. "Kulağa nasıl geliyor?"

Bunu nasıl yaptı? Konuşmamızın ağırlığı kalktı ve yoğun arzu bir kalp atışında onun yerini aldı. "Kulağa gerçekten çok hoş geliyor."

Cevabı zaten biliyordu ama yine de sordu. "Bu anlaştığımız anlamına mı geliyor?"

Koltuğumda doğruldum, bir elimle onun için taktığım bordo kravatı düzelttim ve Manhattan'ımın yarısını tek bir yudumda içtim. "Evet, lanet olası bir anlaşmamız var. İçkini kap. Seni yukarı çıkarıyorum."

Mutlu bir şekilde söyleneni yaptı.

Bu kez, ikinci kata çıkan merdivenleri tırmandığımızda, merdivenlerin üstündeki sahanlıkta bir taburede oturan bir fedai vardı. Oturduğu yerden salonun çoğunu görebiliyor ve konuklara göz kulak olabiliyordu.

Ve şimdi burada konuklar vardı. Görünüşe göre gösteriyi izleyen kalabalığın çoğu üst kata çıkmış ve mekâna dağılmıştı. Bazıları dekoratif şöminenin önündeki geniş kanepeye oturmuş, diğerleri ise içkilerin konulduğu uzun tezgâhın yanında duruyordu.

Sohbet ve kahkahalar, alçak ve baştan çıkarıcı müzik gibi odaları doldurdu.

Bazıları için faaliyetler çoktan başlamıştı, çünkü insanlar ön sevişmenin ve soyunmanın çeşitli aşamalarında. Üstsüz bir kadın koltuğun önündeki büyük boy sedirin üzerine yayılmıştı ve partneri eğilmiş göğüslerini emiyordu.

Charlotte'a baktım, tepkisini merak ediyordum.

Bakışları çifte kilitlenmişti ve yanımda kıpırdamadan duruyor, elindeki kozmo'yu sanki bir gibi tutuyordu. Belki de hâlâ elinde olduğunu fark etmemişti.

Üst kata sadece birkaç kez çıkmıştım, ama gece bu ana odanın neye dönüşeceğini bilecek kadar çok şey görmüştüm. Burası bir

Seks ılgınlığı, en çok hareketin olduğu blmd, bu yüzden Charlotte ona doğru bir adım attığında, onu durdurmak için dirseğini nazikçe kavradım.

"İzlemek mi istiyorsun," dedim, "yoksa katılmak mı? Çünkü o koltukta oturmak, diğer insanların da katılması dahil her Şeye hazır olduğun anlamına geliyor."

Dönüp bana baktı ve nefesim kesildi. AŞağıda, ne istediği konusunda kendinden emindi. Ama Şimdi tüm bunların ne kadar *gerçek* olduğunun farkına varıyor gibiydi.

AŞırı yüklenmenin eŐiėindeydi.

Ona rahat bir gülümseme verdim ve onu kanepenin ötesine götürmek için dirseğinden tuttum. "Neden keşfetmeye devam etmiyoruz? Eminim görecek daha çok Şey vardır."

Başını salladı ve beni ana salona, banyoların yanından geçip evin arka tarafındaki odaya kadar takip etti. Ana salondan çok daha aydınlıktı ve daha küçüktü. Alan mobilyalarla o kadar doluydu ki, muhtemelen içinde insanlar olmasa bile sıkışık hissediliyordu.

Ama bu gece boş değildi.

İçeri adım attığımızda, en az bir düzine insana daha katıldık. Bazıları koltuklara ve sandalyelere otururken, diğerleri kapının yanında bir grup halinde duruyordu. Tüm dikkatler köŐedeki dörtlü üzerindeydi.

İki kadın ve iki erkek, giysilerinin bir kısmını çoktan çıkarmış, geri kalanını da aşağı çekmiş ya da yukarı itmiŐlerdi. İy Şeylere ulaşmak için acele etmiŐler ve tamamen soyunmaya zahmet etmemiŐler gibi görünüyordu.

Arka köşede duran adam gömleğini kaybetmiŐti ve pantolonu ayak bileklerinin etrafında su toplamıŐtı. nndeki kadını arkadan sikebilmek için eğilmişti ve adam kadının beline dolanmıŐ eteğini tutuyordu. Kadın önündeki adamın sikini emmekle meşguldü ve tükürükle kavrulurken göğüsleri sallanıp oynuyordu.

Sakso çeken adam da meşguldü. Yanında duran kadını öpüyordu ve bir elini de kadının çözülmüş pantolonunun içine sokmuştu.

Bu ilk kez gördüğüm bir dörtlü değildi, bu yüzden bakışlarım onları bırakıp yanımda duran kıza kaydı. Bu gece çok Şey görmüştü ama bu onu gerçekten Şok eden ilk Şey gibi görünüyordu.

Bu insanlar Travis ve Lilith gibi güzel değillerdi. Dördü de yaşlıydı ve hiçbiri Travis ve Lilith kadar iyi fiziksel durumda değildi.

sanatçılar vardı. Bunlar sıradan insanlardı ... ve bu da gösteriyi neredeyse gösteri kadar ateşli kılıyordu, sadece farklı bir şekilde.

Gerçek bir şey görüyorduk. Tabu ve yasak bir şey.

İzlemeyi severdim, ama Charlotte? O gerçek bir röntgenciydi. Dudakları aralandı, yüzü kızardı ve nefesi kesildi. Ona tam olarak uyum sağlamamış olsam bile, olduğunu anlayabilirdim. Hatta odanın öbür ucundan bile görebilirdim.

Karşı köşede boş duran küçük bir koltuk vardı ve ikimizin sığabileceği kadar büyük görünüyordu.

Bizi oraya götürmeme izin verdi ve o kadar çabuk oturdu ki usulca kıkırdadım. Aceleyle oturmuştu çünkü bakışlarını sadece on adım ötede gerçekleşen dörtlü sekse geri çevirmek istiyordu. Küçük kanepede ona katıldığımda, ağırlığım bana yaslanmasına neden oldu ve vücudunun benimkine baskı yapma şekline kızmadım.

Kolumu koltuğun arkasına dayadım, o da bunu daha da yakınlaşmak için bir davet olarak kullandı. Hem zihinsel hem de fiziksel olarak yanıyordum, giysilerimin tüm katmanları altında terliyordum ama yine de onun yakınlığından keyif alıyordum.

Burada onunla oturmak, kokteyllerimizi yudumlamak ve bir grup yabancının sevişmesini izlemek gerçek dışı bir şeydi.

Kulübe her geldiğimde, yargılamamak için bilinçli bir çaba sarf ettim.

Çekingenliği ve kapalı fikirliliği kapıda bırakmaya çalıştım. Ancak ne yaparsam yapayım, bu gece eleştirmek isteyen yanıma susturamadım.

Kadını siken adam sadece vuruyordu. Çok hızlıydı, çok sabitti ve yüzünde görebildiğim kadarıyla ifadesi gerilmiş gibi görünüyordu. Çoktan yorulmuş muydu? Bu şekilde ayakta durmak, eğilmek zor iş olmalıydı, ayrıca ağzını siken adamın rekabet eden ritmiyle mücadele etmek zorundaydı.

Ağır göğüsleri vücudunun ileri geri sallanmasıyla birlikte sallanıyordu. Sakso çeken adamın yanında duran kadın elini adamın sikine dolamış, arkadaşı için sabit tutuyordu.

Sahne o kadar seksiydi ki Charlotte oturduğu yerde kıvranarak bana sürtündü. Yeterince masumdu ama vücudum daha fazlasıymış gibi tepki verdi ve içimden inledim. Bu gece hangi hızda rahat ederse o hızda gitmemiz gerekecekti, yani burada kalıp bütün gece izlemek istiyorsa, yapacağımız şey buydu.

Ama ya kucağıma tırmanıp soyunursa? Kahretsin, ne kadar dayanabileceğimi bilmiyordum. Yalnızken kendimi zar zor kontrol altında tutuyordum ve herkesin içinde, başkalarının izlediği bir ortamda oynamak bu deneyimi daha da artırıyordu.

Çekiçli adam hâlâ devam ediyordu ama dikkati çarpmakta olduğu kadında değildi. Dörtlüyü izlemek için toplanmış olan kalabalığa bakarak odayı taradı ve yüzüne sinsi bir sırıtma yayıldı.

Tüm insanların onu izlemesi onu çok heyecanlandırmıştı.

Ama bakışları Charlotte'a takıldığında, midemin çukuruna bir huzursuzluk yerleşti. Ona o kadar uzun süre baktı ki, bu bir bakışa dönüştü. Bunun için onu suçlamak zordu. Odadaki en güzel kadındı ve istediği herkesle birlikte olabilirdi.

Bencilce olan bu fikir karşısında sahiplenme duygusu hissetmemek zordu. Bunu daha yeni konuşmuştuk ve özel olmadığımızı söylemiştik.

Adam ona bakmaya devam ettikçe, bana karşı tekrar kıpırdandı, ama bu sefer bunun heyecanla olmadığını hissettim. Rahatsızlıktı, çünkü adam ona bakmıyordu - lanet olasıca bakıyordu.

Kendime bunun içimde dolaşan sahiplenme duygusu değil, koruma arzusu olduğunu söyledim. Onun içkisi bitmişti, ben de benimkini büyük bir yudumda bitirdim ve sonra koltuktan kalktım. Bardaklarımızı topladım, yakındaki kullanılmış cam eşyaların bulunduğu tepsiye bıraktım ve elimi ona uzattım.

"Başka bir yere gidelim," dedim.

İçini bir rahatlama duygusu kapladı ve elini çabucak benimkinin içine soktu. İkimiz de giderken adama dönüp bakmadık ve koridorda ilerlerken elini bırakmadım.

Ana salon, arka odaya giderken geçtiğimizden bile daha kalabalıktı. Seksiyonel koltuk yarı çıplak insanlarla doluydu ve daha önce gördüğümüz üstsüz kadın şimdi tamamen çıplaktı ve sedirde sırt üstü yatan partnerine sarılmıştı.

Diğer odaya kıyasla atmosferde dramatik bir değişim vardı. Burası sadece daha karanlık ve karamsar değildi, aynı zamanda tamamen farklı bir havası vardı. Bu alan ateşli hissettiriyordu. Hedonistik. Ve biz sadece kenarda, çıplak tuğla duvarın yanında duruyorduk. Daha içeriye girsek ne kadar güçlü olurdu?

O da hissetmiş olmalı, çünkü eli içgüdüsel olarak benimkine dolandı.

Bu küçük tepki, tutunduğum her türlü kısıtlamayı kırdı.

Yüzümü ona dönüp belini kavradığımda Charlotte'un nefesi kesildi ve o kadar agresif hareket ettim ki geriye doğru sendelemek zorunda kaldı. Gözleri irileşti ve sırtı bir gümbürtüyle tuğlaya çarptı ama ağzımı onunkinin üzerine kapattığımda çıkarmak istediği diğer sesleri susturdum.

NINETEEN

Noah

Alt kattaki öpüşmemiz buna kıyasla daha uysaldı. Charlotte'a duyduğum bir aydan fazla şehvet içimde birikmişti ve aceleyle dışarı taşı. İyi haber şu ki, onun üzerinde de benzer bir etki yaratmış gibiydim, çünkü açgözlü ağzı öpücüğüme aynı vahşilikle karşılık verdi.

Ellerim beline kilitlenmişti ama hareketsiz kalmayı reddediyorlardı. Üzerindeki ince saten tişörtün altından iki göğsünü de avuçlayana kadar vücudunun yanlarından yukarı doğru süzıldüler. Dokunuşuma doğru kalktı ve vücudunu kışkırtıcı bir şekilde benimkine sürttü.

Memnuniyetle bir iniltiyi bastırdım.

Vahşiydik, umursamazdık ve aramızdaki yangını söndürmenin tek yolu birbirimizi kullanmakmış gibi davranıyorduk.

Öpüşmemiz kesildi ve kelimeler benden süzülmeden döküldü. "İzlerken ne kadar ıslandığınızı bilmek istiyorum."

Gözlerini kısarak bana baktı ve ayaklarını birbirinden ayırarak kalçalarının arasında yer açtı. "Neden öğrenmiyorsun?"

Bu bir meydan okumaydı ve içimi karanlık bir tatmin kapladı. Bu kızın benim cinsel iştahımla boy ölçüşebileceğini asla hayal edemezdim ama işte karşımdaydı ve elimi eteğinin altına sokmam için bana meydan okuyordu.

Beklentisini artırmak için ağır elimi yavaşça önünden aşağıya doğru sürükledim ve eteğine ulaştığımda yana döndüm. Aşağıya, eteğinin altındaki çıplak tene ulaşana kadar hareket etmeye devam ettim ve sonra yön değiştirdim.

Parmak uçlarım kalçasının iç kısmına doğru ilerledi ve elim yukarı çıkarken eteğini de beraberinde yukarı taşıdım. Parmaklarımı külotuna sürttüğümde ıslak olduğunu görünce şaşırmadım. Parmaklarımı ona doğru bastırdım, nemli kumaşın arasından klitorisini okşadım ve dudaklarımda memnun bir gülümseme belirdi.

"Sırılsıklam olmuşsun, bunu biliyor musun?"

Tek cevabı başını duvara yaslamak ve zevkle eğilmek oldu. Elleri omuzlarımdaydı ve parmakları sıkılaşıp takım elbisemin ceketini avuçladı.

Etrafımızda müzik vardı ve ses sisteminden çalan şarkıyı kastetmiyorum. İnemeler, öpüşmeler ve bedenler birbirine çarpıyor, odayı bir arzu senfonisiyle dolduruyordu. Sarhoş ediciydi.

Ama onun için? İçinde boğuluyormuş ve mutlu bir kadın olarak ölecekmiş gibi görünüyordu.

Klitorisine sıkı bir daire çizdim ve sonra tüm avucumu ona bastırarak kabaca okşadım. İleri geri, tekrar tekrar. Büyük nefesler çekerken göğsünün kabarmasına neden oldu.

Ve onun iniltisi günahkârcaydı.

Tanrım, böyle çok güzel görünüyordu. Duvara yaslanmıştı, dudakları öpücüklerle şişmişti ve elim bacaklarının arasındaydı. Bunu fark eden tek kişinin ben olmadığımı emindim. Bu odada bir sürü başka insan vardı ama şu anda pek fark edilmiyorlardı. Başka bir yere bakamayacak kadar ona dalmıştım.

Ellerinden biri omzumdan düştü, böylece pantolonumun üzerinden beni kavrayabildi ve ağzının köşesi bir gülümsemeyle eğildi. Zaten sertleşmiş olduğumu ve onun dokunuşuyla daha da sertleştiğimi görünce mutlu oldu. Azgın gençler gibi ellerimizi birbirimizin vücudunda gezdirdik.

Sıcak, ağır ve hızlı.

Elinin uzunluğum boyunca inmesi, merkezime doğru ısı gönderdi. Bir sonraki adımı atmaktan ne kadar keyif alacağını görmek için daha da hızlanmak istedim. Deri eteğinin yanlarından tuttum ve belinde bükülene ve siyah külotu ortaya çıkana kadar yukarı doğru çektim.

Dudaklarına bir öpücük bıraktım ve başkalarının önünde çıplak olmaktan rahatsız oluyorsa beni durdurması için ona zaman tanıyarak boynunun yan tarafına daha fazlasını yerleştirdim. Ama rahatsız olmuş gibi görünmüyordu. Aksine, bunu yapmam için sabırsızlanıyordu.

Bir adım geri çekildim, parmaklarımı külotunun kenarlarına geçirdim ve aşağıya doğru çekerek ayrılmış dizlerinin arasından, botlarının hemen üstünden gergin bir şekilde çekilmesini sağladım. Odak noktam çıplak alt yarısının üzerinde gezinirken, gördüğüm manzara karşısında o kadar tahrik olmuştum ki dizlerimin bağı çözüldü.

Daha önce duvara yaslandığında iyi görüldüğünü düşünmüştüm, ama şimdi? Neredeyse ona homurdanacaktım. "Çok ateşlisin."

Bakışları benimkilere kilitlenmişti ve kocaman bir nefes yuttu. Orada durmak her şeyini alıyor gibiydi, sanki boşalma ihtiyacı onu ezmekle tehdit ediyordu.

Zalim olma, diye içimden bir ses.

Ona geri döndüğümde rahatlamış bir şekilde iç çekti ve ellerini tekrar vücudumda görmek için can hissettim. Bunu anladım. Ben de ona dokunmak için sabırsızlanıyordum.

İşaret parmağımı boğumuna kadar içine soktum ve iniltisi o kadar seksiydi ki sikim sarsıldı. Tanrım, vücudu ateş gibiydi. Sıcak ve ıslaktı ve çok yumuşaktı.

Yavaş başlamak mümkün değildi. Sıcaktan frenleri erimiş ve artık bizi durduramayan kaçak bir yük treniydik. Parmağımı sokup çıkarıyor, onu daha fazla inleten ve fermuarımı çekiştirmesine neden olan bir tempoda beceriyordum. Nabzım ileri fırladı ve odadaki hava .

Pantolonumu açmak onun için zor oldu.

Ön kolum yoluna çıkıyordu, bu yüzden etrafından dolaşması gerekiyordu, ayrıca ona yaptığım şey dikkatini dağıtıyordu. Ağzım boynunun yan tarafındaki hassas noktayı kapattı ve emdi. Bu his iyi olmalıydı çünkü vücudunun içindeki kaslar parmağımı sıkıca kavradı.

İçine ikinci bir parmağımı sokacaktım ama pantolonumun bel bandındaki düğmeyi çözmüş ve fermuarı indirerek elini içeri sokacak kadar yer açmıştı. İnce boxer'ımın içinden geçen avucunun okşaması kan dolaşıma lav enjekte etti.

Elini iç çamaşırımın içine soktuğunda sebep olduğu ateş daha da harlandı. Yumruğu sikimin etrafına dolandı, beni sıkıca kavradı ve zevkli bir vuruşla yukarı aşağı kayd.

Bu his görüşümü bulanıklaştıracak ve titrememe neden olacak kadar güçlüydü. Öpücüklerimden dolayı sıcak ve nemli olan boynunun yan tarafına doğru düzensiz bir nefes üfledim.

İçine ikinci parmağımı soktuğumda ayaklarının üzerine çıkmaya çalıştı ama topuklu botları buna izin vermedi. Memnuniyet dolu nefesi kulaklarımı doldurdu ve odadaki diğer tüm sesleri bastırdı. O kadar kaygandı ki, parmaklarımı pompalamak kolaydı ve ben ne kadar hızlı hareket edersem, onun sıkı yumruğu beni o kadar hızlı çalıştırıyordu.

Şu anda bizi izleyen biri varsa, bu onları tahrik ediyor olmalıydı. Onu tuğla duvara yaslamıştım, parmaklarımla beceriyordum, o ise elini pantolonumun içinde gezdirip beni boşaltıyordu.

Charlotte'un kalçaları hareket etti, belki daha hızlı gitmem için beni cesaretlendirmek ya da açığı daha çok sevdiği bir açıyla değiştirmek için. Bu hareket dizlerindeki külotun düşmesine ve ayak bileklerine doğru kaymasına neden oldu ama külottan çıkmak için herhangi bir çaba sarf etmedi. Belki de farkında bile değildi, doğru hızla ilerlediği orgazmı çok meşguldü.

Yine de buna hazır değildim.

Beni okşayan eli çok iyi hissettiriyordu ve şimdi boşalırsa? Kendimi kontrol edip edemeyeceğimi bilmiyordum. Onun ellerine boşalmak istemiyordum, ayrıca aşağıda verdiğim sözü yerine getirmem gerekiyordu.

Kelimeler benden beklediğimden çok daha karanlık çıktı. "Dizlerinin üzerine çök."

Acımasız emrim onu korkutmadı. Heyecandan titriyor ve yeterince hızlı itaat edemiyormuş gibi hareket ediyordu. O yere düşerken ben de pozisyonlarımızı değiştirdim ve sırtımı duvara dayadım.

Ona o şımarık ağzını herkes izlerken sikeceğimi söylemişim ve vücudumun kimsenin görüşünü engellemediğinden emin olmak istedim. Dizlerinin üzerine çöktüğünde, eşyalarını yolundan çalıştım.

Pantolonum ve iç çamaşırım dizlerime kadar inmişti. Kravatım bir omzumun üzerinden sarkıyordu. Elbise gömleğimin alttaki birkaç düğmesini açtım ve belden aşağıyı ortaya çıkaracak şekilde çektim.

Charlotte'un bakışları sertleşmiş sikimden yüzüme doğru kaydı. Sanki bir sonraki siparişini bekliyormuş gibi sabırla öylece durdu ama içinden yayılan beklentinin her santimini görebiliyordum.

Bunu yapmak istiyordu. Beni emerken herkesin onu izleyebileceği bu odada dudaklarını sikime dolamak için can atıyordu.

Öyle mi? Bu ikimizi de yapar.

Ona kelimelerle emir vermedim. Aletimi sabit tutmak için tabanın etrafına halka yaptım ve diğer elimi saçlarına geçirerek onu

Başını öne eğ.

"Oh, kahretsin," diye inledim beni ağzının sırsıklam sıcaklığına alırken.

İlk geçişi özenli bir şekilde yavaştı, sanki uzunluğumu yavaşça keşfetmek istiyormuş gibiydi. Duvara yaslandım, tuğla takım elbisemin yününe baskı yapıyordu. Ama bunu yapmanın kumaşa zarar verip vermeyeceği şu anda umurumda değildi. Ağzının üzerimde süzülmesinden başka hiçbir şeye odaklanamıyordum.

Kalbim göğsümün içinde, kurtulmak için bir yol arayarak çarpıyordu. Alnımda boncuk boncuk ter birikti ve saç çizgimden aşağı süzüldü. Dili döndüğünde, karşılık olarak esnedim ve nefesimi sabit tutmak için savaştım.

İlk başta, başını onu kontrol etmek için değildi.

İsteddiği hızda gitmesine izin verdim, ama durgun hareketleri enfes bir ısıtırdı. İhtiyaç içimde spiral çizerken nabzım atıyor ve zonkluyordu. Bacaklarımdaki kaslar gerilene ve ağrıyana kadar sıkılaştı.

Ağzı delirmişti.

Dilinin her dönüşü, sikimin onun büzülmüş dudakları arasında her sürüklenişi beni orgazma daha da yaklaştırıyordu. Nereye bakacağımı bilemiyordum çünkü her şey bu deneyimi daha da arttırıyordu.

Önümde diz çökerken seksi siyah külotunun hâlâ çizme giymiş ayak bileklerine dolanması hoşuma gitmişti. Herkesin çıplak poposunu görebilmesi için eteğinin belinde toplanmış olması. Ve odadaki insanların bana bakıp kıskanç ve seksi bir sırıtışla gülümsemelerini seviyordum.

Gösterinin tadını çıkarıyorlardı.

Göğsümde gurur kabardı ve kalçalarım hareket etmeye başladı. Başlangıçta beni beceren oydu ama şimdi güç aramızda yer değiştirmişti. O sırada iki elim de kafasındaydı, onu sabit tutuyordum, böylece sikimi daha hızlı bir şekilde ağzına sokup çıkarabiliyordum.

"Herkes seni sikimi emerken izliyor," dedim ona.

Onayını mırıldandı ve Tanrım, iyi hissettirdi.

Sadece onun duyabileceği şekilde sesimi alçalttım. "Bir sürü kıskanç yüz görüyorum. Bahse girerim buradaki erkeklerin yarısı şu anda senin ağzında kendi aletlerinin olmasını diliyordur."

Güzel gözlerini kırpıştırarak bana baktı ve doğruyu söyleyip söylemediğimi sorguladı. Yalan söylediğimi nasıl düşünebilirdi? Eğer bir şey varsa, muhtemelen muhafazakâr davranıyordum. Okuldaki kadınların çoğunun

kulüp de ona bakmıştı. Onlar da onunla birlikte olma şansını kaçırmazlardı.

Ama odaklanmam gerekiyordu. Bunun benim için olduğu gibi onun için de bir fantezi olup olmadığını bilmem gerekiyordu. "Hoşuna gider miydi? Bir yabancının sikini ağzına almak?"

Gözleri elektrikliydi ve dudakları nemli tenimde gezinirken bunu fısıldayacak kadar geri çekildi. "Belki."

Kulağa tam olarak *evet* gibi geliyordu, ama onun kesin onayını almadan birini bize katılmaya davet etmek için ilerlemeyecektim. Ayrıca, bu gece bunu istediğimden bile emin değildim. Her şey çok yeniydi. Bu ilişkiye daha yeni karar vermiştik ve birlikte geçireceğimiz ilk geceyi onunla paylaşmak istemiyordum.

Beni tekrar ağzına kabul ederken gözlerim kapandı.

Zevkin iğne uçları bacaklarımda gezindi ve beni daha derine almaya çalıştığında daha da yoğunlaştı. Aletimin başı boğazının arkasındaki darlığa kadar itildi ve bu his ayak parmaklarımdan ayakkabılarımda içinde kıvrılmasına neden oldu. Vücudum kontrolü ele aldı ve kalçalarım ileri doğru fırladı, daha da fazla erişim sağlamaya çalışarak alabileceği noktayı aştı-

Charlotte o kadar ani bir şekilde geri çekildi ki neredeyse geriye düşüyordu ve ellerinden biri ağzını kapatmak için havalandı. Ağzından çıkmasını engelleyemediği öğürme sesini bastırdı ve yüzü utançla doldu.

İçimdeki her kas acı verici bir şekilde gerildi.

Az önce fena halde çuvallamıştım ve o toparlanmaya çalışırken ben de kafamda sözcükleri evirip çeviriyor, özür dilemenin en iyi yolunu arıyordum.

Ama şok olmuşum, benden özür dilemesini beklemiyordu. Dizlerinin üzerinde doğruldu, sıcak eliyle sikimi kavradı ve ağzı bir kez daha üzerime indi.

"Vay anasını," dudaklarımdan döküldü.

Bunu ağır bir inleme izledi çünkü devam etti ve *devam* etti. Aletim daha derine, tekrar boğazının arkasına ve sonra ötesine kaydı. Daha öncekiyle aynı yere ulaştığımda, beni uzun, keyifli bir saniye boyunca orada tutabildi.

Öğürme refleksi yine protesto etti, ama bu sefer geri çektiğinde ağzındaki tıkaç sustu. Sadece gözlerini kıstığı ve omuzları çöktüğü için bunun olduğunu söyleyebildim.

Başka bir durumda, onun sinirli bakışını eğlenceli bulabilirdim. Sanki istediğini elde edemediği için sinirlenmiş gibiydi. Ama şu anda benim için eğlenceli değildi. Azmi çok *sevimliydi*.

Yenilmek istemedi, pes etmek istemedi.

Üçüncü denemesine başladığında bacaklarım titredi ve aldığım zevk dayanılmaz bir hal aldı. İlk başta, onun sakso çekmeyi sevmeyecek kadar prenses olup olmadığını merak etmiştim. Onu kesinlikle derin boğazlama ile ilgilenen biri olarak görmezdim, ama kahretsin.

Bu kız sürprizlerle doluydu.

"Evet," dedim. "Kahrolası *evet*." Nefesim o kadar daralmıştı ki, pantolonumun arasından konuşmakta zorlanıyordum. "İşte böyle. Derinlere dal."

Parlak dudaklarının arasından söyleyecek kadar uzun süre benden uzaklaştı. "Evet, baba."

beni sinirlendirmek ve kızdırmak için mi söylemişti, yoksa ciddi miydi, hiçbir fikrim yoktu. Babası olmamı mı istiyordu? Ve ... ben bunu istiyor muydum?

Evet, gerçekten de öyle, çünkü bu düşünce beni uçurumun kenarına itti. Ellerim onu hareketsiz tutmak için kafasına kenetlendi ve bu ona verebileceğim tek uyarıydı. Orgazm içimin derinliklerinden bir cehennem gibi yükseldi, hızlı ve süpürücü ve ardında her şeyi kömürleşmiş bıraktı.

"Oh, siktir," dedim aceleyle. "*Siktir*."

Her fişkırtış yeni bir coşku patlamasıydı ve kalçalarımı düzensiz bir şekilde iterek ağzını döllerimle doldurdum. Görüşüm daraldı, böylece tek görebildiğim o oldu ve duvara yaslandım.

Bu anın sonsuza dek sürmesini dilemek bencilik miydi? Ama öyle olmadı.

Ses kulaklarıma geri dönerek beni gerçekliğe geri getirdi. Yalnız değildik ve her yanımız seks müziğiyle çevriliymiş gibi hissediyordum. Ellerim Charlotte'un başının üzerindeydi ve sikim ağzına gömülmüştü, o ise dizlerinin üzerindeydi, hareket edemiyordu.

Zihnimi uyuşturan orgazmdan sonra beynim henüz tam gücüne kavuşmamıştı ve komut onaylanmadan dudaklarımdan kaçtı. "Yut."

Bunu yaparken boğazını sıkıca emmesi artçı bir zevk şokuna neden oldu ve ben de tepki olarak irkildim.

İyi bir kız olduğu için mi dediğimi yapmıştı, yoksa ona fazla seçenek bırakmadığım için mi? Lanet olsun, *babasının* yorumu

Kancaları içime, onları tamamen çıkaramayacağımdan endişe ettiğim kadar derine soktu. Tüm kıvrımlarımı çoktan belirlediğimden o kadar emindim ki-

Ama içimdeki yeni bir kilidi açmıştı.

Başını tuttuğum elimi bıraktım ve ellerimi kollarının altına sokarak onu ayağa kaldırdım. Keskin bir nefes aldı ve ani hareketle dengesiz bir şekilde yalpaladı, ama bizi tekrar döndürdüm, böylece destek için arkasında duvar vardı.

Dudaklarına bıraktığım öpücük hızlıydı. Eğilip pantolonumun yanlarından tutup yukarı çekmeden önce kısa bir sapma oldu. Tuğlaya yaslanmış, fermuarımı çekişimi izliyordu ve dudaklarını araladı, böylece dudaklarından içeri hırıltılı bir hava girebiliyordu.

Boşalmanın faydalarından biri de artık orgazmımın aradan çıkmış olmasıydı, tüm odağımı ona verebilirdim. Ve şimdi kıyafetlerimi düzenlediğime göre, tam da bunu yapmaya niyetliydim.

Eğildim ve bir elimi göğsüne, tam boğazının dibine koydum ve parmaklarımın çizgisinin hemen üzerinden onu öptüm. Avucumun altında kalbi hızla atıyordu. Odanın sıcaklığına rağmen, elimi vücudunun ön kısmında gezdirdiğimde kollarında tüyler diken diken oldu.

Onun üzerinde böyle bir etkim bilmek çok güçlü bir duyguydu.

Çıplak teninde aşağı doğru kayan elimi takip ettim ve önünde dizlerimin üzerine çöktüm. Yine de elim hareket etmeyi bırakmadı. Parmaklarımı kalçasından aşağı, botunun üzerinden geçirdim ve ayağının üst kısmında duran külotuna ulaşana kadar durmadım.

Bu iç çamaşırını yeterince uzun süre 'giymişti'.

Önce bir ayağını, sonra da diğerini külottan kurtardım ve külotu takım elbisemin cebine soktum. Bunu yaparken beni izledi, ben onun seksi, çıplak alt bedeninin önünde diz çökerken bana baktı ve yaptığım şeye itiraz etmedi. Aksine, bundan heyecan duymuş görünüyordu. Gözlerinde seksi bir parıltı vardı.

Bacakları henüz titremiyordu ve külotunu çıkarırken tek bacağının üzerinde dengede duracak kadar sağlam görünüyordu, bu yüzden yapmayı planladığım şeyin üstesinden gelebileceğinden emindim. Bir elimi dizlerinden birinin üzerine koydum ve onu kaldırmaya teşvik ettim. Böylece onu omzuma asıp bastırarak açabilecektim.

O kadar pürüzsüz ve ıslaktı ki. Odanın loş ışığında bile amının parladığını görebiliyordum. İznine ihtiyacım olmadığından emindim - daha fazla beklersem muhtemelen bana yalvarırdı, ama yine de kontrol etmek için ona baktım.

Yüz ifadesi çaresizdi. Neyi beklediğimi bilmek ve yeterince hızlı hareket etmeyince bir elini saçlarımın arasından geçirip beni öne doğru itti.

Lanet olsun, saldırganlığı çok tahrik ediciydi.

Ağzımın ilk teması sadece dudaklarımın nazik bir fırçasıydı, ama memnuniyetle iç çekti ve duvardan bir inç aşağı kaydı. Sonra dilimi kullandım, kısa vuruşlarla hassas klitorisini okşadım. Teni o kadar gür, o kadar yumuşaktı ki, parke zeminin dizlerimi öldürmesine aldırmış etmedim.

Tüm ağırlığını tek bacağına vermişti ve ben dilimin şiddetini artırdıkça bacağı titremeye başladı. Ne zaman dilimi oynatsam, beni minnettar bir inlemeyle ödüllendiriyor ve saçımdaki eli sıkılaşıyordu. Omzumdan destek almadığı için bu şekilde ayakta durmak ve bacağını yukarıda tutmak muhtemelen onun için zordu.

Uzandım ve bir elimi kalçasına dolayarak beni kullanması için onu cesaretlendirdim. Diğer elim kalçasını duvara yaslamak için hareket etti.

Kaba tuğlanın kışının çıplak derisine verdiği his hoşuna gitmiş miydi? Yoksa fark edemeyecek kadar dilimin onu becerme hissine mi odaklanmıştı?

Odanın öbür ucundan "Siktir git!" diye bir çığlık geldi ama kadının kiminle konuştuğunu görmek için işime ara vermedim. Belli ki biz değildik. "Oh, Tanrım, işte bu," diye inledi. "Evet, sık beni."

Gevezeliği biraz abartılıydı. Bunu ilgi çekmek için mi yapıyordu? Belki de Charlotte'un her şeye sahip olmasını kıskanmıştı ve dikkatleri kendi üzerine çekmeye çalışıyordu.

Uzun sürmez.

Duraksadım ve Charlotte'a şeytani bir gülümseme fırlattım. "Gömleğini çıkar.

Herkese memelerini göster."

Sözlerim onun sarsılmasına ve gözlerinin açılmasına neden oldu, ama bunun benim emrim değil, sadece kabalığa şaşırması olduğunu hissettim. Hazırlıklı bir nefes alıp kollarını kavuşturarak gömleğinin kenarlarından tutup yukarı çekmeye başladığında bunu doğruladı.

Siyah sütyeni cebimdeki külotla uyumluydu ve kupları transparan bir ağdı - ki bu mükemmeldi. Sütyen, ince kumaşın arasından görünen sıkı meme uçlarıyla her şeyi ortaya çıkarıyordu.

Dilimi amında gezdirdim ve bu salonda başka birine nasıl görüneceğimizi hayal ettim. Tamamen çıplak değildi ama

Yüzümde gezinirken öyle de olabilirdi. Kalçaları hareket ediyor, alt bedenini ağzıma sürtüyor, dilimi tam olarak istediği yere götürmeye çalışıyordu.

Bilmem gerekiyordu ve bunu onun nemli tenine karşı mırıldandım.

"İnsanlar sana bakıyor mu?"

"Evet," diye fısıldadı.

"Hoşuna gitti mi?"

Cevabı arzuyla sırılsıklamdı. "Evet."

Onu boşaltmak uzun sürmeyecekti. İşlerin kızıştığı ve ağırlaştığı diğer zamanlarda duyarlıydı ve bu gece bir süredir sınırdaymış gibi davranıyordu.

Travis ve Lilith'in gösterisinden beri, belki de daha önce.

Daha fazla baskı uyguladım ve dilimin hızını değiştirdim, en çok neyi sevdiğini ölçmek ve onu eşiğe yaklaştırmak için onu inceledim. Bacaklarındaki titreme yoğunlaşarak ayakta durmasını zorlaştırdı, ben de kalçasının etrafındaki tutuşumu sıkılaştırdım.

Orgazm onu ele geçirdiğinde omzuma oturmak isterse, buna aldırılmazdım. Sadece oraya ulaşmasını, bana verdiği hazzın aynısını yaşamasını istiyordum-

Hah. Basit bir cümleyle orgazmımı tetiklemişti. Ben de aynısını yapabilir miyim?

Sesimi baştan çıkarıcılıkla doldurdum ve inlemelerini duyabileceği kadar yüksek sesle söylediğimden emin oldum. "Benim için gel, bebeğim."

Charlotte'un ciğerlerindeki tüm hava gürültüyle boşaldı ve sanki aniden içinden geçen orgazm destek bacağının bükülmesine neden olacakmış gibi kamburlaştı. Kasıldı, irkildi ve dengesini sağlamak için bir elini boştaki omzuma attı.

Ya da belki de bunu, kendinden geçerken benimle başka bir bağlantı kurmak istediği için yapmıştı.

Dizlerimin üzerinde durdum ve huşu içinde izledim.

Ona "bebeğim" dediğimde, bunun üzerimdeki etkisine hazırlıklı değildim.

Derin, sahiplenici bir tatmine neden oldu ve bu beni altüst etti. İlişkiler söz konusu olduğunda hiçbir *zaman* sahiplenici olmamıştım. Aslında, o kadar ters yöne savrulmuştum ki, son kız arkadaşım beni umursamamakla suçlamıştı.

Ama bu gece Charlotte'la her şey çok farklıydı. Patrick ve Shannon'ı kulübe davet etmemiştim ya da başka biriyle sohbet etmemiştim çünkü bencilce onu tamamen kendime istiyordum. Bu yeni dünyayı keşfederken ona engel olmayacaktım ama henüz tek başına gitmesini de istemiyordum.

Birlikte keşfetmemizi istedim.

Bacağını omzumdan çözüp ayaklarını altına almasına yardım ettiğimde orgazmdan tam olarak kurtulmamıştı. Ayağa kalkarken ellerimi beline koydum ve sonra eteğini kalçalarının üzerinden indirerek tekrar yerine yerleştirdim.

Üstü hâlâ yanımızda yerdeydi ama ona sonra geleceğim. Önünde duruyordum, böylece sırtım onu görmesini engelleyecekti ve muhtemelen bu odadaki en giyinik insanlar bizdik.

Sıvılaşmıştı ve onu ayakta tutan tek şey ellerimdi ve onu bu şekilde kollarımda tutmak iyi hissettirmediyse lanet olsun. Ağzını kendi ağzımla kavradığımda bu his bir milyon kat daha arttı.

Öpüşmemiz tutkulu ve korkutucuydu. Beni yabancı ve istenmeyen duygulara boğdu.

Mesafe, diye talimat verdi zihnim, bana neye ihtiyacım olduğunu söylemeye çalışarak. Ama görmezden geldim.

İçinde kaybolana kadar öpüşmeyi derinleştirdim ve artık onunla birlikte olarak korkunç bir risk aldığım konusunda beni uyaran sesi duyamıyordum. Aramızdaki ateş kavurucu derecede sıcaktı.

Ve yanabilecek tek kişi o değildi.

YİRMİ

Charlotte

Geceyi Noah'da geçirdiğimde, onun odasında uyumadım. Kulüpte yaptıklarımız göz önüne alındığında bu şaşırtıcı ve hayal kırıklığı yaratıcıydı. Ama bu sınırı o istemişti ve ben de istemeye istemeye saygı göstermiştim.

Gecenin bir yarısı onun yatağına gizlice girmek için kendimi zor tuttum. Kendime sabah kalkacağımızı, birlikte kahvaltı edeceğimizi ve sonra biraz daha oyalanacağımızı söyledim.

Ama en seksi pijamalarımı giyip mutfağına girdiğimde, onu tamamen giyinmiş, kahvesini bitirirken buldum ve yorgun görünüyordu.

"Günaydın," dedim usulca. "Her şey yolunda mı?"

Avucunun topuğunu bir gözüne bastırdı. "Pek sayılmaz. Annem saat yedide aradı. Babam bütün gece kusmuş ve onu acile götürmemiz gerektiğini düşünüyor."

Bakışlarım mikrodalganın üzerindeki saate kayd. Kahretsin, dokuza çeyrek vardı. Panik sesime sızdı. "Tanrım, Noah. Beni mi bekliyordun?"

"Sen uyanmadan gitmiş olmak istemedim. Seni terk ettiğimi düşünmeni istemedim."

Kalbim onun için acıyor.

Odamdan çıkmadan önce banyoda kendimi şirin göstermek için on dakika harcadığım için şimdi durum hakkında daha da boktan hissediyordum. Elimi sallayarak hareket etmesini işaret ettim çünkü benimle bir saniye daha harcamasını istemiyordum. Zaten çok fazla zaman harcamıştı. "Git, git. Ben iyi olacağım."

"Emin misin?" diye sordu ama adam çoktan ayağa kalkmıştı.

Kahve fincanını ve kahvaltısından kalan kırıntılarla dolu tabağını geride bırakarak mutfak masasından uzaklaşırken hiçbir şey söylemeden hızla başımı salladım. Bana ulaştığında şaşkın görünüyordu.

Sanki benimle ne yapacağını bilmiyormuş gibi.

Ondan gelen kelimeler pişmanlık doluydu. "Özür dilerim."

"Olma," diye teklif ettim. "Ve seni zaten yavaşlattığımdan daha yavaşlatmama izin verme."

Ama hareket etmedi. Önümde oyalandı, nasıl veda edeceğinden emin değildi ve gözlerindeki soruyu görebiliyordum. Öpüşmeli miydik?

Bulduğu cevap *hayır* oldu. "Ne zaman döneceğimi bilmiyorum," diyerek elini kilerine doğru uzattı, "o yüzden istediğinizi alın ve istediğiniz kadar kalın."

"Tamam."

Bu kararı verdikten sonra bana son bir kez baktı, döndü ve hızla odadan çıktı.

Mutfakta kaldım, ayaklarım soğuk fayans zemine yapıştı ve bakışlarım dalgın bir şekilde masaya döndü. *Bu sabah hayal kırıklığıyla başlamıştı.* Nefesimi yuttum ve ileriye doğru yürüdüm, kullanılmış kupa ve tabağı topladım ve bulaşık makinesine taşıdım.

Onu çıkardığımda üst raf gümbürdedi ve-

Bir el kalçama dolandı ve sırtım lavaboya dönük olacak şekilde beni çevirdi ve kendimi Noah'nın koyu kahverengi gözlerine bakarken buldum. Ağzını ağızıma yapıştırmadan önce sadece bir an bakabildim.

Bunun hızlı bir veda öpücüğü olmasını mı istemişti? Çünkü çok daha fazlası oldu. Ağzının tadı özlem ve vaat kokuyordu ve eğer o çarpıcı hareketiyle zaten nefesimi kesmemiş olsaydı, bu öpücük onu bitirirdi.

Kendimi o kadar kaptırmıştım ki öpüşmeyi bitirdiğinde başım dönüyordu. Dengesizdim. Arzu ve özlemle ona göz kırptım ve onun da aynı şekilde dengesiz görüldüğünü fark ettim. Bakışlarımı tek bir kalp atışı boyunca tuttu.

Ve sonra ikinci kez kaçmak için döndü.

Hiç düşünmeden parmak uçlarımı dudaklarıma bastırdım, sanki bunun gerçekten olup olmadığını ya da sadece hayal edip etmediğimi kontrol eder gibiydim. Ama vücudum sıcacıktı ve uğulduyordu ve gitmesi gerektiği için yaşadığım hayal kırıklığı büyük ölçüde azaldı.

"Çıkışını" almıştı. Gidebilirdi ama geri gelip beni öpmeyi seçti. Bu hızlı ve göstermelik bir öpücük de değildi. Bana bunu kelimeler kullanmadan söylemiş, gitmek zorunda kalmamayı ne kadar çok istediğini göstermişti.

"Bir dahaki sefere Charlotte." demişti.

Soyunma odasının kapısının üstünden patlıcan rengi tüller dökülüyordu ve ben şaşkınlıkla kumaş pufuna baktım. Brianna diğer taraftaydı ve askıyı tutan eli yukarı kalkmış, askıyı ondan almamı bekliyordu.

"Gerçekten mi?" Nefesimin altında mırıldandım. "Sadece dene," diye emretti.

Askıyı kaptım ve soğukkanlı görünmek için elimden geleni yaparak elbisenin geri kalanını kapının üzerine çektim. "Tamamdır patron."

Kapının altında, daha fazla seçenek bulmak için uzaklaşırken ayakları gözden kayboldu, gerçi çok fazla seçenek kalmış olamazdı. Sasha, Cait ve ben gelinlik mağazasındaki neredeyse tüm nedime kıyafetlerini denemiştik.

Mor kumaşı başımın üzerinden kaydurdım ve şok edici derecede ağır elbisenin içine girdim. Arka fermuarı çekmek için uğraşırken aynaya baktım ve bir homurtuyu bastırdım.

Bu iğrenç şeyi giymemin imkanı yoktu.

Tasarımcı straplez olmasını istemiş, ancak çok basit olduğuna karar vermiş ve son dakikada bir ekleme yapmak zorunda kalmış gibi görünüyordu. Tek omuzu şifon çiçekler, boncuklar ve payetlerle doluydu. Tek başına çok fazlaydı. Ancak etek ve hiç bitmeyen katmanları ile birleştiğinde elbise komik bir hal alıyordu.

Bu bir nedime elbisesi değildi. Doksanlardan fırlamış bir balo elbisesiydi.

Brianna aynaların yanında bekliyordu ve dışarı çıktığımda giyinmeyi bitiren son kişinin ben olduğumu fark ettim. Cait ve Sasha bana baktılar, aynı mor canavarı giymişlerdi ve yüz ifadelerine bakılırsa onlar da benim gibi hissediyorlardı.

Kat kat tülleri kavradım, kocaman bir sırtıyla gruba doğru yürüdüm ve eteğimi sallarken *Despicable Me*'deki küçük kıza dönüştüm. "Çok kabarık!"

Kızlar bunun komik olduğunu düşündüler ama yanlarındaki satıcı kadın hiç eğlenmedi. Bir kaşını kaldırdı ve geline döndü. "Bunu lacivert renkte alabiliriz. Siz ne düşünüyorsunuz?"

Brianna son derece kibardı. "Vay canına. Bu, şey, bir şey. Biraz fazla olabilir."

Nedimeler olarak hepimiz o kadar çok seçenek denediğimiz için kendimizi biraz yorgun hissediyorduk ve Sasha elbisemin çiçekli askısına hafifçe dokundu. "Üçüncü bir memen varmış görünüyor."

Ben de onunkini fiskeledim. "Sen de öyle."

Cait aynaların önündeki kaideye tırmandı ve elbisenin içinde dönerek katları uçtu. Ses tonu şakacı ve şeker tatlıydı. "Kendimi prenses gibi hissediyorum."

Etiket Sasha'nın gözüne çarptı, bu yüzden onu durdurmak için bir elini Cait'in sırtına koydu ve oraya karalanmış şekle iki kez baktı.

"Tanrım, 1200 dolar."

Cait'in sahte gülümsemesi dondu. "Şimdi sadece üzgün hissediyorum."

"Ben de." Brianna dikkatini tekrar satıcı kadına çevirdi. "Başka bir fikriniz var mı?"

"Çekebileceğimiz birkaç parça daha var."

Brianna sahte bir kaş çattı ve katı bir talim çavuşu gibi davrandı. "Kadını duydunuz." Soyunma odalarına doğru bir parmak salladı. "Kıçınızı kaldırıp içeri girin."

Telefonumu soyunma odasındaki sandalyenin üzerine yüzüstü bırakmıştım ve kendimi odaya kapatır kapatmaz ekranı bir bildirimle aydınlandı. Ben aynaların yanındayken biri bana mesaj atmıştı ve ekran kilidini açmak için kaydırdım.

Selam. Şu anda ne yapıyorsun?

Club Eros'a gittiğimizden beri dört gün geçmişti ve o zamandan beri her gün mesajlaşmamıza rağmen, adı ekranda belirdiğinde hep heyecanlanıyordum

Telefonumu. Konuşmalarımızın çoğu iş hakkındaydı. Pazar günü bir videom mega viral olmuştu, bu çok heyecan vericiydi ama şimdi DM'lerim bir şeyler isteyen insanlarla doluydu.

En azından ikisi yasal talepler gibi görünüyordu ve Noah benim adıma pazarlık yapmayı teklif etmişti. İşin en güzel yanı, yapmaktan hoşlanmadığım şeyleri onun değildi - gerçi bu da güzeldi.

Hayır, iş hakkında konuşmayı bitirdikten sonra başka şeyler hakkında konuşmaya başladık.

Kişisel şeyler.

Müzik, TV programları ve dün biraz daha ailesinden bahsetti. Hafta sonunu bir enfeksiyon nedeniyle hastanede geçiren babasının durumunun iyiye gittiğini biliyordum ve herkes iyileştiği için rahatlamıştı.

Ancak babası hastaydı ve bunu tamamen inkar ediyordu ve bu Noah'ın tüm ailesi için gerçekten zordu.

Bana açıldığı için mutluydum. Benim onun hakkında hissettiğim gibi, onun da benimle her konuda konuşabileceğini hissetmesini istedim.

Bugün, onun ruh halini hafifletmeye çalıştım.

Normal bir insan az önce gönderdiği mesaja kelimelerle karşılık verirdi ama bunun neresi eğlenceliydi? Soyunma odamdaki küçük aynanın önünde poz verdim, mor canavarın olabildiğince büyük bir kısmını çerçeveye almaya çalıştım ve bir fotoğraf çektim. Işık neredeyse elbise kadar berbattı ama ona fikir verecek kadar iyiydi.

Ona fotoğrafı herhangi bir bağlam olmadan gönderdim.

Kapının üzerinde yeni bir elbise duruyordu. "Bir beden büyük olduğu için korkma," dedi Brianna. "Küçük geldiğini söyledi."

Kumaş kızcılık rengindeydi, askılı bir üst kısmı ve şifondan yapılmış bir eteği vardı ve üzerimdekinden çok daha hafıftı. Mor elbisenin içinden kıpırdanarak çıkarken, bir yandan da mesajlaşmanın diğer tarafındaki Noah'yı hayal ederek kendi kendime gülümsedim. Bana bakıyor ve ne giydiğimi merak ediyor muydu?

Yeni elbiseyi giydim ve yan fermuarını kapattım; satıcı kadın haklıydı. Üzerime tam oturdu. Tanrım, kadınların elbise bedenleri neden bu kadar keyfiydi? Aynada kendimi değerlendirdiğimde, bu beni hazırlıksız yakaladı. Elbiseyi bu kadar beğenmeyi beklemiyordum çünkü oldukça sade bir elbiseydi, ama üzerime tam oturmuştu.

Telefonumda yeni bir bildirim belirdi.

Noah: Umarım birinciliği kazanırsın!

Ben mi?

Soyunma odamın kapısını iterek açtım ve bir elimde telefonumla bekleme alanına doğru yürüdüm. Bu kez ilk giyinen bendim ve Brianna'nın bakışları üzerime yerleştğinde ağzı açık kaldı.

İfadesini hiç okuyamadım ve Cait ile Sasha dışarı çıkarken de öyle kaldı. Cait benden daha kıvrımlıydı ve muhtemelen bir beden daha büyümesi gerekecekti, ama bedeni o kadar da kötü değildi ve kızıl-cık rengi ten rengiyle çarpıcı görünüyordu.

Sasha da harika görünüyordu ama bu şaşırtıcı değildi. O sürtük her şeyde iyi görünüyordu.

Telefonum titredi.

Noah: Sanırım bir güzellik yarışmasında yarışyorsun.

Homurdandım ve cevabımı yazdım, ona nedime elbisesi alışverişinde olduğumu ve maalesef gelinin mor elbisenin son kesimi yapmadığına karar verdiğini söyledim.

Brianna pazarlamacının yanında durdu ve biz nedimelerin arasına bakarken kaşlarını çatı.

"mi?" Ben sordum.

"Hayır, biliyorum." Ama yüzündeki mutsuz ifade değişmedi.

Sasha daha şaşkın görünemezdi. "Sorun ne o zaman?"

"Çok beğendim. Bu renk hepinize çok yakışıyor." Brianna hayal kırıklığına uğramış gibi bir ses çıkardı. "Lanet olsun. Düğün renklerimi yine değiştirmek zorunda mı kalacağım?"

Noah: Elbiseyi yine de satın alabilir ve temizlik giyebilirsiniz.

Spin off markası: Süslü Kız Temizler.

Kıkırdadım ve bir sonraki mesajıma parmak bastım, bu büyük bir hataydı çünkü herkesin dikkatini çekti.

Bir temizlik elbisesine 1200 dolar harcamayacağım.

"Kiminle mesajlaşıyorsun?" Sasha sordu.

Kahretsin. Telefonumu eteğimin katları arasına saklamak için elimi indirdim. "Sadece bir arkadaş."

Bu yanlış cevaptı çünkü Sasha'nın gözleri kısıldı. "Bana Zach'e mesaj atmadığını söyle."

"Olamaz." Küfrüm için satıcı kadına özür dileyen bir gülümseme attım ama umurunda değilmiş gibi görünüyordu.

Sasha tüm arkadaşlarımı tanıyordu ve ben de ketum davranıyordum, bu da onu alarma geçiriyordu; bu yüzden ona bir şey vermem gerekecekti. İşlerin peşini bırakacak bir tip değildi. Aileme Noah'tan bahsetmemeyi özellikle kabul etmiştim ve ilişkimizi gizli tutmak en güvenli yol gibi görünüyordu.

Bunu nasıl ki? "Ben Noah," dedim basitçe.

Cait diğer iki kızla bakışarak, kendisinin olayların dışında olup olmadığını kontrol etti ama Brianna da aynı şekilde kaybolmuş görünüyordu.

"Kim?" diye sordular hep bir ağızdan.

Sasha burnunu kırıstırdı. "Evini temizlediğin adam mı?"

"Evet." Sesime zoraki bir rahatlık kattım. "Bana bazı işlerde de yardım ediyor."

Yüzüne şeytani, bilmiş bir sırıtma yayıldı. "Öyle mi? Ve bu anlaşmadan ne elde edecek?" Az önce aklına gelen düşünce onu heyecanlandırmış gibi doğruldu. "Fransız hizmetçi kostümü fikrimi kabul ettin mi?"

"Hayır," dedim *çabucak-çok* çabuk. "Aman Tanrım, yaptın!"

"Hayır," dedim bu kez daha sert bir sesle, "düşünmedim. Yani, bunu düşünmüş olabilirim ama sadece videolarım için." İyi bir önlem için ekledim. "Onun için değil."

Hiç de inandırıcı değildi ve Brianna kıkırdadı. "Yanında çalıştığın adamla yatmana neden şaşırmadım?"

Satıcı kadın sanki aniden başka bir yere gitmesi gerekmiş gibi davrandı. Özür diledi ve elbise raflarının arasında kayboldu.

Yüksek sesle iç çektim. "Noah ile yatmayacağım."

"Ama o istiyor," diye kızlara işaret etti Sasha.

Hiçbir şey söylemedim, çünkü söyleyecek ne vardı ki? İnkâr etmediğimde, onun haklı olduğunu anladılar.

Onunla *sadece* yatmak değil, tamamen birlikte olmak istiyordum... ama bu asla gerçekleşemezdi. Şu anda hayatımda birine aşık olmama izin verilen bir noktada değildim.

En çok da o.

"İstesem de fark etmez, çünkü yapmayacağım." Bunu daha çok kendime hatırlatmak için söyledim. "Şu anda ihtiyacım olan son şey bu."

Kızlar anlayışla başlarını salladılar ve dikkatlerini tekrar elbiselerine çevirdiler.

İroni benim için de kaybolmamıştı. Bir marka inşa ediyordum, bir şeyleri temizleme konusunda uzman olduğumu iddia ediyordum ve yine de ... hayatım kocaman bir karmaşaydı.

Nuh'un yatak odası hariç evin her yerini temizlemiştim çünkü onu en sona saklamıştım. Her zamanki gibi yatağı yapılmamıştı ve yerde kıyafetler vardı, bu yüzden ilk işim bir çamaşır sepeti alıp ortalığı toparlamak oldu.

Yine de yatağına dokunmadım.

Planladığım kamera yerleşimi ile zaten benim çekimimde olmayacaktı.

Zemini temizlemeyi ve ortalığı dağıtmayı bitirdikten sonra video malzemelerimi getirdim ve ekipmanımı kurdum. Bu iş bittiğinde, nihayet yatağındaki karmakarışık çarşaflara bir göz attım.

Bir dahaki sefere Charlotte.

Birbirimizi son gördüğümüzde gözleri bunu fısıldamıştı. Kahretsin, bugün bunu gerçekleştirmeye kararlıyım.

Ama her şey sırayla.

Daha gelmemişti zaten.

Bugünün gündemindeki video toz alma hakkındaydı. Doğru ve hızlı bir şekilde nasıl yapılacağı. Kameramı kurdum, üzerinde ayna asılı olan şifonyere doğru tuttum ve mikrofonumu taktım.

İstediğim tüm noktalara değindiğimden emin olmak için telefonuma aldığım notları tekrar okudum, birkaç kez prova yaptım ve kamerayı çalıştırdım. Videoyu çekmem uzun sürmedi. Gittikçe daha iyi, daha verimli oluyordum ve dürüst olmak gerekirse eğleniyordum.

"Toz alırken nasıl eğleniyorum ben?" Boş odaya yüksek sesle sordum. Eğer en sevdiğim işleri sıralamam gerekseydi, toz almak en alt sıralarda yer alırdı. Başımı salladım, sonra kamera düzeneğimi hareket ettirdim ve B rulosunu çekmek için açıyı değiştirdim.

Neredeyse bitirmiştım ki koridorun sonundan Noah'nın sesi duyuldu. "Charlotte?"

Ekipmanımı kapatırken dudaklarımda şeytani bir gülümseme belirdi. "Buraya gel." O yaklaşırken aynaya baktım ve her şeyin doğru görüldüğünden emin olmak için kendimi hızlıca kontrol ettim. İçeride göründü ama durmadan önce odaya sadece bir adım attı.

Gözleri irileşti ve kıpırdamadan durmak için çok çaba sarf ediyormuş gibi beceriksizce durdu. "Ne giyiyorsun?"

YİRMİ BİR

Charlotte

Bir elimi kalçama koyarak beyaz önlük kuşağının yanında Noah'a poz verdim, böylece o da her şeyi kavrayabilecekti.

Bakışları siyah yüksek topuklu başlayıp uyluk yüksekliğindeki çoraplarıma ve kıcıımı zar zor örten çok kısa eteğime doğru ilerledi. Siyah eteğin altındaki kabarık beyaz kombinezon rahat değildi ama bu beklenen bir şeydi.

İnternette bulabildiğim en ucuz, en sürtük Fransız hizmetçi Cadılar Bayramı kostümünü aldım.

Elbisenin üst kısmı düşük kesilmiş ve beyaz fırfırlarla süslenmişti; saçlarımı topuz yapmışım, bu yüzden birkaç gevşek dal yüzümün etrafına düşüyordu. Dikkatini boğazımı saran siyah kumaştan kalın banda çekti. Gerdanlık kolyeyi ve elimdeki tüy tozluğu ayrı ayrı almak zorunda kalmışım ama buna değmişti.

Kıyafeti aksesuarlar oluşturdu.

"Temizlik yapmak için bir elbise alma fikriniz bana ilham verdi," dedim. Ne düşünüyorsun?" Ağırlığımı diğer ayağıma verdim, kalçalarımı salladım ve eteğin fırfırlanmasını sağladım. "Beğendin mi?"

Sorum tamamen retorikti çünkü yüzündeki ifade tam olarak ne kadar hoşuna gittiğini anlatıyordu. Gözlerini sıcaklık kaplamıştı ve sanki hayatında gördüğü en baştan çıkarıcı şeymişim gibi bana bakıyordu.

Yine de ne yapacağından emin olamadan kapı aralığında oyalandı. Yumruklarını sıktı ve yüzü neredeyse kızgın görünene kadar değişti. Sanki istemediği halde onu tahrik etmişim gibi.

Yine de buna hazırlıklıydım.

Çünkü hazırlıksız yakalandığında iyi olmadığını bilecek kadar onunla zaman geçirmiştım. Sadece düşünmek için bir dakikaya ihtiyacı vardı ve sonra iyi olacaktık.

O zaman işe koyulabiliriz.

İki gün önce kostümü aldığımda, madem onun hizmetçisiydim, o zaman biraz daha eğilebilirdim diye düşünmüştüm.

Yatağına doğru yürüyüp tüy silgisini komodinin üzerine koyduğumda ve dağınık yatak takımını işaret ettiğimde bakışları bana yapışmıştı. "Hazır buradayken sorayım dedim. Bu çarşafları yıkamamı ister misin?" Eteğimin altından kık yanaklarımın görüldüğünü bilerek, müstehcen bir şekilde eğildim ve bir elimi çarşafların üzerinde gezdirdim. "Bunlar," omzumun üzerinden ona baktım ve dumanlı bir sesle kelimeyi vurguladım, "*kirli* mi?"

Baştan çıkarıcı sorum onu harekete geçirdi ve odanın içine doğru birkaç adım daha attı. Yüz ifadesi arzu dolu bir ifadeye dönüştü. Eğer bu bir oyunsa, artık oynamaya hazırды.

Doğrudum ve yüzümü ona döndüm, parmaklarım çorabımın dantel bandıyla oynayabilsin diye bir elimi kalçamın üstüne koydum. "Eminim öyledir." Sesim daha fazla dumanla bulanıklaştı. "Bahse girerim bu çarşafların üzerinde çok *pis* şeyler yapmışsındır."

Noah'nın gözlerindeki parıltı o kadar sıcaktı ki, bacaklarım kemiksiz kalma tehlikesiyle karşı karşıyaydı. Bana doğru bir adım daha atarak aramızdaki mesafeyi yarıya indirdi.

"Yaptım," dedi. "Bu seni tahrik ediyor mu?"

Bu soru da retorikti. Öyle olduğunu bildiğinden hiç şüphem yoktu.

Bakışları baştan çıkarıcı bir şekilde üzerimde dolaştı, iç çamaşırından biraz daha fazlası olan kostümün içinde paketlenmişim. "Bunu benim için mi giydin?"

Dişlerimi alt dudağıma gömdüm ve masum numarası yaparak başımı yavaşça salladım. "Bunu çektiğim video için giydim."

Tek kelimesine bile inanmadı. "Uh huh."

"Gerçekten mi?" diye yalan söyledim. "Eve erken geleceğini nereden bilebilirdim ki?"

Ellerini belime koymak için uzandı ve beni öyle güçlü bir şekilde kendine doğru çekti ki topuklarımın üzerinde tökezledim ve göğsüne çarptım. Kolları sanki kaçacağımı düşünmüş gibi beni hapsedmişti, oysa bu yapmak istediğim son şeydi.

"Erken gelmedim," dedi. "Aksine, geç kaldım."

"Oh, öyle mi? Zamanın nasıl geçtiğini anlamamış olmalıyım."

Yine yalan söyledim. Mutfağını derinlemesine temizlemek için normalden çok daha uzun zaman harcamıştım, yatak odasını temizlemeye geçtiğimde beni yakalamasını umuyordum. Plan mükemmel işlemiştii, elinin kıcıımı kavrayışına ve beni öpücüğüne doğru itişine kadar.

Sıcak ve kirliydi.

Dili dudaklarımı itti ve benimkine doğru kayarak ağzımı sikti. Acil ve agresifti ve tam da istediğim gibiydi.

Beni kucağına alıp yatağının kenarına oturttuğunda ciğerlerimden küçük bir şaşkınlık sesi yükseldi. Bacaklarımı beline doladım ve yüzünü kavrayarak onu ateşli öpücüğümüzün içine çektim.

Ya da belki de içime hücum eden duygular yüzünden ona tutunuyordum.

Eve, bu yatağa getirdiğı ilk kız olabilirdim ama kesinlikle sonuncusu değildim. Buraya başka kaç kadın gelmişti? Sormaya çok korkuyordum. Bundan rahatsız olduğum ya da kıskandığım için değil.

Ama izleyemediğim için.

Tanrım, bende bir sorun mu vardı? Onu başkasıyla görmek yanlış olmalıydı. Tabu. Ama Noah bana hiç böyle hissettirmedii.

Ağzımı onunkinden ayırdım ve cesaretimi kaybetmeden önce ağzımdan kaçırdım. "Bir dahaki sefere Shannon'ı sikerken seni izlemek istiyorum."

Gözlerini kaçırdı ve sanki bu fikir çok seksiymiş ve aynı anda hem bunu duymaya hem de bana bakmaya dayanamıyormuş gibi inledi. Sonra derin bir nefes aldı ve bakışlarını tekrar bana dikti. "Bu fikri ona ve Patrick'e açtım bile."

Hemen devam etmeyince sabırsızlığım daha da arttı. "Ve?"

"Kesinlikle buna açıklar, ama seni tanımak için önce bizimle yemek yemek istiyorlar." Yanağıımı avuçladı ve bakışları yüzümde gezinerek tepkimi inceledi. "Ayrıca, sınırları tartışmak istiyorlar."

"Sınırlar," diye tekrarladım.

"Evet," dedi. "Onlara tam takasla ilgilenmediğimizi söyledim, ancak herhangi bir şekilde katılıp katılmayacağınızı ya da sadece izleyip izlemeyeceğinizi merak ediyorlar."

Kayıtsızca söylemişti ama ben kanmamıştım. O da bunu bilmek istiyordu. "Patrick'le birlikte mi?" Nabzım atmaya başladı. "Yoksa Shannon'la mı?"

Çünkü başka bir kızla hiç bir şey ve nasıl yapacağımdan emin değildim.

hissediordum. Beni tahrik ediyor muydu, yoksa bunu yapan başkalarıyla oynama fikri miydi bilemiyordum.

İfadesi değişmedi; mükemmel bir şekilde eğitilmişti. "Nasıl rahat edeceksen öyle olsun."

Ellerimi arkamda yatağın üzerine koydum ve düşünürken arkama yaslandım. "Onu sadece bir kez gördüm ve uzun zaman oldu, bu yüzden ateşli olup olmadığını hatırlamıyorum." Kulağa nasıl geldiğini fark ederek yüzümü buruşturdum. "Özür dilerim. Bunu söylemek sıgılık mı?"

O güldü Hafifçe, ve Tanrım, o baktı Yani Yakışıklı. "Hayır. Kimya önemlidir ve bu sizinle tanışmak istemelerinin büyük bir parçasıdır."

Daha önceki öpücüğü çok sertti ama bir sonrakini vermek için eğildiğinde yavaş ve tatlıydı.

İçimdeki belirsizliği hissetmiş miydi? Sesi kısık ve samimiydi. "Üzerinde baskı hissetme. Bir cevap vermek zorunda değilsin. Ve eğer varsa... herkes hiçbir şeyin kesin olmadığını bilir. Herhangi bir zamanda, herhangi bir nedenle fikrini değiştirebilirsin."

Yumuşak öpücüğü elmacık kemiğimin üzerinden geçerek boynumun kenarından aşağıya indi ve taktığım gerdanlığın hemen üzerinde gezindi. Sıcak nefesi topuzumdaki gevşek saçları gıdıkladı ve omuzlarımın lezzetli bir ürpertiyle titremesine neden oldu.

"Bunu istiyor musun?" Mırıldandım. "Beni başka biriyle paylaşmak senin için sorun olur mu?"

Göz kamaştırıcı, inanılmaz gülümsemesini görebileceğim kadar geri çekildi. "Şaka mı yapıyorsun Charlotte? Bu çok ateşli olurdu."

Aklım bir türlü almıyordu. Şükran Günü'nden sonraki gece bara gittiğimde Zach'in benimle flört eden bir adam yakaladığını hatırladım. Erkek arkadaşıma sırlıslıkla aşık olduğum için hiç karşılık vermemiştim ama önemli değildi.

Zach o kadar sinirlenmişti ki, hafta sonunun geri kalanında bana sessiz davranmıştı.

Yüzümde kuşkulu bir ifade belirmiş olmalı ki Noah başını eğdi ve düşünmeye başladı. "Sana bir şey sorayım. Neden beni Shannon'la izlemek istiyorsun?"

Yüzüm sıcaktan kızardı ama utançtan değil. Buna sebep olan daha çok hatıralarımdı. "Açıklaması zor."

Onda hiç yargılama yoktu. "Dene beni."

Düşüncelerimi düzenlemeye çalışırken nefesimi içime çektim. "Katılmadığım zaman... geride durup bunun dışında kaldığım zaman, dikkatim dağılmadan senin zevk aldığını görebiliyorum. Neye benzediğim konusunda endişelenmiyorum, nasıl hissettirdiğini ya da bir sonraki adımda ne yapmam gerektiğini düşünmüyorum."

Kahretsin, bunu açıklamakta berbat bir iş çıkarıyordum. Bir elimi kaldırdım ve enseme kaşındıran saç telini ittim ama bu daha çok bir oyalama taktığıydı. Noah istediğim şeyi söylemediğimi biliyordu ve sabırla devam etmemi bekledi.

Çenemi kaldırdım ve onun derin gözlerine baktım. "Sana odaklanmaktan başka bir şey yapmak zorunda olmamam hoşuma gidiyor." Ağzımın kenarı yarım bir gülümsemeyle yukarı doğru çekildi. "Ayrıca, seni kendi halinde görüyorum, nelerde iyi olduğunu anlıyorum." Sesim birazcık titredi. "Ve Shannon sana henüz hazır olmadığım bir şey verebilir."

Söylediklerimi düşünürken bir elini ağzına götürdü ve sonra elini çekti. "Birbirimize çok benziyoruz. Bunu biliyor muydun?" Bilmiyordum ve ikna edilmeye ihtiyacım olduğu açıktı. "Az önce söylediğin nedenler... benim için de aynı."

"Ne?"

Beyaz fırfırlı süslemeyle oynayarak yakamda alaycı bir parmak ucu izledi. "Ben de senin zevk almanı izlemek istiyorum. Başka birinin seninle oynadığını görmek mi? Sık beni. Arkama yaslanıp vücudunun her seğirmesini izlemek, çıkardığın her küçük iniltiyi dinlemek istiyorum. Boşaldığında yüzünü görmek ve sadece buna odaklanmak istiyorum." Bedenlerimizin arasına uzandı ve pantolonunun üzerinden kendini ayarladı. "Kahretsin, şu anda sadece bunu düşünerek bile sertleşiyorum."

Tanrım, benim de bağışıklığım yoktu. Göbeğimin derinliklerindeki bir kas tepki olarak sıkıştı.

Hınzır parmağının ucu elbisemin kenarında, göğüs dekoltemin üzerinde kaymaya devam etti. "Bence seksi ertelememizin en büyük faydası bu." Gözleri arzu ve güçle dolup taşıyordu. "Şu anda tamamen sana odaklanabiliyorum."

Noah'nın sözlerinden ve dokunuşundan ürperdim ve dudaklarında bir gülümseme belirdi. Verdiğim tepki çok hoşuna gitmişti. Parmak uçları tenimde telaşsız bir yol izledi, taktığım gerdanlığın kenarını takip edene kadar yukarı doğru ilerledi.

"Bu bana bir tasmayı hatırlatıyor," dedi gerilim dolu odanın sessizliğinde, "ve sana çok yakışıyor."

Vay anasını.

Tüylerim diken diken oldu ve ağzım tamamen kurudu. BDSM hakkında pek bir şey bilmiyordum ama bunu anlamıştım. Club Eros'ta tasma takan en az iki kişi vardı ve onların neyi temsil ettiğini biliyordum.

Kontrol.

Hatta belki de sahiplik.

"Bunu giymek hoşuna gidiyor mu," diye duraksadı, bir şeye hazırlanıyordu, "kızım?"

Sikeyim.

Keskin bir nefes aldım çünkü sorusunun alt metni o kadar güçlüydü ki sessiz kalamadım. Ve bunu düşünmek için bile zaman kaybetmedim. Cevap içimden ateşli bir telaşla fırladı. "Evet, baba."

Öpücüğü acımasızdı. O kadar güçlüydü ki, beni sırt üstü yatağa itti ve elleri her yere gitti. Kollarımın, göğüslerimin, karnımın üzerinde gezindiler. Ele geçirilmiş bir adam gibi çılgınca hareket ediyordu.

Sanki cevabım onu şaşkına çevirmişti.

Ellerini kabarık eteğimin altından geçirdiğinde nefesim kesildi ve sonra parmakları külotumu çorapla kaplı bacaklarımdan aşağı sıyırdı ve yere fırlattı.

"Oh!" diye nefes nefese kaldım ve iki kalın parmağını içime soktuğunda ön kolunu tutarak uzandım. Çok ani olmuştu ve vücudum bu saldırıya tam olarak hazır değildi, ama parmaklarının rahatsız edici gerginliği ... günahkârca iyi hissettirdi.

Parmaklarını içeri ve dışarı pompalarken, altımdaki çarşafı . Bana *derinden* dokunuyordu. Daha önce hiç yapmadığı kadar derine. Kan kafamın içinde yüksek sesle kükrüyor, düşünceleri bastırıyordu. Yatağın kenarında , üzerime eğildi ve diğer elini karnıma koydu.

Sanki beni yerinde tutuyor, yatağa yapıştırıyordu.

Hızını artırıp elini gittikçe daha hızlı hareket ettirirken konsantrasyon yüzüne kazındı. Oh, Tanrım. G noktama vuruyor, beni öfkeli bir tempoda beceriyordu ve vücudum buna karşılık olarak mırıldanıyordu.

Görüşüm karardı ve her şey beyazlaştı, ben de göz kapaklarımı kapattım. Bu, daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemeyen hislere ve içimde oluşan yoğunluğa odaklanmamı sağladı. Serbest bırakılmaya hazırlanırken geriye doğru gerilen bir sapan gibiydim.

O kadar güçlüydü ki, neredeyse korkutucuydu.

"Gözlerini aç," diye emretti. "Boşaldığında bana bakacaksın."

Tek yapabildiğim itaat etmektir ve gözlerim açıldığında, onun görüntüsü nefesimin son zerresini de çaldı. O kadar harika görünüyordu ki, parmakları durmadan içime girerken kararlı ve odaklanmıştı.

Tüm vücudum titriyordu ve o kadar hızlı hareket ediyordu ki bunun nasıl mümkün olduğunu merak ettim. Bir bulanıklıktı. Ya da belki de zevkten aklımı kaçırdığım için öyle görünüyordu. Artık hiçbir şeyi kontrol edemiyordum, özellikle de içimden yükselen acil inlemeleri.

Her şey inşa ediliyordu, inşa ediliyordu ve ...

O kadar sert boşaldım ki kilitlenmiş dişlerimin arasından haykırdım. Mutluluk patladı ve uzuvlarımdan taşıtı ve bacaklarımdan arasında bir sıcaklık fişkırdı. Ne kadar ıslandığım şok ediciydi çünkü parmaklarının kaygan kayışını duyabiliyordum.

Bunu düşünmek imkansızdı.

Tek yapabildiğim içimde yuvarlanmaya devam eden coşkuya katlanmaktı. Yatakta çırpınıp durdum, orgazm beni parçalara ayırırken nefes nefese kaldım. Orgazm geri çekilmeye başlayana kadar az önce ne olduğuna dair bir fikrim yoktu.

Vay

canına.

Lanet

olsun.

Kahretsi

n.

Yüzüm milyonlarca derece yandı. Az önce beni ... *fişkirtmiş* mıydı?

Altımdaki yatak ıslaktı.

Aman Tanrım. Nefesimi tutamadım ve yatakta geriye doğru sıçradım.

Noah muzaffer bir gülümseme takındı. "Bebeğim, çarşaflarımı ne hale getirdiğine bir bak."

Yüzümdeki sıcaklık daha da arttı ve bakışlarımı ondan ayırıp kapıya baktım çünkü onun yatağında utançtan ölmek istemiyordum.

Ama Noah yatağa tırmandı ve dizlerinin üzerinden hızla geçerek beni kollarına aldı ve yüzümü güçlü ellerinden birinin içine aldı. Onun endişe dolu kahverengi gözlerinden başka bakacak yerim yoktu.

"Hayır, lütfen utanma," dedi aceleyle. "Bir nedeni yok çünkü, lanet olsun, bu çok seksiydi." Yüzü pişmanlık doluyken bile aynı yakışıklılıktaydı. "Bunu sana ben yaptırdım ve senin için sorun olup olmadığını . Bir daha yapmayacağım."

Ciğerlerime küçük, ölçülü yudumlarla hava alıp vermek zorunda kaldım çünkü hâlâ uğulduyordum. "Şaka mı yapıyorsun? Bayıldım, sadece," bir nefes daha çektim, "beni şaşırttı."

Yüz ifadesinden rahatlama akıyordu ama bunu uzun süre göremedim çünkü vücudumdaki uğultunun sesini yükselten bir öpücük gönderdi. "Tamam, güzel. Çünkü bunu bir ara tekrar yapmak isterim." Bakışları yüzümde ve boynumda gezindi. "Ama şu anda elbiseni çıkarmak istiyorum, böylece seni o gerdanlıkla görebileceğim... ve başka hiçbir şey olmadan."

Bu plana tamamen uyuyordum.

YİRMİ İKİ

Noah

Charlotte bize yol boyunca Taylor Swift dinletmiş olsa da, şehre giderken trafik çok kötü değildi.

"Navigatör müziği seçiyor," dedi.

Bir kaşımı kaldırdım. "Sanırım navigasyonu Google Maps yapıyor."

Cevabı sadece sırtmak ve sesi bir tık daha açmak oldu,

Taylor'ın sesinin yapabileceğim diğer itirazları bastırmasına izin verdim.

Şarkı bitene kadar izin verdim ve sonra konuşabilmemiz için sesi kısıtım.

"Bugün bir son dakika toplantısına çağırıldım." Bana bakmak için koltuğunda döndü. "O kadar acelem vardı ki, dolabımdaki ilk takım elbiseyi aldım, o da kuru temizlemeye gitmesi gereken takımdı."

"Uh oh." Kıkırdadı.

"Club Eros'ta giydiğim elbiseydi."

Eğlencesi kurudu. Tehlikeyi anlamamıştı ama benim ciddi ses tonum onu ayılttı.

"Öğle yemeğinde babanın yanında otururken bir kaleme ihtiyacım oldu.

Elimi cebime attım, kalemi çıkardım ve senin külotun yere düştü."

Onları o gece ona geri vermemiştim, o da sormamıştı ve belki de ikimiz de onları saklamamdan hoşlanmıştık. Ama bu bir haftadan daha uzun bir süre önceydi ve hala o cebin içinde olduklarını geçici olarak unutmuştum.

Güzel yüzü telaşla doldu. "Oh, kahretsin. Babam gördü mü?"

Başımı salladım. "Hayır, şükürler olsun." Kalbimin boğazıma düğümlendiği o ana geri döndüm. "Diğer tarafa bakıyor olması aptalca bir şanstı. Elimden geldiğince hızlı bir şekilde aldım ve cebime geri soktum ama Tanrım. Cehennem gibi garipti."

Yemeğin geri kalanında iç çamaşırı cebimde bir delik açıyordu. Bana verdiği panik hissi, onunla ne halt ettiğimi sorgulamama neden oluyordu. Ama artık çok geçti ve çok derine batmıştım, değil mi?

Patrick ve Shannon ile randevumuza gidiyorduk ve o da en az benim kadar heyecanlıydı.

Otoparka döndüm ve Charlotte telefonunu kontrol ederken makineden bir bilet aldım. Nefesi o kadar ani kesildi ki frene bastım ve park etmiş arabalara bakarak kaçırdığım şeyi aradım. "Ne oldu? Ne oldu?"

"HomeHappy'den bir e-posta."

Direksiyondaki gergin tutuşumu gevşetip rampayı çıkmaya devam ettim ve bir park yeri aradım. "Öyle mi? Ne yazıyor?"

HomeHappy cam temizleme havluları satan küçük bir işletmeydi, çünkü Charlotte'un bana açıkladığı gibi aynaları ve camları temizlemek için kullandığınız şeyler büyük fark yaratıyordu. Son bir haftadır onun adına onlarla görüşüyordum.

"Instagram'da bir çekiliş yapmak istiyorlar ve bunun için bana beş yüz dolar teklif ediyorlar."

"Güzel," dedim. "Elli dolar daha zengin olmak üzereyim."

Onun idari işlerini ben yürüttüğüm için benim için yüzde onluk bir aracılık ücretinde anlaşmıştık. Yine de onu vazgeçirmeye çalıştım. Paraya benden çok daha fazla ihtiyacı vardı ama ısrar etti. Planımız iş ilişkimizi kişisel ilişkimizden ayrı tutmaktı ve bu onun temizlik hizmetleri ve benim iş yönetimim için de geçerliydi.

Bu onun için kolaylaştırdığım ilk anlaşmaydı, ama başka işler de vardı ... ve payımla ne yapacağıma dair planlarım.

Boş bir park yeri buldum, park ettim ve motoru kapattım. Charlotte kımıldamadı bile. Arabadan inmek için hiçbir çaba göstermedi ve ben de ona sorgulayan bir bakış attım.

"Tüm yardımlarınız için teşekkürler." Sanki anlaşmanın gerçekleşmesi için dağları yerinden oynatmışım gibi konuştu.

Yumuşak bir şekilde güldüm. "Rica ederim, ama önemli bir şey değildi. Tek yaptığım birkaç e-posta göndermekti. İşi yapan sensin."

"Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu bilmiyorsun." Bakışları başka yöne kaydı ve ön camdan otoparkın yavan beton duvarına baktı. "Genelde böyle e-postalar ya da mesajlar aldığımda cevap verme konusunda berbat oluyorum. Bazen e-postayı daha sonra, mükemmel bir cevap bulmak için daha fazla zamanım olduğunda ele almak üzere işaretliyorum." Korkunç bir sırrı ifşa ediyormuş gibi konuşuyordu. "Bilinçaltımda bundan kaçındığımı sanmıyorum ama ne söyleyeceğim konusunda gergin oluyorum. Sonra zaman geçiyor ve şimdi ne kadar uzun zamandır cevap alamadığım için utanıyorum. Bu da tabii ki cevap yazmayı daha da zorlaştırıyor. Bu yüzden çoğu zaman . . . yazmıyorum."

Kaşlarımı birbirine vurdum. "Böyle yaparak pek çok fırsatı kaçıırıyorsun."

Kulağa ders verir gibi mi geldi? Niyetim bu değildi. Dizlerine bakabilmek için başını aşağı eğdi. "Biliyorum. Sadece bazen korkuyorum."

Bir seviyede bunu anlıyordum. Felç edici bir başarısızlık korkusu vardı, ve denememek daha güvenliydi. Ama risk olmadan, genellikle ödül de olmazdı.

"Biliyor musun, babanın geçimini sağlamak için yaptığı şey aslında bu. Sana bulaşmamış olmasına şaşırdım."

İfade ağzımdan çıkar çıkmaz içimden ürperdim ama o bundan rahatsız olmuş gibi görünmüyordu.

"Bana öğretmeye çalıştı," diye omuz silkti, "ama dürüst olmak gerekirse? Onun ilgilenmesine izin vermek daha kolaydı."

Bunun kulağa ne kadar haklı geldiğini yüzüme vurmamaya çalıştım ama başarılı olamamış olmalıyım çünkü bana baktığında dudaklarında hüznü bir gülümseme belirdi. Ne düşündüğümü çok iyi biliyordu.

"Şımarık velet, hatırladın mı?" Sesi alçaldı ve ciddileşti. "Üzerinde çalışıyorum, yemin ederim."

"Sana inanıyorum." Ve bunu içtenlikle söyledim. "Ama şunu bilmelisin ki," ses tonumu şakacı bir hale getirdim ve kapının koluna uzandım, "şımarıklık yapman hoşuma gidiyor."

Bir kahkaha attı.

Kalabalık restorana vardığımızda Patrick ve Shannon çoktan masaya oturmuşlardı ve Patrick elini kaldırarak bize el salladı.

Charlotte'a onun görünüşünü değerlendirecek bolca zaman vermek için salyangoz hızında yürüdüm. "Düşünceleriniz?" Fısıldadım.

Benim kısık sesime uydu. "Bununla çalışabilirim."

Kıkırdadım. Patrick'in görünüşünü sorduğunda, onu onun gözünden değerlendirmeye çalışmışım. Kırklı yaşlarının başındaydı ve ondan yirmi yaş büyüktü ama bu yaş farkı onu rahatsız etmiyor gibiydi. Yeterince çekici bir yüzü vardı ve formunu iyi koruyordu, bu da hoş görüldüğü anlamına geliyordu.

Neyse ki daha iyi görünüyordum.

En azından Charlotte'un gözünde öyle olduğumdan emindim.

Bu tür buluşmalar başlangıçta her zaman garip olurdu, ancak akşam yemeği sipariş ettikten ve içkilerimiz servis edildikten sonra dördümüz arasında sohbet akmaya başladı. Yaşam tarzı dışında onlarla pek çok ortak noktam olması ve Charlotte'un çok dışa dönük olması yardımcı oldu. Ayrıca, hemen seksi bir şey hakkında konuşmadık.

Bu çifte randevuydu ve herkes öyle davrandı.

Charlotte'un bu kadar çabuk rahatlamış görünmesine şaşırmasaydım. Hatta bile daha rahattı. Bu durum beni onun uyum sağlama yeteneğine karşı biraz kıskandırdı.

Ama tatlı sipariş ettikten hemen sonra, aniden koltuğunda doğruldu. Bir sorun vardı.

Yaklaştım. "Ne oldu?"

"Bir şey yok," dedi otomatik olarak ve yemek peçetesini masanın üzerine koydu. "Ben tuvalete gidiyorum. Hemen dönerim."

Masadan kalktı, ayağa kalktı ve tereddütle restoranın önüne baktı. Bakışlarını takip ettim ama onu endişelendiren şeyin ne olduğunu anlayamadım. Mekân, yemeklerini bitiren ya da masalarına oturan misafirlerle doluydu ve garsonlar içecek ve yiyecek dağıtmak için etrafta koşuşturuyordu.

Her şey sıradan görünüyordu.

Ama yeterince hızlı gidememiş gibi aceleyle uzaklaştı.

"O daha genç." Patrick bunu öylesine bir yorum gibi söylemişti ama altında hiç de hoşuma gitmeyen suçlayıcı bir ton vardı.

"Öyle," dedim. "Bu bir sorun mu?"

"Hayır, şart değil." Karısıyla bakıştı, belki de onaylanmak istiyordu. "Ama gençler her zaman ne istediklerini bilemezler. Sizin arzularınızı kendi arzularıyla karıştırıyor olabilir."

Charlotte'a bu konuda baskı yaptığımdan endişeleniyordu.

"Patrick ve ben sadece onun ilgilendiğinden emin olmak istiyoruz." Shannon pragmatik bir gülümseme verdi. "Avantaj elde etmek istemiyoruz."

"Olmazdın." Yüz ifadem eğleniyormuş gibi olmalıydı. "Güven bana, ilgileniyor. Ne de olsa bunu isteyen oydu." Şüpheliydiler ve ses tonumu hafif tutarak omuz silktilim. "Benim sözümüne inanmak zorunda değilsiniz. Döndüğünde ona sorabilirsiniz."

Şüpheliliklerine de üzülmeydim. Bunun iyi bir yerden geldiğini anladım. Onun müşterisiydim ve on üç yaş büyüktüm ve bu büyük güç dengesizliğinin tamamen farkındaydım. Daha düşük bir insan bundan faydalanabilirdi.

İfademin hissettiğim kadar samimi olduğunu umuyordum. "Ona göz kulak olduğun için minnettarım."

"Elbette." Shannon koltuğunda rahatladı ve cin tınışını yudumladı çünkü cevabım endişelerini gidermek için uzun bir yol kat etmişti. Şimdi gözleri muziplikle parlıyordu. "O kadar güzel ki, biraz kıskandım."

Sırtı koridora döndü, bu yüzden Charlotte'un geri döndüğünü ve iltifata kulak misafiri olduğunu bilmiyordu.

"Kıskanıyor musun?" Koltuğunu kapıp içine çöktü ve yine kendisi gibi görünüyordu. "Çünkü kıskanması gereken kişi benmişim gibi hissediyorum." Peçetesini tekrar kucağına koydu ve Patrick'i işaret etti. "Seni ve Noah'ı birlikte gördüğümü biliyor, değil mi?"

Patrick başını salladı. "Evet."

"Sadece Noah'ı izlemiyordum." Sarı saçlarından bir tutamı omzunun üzerinden attı ve martinisini aldı. "İkinize de bakıyordum, çünkü nasıl bakmayabilirdim ki? Çok seksisiniz."

Shannon memnun ve şaşkın bir kahkaha attı. "Teşekkür ederim."

Aralarındaki kimya kıvılcımlanırken kadınlar birbirlerinin bakışlarını tuttu. Bu durum masadaki herkesin dikkatini dağıttı, bu yüzden hiçbirimiz aniden masanın yanına gelene kadar adamın yaklaştığını fark etmedik.

"Charlotte?"

Kız adama bakarken yüzündeki tüm renk uçup gitmişti ama adam onun rahatsızlığını fark etmemişti. Adam daha yaşlıydı -belki de babasıyla aynı yaşıydı- ve meraklı bakışları masanın etrafında bir kişiden diğerine sıçırıyor, sonra tekrar ona dönüyordu.

"Bay Carson?" diye sordu korkuyla.

"Sen olduğunu sanmıştım. Dünya küçük, ha?" Ne diyeceğini bilemediği belliydi.

"Evet."

"Angela'yla yemeğimi yeni bitirdim ve geri dönmek zorunda kaldım çünkü aptal gibi kredi kartımı unutmuşum." Gülümsedi ve bir elini kalçasına koydu, sanki sohbet etmek için yerleşiyormuş gibiydi. "Baban nasıl? Onu görmeyeli zaman oldu."

Kanarya yutmuş kedi gibi görünüyordu. "O iyi."

Oh.

Daha önce onu görmüş ve fark etmesin diye tuvalete kaçmıştı. Ya babasına onu çifte randevu gibi görünen bir şeyde gördüğünü söylerse ... ve o herkesten çok daha gençse?

Artık ondan kaçış yoktu ve bir kez daha masaya baktı, belki de onun kendisini tanıtmasını bekliyordu.

Ama yapmadı.

"Doğru," dedi beceriksizliğini gizlemeye çalışarak ve ellerini sahte bir teslimiyetle kaldırdı. "Neyse, sözünüzü kesmek istemezdim. Seni görmek güzeldi Charlotte. Ailene benden selam söyle."

"Elbette," diye yalan söyledi.

Adam çıkışa doğru ilerlerken bana döndü ve kelimelerle bir şey söylemese de bakışları şey anlatıyordu. *Bu hiç de iyi değildi.*

Hayır, değildi ama artık bu konuda yapabileceğimiz bir şey yoktu. "Eskiden babamla birlikte çalışırdı," diye önerdi gruba.

Shannon ve Patrick kibarca başlarını salladılar ama herhangi bir soru sormadılar. Bu yaşam tarzını sürdüren çoğu insan anonimliklerini sever ve diğer herkesin de aynı şekilde davrandığını varsayardı. Kişisel sorular sormazdınız ve insanların sadece rahat oldukları şeyleri paylaştıklarını anlardınız.

Çoğu zaman bu koruyucu bir önlemdi. Dikkatli olsanız bile, yine de risk söz konusuydu ve hiç kimse intikam peşinde koşan hoşnutsuz bir ortağın onları 'ortaya çıkarıp' hayatlarını mahvetmesini istemezdi.

Boğazımı temizledim ve konuyu değiştirmeye çalıştım. "Sınırlar hakkında konuşmak ister misin? Bizimkileri zaten biliyorsun."

Çünkü onlara Charlotte'la seks yapmadığımı söylemiştim, yani bu onun için söz konusu bile değildi. Muhtemelen bunu tuhaf bulmuşlardı ama bu konuda yorum yapmamışlardı. Belki de bunun bir güvenlik meselesi olduğunu ve başka cinsel partnerlerle aktifken onunla birlikte olmama izin verilmediğini varsaymışlardı.

"Elbette," Patrick'in dikkati benden Charlotte'a kaydı. "Bizde çok fazla yok. Onaylandığı başka insanlarla da birlikte .

bunu kapalı kapılar ardında yap." Gözlerinde hınzır bir parıltı vardı. "Bazen bu daha ateşli oluyor."

Shannon usulca kıkırdadı. "Gerçekten de tek kuralımız başkalarını dudaklarından öpmemek. Genelde bu sadece bizim içindir. Ama-"

"Bu konuyu konuştuk ve eğer Shannon'ı öpmek istersen senin için bu kuraldan feragat etmeye hazırız Charlotte." Öne doğru eğildi ve dirseklerini masaya koydu. "Daha önce hiç başka bir kadınla oynamadı."

Beynim uğulدادı ama şaşkınlığının nedeni Charlotte'un başka bir kadınla birlikte olması fikrinin yarattığı buhar değildi. Kafamın içinde yankılanan yüksek sesli bir onaylamama sesiydi. "Hayır."

Herkes şaşkınlıkla bana baktı.

Ben de en az kendim kadar şaşırmıştım. "Charlotte'un başkalarını öpmesine hayır," diye açıkladım, "diğer şey değil." Kahretsin, ne yapacağımı şaşırmıştım. "Bu benim sınırim, sizinkiyle aynı sebepten dolayı."

Charlotte'un şaşkın sesi soluk soluğaydı. "Öpüşmek sadece bizim için mi?"

"Evet." Rahat davranmaya çalıştım, ama bu bana o kadar garip geliyordu ki, onu başka bir şekilde paylaşmak istiyordum-

Ama bu değil.

Yüz ifadesi yumuşadı, gözleri eridi ve masanın altından eli bacağıma geldi. Sanki benimle bir bağ kurmak istiyor gibiydi ve ben de bunu seve seve yerine getirerek elini kendi elime sardım.

Kahretsin, sadece arkadaş olarak kalmamız fikri -çıkarlarımız olsa bile- birlikte olduğumuz her an daha da bulanıklaşıyordu. Daha fazlasını istemediğim konusunda kendime daha ne kadar yalan söyleyebilirdim?

Masamızın karşısındaki çift aramızdaki anı hissetmiş olmalı ki sessizliğe büründüler. İçkilerini yudumladılar ve sabırla geçmesini beklediler. Ve nihayet dikkatimiz onlara döndüğünde, Shannon hafif bir gülümseme takındı.

Sanki benim bilmediğim bir şeyi biliyor gibiydi.

"Ben de hiç başka bir kadınla birlikte olmadım," dedi Charlotte. "Ama isteyip istemediğimi bilmiyorum. Yani, belki?" Kaşlarını çatı ve Shannon'ı gücendirdiğinden endişelenmiş gibi ona baktı. "Gerçekten çok seksisin, o yüzden sen olduğunu düşünme. Sadece buna hazır olup olmadığımı bilmiyorum."

Shannon sırtı ve başını salladı. "Hayır, hayır. konuda yenisin ve eminim biraz bunaltıcıdır ve fantezilerimizden biri olduğu için kendimizi aştık. Bahsettiğimizi unut."

"Ve madem fantezilerden bahsediyoruz, sormak istediğimiz bir şey var," diye araya Patrick. "Hayır demenizi bekliyoruz ama belki ilgilenirsiniz diye konuyu açıyorum." Etrafına göz gezdirerek dinleyen biri olup olmadığını kontrol etti. "Önümüzdeki hafta bir arkadaşımızla randevumuz var. Son birkaç aydır çok meşgul olmasına rağmen daha önce birkaç kez birlikte oynadığımız bir adam. Sonunda programlarımız uyuştı."

Shannon konuşmadan önce alt dudağını ısırды. "Onun için sorun olmadığı sürece, bize katılmak ister misin?"

Charlotte'un nefesinin kesildiğini duydum ve kalbim küt küt atmaya başladı. "Yani hepimiz birlikte mi?"

"Sadece izleyebilirsiniz. Katılmak zorunda değilsin. Ama," kocasına baktı, "senin de isteyebileceğini umuyorduk, çünkü bir grup olayı ... bu da benim fantezilerimden biri."

Ağzım kurudu ve elim Charlotte'un elinin etrafında gerildi.

"Arkadaşımızın buna hazır olacağından eminiz," dedi Patrick. "Eli'nin 'ne kadar çok, o kadar iyi' tavrı var. Eğer siz de katılmak isterseniz Zoom'da bir araya gelebiliriz. Sizi tanıştırırız ve sonra da gecenin nasıl geçeceğine dair düşüncelerimizi paylaşırız."

Shannon nefesini tuttu ve ikna edici bir gülümseme yaydı. "Ne düşünüyorsun? İlgilenir misin?"

Charlotte hiç tereddüt etmeden cevap verdi. "Evet."

İfadesi havada asılı kaldı ve aniden bana döndü, yüzü kıpkırmızıydı. Önce bana sormamıştı ve şimdi çok utanmıştı. Lanet olsun, bu şimdiye kadarki en seksi şeydi.

Shannon sırtıttı ve kocasına baktı. "Noah haklıydı. Sanırım o da bu işin içinde."

Güldüm ve masanın altından Charlotte'un elini sıktım. "Sanırım ikimizin de ilgilendiğini söylemek yanlış olmaz."

YİRMİ ÜÇ

Charlotte

Güneş gökyüzünde o kadar alçalmıştı ki Old Hickory Gölü'nün kenarlarını kaplayan ağaçların arkasına saklanmıştı. Rıhtıma ve rıhtımın ucunda Noah ve beni bekleyen üç kişiye sıcak bir parlaklık veriyordu.

Buraya geldiğimiz kırk beş dakikalık yol boyunca nabzım hep hızlı atmıştı, şimdi daha da hızlı atıyor.

İskelenin ucuna bağlanmış tekneye doğru yürürken iskelenin tahtaları ayaklarımızın altında gıcırdadı. Patrick herkesi gölde gün batımı gezintisine davet ettiğinde, küçük bir tekne hayal etmişim. Belki sportif bir şey ya da küçük bir duba tekne.

Ama bu şey büyük, şık ve küçük bir yat gibi görünüyordu. Üstünde büyük bir tente vardı, dümeni, salon koltuklarını ve güvertenin altına inmek için girişi örtüyordu.

"Merhaba." Shannon'ın bakışları üzerimde gezinerek zümrüt yeşili üstümü, beyaz şortumu ve altın rengi sandaletlerimi inceledi. "Yolculuk nasıldı?"

"İyi idi." Noah başını tekneye doğru çevirdi ve sesi en az benim kadar şaşkıncı. "Bu senin teknen mi?"

"Evet, bu Nauti-By-Nature," dedi Patrick. "Ona isim vermediğimizi söylesem bana inanır mıydınız? Onu kullanılmış olarak aldık ve orijinal ismi bize çok uygundu. Ayrıca değiştirmek kötü şans getirir." Noah'nın taşıdığı soğutucuyu işaret etti. "İşte, onu senin için saklayabilirim."

O elden ele dolaşırken bakışlarım iskelede Shannon'ın yanında duran diğer adama kaydı.

Bekledikleri gibi, Eli randevularına katılmamızla ilgili bir sorun yaşamadı ve Noah ve ben onunla Zoom'da buluştuk.

Yaşam tarzının yanı sıra birçok yönden Noah'ya benziyordu. İkisi de otuzlu yaşlarındaydı, formdaydılar ve çekiciydiler, bu da Shannon'ın bir tipi varmış gibi görünmesine neden oluyordu. Eli'nin kahverengi saçları kafasına o kadar yakın kesilmişti ki neredeyse kırpılmıştı ama ona çok yakışıyordu. Köşeli bir yüzü ve Tanrı vergisi gamzeleri olan bir gülümsemesi vardı.

Noah'nın bilgisayarındaki videoda çok sevimliydi ve tasarımcı gömleği ve şortuyla şahsen daha da . O gece onu Noah yerine Patrick ve Shannon'la barda görseydim, muhtemelen onunla ilgilenirdim.

Ama Eli olmadığı için minnettardım, çünkü birlikte geldiğim adamın yanında onun esamesi okunmuyordu.

Nuh'a karşı inkâr edilemez bir çekim gücü vardı.

Bugün tanıştırma işini Shannon üstlendi ve Noah Eli'nin elini sıkıttığında vücudumda bir kıvılcım dolaştı. Her şey plana uygun giderse, bu adamlar bu gece onunla birlikte olacaklardı.

Bu bok vahşiydi.

Aslında, Noah'ın daha önce hiç yapmadığı kadar çılgıncaydı.

Toplu seks. Yoksa bir seks partisi miydi? Grup seks olarak sınıflandırılabilmesi için minimum kişi sayısı var mıydı? Bunu ona daha sonra sormak için bir kenara koydum.

Tekneye binme vakti geldiğinde sandaletlerimi çıkardım ve Patrick'in elini tuttum. Göl pürüzsüz olduğu ve tekne rıhtımın hemen yanında olduğu için binmeme yardım etmesine gerçekten ihtiyacım yoktu ama teklifini reddetmek garip hissettirdi.

Bunu bana dokunmak istediği için değil, alışkanlık olduğu ve bir centilmen olduğu için yaptığı hissine kapıldım.

Patrick hakkındaki genel hissiyatım hoş bir kayıtsızlıktı. İyi görümlü ve hoş biriydi ve kesinlikle bana 'ick' vermiyordu, ama herkesten çok karısıyla ilgileniyordu. Bu da çok hoştu. Belki o da biraz benim gibiydi ve en büyük saplantısı izlemektir. Benim onun için hissettiklerimi o da benim için hissediyor muydu?

Olabilir. Ama sadece tahmin ediyordum, çünkü Patrick'i tanımak biraz zordu.

Oku.

Öte yandan Eli öyle değildi.

Onunla tanıştıktan sonraki otuz saniye içinde, nasıl bir adam olduğunu anlamıştım.

Aklından geçen her şeyi söyleyen bir adam.

Zoom görüşmesinde kendisine bu işte yeni olduğum ve katılımımın muhtemelen minimum düzeyde olacağı açıklandığında, hayal kırıklığı çok açıktı. Eğlenceye katılmaya istekli olacağımı umduğunu söyledi.

Bu neredeyse her şeyi , Noah Eli'nin çok baskı yapacağından emin olduğu için iptal etmekle tehdit .

Ama Eli'nin özü hızlıydı ve görünüşe göre samimiydi. Görüşmeyi sonlandırdıktan sonra Noah'ya iyi olacağımı söyledim. Eli'nin agresif olmasını beklemiyordum ama öyleyse bile bu tür erkeklerle daha önce karşılaşmışım ve kendi başımın çaresine bakabilirdim. Ayrıca, Noah'ın arkamı kolladığını biliyordum.

Patrick teknelerinin daha eski olduğunu söylemişti ama ben anlayamadım. Her şey yeni ve yüksek teknolojili görünüyordu ve mükemmel durumdaydı, bu da beni yolculuğumuz için daha da heyecanlandırdı.

Hazır olduğumuzda, arka taraftaki banklardan birinde Noah'nın yanına oturdum ve Patrick döküm işini bitirip motorları çalıştırırken Shannon ve Eli karşımızda oturdular.

Uzun gölgelerin aynalı yüzey boyunca uzandığı ve ağaçlardan ağustos böceklerinin aralıksız vızıltısının geldiği gölün merkezine ulaşmamız uzun sürmedi. Motor kapalıyken huzurluydu ve ben de Noah'ın içine girerek rahatladım, anın tadını çıkardım.

İçkiler elden ele dolaştı ve sohbet kolayca aktı. Patrick ve Shannon'ın özel kişiler olduğu açıktı. Soyadlarını, ne iş yaptıklarını ya da çocukları olup olmadığını bilmiyordum ama Eli daha açık sözlüydü. Liseyi bitirir bitirmez Deniz Kuvvetleri'ne katılmış ve sekiz yıllık bir askerlikten sonra ayrılıp güvenlik görevlisi ve itfaiyeci olmuştu.

Askerdeyken vahşi bir yaşam tarzı sürmüştü ve bu sivil hayatına da yansımıştı. Teknedeki herkesten daha uzun süredir bu yaşam tarzını sürdürdüğünü ve Shannon ile Patrick'in sadece birkaç yıldır birlikte olduklarını öğrenince şaşırdım.

"Onun cinsel dürtüleri benimkinden daha yüksek," dedi Patrick karısının yanındaki bankta sıkışırken, "ve ben izlemeyi seviyorum, bu yüzden bizim için oldukça iyi çalışıyor." Ona seksi, bilmiş bir gülümseme verdi. "Randevulara çıktığında onu mutlu görmek hoşuma gidiyor ve bana döndüğünde bu randevularla ilgili her şeyi duymaya bayılıyorum."

Ona bakarken neredeyse hülyalı bir ifade takınmıştı ama sonra etrafta başka insanların da olduğunu hatırladı. "Ama buna *ihtiyacımız* yok," dedi. "Başkalarıyla oynamak sadece eğlenceli bir bonus."

Herkesin bu konuda bu kadar rahat konuşması hoşuma gidiyordu, çünkü benim için çok etkileyiciydi.

Güneş daha da battı ve yıldızlar mürekkep karası gökyüzünde yavaş yavaş görünür hale geldi. Teknedeki hava soğuktu ama acaba hepsi de benim gibi gizliden gizliye elektrik akımını hissetmiyormuş gibi mi davranıyorlardı? Beklenti içimde uğulduyor, odaklanmamı zorlaştırıyordu.

Güvertedeki ışıklandırma çok azdı ve Shannon bu konuda o kadar ihtiyatlıydı ki, Patrick aşağı bakıp onaylayan bir ses çıkarana kadar elinin Eli'nin bacakları arasında hareket ettiğini fark etmemiştim. Küçük banktaki adamların arasına sıkışmış, kocasına tam olarak oturmuş, bir yandan da diğer adamın şortunun önünü saran ereksiyona masaj yapıyordu.

Röntgencilikle ilgilendiğim artık benim için yeni bir şey değildi, ama şaşırtıcı olan neydi? *Başkasını* izlemekten ne kadar hoşlandığımı.

Patrick'in karısını incelemesi tabu ve yasak bir şekilde seksiydi. Evlilik yüzükleriyle süslü elinin ileri geri kayışını izlemesi genç adamın yüzünde zevkin burkulmasına neden oluyordu.

Dudaklarını karısının kulağının kabuğuna doğru yaklaştırdı. "Aşağıya inelim mi?"

Heyecanla başını salladı.

Göl, neredeyse hiç tekne geçmediği için nispeten sessizdi, ancak yalnız değildik ve grubumuz için mahremiyet istedikleri açıktı.

Bu geceki gösteri halka kapalı, sadece davetlilere açık olacaktı.

kalkmama yardım etmeyi teklif ettiğinde Noah'ın elini tuttum.

Güvertenin altına indiğimizde Shannon bize kısa bir tur verdi ve teknenin içi bana biraz tur otobüsünü hatırlattı. Alçak tavanı ve dar yerleşimiyle kompakttı, beş kişi olduğumuz için daha da kötüleşti. Ama zarif bir şekilde tamamlanmıştı. Zemin sert ahşaptı ve mobilyalar deri kaplıydı, bu da lüks ve lüks hissettiriyordu.

Yukarı çıkan basamaklardan mutfak sol tarafımızdaydı. Sağımızda, beyaz deri minderli koltuklar bir masanın etrafını sararak U şeklinde bir kabin oluşturuyordu. Duşla tamamlanan baş kısmı mutfağın küçük bir odaydı ve onun ötesindeki sürgülü kapı açıktı. Kapının ardında, pruvaya yaslanmış, saklama dolaplarıyla çevrili, makul büyüklükte bir yatak bulunuyordu.

Shannon oturmamız için kabini işaret etti. Başka bir şey yapacak yer yoktu, bu yüzden içimi masaya bıraktım ve önden gittim. Yastıklı bankın etrafında kaydım, insanların oturması için yer bıraktım.

yanıma oturdu. Noah da diğer taraftaki Eli gibi onu takip ama masa dar olduğu için fazla yer kalmamıştı. Dizlerim onların dayandı ve masum bir dokunuş olmasına rağmen nefesim kesildi.

Beyaz Pençemi kaptım ve büyük bir yudum aldım, içkimin yardımcı olamayacağından şüphelendiğim susuzluğumu gidermeye çalıştım.

Patrick mutfak duvarındaki panelde birkaç düğmeye bastı ve ses sisteminden müzik çalmaya başladı. Elektronik ritimler ve basların dumanlı, seksi bir karışımıydı.

Bu çalma listesinin adı "*Sikişmek için Müzik*" mıydı? Çünkü mükemmeldi.

Shannon içkisini bitirdiğinde, kalçalarını ritme göre salladı ve kocası kalçalarını arkadan kavradığında, ona karşı kışkırtıcı bir şekilde sürtündü. Bu sırada bakışları masadaki tutsak izleyicileri olan bizlere kilitlenmişti.

Adamın elleri kadının kıvrımlarında gezinerek onu okşadı ve kadın omzunun dönerek onu öptü. Yavaş ve şehvetliydi ve garip bir şekilde onu öpme şeklini adamın ona dokunma şeklinden çok daha ateşli buldum.

"Bence bu elbiseden kurtulmalısın," dedi baştan çıkarıcı bir ses tonuyla.

Kadın kabul etti ve başını salladığında canlı kızıl saçları kulübenin sıcak ışığında parıldadı. Kocası arkasında durup elbisesinin eteğinden bir avuç tutarak kumaşı yukarı doğru çekerken kadın kıpırdamadan durdu.

Esnek örgü, seksi, mor dantelli külotunu ve elbisesi yukarı doğru devam ettikçe eşleşen sütyenini ortaya çıkardı. Patlıcan rengi açık, hafif çilli tenine çok yakışmıştı ve bir kez daha vücudunu kıskanmıştım.

Elbisesi bir kenara fırlatıldı ve herkes onun daracık iç çamaşırlarına bakarken odadaki gerilim daha da arttı. İlgiden ama şu anda tüm ilginin onda olması hiç de umurumda değildi.

Kocası kollarını ona doladı, kadın da ona yaslandı ama kocasının dikkati Eli'ye döndü. "İzlemek istiyorum," dedi, "karımı boşaltmanı istiyorum."

Vay anasını.

Eli'a ikinci kez söylenmesine gerek yoktu. Bir anda yerinden kalktı ve onun bu coşkusu karşısında Shannon'ın yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi. Patrick yoldan çekildi ve Eli'nin masadaki boş koltuğuna oturduğunda sanki nöbet değişimi gerçekleşmiş gibiydi.

Gösterinin bir saniyesini bile kaçırmak istemediğim için içkimi olabildiğince çabuk bitirdim. Eli, Shannon'ın etrafında dolanıyor ve başlamak için en iyi yeri bulmaya çalışıyormuş gibi onu inceliyordu.

Patrick kasıtlı ve şehvetliydi ama Eli'nın tarzı hızlı ve saldırgandı. Arkasından yaklaştı, bir avucunu karnının üzerinde gezdirdi ve elini külotunun dantelinin altına soktu.

Nefesim kısa aralıklarla gelip gidiyordu.

Adam ona dokunduğunda, kadın eğilip büküldü ve yüzü sanki adam ondan zevk alıyormuş gibi buruştu. Mor kumaşın altında hareket eden el de nazik değildi. Parmakları ısrarcı ve talepkârdı.

Dudaklarını aralayarak düzensiz yudumlarla hava çekti ve dudaklarının arasından küçük ihtiyaç iniltileri yükseldi. Bunu duymaktan hoşlandığı belliydi ve yüzünde neredeyse şeytani bir gülümseme belirdi. Onunla alay etmek hoşuna gidiyordu ama artık bu onun için yeterli değildi.

Adam onu ileri doğru ittiğinde, avuçlarını masaya dayayıp üzerine eğilene kadar tökezledi.

Kadınlardan çok erkeklerle ilgileniyordum ama bu haliyle ne kadar seksi görüldüğü inkâr edilemezdi. Dolgun göğüsleri sütyeninin içinde zar zor duruyordu ve masanın üzerine mi eğilmişti? Bu onun göğüs dekoltesini daha da güzelleştiriyordu.

Eli'nın ona böyle kalmasını emretmek için kelimeler kullanmasına gerek yoktu. Herkes biliyordu ve Eli geri çekilip gömleğini çıkarırken o da itaat etti.

Onu ilk gördüğümde ön kolundaki koyu renkli sanat eserini fark etmiştim, ama şimdi gömleksiz olduğu için tüm dövme kolunu sergiliyordu.

Üzerinde güzel duruyordu ama yontulmuş kasları ve belirgin karın kasları? Evet, onlar daha da iyi görünüyordu. Fiziksel olarak çekici olduğu tartışılmazdı. Belki Shannon bu iki boğayı sadece görünüşlerine göre değerlendirecek olsa, Eli'nın Noah'a üstünlük sağladığını söyleyebilirdi.

Ama, Tanrım, yanılıyordu.

Noah benden her yönden üstündü.

Eli külotunun yanlarından tutup kalçalarından aşağı doğru çekince bu düşünce kayboldu ve orada kestiği fısıltı kadar ince saç şeridi ortaya çıktı.

Heyecan derimin üzerinde çatırdıyor, merkezime doğru akıyordu. Bacaklar.

Bir elini kızın üzerine koyarak onu inletti ve kıvrandırdı. masadaki herkese baktı, gözleri zevkten faltaşı gibi açılmıştı.

Sesi çakıl taşlarıyla doluydu. "Masayı boşaltın."

Kiminle konuştuğundan emin değildim ama ilk harekete geçen Patrick oldu. Masanın çoğu boş içkileri aldı, ayağa kalktı ve mutfığa doğru yürüyerek onları küçük tezgâhın üzerine koydu. Yerine döner dönmez gözlerinde memnun bir ifade belirdi.

Shannon'ın sırtı ona dönük olduğu için herhangi bir uyarıda bulunmadı ve adam onu döndürüp kucağına alıp masanın üzerine sırt üstü yatırdığında nefesi kesildi. Zorlukla sığı ve uzun kıvı saçlarının bukleleri kucağına döküldü, şortumun bittiği yerde uyluklarımın üst kısımlarını gıdıkladı.

Geniş gözlerle bana baktı ama adam diz çöküp kalçalarını iki yana açarak ellerini her birinin etrafında kavuşturduğunda gözleri tekrar kapandı.

"Oh," iç geçirdi adam ağzını onun üzerinde gezdirirken.

Klitorisyle oynarken dilinin parıltılarını yakaladım ve zevkimi geri yuttum. Gözümüzün önünde onu yalayıp yutuyordu ve damarlarımda kan dolaşıyordu. Bu sahneden zevk alan tek kişi de ben değildim.

Patrick'in elleri pantolonunun fermuarını açmak ve aletini çıkarmak için hareket etti. Masa kısmen görüşümü engellediği için tamamını göremiyordum, sadece ucunu görebiliyordum ama yavaş, neredeyse tembel hareketlerinden kendini okşadığını anlayabiliyordum.

Karısına bakarken gözlerinde şehvet yanıyordu, başka bir adamın ağzını karısının amına gömüşünü izliyordu.

Club Eros'ta Travis ve Lilith'in sahnesi sahnede idi ve ben bir insan denizinin arasından izlemiştim. Şimdi, bu özel gösteri neredeyse kucağımdaydı ve kendimi özel hissediyordum.

Özel.

Arzu beni ağırlaştırdı ve dikkatimi Noah'ya yöneltmek zorunda kaldım. Onun bu konuda ne düşündüğünü merak ediyordum ve bakışlarım onu bulduğunda nefesim kesildi.

Ben şovu izlerken, o da *beni* izliyordu.

Ne kadar tahrik olduğumu gördüğüne hiç şüphe yoktu. Yanaklarımı ısıtan kızarıklığın bu dar alandaki sıcaklıkla pek ilgisi olmadığını ve her şeyin havaya yapışan, ciğerlerimi istila eden seksle ilgili olduğunu biliyordu.

Noah eğilip boynumun yan tarafına öpücükler bırakmaya başladığında yüzünde hınzır bir ifade vardı. Bu hissin verdiği zevkle titredim. Görüşümü engellemek için dudaklarım yerine beni oradan mı öpmüştü?

Elini bacaklarımın arasına daldırdığında memnuniyetle inledim ve ona yer açmak için dizlerimi olabildiğince ayırdım. Beni kıyafetlerimin arasından okşarken, şortumun dikişi klitorisime hoş bir şekilde sürtündü.

Siktir, iyi geldi.

Altımızda tekne hafifçe sallanıyordu. Kamaranın içi bunaltıcıydı ama belki de Noah'nın öpücüklerle nemlenmiş boynuma değen sıcak nefesi öyle hissettiriyordu. Şortumun yanlarını kavradım, önümüzdeki çifti izlerken onun tüm ilgisinin tadını çıkarıyordum.

Eli'nin kolları Shannon'ın kalçalarının altındaydı ve onu açık tutup ziyafet çekerken teni parmak uçlarının etrafında çukurlaşıyordu. Ağzından seksli inlemeler ve iç çekişler dökülüyordu ve ben de onunkileri daha iyi duyabilmek için kendi sesimi kısıtım.

Bana bakarken delici gözlerinde bir ağırlık vardı, arzu dolu bir ifade takınmıştı. Kafam buharla doldu ve karnımın alt kısmındaki bir kas sıkıştı.

"Dokun bana," diye mırıldandı herkese, ama özellikle hiç kimseye.

Boynumdaki nabız noktasındaki öpücükler sanki Noah bir şey düşünüyormuş gibi kesildi. Geri çekildi, ona baktı ve diğer elini sutyeninin kaplarından birinin altına soktu. Göğsünü avuçlayıp sıkarken, tepkimi inceliyor gibiydi. Sanki bunu sorun etmediğimden emin olmak istiyordu.

Um, evet.

Kesinlikle öyleydim.

Elinin nasıl hareket ettiğine, onun dokunuşuyla nasıl kasıldığına odaklandım ve ağır bir nefes almak zorunda kaldım çünkü görüntüsü çok ateşliydi.

Göz ucuyla Patrick'in kendini okşamaya devam ettiğini, bunu ölçülü bir hızda ve birkaç parmağını gevşekçe tutarak yaptığını fark ettim. Sanki sadece ereksiyonunu korumakla ilgileniyor, bir yandan da bu deneyimin tadını çıkarıyordu.

Güvertenin altına geldiğimizde kapıyı arkamızdan kapatmış ve klimayı açmıştı ama küçük ünite şu anda olanlarla rekabet edemezdi. Tenimde ter çiçekleri açıyor, ensemdeki saçları nemlendiriyordu.

İnisiyatif almaya karar verdim.

Ellerim gömleğimin alt kısmına kapandı ve yukarı çekmeye başladı ve Noah ne yaptığımı fark eder etmez oradaydı, bana yardım ediyordu.

Üstümü çıkardı ve kabinin yanında yere bıraktı. Yeni açıkta kalan tenimin ve soluk pembe sütyenimin üzerinde serin hava dolaşıyordu.

Yaptığım şey hakkında kimin ne hissettiğini görme olmadı, çünkü yüzümü ellerinin arasına aldı ve beni agresif bir şekilde öptü.

Tadı ele *geçirilme* gibiydi.

Sanki beni sahipleniyor ve sadece kendisinin yapmasına izin verilen şeyi sergiliyordu.

Yap.

Ama Shannon bir nefes verince öpücük kesildi. Keskin bir nefes alış Nefes, odağımızı ona ve vücuduna doğru ilerleyen titremeye çekti.

"Boşalacağım," diye sızlandı.

Derin gözleri sessizce bana yalvarıyordu. Bana tam olarak ne için yalvardığından emin değildim ama uzandım, parmak uçlarımı göğsünün üzerinde gezdirdim ve bir elimi kapattım. Dokunuşum odadaki diğer herkesi heyecanlandırdı, bu da beni *gerçekten* yapmaya teşvik etti.

Parmaklarımı sütyeninin altından geçirdim ve Noah da beni takip ederek diğer göğsüne aynı şeyi yaptı.

Teni pürüzsüz ve kadife yumuşaklığındaydı ve Noah'ya bakarken göğüs ucunun sertleşmiş tomurcuğuyla oynadım. Tanrım, ikimizin de ona dokunmasına, onu *paylaşmamıza* bayılıyordum. O da bundan hoşlanıyor gibiydi. Sırtını masadan kaldırdı ve bir eliyle kocasının gömleğinin önünü kavradı.

Onu uçuruma sürükleyen karşılıklı dokunuşumuz muydu, yoksa Eli'nin kalçalarının arasına sokulup dilini oynatması mıydı?

Sert, hızlı ve yüksek sesle boşaldı. Zevk çılgılığı havayı yararak hepimizin içinde dalgalandı. Ama Eli onu masadan çekip dizlerinin üzerine çökmeye zorlamadan önce orgazmını ancak tamamlamıştı. Elleri fermuarını yırttı ve şortunu ve boxer külotunu o kadar hızlı aşağı itti ki, aleti serbest kaldı.

Büyükü. Aleti o kadar kalın, uzun ve sertti ki neredeyse korkutucuydu.

Ama Shannon korkmuyordu. Sırıttı, parmaklarını ona doladı ve yumruğuyla tek bir vuruş yaptı. Sonra ağzını açtı ve ucunun üzerinden geçirdi ve onu alabildiği kadar derine aldı.

Patrick'e bakarken dudaklarında bir sırıtma belirdi. "Sürtük karının sikimi yalamasını izlemek hoşuna mı gidiyor?"

Ağzım açık kaldı.

Patrick'in diğer adamın söylediklerine sinirlenmesini bekliyordum ama hayır. Patrick'in yüz ifadesi ateşliydi, arzuyla sarhoş olmuştu. İşin *içindeydi*.
Yani

O kadar ki, aletini hafifçe kavrayışı sıkılaştı ve yumruğu beklenmedik bir şekilde yaklaşmış gibi hareket etmeyi tamamen bıraktı.

Gülümsemesi sesinde yankılandı. "Evet amina koyayım."

Shannon'ın ağzının Eli'nin etkileyici uzunluğu boyunca süzülüşü beni büyülemişti. Aleti pembe dudaklarının arasında kayboluyor, sonra yeniden ortaya çıkıyor ve her geçişinde tükürüğüyle daha da parlıyordu. Temposu sabit ve hipnotikti ve göğsünün acele nefeslerle yükselip alçalmasına neden oldu.

Onu masadan çektiğinde, elimi orada bırakmıştım ve parmaklarım kıvrılmıştı. Ne zaman porno izlesem, genellikle oral seks sahnelerinin atlardım. Benim için her zaman biraz uzun sürüyorlardı ve adam olmasını istediğim kadar sesli değildi.

Ama bu? Vay anasını, çok ateşliydi. Onun bu oral seksini izlemek o kadar tahrik ediciydi ki, bacaklarımın arası inanılmaz derecede ıslandı ve ateşlendi. Daha önce hiç bu kadar tahrik olmuş muydum? Sis kafamı karıştırıyordu, sanki çakırkeyif olmuşum.

Eli'nin ateşli bakışları vücudumun üzerinde geziniyordu ve başka bir kadının ağzını sikerken odağını bana çevirmişti. Pembe sütyenimin ağının üzerinde gezindi ve yüz ifadesi saf günahı.

Club Eros'ta bana dik dik bakan adamla aynı şey değildi. Eli'nin arsız şehveti hiç de hoş karşılanmamış değildi ve ilgisi rahatsızlık vermiyordu. Aksine, içime küçük bir heyecan yayıldı. İstenmek güzeldi.

Ama yine de biraz yanlışı hissettirdi.

Gerçekten ilgisini istediğim tek bir kişi vardı. Shannon'ın Eli'yi emerken yanaklarının çukurlaşmasını izlerken bile Noah'nın farkındaydım. Gömleğini sıyırıp dolgun göğsünü ortaya çıkarırken ona baktım ve bakışlarımı gözleriyle buluşmak için kaldırdım.

Tanrım, bana bakışı. Sanki buradaki tek kişi benmişim gibiydi. Onun da benimle aynı şekilde hissettiğini düşünmek aptalca ?

"Kucağıma gel," dedi, sesi alçaktı. "Parmaklarımı içinde istiyorum."

Onun emriyle kalbim daha hızlı çarpmaya başladı. Bu, Eli'nin beni arzulamasına bir tepki miydi?

Daracık kabinde Noah'nın üzerinde debelenmek biraz garipti ama bir şekilde başarmıştım. Kucağına oturur oturmaz, aleti kalçama baskı yaparken ve masa diğer taraftan kaburgalarımın batarken, parmakları şortumun düğmesini buldu.

Onu çözmesine, fermuarımı indirmesine ve kıpırdanarak içinden çıkmasına yardım ederken ellerim arzuyla titriyordu.

Sadece sütyenim ve külotumla olmak özgürleştiriciydi. Bacaklarının arasına oturdum, ayaklarım kabinin ucundan sarkıyordu ve bir kolumu omuzlarının arkasına doladım. Külotumu kenara itip bana dokunduğu anda ağızlarımız çarpıştı-

Sadece öpücüğü kesip seksi bir inilti çıkarması için. "Lanet , Charlotte. *Sırılısıklam* olmuşsun."

Aman Tanrım.

Yüzümde ateş parladı ama utançtan değil. Bunu söylediğini duymak beni daha da tahrik etti, özellikle de bunu gruba duyurmak için yapmış gibi görüldüğü için.

Parmakları şişmiş klitorisime lezzetli bir şekilde sürtünürken, bir elimi aramızda ve pantolonundaki şişkinliğe doğru çalıştırdım. Bunu yapmak kolay değildi, ama en hafif darbenin dişlerini gıcırdatmasına neden olmasından zevk aldım. Hareketim onu daha da azdırdı ve ortadaki iki parmağını içime sokarken ağızımdan sessiz bir 'oh' sesi çıktı.

O kadar zevkliydi ki, ürperdim ve memnuniyetle inledim.

Parmaklarını telaşsız, metodik bir tempoyla sokup çıkarıyordu. Ayak parmaklarım zevkle kıvrıldı ve bunun dikkatimi dağıtması pantolonunu çıkarmamı zorlaştırdı.

Ama yer açmak için kucağının hemen dışında geriye doğru kaymayı başardım. Parmaklarımı sikinin etrafında kıvırdığımda, titreme sırası ondaydı.

Kahretsin, onun üzerinde bu etkiyi yaratmak sarhoş ediciydi. Sıkı kavrayışımı aşağı doğru itip ucundan tabanına doğru kayarken aleti sertleşti ve yumruğuma karşı sarsıldı.

Bu hareket sütyen askımın omzumdan düşmesine neden oldu. Kap tamamen düşmedi; kenarı meme ucuma takıldı ve zar zor tutundu. Bu his iyi hissettirdi, beni de neredeyse diğer herkesi kızdırdığı gibi kızdırdı.

Erotik bir tehdit gibi yapıştı.

Parmakları içime girip çıkarken, ellerini Shannon'ın saçlarına gömüp acımasızca ağzını siken Eli'nin uymak için hareket etti. Bu bir güç gösterisiydi, ama Patrick'in tamamen onayladığı bir güç gösterisiydi.

Onları büyülenmiş gibi izledi. Büyülenmiş gibi.

Isı dalgaları içimde yavaşça yanan bir ateş gibi hareket etti ve nefesimi tutmak için savaştım. Noah'nın parmaklarının kaygan kayışı bana

zevk, her kasıtlı itiş vücudumda seken memnuniyet gönderiyor. Artık elimi onun üzerinde zorlukla hareket ettiriyordum, bana verdiği zevkin bir kısmına bile zar zor karşılık verebiliyordum çünkü kafam dumanla doluydu-

Ve kötü düşünceler.

Kulübe milyonlarca derece sıcaklıktaydı ve gölün ortasındaki bu oda başka bir dünyaya dönüşmüştü. Normların ya da kuralların dışında var olan bir yerdi ve etrafımızı saran kalın seks bulutunun arasından düşünmekte zorlanıyordum.

Bir ihtiyaç durmaksızın çarpıyor, diğer her şeyi boğuyordu.

"Beni becermeni istiyorum," diye mırıldandım.

YİRMİ DÖRT

Charlotte

Noah dondu kaldı, parmakları amımın içindeydi. Yüz ifadesi hiç mantıklı değildi. Neden bu kadar çelişkili görünüyordu?

Eli dizime doğru çekildi, omuzları dikleşti ve soğuk bir endişe bir kova suyla ıslatılmışım gibi üzerime çöktü. Onun da beni benim onu istediğim kadar çok istediğini düşünüyordum ama yine de bu kötü bir fikirmiş gibi davranıyordu.

Sanki istememem gereken bir şey istemişim gibi.

Kolları sıkılaşıarak beni tekrar kucağına çekti ve gözleri dipsizleşti. "Sikeyim. Gerçekten, *gerçekten* istiyorum."

Kalın bir şekilde yutkundum. "Ama?"

"Çekingenliğin şu anda çok azalmış durumda. Senden faydalanmış olurum."

Belki de bir yanımda onun haklı olduğunu biliyordu. Kafam dumanlıydı, net düşünemiyordum ama şımarık yanımda bunu umursamıyordu. Ne istiyorsa onu istiyordu ve sonuçları hakkında daha sonra endişelenecektim.

"Olmazsın," diye ikna etmeye çalıştım.

Bana inanmadı. "Yarın uyandığında bunların hiçbirinden pişman olmanı istemiyorum. Pişman olmanı istemiyorum," diye açıkladı, "benimle birlikte olduğun için." Anlayışım içimde yuvarlanmaya başladığında nefes verdim.

Sanki bir şey arıyormuş gibi yüz ifademi inceledi ve eğildi. Sesi kısılmıştı, böylece sorusunu sadece ben duyabilecektim.

"Beni seviyor musun?"

Kalbim durdu ve sarsıldım, ona inanamayarak göz kırpmaktan başka bir şey yapamadım.

"Uh . . ." Ben başladım.

Kıkırdadı. Cevabı zaten biliyordu ve bana sadece bir noktayı kanıtlamak için sormuştu.

"Yine de sana değer veriyorum," dedim. "Hem de çok."

"Ben de öyle," diye itiraf etti. Dizimin üzerinde duran eli hareket etmeye başladı, rahatlatıcı ve samimi bir hareketle ileri geri kayıyordu. "Sana çok değer veriyorum Charlotte, bu biraz korkutucu ve bu yüzden beklemeliyiz. İlk seferimizin böyle olmasını istemiyorum."

Başını hafifçe dizlerinin üzerine çökmüş kadına ve ona doğru yaklaşan adama doğru çevirerek bana yalnız olmadığımızı sözsüz bir şekilde hatırlattı.

Sesi çakıl taşlarıyla doluydu. "Seni tamamen kendime istiyorum." Oh. Şimdi ben de bunu çok istiyordum.

Kalbim yeniden atmaya başladı ve göğsümde bir sıcaklık hissettim. Yaşadığım hayal kırıklığını susturdu, çünkü sabır ya da hazzı erteleme konusunda hiçbir zaman iyi olmamıştım.

Dudaklarımı birbirine bastırdım ve başımla kabul ettiğimi belirttim. Bakışlarım ondan bize fazla dikkat etmeyecek kadar oyun oynamakla meşgul olan insanlara kaydı. Konuştuklarımızdan herhangi birini duymuşlarsa bile belli etmiyorlardı.

O anda aklıma bir düşünce geldi ve odağım tekrar Noah'ya döndü. "Bekle. Yine de onunla oynayacaksın, değil mi?"

Çünkü akşam için plan buydu... ama fikirlerin her an değişebileceğini birçok kez açıkça belirtmişti. Shannon'la birlikte olmamaya mı karar vermişti?

Sesimdeki endişeyi duymuş olmalıydı çünkü gülümsemesi günahkârcaydı. Bu da cevabını bildiği bir başka soruydu. "Yapmamı mı istiyorsun?"

"İzlemek istiyorum."

Dişlerini ısırık sayılamayacak kadar nazik bir şekilde omzuma geçirdi ve boğuk bir inilti çıkardı. Bu fikir o kadar sıcaktı ki, neredeyse bunaltıcıydı. Pek de ısırık sayılamayacak ısırığı bir öpücüğe dönüştü ve omzumun üstünden geçerek boynumun kıvrımına doğru ilerledi.

Sakalının kılları tenimi gıdıklıyordu. "Onunla oynayacak mısın?"

Anlamı Eli.

Noah'nın bu konuda ne hissettiği hakkında hiçbir fikrim yoktu çünkü ses tonu ve ifadesi duygusuzdu. Bu konuyu daha önce konuşmuştuk ve heyecanlı görünüyordu ama bu gece Eli'nın bana gösterdiği ilgiden hoşlanmamıştı.

Noah bu diğer adam tarafından tehdit edildiğini mi hissediyordu? "Yapmamı ister misin?" diye sordum.

"Ne yapmak *istiyorsan* onu yapmanı istiyorum." Kulağımın hemen altındaki bir noktayı emdi ve bu bacaklarımın arasında yoğun bir ağrıya neden oldu. "İzlemeyi umursamam, ama sadece istediğin buysa. Eğer sen de istiyorsan. Bunu benim için yapma."

Belki de güvensizlik değildi. Onun bu temkinli hali, bana baskı yapmama ya da beni herhangi bir yöne çekmeme çabasıydı ki bunu çok takdir ettim.

Dikkatim dövmeli adama kaydı. Eli dinlemiyormuş gibi yapıyordu ama alan küçüktü ve bizi duymaması zor olmalıydı. Cevabımı duymak için sabırsızlanan karanlık bir açıklıkla bana baktı. Aletini Shannon'ın ağzına sokup çıkarırken kalçalarını itiyor ve esnetiyordu, belli ki bundan zevk alıyordu ama yine de ... yeterli gelmiyordu.

Daha fazlasını arzuluyordu, sanki istediği her küçük şeye sahip olana kadar tatmin olmayan bir insan gibiydi.

"Henüz karar vermedim," diye itiraf ettim.

Noah bu cevaptan memnun görünüyordu ama Eli'nin gözlerine hayal kırıklığı çöktü. Yine de kısa sürdü. Adam geri adım atıp kadının ağzından çıkınca ve şortu ayak bileklerine kadar inince hayal kırıklığı uçup gitti. Belinden eğilip şortunu yukarı çekerken ve ceplerinden birinde bir şey ararken tamamen çıplaktı.

Altın bir folyo paketi aldı ve diğer her şeyi bir kenara bırakarak dikkatini hâlâ önünde diz çökmüş olan kadına verdi. "Seni becermemi mi istiyorsun?"

Başını salladı.

Prezervatif paketini yırtıp açarken "Kalk," diye emretti. "Masanın üzerine eğil ki herkes seni bu aleti alırken izleyebilsin."

Shannon neredeyse ayağa fırladı ve dirseklerini masaya koymak için hareket etti. Pozisyonunu alır almaz kalçalarını ona doğru oynattı ve omzunun üzerinden bakarak lateksi kalın ereksiyonunun üzerinden aşağı yuvarlamasını izledi.

Bu da onu tatmin edecek şekilde tamamlandıktan sonra, dikkati kocasına yöneldi.

Yüzündeki ifadeyi göremiyordum ama Patrick'inkiyle aynı olmalıydı, sevgi doluydu. Bir elini kaldırıp kızın yanağına koydu ve sanki onunla bağ kurmaya ihtiyacı varmış gibi onu öptü. Eli onun kalçalarından birini kavrayıp bedenine girmeye hazırlanırken birbirlerine bağlandıklarından emin olmak için.

Boşta kalan elini kendini hizalamak için kullandı ve ilerlemeye başladığında içinden sessiz bir inilti yükseldi.

"Evet," diye nefesi kesildi. "Beni tüm o horozla doldur."

"İşte bu," diye ısrar etti Patrick. Duruşu değişti, bana Eli'nin aletinin karısının içinde kayboluşunu izlerken yerinde duramayacak kadar heyecanlanan bir çocuğu hatırlattı.

"Çok büyük amına koyayım," diye mızızlandı, ama sanki sevmiş gibiydi.

o.

"Evet," diye onayladı kocası. "Al şunu." Diğer adam devam etti.

Kabzasına kadar gömülmüştü ve Patrick'in yüzünde bir gülümseme belirdi. Sesi gururla ağırlaştı. "İşte benim kızım."

Sikeyim.

O kadar seksiydi ki sıkılmış dişlerimin arasından havayı yavaşça içime çekmek zorunda kaldım.

Eli onu becermeye başladığında, vücudumu taze bir buhar dalgası doldurdu. Bir kez daha, bu özel seks şovuyla yakından ve kişiseldim ve bakılacak çok heyecan verici şeyler vardı, nereden başlayacağımdan emin değildim.

Temposu hızla artıyor ve vücutlarının birbirine her vuruşu kızın kık yanaklarında dalgalanmalar yaratıyordu. Dövmesinin görünüşü hoşuma gitmişti; koyu renkli mürekkep, altındaki kaslar esnedikçe hareket ediyormuş gibi görünüyordu.

Memnuniyetle iç çektim ve parmakları tekrar içime girdiğinde Noah'ın kucağında kıvrandım. İnanılmaz derecede iyi hissettiriyordu, sanki bana nasıl ve nereden dokunacağını *tam olarak* biliyordu. Beni daha hızlı becermesini sağlamak için kalçalarımın oynamasına engel olamadım ve bu ince hareket, zar zor yukarıda duran sütyenimin kapağının düşmesi için tek gereken şeydi.

Açıktaki kalan göğsüme bakarken gözlerinde ısı parladı ve- kahretsin. *Dudaklarını yaladı.*

Ağzını üzerimde gezdirmek istemesi ve bunu çok istemesi fikri çok ateşliydi.

Ama sütyenimin düştüğünü fark eden tek kişi o değildi. Shannon artık kocasına bakmıyordu. Eli'nin cezalandırıcı ritmine katlanırken yüzü bana dönük ve yanağı masanın üstüne yaslanmış bir şekilde masanın üzerine uzanmıştı.

"Sana dokunabilir miyim?" diye nefes aldı.

Dişlerimi alt dudağıma gömdüm ve başımı salladım.

Göğsümdeki eli fiziksel olarak Nuh'un bana dokunduğu zamankinden farklı hissettirmiyordu ama beynim bunu kabul etmedi.

Bana *yeni* olduğunu söyledi. *Farklı*. Ve bu heyecan vericiydi.

Parmak uçları hassas tenimde gezinirken, diğer herkes perçinlenmiş, onun narin dokunuşuna sabitlenmiş görünüyordu. Noah bile, çünkü parmaklarının hızı yavaşlamıştı, artık içime girmiyordu. Meme ucumu nazıkçe çimdiklediğinde, keyifle bir iç çektim ve bu erkeklerin üzerindeki büyüğü bozdu.

Patrick oturduğu yerden kalktı, eğildi ve karısının sütyenini çözdü. Kumaş ve lastik serbest kaldı ve bu, karısının yaptığı işi bir anlığına durdurması gerektiği anlamına geliyordu. Sütyenini geride bırakarak masadan kalktı ve kocası onu yoldan kaldırdı.

Onu üstsüz görmek geçen seferki kadar çarpıcıydı. Göğüsleri dolgun ve güzeldi ve elleri göğüslerinin üzerinde gezinirken kocasını kıskandım. Ama sonra yerine oturdu ve sadece izlemekle yetinerek mastürbasyon yapmaya devam etti.

Eli ayaklarını kaydırıp itişlerinin açısını ayarlarken ondan derin bir inilti geldi. O da sessiz değildi. Küçük iniltileri ve zor nefes alışları cidden seksiydi.

Shannon'ın dokunuşu göğsüme geri döndü ve bu sefer daha az çekingendi. Parmakları göğüs ucumu biraz daha sertçe ısırdı ve dudaklarımdan iki hırıltılı nefesin arasına sıkışmış bir inilti kaçtı.

Ve Noah'ın parmakları. Kahretsin, yetenekliydi, tam doğru noktaya vuruyorlardı ve omurgamın her yerine elektrik gönderiyorlardı.

"Göğüslerini emmesini ister misin?"

Soru ondan gelmişti ama sanki kafamın içindeymiş gibi gelmişti ve bu fikir ortaya atıldığı anda başka bir cevap yoktu. "*Evet*."

"Ona sor."

Oh, Tanrım. Emri o kadar seksiydi ki, dayanmakta güçlük çekiyordum. Shannon'ın gözlerinin içine baktım. İkimiz de ne söyleyeceğimi biliyorduk ama o bana çaresizlikle bakıyordu. Sanki şu anda ona sormazsam ölecekmiş gibi.

Memelerimi emer misin?" diye nefes nefese sordum.

Başı aşığı eğilip ağız temas etmeden önce gülümsemesini bir an görebildim. Yumuşak, nemli dudakları göğsümün üzerinde bir yol çizdi ve meme ucuma ulaştığında dili et tomurcuğunu fiskeledi.

Görüşüm bulanıklaştı, duyumdan değil, tüm bunların sıcaklığından.

Noah'nın bir eli bacaklarımın arasında, diğeri sırtımda beni destekliyordu ve ben onun muhtaç ağızına doğru yükseldiğimde o da benimle birlikte hareket etti. Beni geriye yaslayarak ona daha fazla erişim ve manevra alanı sağladı.

Onun da buna ihtiyacı vardı.

Eli'nin öfkeli bir şekilde hızlanmıştı. Masaya bu şekilde vurulması onun için rahatsız edici miydi? Belki, ama umursuyor gibi görünmüyordu ve lanet olsun - erotikti.

Patrick için bunun nasıl bir şey hayal etmekten kendimi alamadım.

Eli'nin taş gibi karın kaslarından süzülen ter damlalarını fark etmiş miydi? Yoksa Eli'nin karısının belini sıkan ellerine mi odaklanmıştı?

Bakışları beni de kapsıyor muydu, Noah'nın üzerine neredeyse nasıl örtüldüğümü, sütyenim dışında nasıl çıplak olduğumu ve karısının ağızının göğsüme nasıl yapıştığını da?

İçimdeki gerginlik büyük bir sona doğru ilerliyordu. Noah'ya handjob yapmak istemiştim ama hem fiziksel hem de zihinsel olarak her şey olup biterken bu imkânsızdı. Çalışacak yer yoktu, çünkü kolu yoluma çıkacaktı ve dikkatim dağılmazsa daha hızlı boşalacaktım.

Bu hızla uzun sürmeyecekti. Shannon'ın açgözlü ağızı iyi hissettiriyordu ama içimde kaba parmaklar kadar iyi hissettirmiyordu. Ve onlar da ağızının benimkine değmesi, inlemelerimi içmesi kadar iyi hissettirmiyordu.

Orgazmım aniden bastırdı ve beni uçurumun kenarına doğru savurdu.

Ve sonra beni aşığıya fırlattı.

Öpüşmemizi kestim ve kollarında titreyerek bir coşku dalgasının altında ezilirken haykırdım.

İyileşmem yavaş oldu.

Kucağından inmeden önce zihnimdeki sisin bir kısmının dağılmasına izin vererek nefes nefese gerçekliğe geri döndüm. Kabinin kenarından dizlerimin üzerine çöktüm ve sütyenimi çıkarmak için ellerimi arkamda birleştirdim.

Pantolonunun çözülmüş yanlarına uzanana kadar ne yaptığımı anlamadı. Sonra, elleri oradaydı, beni yoldan çekerek

o devralabilirdi. Ona izin verdim, çünkü bu daha hızlı olacaktı ve bir sonraki adım için sabırsızlanıyordum.

Arkama yaslandım, sabırsızlıkla pantolonunu ve iç çamaşırını bacaklarından aşağı itmesini, üzerimdeki giysi tomarını kaldırmasını ve bir kenara atmasını bekledim. Yumuşak bir gümbürtüyle yere düştüler ve sonra o da benim kadar çıplak kaldı.

Aleti sertleşmiş, karnına yaslanmıştı ve bir elimle kenetlendim. Dudaklarını ayırarak derin ve takdir dolu bir iç çekti, bu da beni ikinci elden tatmin etti. Birkaç pompa yaptım ve şovu izlemeye devam etmek istesem de, ona elimden geldiğince zevk vermek istedim.

Eğildim, ağzımı açtım ve sikini içeri kaydurdum.

Dudaklarım onun etrafında kapandığında ve aşağı doğru indiğimde bir inilti çıkardı. Zevk ve acı birbirine karışmış gibiydi, sanki onu hem memnun ediyor hem de işkence ediyordum. Kahretsin, çok ateşliydi. Çenemi daha da açarak boğazımın arkasına kadar içeri girmesine izin verdim.

Sertçe emdiğimde ve dilimi ucunun hassas alt tarafına doğru kaydırduğimde, uyluklarındaki kaslar gerginlikle kordonlaştı. Bu *gerçekten* hoşuna gitmişti, ben de tekrar yaptım.

Ama saçlarım yoluma çıkıyordu. Durup omzumun üzerinden geri itmek zorunda kaldım, ama ağzımı onun üzerine pompalamaya başladığım anda tekrar düştü, kalmaması can sıkıcıydı ve tam geri tutmak için uzandığımda, bir el oradaydı, telleri topluyordu.

Noah'ın değil, Shannon'ındı.

"İşte bu," diye mırıldandı. "Onu benim için hazırla."

Edepsiz sözleri orgazmımın artçı sarsıntısı olan bir zevk patlamasına neden oldu. Saçlarımı yolumdan çekerken, dilim Noah'ın sikinin başında taklalar atıyordu. Bu onun nabzının atmasına ve esnemesine neden oldu, bu da çenemi zorladı ama buna kesinlikle değdi.

Sonunda, hava almak için yukarı çıkmak zorunda kaldım.

Şimdiye kadar yaptığım en kolay oral seks değildi. Başımın hemen yanındaki masaya dikkat ettim ve kafamı ona çarpmamak için elimden geleni yaptım. Topuklarımın üzerine geri oturduğumda, Shannon fırsat penceresini gördü ve bunun için gitti. Noah'nın tükürüğümle ıslanmış sikini yakaladı ve uzun, derin bir vuruş yaptı.

Bir seviyede, bundan hoşlanmamam gerektiğini biliyordum. Onun bu hareketi içimde kıskançlık kükremesine neden olmalıydı, ama tek yaptığı beni

daha sıcak yanardı. Belki de bende bir sorun vardı çünkü görünüşünü seviyordum.

Bakışları elindeki aletten Noah'ın yüzüne kaydı ve sesi yalvarır gibiydi. "Sikini ağzımda istiyorum."

Bir süre onun isteğini düşündü ve sonra harekete geçti. Elleri kollarımın altından geçti ve ayağa kalkarken bana yardım etti. İkimiz de çıplak olmamıza ve elleri kıcıma yerleşmek için hareket etmiş olmasına rağmen öpücüğü hızlı ve neredeyse iffetliydi.

Bittiğinde bana baktı ve gözlerinde gizlenen soruyu anladım.

Bunun senin için sorun olmadığına emin misin?

YİRMİ BEŞ

Charlotte

Şaka mı yapıyordu? Bunu istediğimden yüzde bin emindim. Dudaklarımda bir sırıtış belirdi ve başımı salladım.

Elbette, bunların hepsi benim için yeniydi, ama Tanrım. Bu dünyaya davet edildiğim için kendimi çok şanslı hissediyordum. Bu gece bir kabul töreni gibiydi. Bir dönüm noktası.

Bir uyanış.

Ve bunu Noah ile yapabildiğim için çok mutluydum.

Benim onayımı aldıktan sonra dikkatini kıvranan çifte çevirdi, muhtemelen kadının dileğini gerçekleştirmenin en iyi yolunu bulmaya çalışıyordu.

"Masaya yaslanmama izin verin," dedi.

Eli hemen tepki verdi. Shannon'ı desteklemek için elini kullandı ve diğer adamın içeri girmesi için yer açtı. Noah içeri girdiğinde bir kolunu bana doladı ve beni de kendisiyle birlikte çekti. Masanın kenarına oturdu, bir elini masanın ucuna doladı ve beni yanına sıkıştırdı. Kabinin ucunda durdum, bükülmüş bir dizimi koltuk minderine koydum ve diğer ayağımı yerde düz bıraktım.

Amacımızın ne olduğunu biliyorduk, bu yüzden uzandım ve parmaklarımı aletin dibine doladım ve Shannon'ın eğilmesini izleyerek vücudunun eğimine baktık.

Aleti kızın pembe dudaklarının arasından kaydır ve Tanrım, düpedüz ateş gibiydi. Milyonlarca derece yanan ve en ufak bir kıskançlık ya da utanç izine bile izin vermeyecek kadar sıcak olan bir ateş.

Kendisi bir başkası tarafından sikilirken, ağzıyla sikerken onu sabit tutmak şaşırtıcı derecede erotikti ve

Kocası bir kenarda oturmuş, olanları izliyordu.

Tüylerim diken diken oldu ve kalbim saatte yüz milden fazla attı. İçimdeki sızı geri gelmişti, bir ihtiyaç zonkluyor ve serbest bırakılmak için yalvarıyordu.

"Bunu izlerken boşalabilirim," diye fısıldadım.

Noah'nın gözleri ağırlaştı ama bunun sadece şehvetten mi, söylediklerimin anlamından mı yoksa her ikisinin birleşiminden mi kaynaklandığını anlayamadım.

Eli tekrar temposunu buldu ve Shannon da buna ayak uydurarak erkekler arasında ileri geri sallanmaya başladı. Düpedüz pornografikti ve ben Noah'nın yanında durmuş, tamamen kendimden geçmişim.

İnlemeleri ve sızlanmaları odayı dolduruyordu ama ağzındaki sik yüzünden bu sesler duyulmuyordu. Noah kıpırdamadan durdu, Eli'nin itişlerinin şiddeti artıp neredeyse vahşileşirken bile onu çalıştırmasına izin verdi. Ama bu onun ritmini bozdu ve nefes nefese kaldığında sakin dudaklarından düşmesine neden oldu.

"Oh, biliyorum," diye alay etti Eli. "Ben seni bu kadar iyi becerirken o aleti ağzında tutmak zor, değil mi?"

Bir inilti daha çıkardı, bir elini masanın kenarına sabitlemek için kenetledi ve işine geri döndü. Eğildiği için bakır rengi saçları aşağı sarktı ve gözleri kapandı. Yaklaşıyor muydu?

Eli'nin yüz ifadesi zevkle boyanmıştı çünkü mücadele ediyor gibi görünüyordu. Ama temposunu korumak için değil. Onu bitiş çizgisine kadar geçmemek için kendini zor tutuyordu.

Yanımda, Noah'ın göğsü oral sekse dayanırken kabarmıştı ama bakışları bana yapışmıştı. Bir kez daha, *benim* nasıl izlediğimi görmek hoşuna gitmişti. Her yutkundüğümde ya da iri gözlerimi saklamak için hızla gözlerimi kırptığımda verdiğim tepkiyi incelemekten zevk alıyordu. Kolunu bana dolamıştı, eli sırtımın alt kısmındaydı ve bakışlarımız birbirini yakaladığında beni daha sıkı bir şekilde yanına bastırdı.

Shannon hiçbir uyarıda bulunmadan, saf coşku dolu bir çığlık attı.

Boşalırken bacakları o kadar sert titriyordu ki Eli onu ayağa kaldırmak zorunda kaldı. Omuzlarından birini tutup çekti ve ayağa kalktığında vücutları hâlâ birbirine bağlıyken dirseklerini kavrayıp göğsüne doğru çekti. Bu onu sırtını eğmeye zorladı ve Eli'ye kollarını onunkilerin arasından geçirmesi için alan açtı.

Kollarının arkadan tutulduğu bu yeni pozisyon erotikti. İstese adamın elinden kaçabilirdi ama buna cesaret edemezdi. Şu anda umursamayacak kadar orgazmın derinliklerindeydi, ayrıca onun hâkimiyetini sevdiğinden şüpheleniyordum.

Bu şekilde ayakta dururlarken onu becerdi, vücudunu onunkine sürttü ve göğüslerini zıplattı. Bu akşam sona erdikten sonra, hangi görüntünün en ateşli olduğunu seçmek zor olacaktı ... ama bu sahne güçlü bir yarışmacıydı.

Kadının boşalmasını sağladığı için Eli'nin kendine koyduğu kısıtlama ortadan kalkmıştı ve bundan sonra da uzun süre dayanamadı. Boşaldığında, yüksek bir homurtu ve inleme dalgası çıkardı ve sarsılarak durdu. Shannon'ın başı yukarı kalkmış, yüzü tavana dönüktü ve o da onunla birlikte inliyor, bundan zevk alıyordu.

Bunun nasıl bir his olduğunu, bir erkeğin salgısının içimde zonklamasından ne kadar hoşlandığımı biliyordum. Yakında yanımda duran adamla bunun nasıl bir his olduğunu öğreneceğimi umuyordum.

Eli'nin gözleri de Shannon'inkiler gibi kapalıydı ve vücutları uzun bir hareketsiz kaldı. Sonra Eli onun kollarını bıraktı, Shannon onun üzerinden kaydı ve dengesiz bacaklarıyla öne doğru tökezledi. İkimize de çarptı ama Noah'ın kolu ona dolandı ve nefesini tutmaya çalışırken onu ayakta tuttu.

Eli tek kelime etmeden arkasını döndü ve muhtemelen prezervatiften kurtulmak ve temizlenmek için banyoya girdi. Kabin gergin bir an için sessizliğe gömüldü.

Şimdi ne olacak?

Noah'nın bakışlarının üzerimde olduğunu hissettim ve dönüp baktığımda yüzünün yoğun olduğunu gördüm. Sesi derin, hınzır ve kısıktı. "Onu becermemi mi istiyorsun?"

Yine başka bir cevap yoktu. "Evet." "Söyle bana," dedi. "Söyle."

Sanki ciğerlerime yumruk atıp havayı boşaltmış gibiydi. Emri sadece sıcak değildi, yangın çıkarıcıydı. Kahretsin, bunu o kadar çok istiyordum ki, sesim ihtiyaçtan titriyordu. "Onu becermeni istiyorum, baba."

Gözlerinin güzel kahverengisi derinleşti.

Sonra doğruldu ve kolu benden uzaklaştı. Shannon'ın onun desteği olmadan iyi olduğundan emin olduktan sonra çıplak ayaklarıyla birkaç adım attı ve pantolonuna uzandı.

"Masanın üzerine çık," dedi, "benim gibi."

Bu emrin benim için olduğu açıktı ve ben de emre uydum. Cilalı tahtanın üzerine oturdum ve az önce bıraktığı yeri sıcak, bıraktığı yeri soğuk buldum.

sıcak tenime karşı başka bir yerde. Ben yerime otururken o bir prezervatif çıkardı, ambalajını yırttı ve taktı.

Adamın yoğun bakışları benimkileri terk etmekte neredeyse isteksizdi, ama terk etti ve diğer kadına yöneldi. Karşılıklı bakıştılar, adam sessiz sorusunu sordu ve Shannon ona seksi bir sırıtışla onay verdi.

Onu masanın kenarına götürüp ayrılmış dizlerimin arasında durmaya zorladığında kalbim boğazımda atıyordu.

"Dirseklerinin üzerine yaslan," dedi.

Bu komut yine benim içindi. Geriye doğru eğildim, bükülmüş dirseklerimle kendimi destekledim ve istediği gibi olduğumda, ona eğilmesi ve ellerini vücudumun her iki yanındaki masanın üzerine koyması için rehberlik etti.

"Oh," diye nefes aldım.

Bu pozisyon göğüslerinin benimkileri öpmesine neden oldu ve yumuşak teninin ve meme uçlarının benimkilere sürtünmesi beklediğimden çok daha seksiydi.

Eli döndüğünde ve kabine girdiğinde sadece hayal meyal farkındaydım. Daha çok diğer kadına ve onun arkasında hareket ederek hazırlık yapan yakışıklı adama odaklanmıştım.

Noah'nın gözlerinin bulanıklaşmasını izlerken ve Shannon'ın zevk iniltilerini duyarken ciğerlerim sıkıştı. Tam olarak ne olduğunu göremiyordum ama görmeme de gerek yoktu. Kendini içeri bırakmıştı.

"Siktir," diye fısıldadım.

Bu benim verdiğim bir emir değildi ama o öyle algıladı.

Hareket etmeye başladığında, bundan ne kadar zevk aldığımı anlatacak yeterli kelime yoktu. Tanrım, onların altında olmaya bayılıyordum, sanki aramızdaki kadını değil de *beni* beceriyormuş gibi bana bayılıyordum. Bir eli onun kalçasındaydı ama diğer eli benim kalçamı kavırıyordu ve aramızdaki bağ güçlü bir şekilde samimi hissettiriyordu.

Sanki sadece o ve ben varmışız gibi.

Hızını ayarladığında, her şey bulanıklaşmaya ve solmaya başladı, arzu ve zevkin alevinde kayboldu. Shannon'ın ağzı boynumda, göğüslerimdeydi. Soluma baktım ve Patrick'in yumruğunu ciddi bir şekilde siktğini gördüm. Sağıma baktığımda Eli'nın koltuğunu arkaya yasladığını ve kolunu rahatça kabinin arkasına doğru salladığını gördüm.

Ama bana karanlık bir arzuyla bakıyordu.

"Sana dokunabilir miyim?" diye sordu.

Noah sorduğunda cevaplar çabucak geliyordu, ama Eli söz konusu olduğunda işler daha karmaşıktı. Ona karşı çok fazla arzu hissetmiyordum, daha çok merak duyuyordum. Ama çok yoğundu.

"Evet," dedim.

Çok heyecanlanmış görünüyordu, öne doğru oturdu ve hemen bir elini göğsümde gezdirerek göğüslerimi avuçladı.

Tüm bu ilgiden dolayı serbest düşüşe geçtim, ama en çılgınca şey ... hiçbirinin Noah'inki kadar önemli olmamasıydı. Bunu ne kadar sevdiğimi anlayabiliyor muydu? Bunu *onunla* paylaşmanın ne kadar inanılmaz olduğunu?

Shannon'dan yükseliyordu ve pozisyonumuz nedeniyle, vücudunda yankılanan her bir itişini hissedebiliyordum. Eli göğüslerimi okşamaya başladığında tatmin olmuştu ama kısa süre sonra bu yeterli gelmedi. Parmak uçları karnımın üzerinde kayarak aşağıya doğru indi, böylece parmaklarını bacaklarımın arasına sokup klitorisime dokunabildi.

Nefesim kesildi. Etrafımda olup biten diğer her şeyle birlikte onun basit dokunuşu saf mutluluktu.

Benim için ikinci bir orgazm ufukta belirmişti ve Shannon için de aynı şey olacak gibi görünüyordu. Grubumuz terli bedenlerden oluşan bir yığın haline geldi, hareket ediyor, dokunuyor, *sevişiyor* ... zevkle bir arada tutuluyordu.

İçinde sürükleniyordum, bakışlarım tek dayanağımış gibi Noah'ya sabitlenmişti.

Ve sonunda, her biri farklı bir zamanda zirveye ulaşan bir coşku dalgası üzerimize çöktü. İlk yenik düşen Shannon oldu ve orgazmının etkisi azaldığında kocasının başını tutup onu ateşli bir öpücüğe çekti.

Yumruğu sıkılıydı, o kadar sıkı tutuyordu ki sikinin başını içinden geçirmesi zor olmalıydı ama başardı. Bu sırada omuzları devasa, yorucu nefesleriyle yükselip alçaldı. Sonra titredi, ucunu daha sıkı kavradı ve her nabız atışında inledi.

Parmaklarının arasından sızan döl, shaftından aşağı doğru akıyordu. Kirli ve çok seksiydi.

"Benim için gelecek misin?" diye sordu yabancı bir ses.

Başımı çevirdim ve parmakları klitorisimi daha hızlı ovarken Eli'nın bana baktığını gördüm. Dokunuşundan zevk kıvılcımları yayılıyordu ama en iyi hissettiren Noah'nın üzerimdeki eliydi, kalçamı nazikçe sıkıyan eli.

Bunu bana varlığını hatırlatmak için mi yapmıştı? Eğer öyleyse, gereksizdi.

Düşüncelerime hükmediyordu ve odağım asla uzaklaşmıyordu.

Hayır, neredeyse Eli'a yüksek sesle söyleyecektim. Onun için geleceğim.

Nuh'un büyüleyici gözlerine bakabildiğim kadar uzun süre, zevk çok fazla gelene kadar baktım.

Bu orgazm mı? parçaladı.

Gücü beni derinden sarstı, dirseklerim kırıldı ve büyük bir gürültüyle masanın üzerine yığıldım. Mutluluk içimde yuvarlandıkça daha da yoğunlaştı. Keskinleşti. Acının eşiğine geldi ve beynimi devre dışı bıraktı. Eli'nin parmaklarının hâlâ üzerimde olduğunu fark etmem uzun bir süre aldı ve durması gerektiğini işaret etmek için kıpırdanıp elimi onunkinin üzerine koymam gerekti.

Klitorisim çok hassastı ama neyse ki günahkâr parmakları uzaklaştı.

Masanın üzerine uzandığımda, göğsüm vücuduma hava alıp vermek için fazla mesai yaparken, Noah'ya baktım ve onun orgazmının benimkinden çok geride kalmayacağını hissettim.

Haklıydım.

Sesine bakılırsa, doruğa ulaşması çok güçlüydü. Herkülvari bir çabayı tamamlamış gibi inledi ve terden sıırıslam olmuş yüzü buruştu. Yüzü karanlık bir memnuniyetle doldu ve bakışları sanki ona bu zevki veren benmişim gibi beni delip geçti.

O kadar sıcaktı ki nefesimi kesti.

Hâlâ birbirimize kenetlenmiş, kıpırdamadan duruyorduk ve bedenlerimiz soğumaya başladıkça farkındalık ve gerginlik ortaya çıkıyordu.

Shannon bir kahkaha atarak gülmeyi kesti ve doğrulmaya çalıştı.

"Tamam. Bacaklarım tutmuyor. Sanırım oturmam gerek."

Noah hemen harekete geçti. Geri çekilirken bir elini onun üzerinde tuttu ve sonra kocasının yanına oturmasına yardım etmesi için diğer elini uzattı. Kadın yavaşça koltuğuna oturdu ve o oturur oturmaz Patrick oradaydı, yüzünü kucakladı ve tutkulu bir öpücük kondurdu.

Romantikti. Tatlıydı. İzlerken yüzüme yavaşça bir gülümseme yayıldı. Belki de rahatsız ediyordum ama umursuyor gibi görünmüyorlardı. Zaten uzun süre izlemedim. Noah bir elini kolumun altından geçirdi ve oturana kadar beni yukarı çekti ve sonra beni masadan kaldırıp önünde ayağa kaldırdı.

Öpücüğü yakıcıydı ama tam dilimi onunkinin üzerinde gezdirmek için ağzımı açtığımda öpücüğü sonlandırdı ve başını kaldırdı.

"Hemen döneceğim," diye mırıldandı.

Başımı eğdim, gidişini izledim ve klozet büyüklüğündeki banyoya doğru yürürken seksi kıcının tadını çıkardım.

Eli kabinde yana kayarak bana yer açarken deri çıplak tene çarparak gıcırdadı ama fazla değil. Tam yanına oturmamı istiyordu. Orgazm sonrası bacaklarım hâlâ titrediği için oturmak istesem de oturmayacaktım.

Bunu yapmak garip hissettirdi, özellikle de Noah etrafta yokken.

Kibarca gülümsedim ve dengede durması için bir elimi kabinin arkasına koydum. "Ben iyiyim," diye yalan söyledim.

Noah'nın gidişiyle, kabindeki atmosfer tuhaflaşmıştı.

Seksin sisi dağılmıştı ve Patrick ile Shannon başkalarına dikkat edemeyecek kadar sevişmekle meşguldüler. Eli sanki havadan sudan konuşmamı bekliyormuş gibi beklentiyle bana baktı. Bunun yerine her iki gözümün altına birer parmağımı sürdüm çünkü terlemiştim ve makyajımın akmasından endişeleniyordum.

Ben bir şey söylemediğimde, bir sırrını paylaşmak ister gibi bana doğru eğildi. Kaygı kalbimin tökezlemesine neden oldu, özellikle de sesi şakacı ve kısık olduğunda. "Hayır dedi ama seni sikecek birine ihtiyacın varsa," gülümsemesi orantısızdı, "bana birkaç dakika daha ver, yapabilirim."

Ağzım açık kaldı.

Şaşkınlığımdan yaklaştığını duymamıştım, bu yüzden Noah'nın sıcak kolu aniden bana dolandığında irkildim. Ona döndüm ve ağzı ağzıma yapışmadan önce gözlerindeki öfkeyi bir anlığına görebildim.

Eli'nin söylediklerine kulak misafiri olduğu belliydi ve bu hiç hoşuna gitmemişti.

Biraz.

Bu öpücük de diğerleri gibi başladı, ama kısa sürede bir şeye dönüştü başka bir şey. Yoğun ve talepkârdı ve bir elimi çıplak göğsüne bastırığım için kalbinin ne kadar hızlı attığını hissedebiliyordum.

Bu öpücük bir ifadeydi. Sadece Eli için değil, benim için de. İddiasını ortaya koyuyor, herkesin benim onun, onun da benim olduğumu bildiğinden emin oluyordu.

Tanrım, bu fikre *bayıldım*.

Öpüşmemiz sona erdiğinde, rüya halimle başımı çevirdim ve Eli'a baktım, yüz ifadesinin donup kaldığını gördüm.

"Hayır, teşekkürler," dedim Noah'nın güvenli kucağından ve sözlerimi tüm anlamlarıyla tarttım. "Ben böyle çok mutluyum."

YİRMİ ALTI

Charlotte

Noah bana onunla akşam yemeği ve sinemaya gitmek isteyip istemediğimi sorduğunda, bunun bir randevu olup olmadığını netleştirmedi. Ama restoranda kesinlikle öyle hissettirmişti ve şimdi burada karanlık sinema salonunda oturmuş, bir kova patlamış mısırı paylaşıyorduk - bunu başka bir şey olarak göremiyordum.

O kadar heyecanlıydım ki, filmi umursamadım ve onun seçmesine izin verdim. Zaten biletleri de o alıyordu. Film gürültülü ve şiddetliydi, güzel insanlar ve minimal bir olay örgüsü vardı, bu yüzden çok fazla dikkat gerektirmiyordu.

Ki bu iyiydi.

Bu, filmin çoğunu ona yakın olarak ve onun erkek arkadaşım olup olmadığını merak ederek geçirebileceğim anlamına geliyordu. Eğer bu doğruysa arkadaşlarımın ne diyeceğini biliyordum. *Çok erken. Sadece bir ribaunt.* Ya da en kötüsü, *bizim yaşıımızda biriyle çıkamaz mısın?*

Bu tam da ailemin söyleyeceği şeydi ... eğer anevrizmadan kurtulurlarsa onlara verecekti.

Noah cebinden telefonunu çıkarıp gizlice ekranı kontrol ettiğinde filmin bitmesine bir saatten az bir süre kalmıştı. Biri ona mesaj göndermişti ve her ne yazıyorsa, bundan hiç memnun değildi. Kısa bir yanıt gönderdi ve kulağıma fısıldamak için eğildi.

"Üzgünüm ama gitmek zorundayım. Babam düştü ve annemin yardımına ihtiyacı var."

Endişe dolu bir yüzle ona bakmak için döndüm. "O iyi mi?"

"Emin değilim. Tek söylediği onun ayağa kalkmasına yardım edemediği." Ekrandaki silahlı çatışmaya baktı ve sonra tekrar bana döndü. "Bitirmek istiyorsan kalabilirsin ve Uber eve-"

Başımı salladım ve yanımdaki boş koltuktan çantamı aldım. "Hadi gidelim."

Bir an tereddüt etti ama kaybedecek vaktimiz olmadığını anlamış olmalı ki oturduğu yerden kalkıp çömeldi ve koridordan çıkışa doğru aceleyle ilerledi.

Noah ailesinin evine giderken gergindi ama bunun acil durumdan mı yoksa kendimi davet ettirme şeklimden mi kaynaklandığını anlayamadım. Konuşmadık ve aramızdaki sessizlik uzadıķça kendimi daha da kötü hissettim. Ailesiyle tanışacaktım, hem de bir kriz anında, iyi bir izlenim bırakamayacağım bir zamanda. Tanrım, bunu ona ya da ailesine zorla kabul ettirmemeliydim.

Ama ona kararımı sorguladığımı ve beni bir yere bırakması gerektiğini söylemek için ağzımı açtığımda, bir alt bölgeye döndü. Buradaki evler onun mahallesindekiler kadar büyük ya da geniş değildi ama güzeldi ve sevimli peyzajları vardı.

Garaj yollarından birine girip arabasını park edip motoru kapattığında endişem daha da arttı.

"Burada kalmamı mı istiyorsun?"

Ağzımdan kaçırdım. şaşkınlıkla başını eğdi. "Ne?"

"Sana peşine takılmamın sorun olup olmadığını sormadım. Seni burada bekleyebilirim."

Öndeki direksiyon simidine baktı ve sanki çabalıyor gibiydi. Ama başını salladı, kapısını iterek açtı ve inmeye başladı. "Sorun yok. Hadi gel."

Ses tonu dikkat dağıtıcıydı, sanki en az direnç gösteren yolu seçmiş gibiydi ve bu beni daha da kötü hissettirdi, ama bunu kendime ben yapmıştım. Arabasından indim ve onu patikaya kadar takip ettim.

Noah'nın annesi onu izliyor olmalıydı, çünkü biz daha verandanın basamaklarına varmadan ön kapıyı açtı. Onun gelişiyle son derece rahatlamış görünüyordu, ama bakışları onun yanımdaki bana kayınca, ifadesi bir şaşkınlığa dönüştü.

Ya da belki güvensizlik.

Bana anne ve babasının yetmişli yaşlarının başında olduğunu söylemişti ama annesi öyle görünmüyordu. Kısa, siyah saçları, harika bir teni ve keskin gözleri vardı. I

O gözlerin pek bir şey kaçırmadığı hissine kapıldım.

"Bu Charlotte," dedi. "Siz aradığınızda dışarıdaydık." Biz içeri girerken annesi geri çekildi. "Charlotte, bu benim annem, Theresa."

"Merhaba," dedim otomatik olarak, "memnun oldum-"

"Merhaba." Odağı tekrar Noah'ya döndü ve sanki ben yok olmuştum. "Duşta düştü."

"Duş mu?" Noah'nın endişesi yoğundu. "O iyi mi?"

"Öyle düşünüyor ama onu ayağa kaldırana kadar bir şey söyleyemeyiz. Denedim ama kötü omzumla ..."

Başını salladı ve koridorda ilerlemeye başladı, annesi de hızla onu takip etti. "Sekiz buçukta neden duştaydı?"

"Bahçeyi biçtikten sonra bir tane almak istedi."

Noah arabayı durdurdu ve kaşlarını çatarak ona döndü. "Neden hâlâ bahçeyi biçiyor ki? Bunu yapması için birine para vermelisin."

Bir elini kalçasına koydu ve sinirli görünüyordu. "Katılıyorum ama babanın nasıl biri olduğunu biliyorsun."

Girişte kalmıştım ve omzunun üzerinden bana hızlı bir bakış attı. *Kal*, dedi. *Birazdan döneceğim.*

Tabii ki kalacaktım. Babası aciz ve çıplakken onunla tanıştırlacak değildim.

Onlar gittikten sonra garip bir şekilde durdum ve ne yapacağımı şaşırdım. Telefonuma bakmak kabalık gibi görünüyordu, bu yüzden ailesinin evini merak ederek etrafa bakındım. Burası Noah'ın büyüdüğü ev gibi görünmüyordu.

Giriş açıktı, sağda bir yemek alanı ve hemen arkada oturma odası vardı ve kanepelerden birinin üzerinde resimlerden oluşan bir galeri duvarı asılıydı. Gözüm hemen Nuh'un büyürken çekilmiş fotoğraflarına gitti.

Kaba olup olmadığını düşünmedim. Bakışlarım onun ve ailesinin resimleri üzerinde gezinirken ayaklarımın beni ileriye taşımasına izin verdim. Çoğunlukla yıllar boyunca çekilmiş tatil fotoğraflarıydı; Washington Anıtı'nın önünde, Büyük Kanyon'da, Disney World'de çekilmiş aile fotoğrafları.

Çocukların babalarına turda yardım ettiği birkaç yer vardı. Ağabeylerinden birinin düğünü. Noah'ın üniversite mezuniyeti.

Kahretsin, her zaman ateşliydi. Sanki garip ergenlik yıllarını atlamış gibiydi. Kıskanmıştım.

Resimlere bakmayı bitirdiğimde, sağıma dönmek gibi bir hata yaptım ve mutfığa baktım. Nefesimi içime çektim ve ciğerlerimde sıkıca tuttum.

Kullanılmış tavalar lavabonun yanına yığılmıştı. Fırının üzerinde asılı duran bir bulaşık havlusunun üzerinde ellerin defalarca kurulandığı kahverengi lekeler vardı. Yerler bir aydır süpürülmemiş gibi görünüyordu.

Ama kötüsü bu değildi.

Mutfak masasının üzerinde kirli tabaklar, çatal bıçak takımları ve kağıt peçeteler vardı. Babası duş almaya gittiği için ailesinin yemeği yarıda kesilmiş gibi görünmüyordu.

Hayır, bu plakalar burada terk edilmişti.

Annem neredeyse her şeye katlanırdı. Tek mutlak ve çiğnenemez kuralı, yemeğinizi bitirdiğinizde tabağınızı lavaboya götürmenizdi. Yemeğin ve kirli tabakların dışarıda bırakılmasına tahammül edemezdim ve farkına bile varmadan tabakları üst üste yığıyordum.

Uğraşacakları çok şey var. İşe yarayabilir.

Bulaşık makinesini hızlıca doldurdum, kullanılmış peçeteleri attım ve masanın üstünü nemli bir kağıt havluyla sildim. Bunlar bitince de lavabonun yanındaki tavalara el attım. Acele edip onları da halledersem mutfak tezgahını silip süpürge arayacak vaktim olabilirdi.

Temiz bir tanesini diğerinin üzerine koyduğumda tavalar birbirine çarptı.

Sonr

aki. "Ne yapıyorsun?"

Noah'nın sesiyle irkildim ve tavayı lavaboya bıraktım, Köpüklü suyu etrafa saçıyordu. Neyse ki sesi kızgın değil şaşkıındı ve yüzümü ona döndüğümde sadece şaşkın görünüyordu. Daha önce lavabonun altında temiz bir bulaşık bezi bulmuş ve ellerimi kurulamak için onu kullanmışım.

"Meşgulüm," dedim annemi kanalize ederek. "Baban nasıl?"

İçini çekti ve bana doğru yürüdü, sadece bir adım ötemde durdu, böylece endişeli gözlerine bakabildim. "O iyi," diye sesini alçalttı, "ama çok inatçı." Bakışları tezgahın üzerinde kurumakta olan tava yığınının gitti ve oturma odasına açılan kapıya kaydı. "Temizlik yapmayı bırakmalısın. Annem buraya gelir ve ne yaptığını görürse çok utanır."

Temizlik yapmaya o kadar mecburdum ki, yaptıklarımın kırıncı olup olmadığını düşünmemiştim. Geleceğimi bilmiyorlardı, ben de bilmiyordum.

evlerine davet edildim ve roller tersine dönseydi, mahcup .

Kahretsin.

"Buraya gelirken bu yüzden gergindim," diye ekledi. Neden bu kadar utangaç görünüyordu? "Kötü olacağını biliyordum. Hatta senin için bunaltıcı bile olabilir."

Kalbim biraz daha hızlı atmaya başladı. Babası için endişelendiği ama yolculuk sırasında beni de düşünüyordu. Bu karmaşanın beni rahatsız ettiğini anlamıştı ve birkaç ay içinde beni neredeyse herkesten daha iyi tanımadıysa lanet olsun.

Son erkek arkadaşından daha iyi olduğu kesin.

Lavaboyu işaret ettim ve ona mahcup bir gülümseme verdim. "Özür dilerim. Kendime engel olamadım." İfadem ciddileşti. "Ailenin yaşadığı onca şeyden sonra, bu gibi şeylerin ikinci plana atılması tamamen anlaşılabilir bir durum. Yardım edebildiğim için mutluyum. Ve şu anda uğraşacakları bir şeyin daha azalması onlar için iyi olmaz mıydı?"

Omuzları dikleştirdi ve başını öne eğdi. Sanki sorum çok beklenmedik bir şeymiş ve bununla nasıl başa çıkacağını bilmiyormuş gibi davranıyordu. Sanki düşünmek benim yapabileceğimden emin olduğu bir şey değilmiş gibi. Bir elini çenesine götürdü, sakalının bıyıklarına değen eli kılındı ve sonra gözleri sıcaklıkla parladı.

"Evet," dedi sessizce.

Bulaşık havlusunu ona doğru ittim ve diğer elimi damlatarak kuruyan tava yığınının doğru uzattım. "O zaman bana yardım et. Bunları kurut ve kaldır ki annen bizi yakalamadan işimizi bitirebilelim."

Ondan sıkı bir kahrkaha geldi ve havluyu benden aldı.

Lavaboda onunla yan yana durmak, birlikte çalışmak güzeldi. Harika bir takım olmuştuk. Son tencereyi fırçalamayı bitirdim, giderin fişini çektim ve onun işini bitirmesini izlerken borudan su şırıldadı. Tanrım. Noah'ın bulaşık yıkaması olması gerekenden çok daha seksiydi. Beyaz havluyu paslanmaz çeliğin üzerine silerken ön kolundaki kaslar esnedi ve sonra lavaboda bana dönmeden önce tencereyi ocağın yanındaki bir dolaba yerleştirdi.

Üzerimde ne kadar güçlü bir etkisi olduğunun farkında mıydı? Basit bir bakışıyla vücudum ısındı.

"Film mahvolduğu için üzgünüm." Ama sanki bu anı birlikte yaşadığımız için üzgün değilmiş gibi bana baktı.

"Sorun yok." Sesimi seksi ve baştan çıkarıcı çıkarmaya çalıştım. "Eminim bunu telafi etmenin bir yolunu bulacaksın."

Gülümsemesi hınzırcaydı ve bir elini yanağıma koyarak beni sabit tuttu, böylece dudaklarını dudaklarımın üzerine mühürleyebildi. Öpüşü derin ve derinlemesine ve o kadar sarhoş ediciydi ki nerede olduğumuzu unuttum. Öpüşme uzadıkça, ayaklarının dibinde bir su birikintisine dönüşebileceğime dair endişem daha da ciddileşti.

Noah, ona olan ihtiyacım şiddetlendiği anda öpücüğü sonlandırdı ve sadece birkaç santim ötemde durarak başka bir öpücükle alay etti. "Herhangi bir önerin var mı?"

Tek düşünebildiğim, tek görebildiğim oydu. "Çok güzel bir yüzün var," dedim. "Sadece üzerine oturmak istiyorum."

Daha önce hiç görmediğim kadar sırtıttı ve bacaklarımın kemikleri kırıldı. Yere yığılmamam bir mucizeydi ya da-

Odanın diğer tarafından biri boğazını temizledi.

Ve bunu çok yüksek sesle, çok sahte bir şekilde yaptılar, bunun sadece dikkatimizi çekmek için olduğunu bildiğimizden emin oldular.

İçgüdüsel olarak birbirimizden uzaklaştık ve bakışlarım etrafımda dönerek sesin kaynağını aradı ve onu bulduğum anda içimdeki her şey soğudu.

Her şeyi değil. Kan sıcak bir şekilde yüzüme hücum etti.

Sikeyim.

Noah'nın babası uzun boylu ve geniş omuzluydu. Kırışmış saçlarının çoğu çoktan kurumuştu ve üzerinde bir kot pantolon ile göbeğine kadar uzanan mavi bir tişört vardı. İri bir adamdı ve Theresa'nın omzu sakat olmasa bile ona yardım etmekte neden zorlanacağı anlaşılıyordu.

Kaşlarını çattı ve bakışlarım yere düştü. Noah'nın babası çok korkutucuydu ve oğluna onun suratına oturmak istediğimi söylediğimi duyması beni sadece korkutmuyordu.

Korkunçtu.

"Baba." Noah doğruldu ve herhangi bir gariplik hissetmiyormuş gibi davrandı. "Bu Charlotte." O sırada bana baktığını hissettim ve yüz ifadesinin sabit olduğunu fark ettim. "Charlotte, bu Gabe Robinson."

Sesim titriyordu. "Merhaba."

Gabe'den aldığım tek onay homurdanmak oldu, sanki tam kelimeleri kullanmaya değmezmişim gibi. Odayı gergin bir sessizlik kapladı ve ölmek istememe neden oldu. Ama o sırada Theresa her şeyden habersiz şekilde ortaya çıktı ve buzdolabına doğru yürüdü. Kapağı açtı ve içindekileri inceledi.

"Noah," dedi, "arkadaşın akşam yemeğine kalmak ister mi?"

Babası güldü, ama oğlununki gibi sıcak bir kahkaha değildi bu ve alaycı bir tavır takındı. "Bence onlar arkadaştan biraz daha fazlası, Theresa."

Noah'ın kızgınlığının dalga dalga yayıldığını hissedebiliyordum ama babasının yorumunu duymazdan geldi. "Hayır, teşekkürler, biz zaten yedik."

Buzdolabını kapattı ve o zaman mutfakta bir şeylerin farklı olduğunu fark etti. "Ne oldu burada?" Odak noktası artık boş olan masadan lavabonun yanındaki çıplak tezgâha gitti ve bana odaklandı. "*Temizlik* yaptın mı?"

Başımı salladım. "Umarım sakıncası yoktur. Faydalı olmak istedim."

Bana inançsızlıkla baktı ve içindeki rahatsızlık daha fazla dayanamayacağım kadar büyüdü.

"Noah bana yardım etti," diye ekledim. "Özür dilerim."

Bundan sonra ne söyleyeceğini düşünürken gözlerini kırıştırdı. Belki de yaptığının kabalık olduğunu söylemenin ama bunu Güneyli kadınların tercih ettiği gibi pasif-agresif bir şekilde yapmanın mükemmel bir yolunu düşünüyordu.

Onun yerine bir dolaba doğru yürüdü, açtı ve birkaç şarap kadehi indirmeye başladı. "Pekâlâ. Bir içki o zaman." Bardakları tezgâhın üzerine koyarken tabanları taşa çarptı ve ses tonu alaycı ya da ciddi olma arasında gidip geldi. "Kız arkadaşının içki içebilecek yaşta olduğunu varsayıyorum."

Noah annesine sade bir bakış attı. "Evet, içki içebilecek yaşta."

Dudaklarımı birbirine bastırdım ve onu düzeltmediğinde ne kadar heyecanlandığımı kimse anlamasın diye yüz ifademi çelikleştirdim. Belki de babasının iyiliği içindi ve sadece bu gece için rol yapıyordu ama hiç umursamadım.

"Harika." Theresa buzdolabına döndü ve kapının üzerindeki raflardan birinden bir şişe beyaz şarap aldı. "Sanırım geçirdiğimiz akşamdan sonra hepimizin bir şaraba ihtiyacı var."

"Üzgünüm," diye açıkladı Noah, "ama kalamayız."

Hiç etkilenmedi. Şişenin kapağını açtı ve bir bardak doldurmaya başladı, ancak bunun sadece kendisi için olduğu anlaşıldı. ", " dedi. "O zaman onu akşam yemeğine getirmen gerekecek." Bakışları bana kayarken şarabından bir yudum aldı. "Oğlumu temizliğe ikna eden bu kızı tanımayı çok isterim."

"Evet, tabii." Acı çekmiş görünüyordu. "Belki başka bir zaman." Onu başından savma girişimine alınmamış gibi davrandı.

"Benim için bir bardak dolduracak mısın?" Gabe karısına sordu. "Yapmaman gerekiyor."

İnledi. "Oh, kes . Sadece bir bardak."

Oğluna döndü ve yüz ifadesi "*Neyle uğraşmak zorunda olduğumu görüyor musun?*" diye haykırdı.

Noah doğruldu. "Sanırım dışarı çıkacağız."

"Kalamayacağına emin misin?" Theresa sordu.

"Hayır, teşekkürler. Charlotte ve ben ne kadar eğlensek de, bu geceki planımızın bir parçası değildi." Kapı aralığını işaret ederek o yöne doğru ilerlememi istedi.

Gitmeden önce "Tanıştığımıza oldum," diye ekledim. "Oh, sen de," diye seslendi annesi.

Vedalaşmamız hızlı oldu, aceleyle ön verandadan indik ve Noah'nın arabasının yolcu koltuğuna oturup güvenli bir şekilde içeri girene kadar rahatlayabileceğimi hissetmedim. onun için aynı şey geçerli değildi. Motoru çalıştırırken gerginlik omuzlarını sıkıca kavramıştı.

"Sen iyi misin?" Yumuşakça sordum.

"Evet." Cevabı o kadar çabuk geldi ki, anlık bir tepkiydi ve içini çekti. "Babamı öyle aciz bir halde görmek çok zordu. Ve daha da kötüsü ne biliyor musun? Orada olduğum için çok *kızgındı*. Annemin arayıp yardım istediğini bilmiyordu." Ses tonu acıydı. "Eninde sonunda kendi başına ayağa kalkabileceğini, sadece 'bir dakikaya daha ihtiyacı olduğunu' söylüyordu. Yirmi dakikadır düşün zemininde yatıyor olmasına aldırmadı bile."

Haddim değildi ama yine de söyledim çünkü biz ayrılırken Gabe tamamen sessiz kalmıştı. "Yardımanın için sana teşekkür etti mi?"

"Hayır, kesinlikle yapmadı." Ellerini direksiyonun üzerine koydu ama arabayı vitesine takmadı. Belki de düşüncelerini toparlamak için biraz daha zamana ihtiyacı vardı.

"Eminim hem sizin hem de onlar için zordur," dedim. Birbirinize biraz anlayış göstermelisiniz."

Dönüp bana baktı ve yarı yarıya bana sessiz olmamı ya da neden bahsettiğimi bilmediğimi söylemesini bekledim ama gözlerinde sadece şaşkınlık vardı. Mutfakta bulaşıklar için yardım istediğimde takındığı ifadenin aynısını takınmıştı.

"Sana karşı biraz huysuzlardı."

Ağzımı orantısız bir gülümsemeye dönüştürdüm. "İyiydiler ve ben de onlara biraz lütufta bulunuyorum."

Sonunda arabayı geri vitese taktı ve garaj yolundan geri geri gitmeye başladı. "Dikkatli ol. Bu gerçekten de şımarık bir veledin söyleyeceği bir şeye benzemiyor."

Omuz silktim ve onun şakacı tonuna uydum. "Belki de bunu aşmaya başlıyorumdur." Nefesimi yuttum. "Annen bana kız arkadaşım dediğinde onu düzeltmediğini fark ettim." Tamamen ciddi olmama rağmen bunu şaka olarak söyledim. "Sadece arkadaş olduğumuzu sanıyordum."

Sokağa doğru geri geri gitmeyi bitirdi ve arabayı sürerken bana doğru baktı. Onun ve yüzünün ifadesi kalbimin daha hızlı çarpmasına neden oldu.

"Belki," dedi, "onu da aştık."

YİRMİ YEDİ

Noah

Charlotte'u ailemle tanıştıracığım için heyecanlı olmamın hiçbir anlamı yoktu ve beni duraksatan tek şey evlerinin ne kadar dağınık olacağını bilmemdi.

Onu yanında getirmek kötü bir fikir değildi. Ama artık çok geçti.

Bitmişti ve dürüst olmak gerekirse, nasıl gittiği konusunda mutsuz değildim. Elbette, babamın onun yüzüme oturmak istediğini söylediğini duyması *pek de ideal değildi*, ama en azından bizimkilerin ağzındaki bakla çıkmıştı. Biriyle çıktığımı biliyorlardı ve o kişi benden biraz daha gençti.

Charlotte ve ben buna bir etiket koymaya karar verdiğimiz için mutluydum.

Kız arkadaşım da bu durumdan memnun görünüyordu. Garajıma girdiğimde arabamın yolcu koltuğunda adeta ısıldıyordu. Arabadan inip evin kapısına doğru ilerlerken hiç konuşmadık. Kapıyı onun için iterek açtım, bir elimle üst kapıyı kapatmak için düğmeye bastım ve onu içeri kadar takip ettim.

Işıkları açmaya zahmet etmedim. Mutfağıma giden küçük, karanlık koridorda durduk, ayakkabılarımızı çıkardık ve bu biter bitmez onun üzerindeydim. Ağzım onunkine çarptı ve ellerim belini kavradı ve içime doğru iç çektiğinde, göğsümden sıcak bir memnuniyet yayıldı.

Onun burada, benim yerimde, benim ellerimde olması iyi hissettirdi.

Ama akşamımız raydan çıkmıştı ve bunu telafi edeceğime söz vermiştim ve şimdi bunu yerine getirecektim.

Eğilip onu kollarıma aldığımda küçük, sevimli bir şaşkınlık çığlığı attı. Yatak odama doğru yürürken gözleri kocaman ve vahşiydi, heyecanla parlıyordu. Nasıl bir ifade takındığım hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Belki de kararlılıktı, çünkü ben öyle hissediyordum.

Kapıdan geçtikten sonra ışık düğmesini buldum ve açtım. O kollarımdayken bunu yapmak kolay olmamıştı ama başardım ve yatağın iki yanındaki küçük masa lambaları canlandı.

Ben ilerlerken, sanki görebildiği tek şey benmişim gibi bana baktı.

Yatağa ulaştığımda onu yatağın üzerine yatırdım. Bu sabah, gri saten yorgani düzeltip, sonunda burada olacağımızı umarak yapmışım. Yatağa değer değmez hareket etmeye başladı. Dizlerinin üzerine tırmandı ve kollarını omuzlarıma dolayarak dudaklarıma bir öpücük kondurdu.

Charlotte muhtemelen bunun uzun ve derin bir şarkı olmasını istemişti ama benim başka fikirlerim vardı.

"Sana bir şey sorabilir miyim?" Gömleğinin altından tutup yukarı kaldırırken söyledim.

Kollarını kaldırdı ve ben üstünü çıkarırken güzel sarı saçları omuzlarına döküldü. Aylar önce birlikte geçirdiğimiz ilk gecede siyah sutyenin aynısını giymişti.

"Oh, kahretsin," diye yorum yaptım. "Sanırım bu benim favorim."

"Öyle mi?" Gömleğimi avuçlayıp yukarı doğru çekerken güldü. "Bana ne sormak istiyorsun?"

Nabızım hızlandı ama belli etmemek için elimden geleni yaptım. Daha sonra onu şortundan çıkarmaya odaklandım ve ses tonumu rahat tuttum. "Bağlanmakla ilgili duruşun nedir? Diyelim ki bunu yapmak istedim ve," diye vurguladım, "seninle *oyynamak*."

Yüz ifadesi değişti. Videolarından birinin viral olduğunu öğrendiğinde böyle görünmesini bekliyordum. Gülümsemesi genişti, ama onu sahte bir ciddiyete geri çekti. "Benim duruşumun 'bağlanmaktan' yana olduğunu söyleyebilirim."

"Güzel." Bana *evet diyeceğinden* oldukça emindim ama yine de bunu duymak çok güzeldi ve bana bunu deneyecek kadar güvendiği için çok heyecanlanmışım.

Ben şortunun fermuarını açıp kalçalarından aşağı indirirken, yatağımın kenarında dizlerinin üzerinde kıpırdamadan durdu. Oturduğunda

Onları çıkarmak için yan tarafa doğru yürüdüm, komodine doğru ilerledim ve üst çekmeceyi açtım.

Ben bunu yaparken bakışları beni takip etti ve iki çift deri kelepçeyi çıkarıp sessiz gümbürtülerle teker teker yanındaki şiltenin üzerine bıraktığımda hiçbir şey söylemedi.

Ama onun keskin nefes alışını duydum ve odadaki atmosfer yoğunlaşmaya başladı.

"Tamam mı?" Ben sordum.

Bakışları, gümüş tokalarla kapalı tutulan ve ortasından bir yüzük sarkan kalın, deri kelepçeleri izledi. Odağını bana çevirdi, dudaklarında seksi bir gülümseme belirdi ve bileklerini bana uzattı.

Pekala.

Beklediğimden çok daha sıcaktı.

Kelepçelerden birini aldım, bileğini geçirmesi için tuttum, sonra tokayı sıktım. *Biri gitti, üçü kaldı.*

Gerisini tamamlamak uzun sürmedi ve sanki iyi bir kız olmak için çok çabalıyormuş gibi sessizce ve sabırla yapmamı beklemesini sevdim.

Yastıkları işaret ettim. "Uzan. Yatağın ortasına."

Saten yorganım üzerinde kayarken hışırdadı, yastıklardan birini ortaya çekti, böylece başını üzerine koyabildi. O pozisyonunu alırken, yorganın köşesini kaldırdım, eğildim ve şilte ile bazanın arasına uzandım. Aradığım şeyi hemen buldum ve bugün daha önce oraya sıkıştırdığım siyah kayışı çıkardım. Karyolama sabitlediğim bağlama sisteminde dört kayış vardı ve her birinin ucundan sarkan sürgülü bir klips vardı.

Yumuşak bir eğlence sesi çıkardı. "Komik. Bu yatağı yaparken bunu hiç fark etmemiştim."

"Bu yeni."

Kayışı bileğindeki halkaya taktım, yatağın ayakucuna doğru yürüdüm ve bir parmağımı ayak bileği kelepçesindeki halkaya geçirdim. İkinci kayışı bulup takarken bacağını kendime doğru çekerek bir sarsıntı verdim.

Yatağın ucuna doğru yürüyüp diğer ayak bileğiyle aynı işlemi tekrarlarlarken bakışları beni takip etti. Bileğini en sona bıraktım, onu bağlamadan önce birkaç dakika daha özgür bıraktım. Ve sırf eğlence olsun diye, kayışı gereksiz yere çekiştirdim, gücünü test ediyormuş gibi yapıp ona memnun bir bakış attım.

"Bu bağlama sistemini senin için aldım," dedim ve yatağın etrafından dolaşarak komodinime doğru ilerlemeye başladım. "Bununla birlikte."

Açık çekmeceye uzandım ve vibratörü aldım, görmesi için havaya kaldırdım. Basit bir çubuk tipiydi, kablosuzdu ve siyah silikonla sarılmıştı. Çok basit bir şeydi ama yine de çok seksi bulmuştum.

"Bu sabah şarj etmeyi ," diye ekledim.

Yanındaki şiltenin üzerine düştü ve çıkardığı zevk kıvrınması belli belirsiz olsa da bana bir ton zevk verdi. Etrafına sarılmış siyah kelepçelerle, yatağıma hapsolmuş ve benim merhametime kalmış görüntüsüne bayılıyordum. Bunu daha iyi hale getirebilecek tek şey, hizmetçi kostümüyle birlikte giydiği siyah gerdanlığı takmış olmasıydı.

Tasmaya benzeyen bir şey.

Belki bir dahaki sefere.

şey yapmam için sabırsızlıkla beklemesine izin vererek bir süre bekledim. Herhangi bir şey.

Bu onun beklentisini artırmanın bir yoluydu.

Sonunda bir kez daha çekmeceye daldım ve rulo haline getirilmiş bir havlu aldım. Sade ve beyazdı ve ihtiyacım olan şey için yeterince büyüktü.

Yatağın kenarına eğilip havluyu alt bedeninin altından kaydırmaya başladığımda göğsü aceleyle nefes alıp vererek inip kalktı. Bu havlu ona bir işaretti ve ne yapmayı planladığımı biliyordu, bu yüzden bunu istemiyorsa tek yapması gereken söylemekti.

Ama bunun yerine kalçalarını kaldırarak beyaz havluyu altından geçirmemi kolaylaştırdı.

Yerine oturduğunda pantolonumu çıkarıp siyah boxer külotuma kadar soyundum ve vibratörü kaptım. Yatağa, bacaklarının arasına tırmandığımda Charlotte'un yüz ifadesi endişeli ve elektrikliydi. Yutkunurken boğazı düğümlendi. Heyecanlı mıydı? Bunu benden daha çok mu istiyordu?

Hayır. Bu mümkün olamaz.

Bunu çok istedim.

Sapındaki bir düğmeye basıldı ve değnek vınlayarak canlandı. Sırtarak üzerine eğildim, bir kolumla destek aldım ve vızıldayan oyuncacı kalçasının iç kısmına doğru sürükledim.

Güldü ve belli ki gıdıklandığı için kıvrılarak uzaklaşmaya çalıştı ama ben onu teniyle temas halinde tutarak yukarı, yukarı ve *yukarı* sürükledim.

"Kahretsin," diye mırıldandı nefesinin altında.

Vibratörün başı bacaklarının birleştiği yerdeydi ve siyah külotunun dantelleri arasından klitorisine dokunuyordu. Belli ki iyi hissettiriyordu, ama uğultulu oyuncağın ucunu yuvarlayıp en çok istediği noktayı ararken yüzünü inceledim.

En iyi hissettiğim yerde.

Kalçaları hareket etti, ona doğru süründü ve dudaklarımda bir gülümseme belirdi. Bu *kız -kız arkadaşım-* çok seksiydi.

"Bu şekilde gelebilir misin?" Ben sordum.

Bana saçma bir soruymuş gibi baktı. "Ah, evet." "O zaman yap," diye emrettim.

Bu ana kadar her şey hafif ve belki biraz da eğlenceliydi. Ama benim komutum bir düğmeyi çevirdi ve sahneyi tamamen ciddi hale getirdi.

Dudakları aralandı ve nefesini içine çekerek bana değişimi kendisinin de hissettiğini söyledi. Etrafımızda dönen bir güç vardı, kanımı ısıtıyor ve sikimi sertleştiriyordu.

Vibratörü ona doğru ittim, sessiz, boğucu inlemeler çektim, ama hızla tırmandılar ve talebime bu kadar hızlı uyması beni çok heyecanlandırdı. Kolları kısıtlamalara karşı gerildi ve başı geriye eğildi, boşalırken gözleri kapandı.

Vibratörü kapattığımda vızıltı kesildi ve derin bir gümbürtüyle yere düşerek fırlatıldı. Kendine geldiğinde elimi güzel vücudunun üzerinde gezdirdim. Sütyen giymiş göğüslerinin kıvrımlarını okşadı, gergin karnının üzerinde, kalçasının uzunluğundan aşağı kaydı ve sonra tekrar yukarı çıktı.

Doğruldu ve dizlerimin üzerine, açılmış, bağlı bacaklarının arasına oturduğumda hâlâ nefesini tutuyordu. Parmaklarımı külotunun ağ kısmına doladım ve kenara çektim, böylece ona bakabiliyordum. Çıplaktı, koyu pembeydi ve parlıyordu.

"Çok ıslak." Sesim alçak ve kabaydı. Bir parmağımı onun uyarılmasında gezdirdim ve sonra o parmağın pedini yaladım, alt dudağımda kışkırtıcı bir şekilde sürükledim. "Ne kadar tatlı, *çaresiz* bir küçük amcık."

Charlotte panikle bir ses çıkardı, sanki söylediklerim onu çok etmişti, bu endişe vericiydi. Ve buna bayılmışım, bu kadar uyumlu olmamıza. Derinlerde bir yerde birbirimize çok benziyorduk.

"Bu geçici bir durum," diye uyardım.

Arkama uzandım ve ayak bileklerinden birinin klipsini açtım, çünkü iç çamaşırının yolumdan çekilmesini istiyordum. Külotunun yanlarından tuttum ve bacağına serbest bırakana kadar aşağı doğru çektim. Gözlerimi serbest kalan ayak bileğine dikmeden önce dantel parçasını bağlı kaldığı manşetin etrafında asılı bıraktım. Onu kayışa bağlayabilmem için hevesle eski yerine koydu.

Bu kısıtlamayı memnuniyetle karşıladı.

Ona bakarken nabzım hızlandı.

Son birkaç gündür planımı yapmıştım ama şimdi o gün geldi ve kendimi sorgulamaya başladım. Ya da belki sadece kararsızlık yaşıyordum. Yapmak istediğim o kadar çok şey vardı ki, neyle başlayacağımı seçmek zordu.

Plana sadık kalın.

Avucumu bacağına gezdirdim ve işaret parmağımı vücudunun ıslak kadifesinin içine soktum. Ağzı açık kaldı ve bu müdahaleden dolayı kasıldı, ben de diğer elimi karnına koyarak onu yatağa geri yatırdım.

Bir parmağıma diğeri katıldı ve onu onlarla becermeye başladım.

Tempom durgundu. Neredeyse acı verecek kadar yavaş. Bu ona alışması ve ben onun G noktasını bulmaya çalışırken tepkilerini dikkatle izlemem için zaman veriyordu. Başparmağım aşağıya doğru indi, böylece parmaklarımın onu becerdiği yerin hemen üzerinde klitorisine daireler çizebiliyordu.

Çıkardığı inilti o kadar seksiydi ki, yarım saniyeliğine boxer'ımın içine boşalabileceğimden gerçekten endişelendim. Ama bu gerçekleşmeyince bir nefes aldım ve görevime odaklandım. Topuklarımın üzerinde oturmak rahatsız edici değildi ama 'duruşumu' ayarladım ve dizlerimi genişlettim. Onu orgazma ulaştırmak için ihtiyacım olan hızlı ritmi korumak için sağlam bir temele ihtiyacım olacaktı.

Charlotte kayışlara karşı kıvrandı ve kıvrandı.

Ona baktım, kartal gibi açılmış ve yatağıma bağlanmıştı ve lanet olsun, kendimi öyle kaptırmıştım ki başım dönmeye başladı. Beni tırmalayan bir ihtiyaç vardı, kendimi onun ağzına sokmak ve beni bitirmesini emretmek için bir özlem vardı, ama onu görmezden geldim.

Yakında, ama henüz değil.

Parmaklarımı daha hızlı hareket ettirerek hızımı artırdım. Daha derine. Kokusu sırlıslıklamdı ve lav gibi sıcaktı; başparmağımla klitorisinin üzerinde daha sıkı daireler çizdim. G noktasını bulduğumdan emindim ki tekrar eğildi ve zincirlenmiş ellerini yumruk yaptı.

Nefes almak için soluklanırken, tüyleri diken diken oldu.

O hazır.

En azından ben öyle umuyordum. Elimden geldiğince hızlı bir şekilde parmaklarımı içine sokup çıkarıyordum ve bir bulanıklık gibi hareket ediyordum. Bu, uzun süre tutamayacağım bir hızdı ve çok erken hızlandırırsam mahvolurdum.

"Aman Tanrım," diye inledi, ihtiyaçtan aklı başından gitmişti.

Kolum ve sırtım için cinayet gibiydi ve nefesim efordan kesildi. *Oraya git*, diye bağıırıyordu kafamın içindeki bir ses. Başparmağım artık zar zor hareket ediyordu, çünkü tüm odağım onun içine soktuğum parmaklarımdaydı.

Hiçbir uyarı olmadan içimden fırladı. "Babam için gelecek misin?"

Çığlığı o kadar yüksek ve ani oldu ki çığlığa dönüştü. Kasıldı, kelepçelerinin metal tokaları şangırdadı ve parmaklarımın üzerine sıcaklık yayıldı. Öfkeli tempomla pompalamaya devam ederken, akan sıvının bir kısmı parmaklarımdan aktı ve altındaki havluyu ıslattı.

Çok seksiydi.

Yavaşladım ve sergilediği gösterinin tadını çıkardım. Tüm vücudu titriyordu ve içeride amı sırlıslıkla parmaklarımın üzerinde ritmik bir şekilde sıkılıyordu. Bacakları seğiriyor ve kolları kayışlara karşı geriliyor, elleri havayı pençeliyordu. Bu sırada inlemeler ve nefes alışlar ondan akıyordu.

Karanlık, şeytani bir gülümseme ağzımı yaktı.

Yine de görmedi, çünkü mutluluğuyla mücadele ederken gözleri kapalıydı. Yataktan aşağı kaydım, başparmaklarımı kullanarak onu açtım ve dudaklarımı amına doğru indirdim. Dilim çırpınarak klitorisinin hassas tomurcuğuyla alay etti.

"*Oh, lanet olsun!*" Charlotte irkildi. Ahlaksız öpücüğümden kaçmaya çalışarak tekrar kıpırdandı ve "Baba, bu çok fazla" diye sızlandı.

O kelime. Olabilecek en iyi şekilde tetikleyiciydi.

Kalçasının iç tarafına bir tokat attım ama acı verecek kadar sert değildi. Şu anda kimin yetkili olduğunu bildiğinden emin olmak için yeterli güçle yapmıştım.

"Çok fazla değil," dedim. "Neye ihtiyacın olduğunu biliyorum. Belki iyi olursan, daha sonra güzel yüzüme oturmana izin veririm. İster misin bebeğim?"

Cevabını beklemedim. Dilim yine üzerindeydi, amına gömülmüştü ve yüzüm onun uyarılmasıyla ıslanmıştı. Yaptığım şeyden hoşlanıp hoşlanmadığından emin değilmiş gibi küçük inilteler çıkarıyordu ama hoşuna da gidiyor olabilirdi. Bu ses kulaklarımda kanın hızla akmasına neden oldu.

Dilimin her darbesi onun titremesine neden oldu.

"Becer beni," diye ağzından kaçırdı. "Oh, Tanrım, *lütfe*."

Yalvarıyor muydu? Kalbim duracak gibi oldu.

İçeride Bunu çok istiyordum, ama yapmamam gereken bir şey vardı.
n.

Değil mi?

Lanet olası boyunca, ne olduğunu hatırlayamadım. Zihnim yanıyordu ve alevleri kontrol altında tutmak için mantığa açılan tüm kapılar kapatılmıştı.

Bunu istiyordu ve ben de bunun için *ölüyordum*.

Charlotte tereddüt ettiğimi hissetti ve sesindeki sızlanma sarhoş ediciydi. "Lütfe. İçimde sana ihtiyacım var," diye yutkundu, "ve sen bana ihtiyacım olanı vereceğini söyledin."

Daha eylemi onaylamadan, yataktan kalkmış ve komodinin çekmecesine . Prezervatifler arkaya yakındı ve kutudan bir tanesini o kadar hızlı aldım ki kartonu parçaladım. Ama ihtiyacım olanı almıştım. Ambalajı yırttım ve prezervatifi takarken lanet olası ellerim titredi.

Kahretsin, ona ihtiyacım vardı, tıpkı onun bana ihtiyacı olduğu gibi.

Yatağa tekrar tırmandığımda, bakışlarım vücudunu boyunca taradı. Siyah sütyeni ve yatağıma bağlı deri kelepçeleri dışında çıplaktı ve yüz ifadesi acele etmemi haykırıyordu.

Ellerimin ve dizlerimin üzerinde sürünerek onun üzerine çıktım ve sonra kalçalarının arasına yerleştim. Sıcak teni benimkine değiyordu ve sekse sadece bir kalp atışı uzaklıktaydık. Ona duyduğum arzu çok güçlüydü, eziciydi. Hayatımda hiç bu kadar şaşırmamıştım.

"Emin misin?" Sesim kararsızdı.

Gözleri kapalıydı ve yüz ifadesi çaresizdi. *"Lütfe."*

Aramıza uzanıp sikimi kavradığımda ve kılıflı ucunu ona sürttüğümde, girişi ararken kalbim kontrolden çıktı. Onu bulur bulmaz, vücudunu sahiplendiğim gibi dudaklarını da sahiplendim.

Yavaş yavaş, santim santim içine battım ve öpüşmemizin sıcaklığı vücudunun ateşine rakip oldu. Ben ilerledikçe iniltilerimiz birbirine karışıyor ve dudaklarımızın altında sessizleşiyordu. Zevk bembeyazdı, merkezimi ve uzuvlarımı yakıp kavuruyordu.

Tamamen içine gömülene kadar devam ettim ve bu gerçekleştiğinde odak noktamız öpüşmemize döndü. Kirli ya da anlamsız değildi,

ya da sadece zevk için. Bu öpücük şehvetliydi. Tutkuyla ve tanımlamak istemediğim bir tür duyguyla doluydu.

Yokmuş gibi davranmak çok daha güvenliydi.

O da aynı duyguyu hissediyor muydu? Göğsüm onun için yaslanmıştı, bu yüzden kalbinin benimki kadar hızlı attığını söyleyebilirdim. Kalçalarımı geriye doğru hafiflettim, neredeyse tamamen içinden çıktım, sadece bir kez daha ileri doğru bastırdım - bu sefer daha hızlı.

Bu his ikimizin de dudaklarımızı ayırmamıza ve nefes nefese kalmamıza neden oldu. "Oh, kahretsin," diye mırıldandım. "*Siktir*, Charlotte, çok iyi hissediyorsun."

Charlotte, demiştim. *Kız bebek* değil, çünkü bu şu an için doğru görünmüyordu. Bu geceye seksi bir sahne, BDSM'ye birlikte ilk adımımız olması niyetiyle başlamıştım ama kontrolü kaybetmiştim.

Her şey değişmiş, yer değiştirmişti.

Bileklerinden birine uzandım ve tokasını kopardım, sonra diğer bileğini çözdüm çünkü özgürlüğüne kavuşmasına ihtiyacım vardı ve ellerinin üzerimde olmasını istiyordum. Serbest kaldığı anda parmakları saçlarımın arasından geçti.

Ağzı yumuşak ve gürdü.

Tempomu ayarlarken onun inlemelerini içime çektim ve hemen başımın belada olduğunu anladım. Çok ama *çok* iyi hissettiriyordu. Yavaşlamaya çalıştım ama kalçaları dönerek beni daha hızlı olmaya zorladı. Avuçlarından biri kıkımın üzerindeydi, parmakları kenetlenmişti ve soğuk gümüş yüzük çıplak tenimi öpüyordu.

Bu seks daha önce yaşadığım hiçbir şeye benzemiyordu. Seks olarak sınıflandırılabilir miydi? Çok daha fazlası gibi hissettirdi.

Öpüşmemiz gibi, bu hareket de sadece zevk için değildi. Anlamsız değildi.

Bu bağ kurmakla ilgiliydi ve ben buna doyamadım. Ona doyamadım.

Isı kan dolaşımında cızırdadı. Her şey beklentiyle karıncalanıyor, serbest kalmak için yalvarıyordu ama ben onu bastırmaya, geri tutmaya çalıştım. Charlotte altımda kıvrandı ve elleri sırtımda, omuzlarımda, göğsümde dolaştı. Ben onun içinde ne kadar hızlı hareket edersem, öpücükleri de o kadar kısalıyordu, böylece hırıltılı nefesler alabiliyordum.

Sanki etrafımdaymış gibi hissediyordum. Belki de benim onun içinde olduğum gibi o da benim içimdeydi. Bu lanet duyguları kontrol edemiyordum ve kalbim zamanın dışında çılgınca tökezliyordu. Zevk omuriliğimin tabanında birikiyor, durduramayacağım kadar büyük ve hızlı büyüyordu.

Geldiğini hissetmeme rağmen, orgazmım yine de beni uyarmadan vurdu. Çıkardığım inilti şaşkınlık, dehşet ve fiziksel tatminin bir karışımıydı.

Kahretsin, orgazm *çok şiddetliydi*.

Devam etti, devam etti ve görüşüm daraldı, bulanıklaştı. Kavurucu bir öpücük verirken içine olabildiğince derine battım. O da benimle birlikte inliyordu, belki de benim doruğa ulaşma hissimin tadını çıkarıyordu. Ya da belki de beni izlerken ikinci elden zevk alıyordu.

Orgazm azalmaya başladığında nabzım hâlâ atıyordu ve ortalık yatışmaya başladığında farkındalık beni ele geçirdi.

Kızgınlık işledi. "Lanet olsun."

Charlotte gerildi. "Sorun ne?"

"Ben senden önce geldim." Ne kadar dayanmıştım? On dakikadan az mı? Dayanıklılığım ve partnerimin tatmin olmasını sağlamakla övünürdüm. Bu utanç vericiydi ama en kötüsü bu bile değildi.

Bunu kadar uzun zamandır istiyordum ki, çoktan bittiğine inanamıyordum.

Yine de en ufak bir hayal kırıklığına uğramış gibi görünmüyordu. Gülüşü hafif ve sıcaktı. "Noah, bana zaten iki orgazm yaşattın. İçimde bir tane daha olup olmadığını bile bilmiyorum."

Uzanıp yanağımı okşadı ve nefes alış verişlerimiz dengelenirken bakışları sevgiyle yüzümde dolaştı. Göz kapakları uykuyla ağırlaşmaya başlamıştı ve ben de vücudumda benzer bir yorgunluk hissettim.

"Ama," diye ekledi usulca, "istediğin zaman denemene izin vermeye hazırım."

YİRMİ SEKİZ

Charlotte

Uzaklarda bir çim biçme makinesinin gürültüsü beni sarsarak uyandırdı. Yüksek sesle iç çektim ve yatağa uzandım, kolum Noah'ın çıplak göğsüne değdi.

"Hey, dikkat et," diye alay etti.

"Özür dilerim." Ona bakarken yastığımı başımın altına sıkıştırdım. Odağı okuduğu iPad'e döndü, teknoloji blogu ya da borsa gibi bir şeydi ama dikkatinin hâlâ bende olduğunu biliyordum. Çim biçme makinesinin motoru sanki penceresinin hemen altından geliyormuş gibi daha da gürültülü bir ses çıkarınca inledim. "Daha çok erken."

Kıkırdadı. "Saat dokuzu geçti."

Bu sefer içimi çektiğimde, aşırı dramatikti. "Ne? Hayır." Yorganı başımın üzerine çektim ve yatağının derinliklerine gömüldüm. "Bu yakında gitmem gerektiği anlamına geliyor ve ben gitmek istemiyorum. Daha sabah seksi bile yapmadık."

Noah yorganı indirerek yüzündeki şaşkın ifadeyi ortaya çıkardı. "Sen neden bahsediyorsun? Bu sabah seks yaptık."

Başımı salladım. "Bu sayılmaz. Güneş daha yeni doğmuştu."

Güldü. "Ah, doğru ya. Tabii ya."

Dün gece buraya gelmeden önce içmeye gitmişim, bu yüzden bu sabah tuvaleti kullanmak için erken kalkmak zorunda kaldım. İşimi bitirip Noah'nın yatağına geri döndükten sonra, sabahın köründe ona sakso çekerek sürpriz yapmaya karar verdim. Doğal olarak, bu seksle sonuçlandı ve beni o kadar sert boşalttı ki, sonrasında tekrar uykuya daldım.

Dün gece bir sürü kokteyl içmiştim çünkü Brianna'nın bekârlığa veda partisiydi ve tüm klişeleri yerine getirmiştik. Nedimeler için pembe kovboy şapkaları ve botlar, gelin için tamamen beyaz ve Broadway'de şehir merkezindeki turistik barlara gittik.

Dün gece dışarıda sadece yüz tane bekârlığa veda partisi vardı ama Brianna kendini özel , çok eğlendiğini ve geceyi diğer kızlarla birlikte Airbnb yerine erkek arkadaşımın evinde geçirmeme söylemişti.

Yalan söylediğinden ve sadece kibarlık yaptığından endişelendim, bu yüzden Sasha ile bunun doğru olup olmadığını üç kez kontrol ettim ve o da doğru olduğunu onayladı. Geçmişte olduğumdan daha iyi bir insan olmaya kararlıyım. Yeni bir ilişkiye başladıklarında ortadan kaybolan türden bir arkadaş olmayacaktım.

Zach ile birlikteyken onlara yaptığım gibi.

Brianna'ya düğünde tüm dikkatimi ona vereceğime söz verdiğimde onlarla birlikte kalamamanın acısını hafifletti. Ne de olsa düğüne tek başıma katılacaktım.

Parmaklarımı Noah'nın çıplak göğsünde gezdirerek dikkatini okuduğu şeyden uzaklaştırdım ve ses tonunda sahte bir kızgınlık vardı. "Bir şeye mi ihtiyacın vardı?"

Sırıttım. "Belki biraz ilgi."

iPad bir hışımla kenara fırlatıldı. "Peki."

Yorganı önünden çekti ve üzerime öyle hızlı tırmandı ki güldüm. Sonra boynumun kıvrımına sokuldu ve beni oradan öptü.

Lanet olsun. Onun yatağında uyumak ve onun uyanmak çok güzeldi. Resmi olarak çıkmaya başladığımızdan beri bu sadece birkaç kez olmuştu. Son üç haftadır ikimiz de inanılmaz derecede meşguldük.

Ayrıca, aileme dışarı çıkacağımı ve geceyi bir arkadaşımın evinde geçireceğimi, biriyle görüştüğümden şüphelenmeden sadece birkaç kez söyleyebilirdim. Tanrım, onlara yalan söylemek zorunda kalmaktan nefret ediyordum. Ve Noah ile ilişkimizi herkesten saklamak zorunda kalmaktan daha da çok nefret ediyordum, ancak birkaç arkadaşım bunu gizli tutmaya söz vermişti.

Beni öperken kısa sakalı boynumu gıdıkladı ve dikkatimi dağıttı. "Keşke seni Brianna'nın düğününe eşim olarak götürebilseydim."

Öpücüklerine ara verdi. "Annenle baban oraya gitmiyor mu?"

"Öyleler." Çünkü onu üçüncü sınıfta arkadaş olduğumuzdan beri tanıyorlardı. Bugünlerde Sasha ile daha yakındık ama uzun ,

Brianna ve ben ayrılmaz bir ikili olmuştuk ve o her zaman annemin bonus kızı olarak kalacaktı.

Noah ellerini başımın iki yanındaki yatağın üzerine koydu ve kollarını uzatarak ayağa kalktı, böylece onaylamayan bakışını net bir şekilde görebildim. "Yapamayacağımızı biliyorsun."

"Elbette biliyorum," diye homurdandım. "Sadece sızlanıyorum, tamam mı? Etrafta gizlice dolaşmak zorunda kalmasaydık iyi olurdu."

Yüz ifadesi yumuşadı. "Evet, öyle olurdu."

Ama başka bir şey söylemedi, çünkü gelecek hakkında konuşmuyorduk. Arkadaştan daha fazlası olmamıza karşı direnç gösteriyordu ve şimdi arkadaş olduğumuza göre, başka her konuda sabırlı olmam gerektiğini hissediyordum.

Annemlere bizden ne zaman doğrudan sormaktan daha iyisini yapabileceğimi biliyordum. Ve eğer ona aramızdaki bu şeyin nereye gittiğini gördüğünü sorarsam, cevabından hoşlanmama ihtimalim vardı.

Cehaletin mutluluk olduğuna karar verdim. Sadece birkaç haftadır birlikteydik ve muhtemelen bunun ciddi olduğumuzu iddia etmek için yeterince uzun olmadığını savunacaktı.

O zaman neden bu kadar ciddi hissettirdi?

Bu düşünceyi bir kenara ittim, bir elimi ensesine koydum ve onu kendime doğru çektim. "Söylediklerimi unut."

Ağzının benimkine değmesi bir uyuşturucuydu, diğer her şeyin uçup gitmesini sağlıyordu.

-

Ta ki dışarıdaki çim biçme makinesi pencerenin önünden bir kez daha geçip

gerçeklik tekrar aklıma girdi. Bu öpücüğün sabah seksinin ikinci raunduna yol açması için zaman yoktu. Noah saatin dokuzu geçtiğini söylemişti ve on kırk beşte odamda dizüstü bilgisayarımın başında, saçım ve makyajım kameraya hazır bir şekilde oturmam gerekiyordu.

Çünkü bana saat on birde büyük bir takipçi kitlesine sahip başka bir influencer ile Instagram Live röportajı ayarlamıştı. Öğle yemeğinden sonra da bir web tasarımcısıyla ihtiyaçlarımı görüşmek üzere bir Zoom görüşmesi yaptım, böylece bir fiyat teklifi verebileceklerdi.

Noah bir web sitesine ihtiyacım olduğu konusunda kararlıydı, çünkü küçük markam gerçekten yükselişe geçmişti.

Geçen hafta, *Hot Girl Cleans* YouTube'da on beş bin aboneyi aşmıştı ve kazanma sayesinde para kazanıyordum. Elbette, bazen günde on dolardan az oluyordu, ama bazen daha fazla oluyordu ve ... herkesin bir yerden başlaması gerekiyordu, değil mi?

"Tamam, dağıtmayı bırak." Sinirlenmiş gibi davrandım. "Gitmem gerekiyor." "mi dağıtıyorum?" Sırtı ve başını salladı. "Asıl sen ilgi isteyen."

Yatağından kalkıp giyinmek için muazzam bir özdenetim gerekiyordu. Evinden ayrılmak için daha da büyük bir çaba sarf etmem gerekti çünkü beni ön kapıya kadar geçirmeden önce giyinme zahmetine girmedi. Bana veda öpücüğü verirken üzerinde sadece bir çift kısa, kırmızı boxer külot vardı ve o kadar iyi görünüyordu ki, bu bir suç olmalıydı.

Arabama doğru aceleyle yola koyuldum ama yan komşuma ve onun gürültülü çim biçme makinesine bakmaktan kendimi alamadım, sanki vaktinde gelmemem benim değil de onun suçuymuş gibi. Gerçekten de adam beni uyandırarak bana bir iyilik yapmıştı.

Nuh'un evine onca kez gitmiş olmama rağmen, evin o tarafındaki komşularını sadece iki kez görmüştüm. Adam Noah'dan birkaç yaş büyüktü ve bana cerrah olduğu söylenmişti, bu da neden nadiren evde görüldüğünü açıklıyordu. Onunla birlikte yaşayan kız muhtemelen benim yaşımdaydı, bu yüzden onun kızı olduğunu düşünmüştüm.

Kız arkadaş, Noah bana söylemişti.

Onları çok merak ediyordum ama o zamandan beri görmemiştim.

Aralarındaki yaş farkı benim ve Noah'ınkinden daha fazlaydı ama yine de bunu başarmışlardı. Gözlerimi kısarak parlak sabah güneşine baktım ve giderek yaklaşan çim biçme makinesinin üzerindeki adamı seçmeye çalıştım. Kolları kesilmiş bir gömlek, yırtık pırtık bir beyzbol şapkası ve güneş gözlüğü takmıştı. Bu onu

genç görünüyorsun, ve tanıdık geliyor,
ve- "Bu da ne?" Dedim.

O Preston mıydı?

Randevumuzda beni terk ettiğinden beri birbirimizi görmemiştik, bu yüzden beni tanımamasını bekliyordum ama yaklaştıkça omuzları geri çekildi. Makineyi sarsarak durdurdu ve konuştuğunda motor daha yeni kapanmıştı. "Charlotte?"

"Ne yapıyorsun?" Talep ettim.

Atından inip öne doğru yürüdü ve benim onu gördüğümde yaşadığım güvensizliğin aynısıyla bana baktı. Ses tonu emin değildi, sanki her şeyin açık olması gerektiğini düşünmüş gibiydi. "Bahçeyi biçiyorum."

Bakışlarım Nuh'un evinin yanındaki eve kaydı. "Burada mı yaşıyorsun?"

Başını salladı ve ben de etmek istediğim küfrü içimde tuttum. Bu ne aptalca bir şanslı böyle? ifade her neyse, bana

bu durumdan memnun değildi, çünkü endişemi hafifletmeye hevesli görünüyordu.

"Çok uzun sürmeyecek," dedi. "Geçen hafta yeni bir yer için kontrat imzaladım." Güneş gözlükleri takılı olsa da başını eğişinden Noah'ın evine baktığını anlayabiliyordum. "Warbler olayı için Noah'yı mı ziyaret ediyorsun?"

Beynim mantıklı bir neden bulmakta zorlandı. "Uh . . . Ben onun ev temizleyicisiyim."

Yüzü şüphecilikle buruştu. "Pazar günü saat dokuz buçukta onun evini mi temizliyorsun?"

Siktir et, dedi zihnim. Sana borcu var.

Yaklaştım ve etrafta duyacak kimse olmasa bile sesimi alçalttım. "Dinle, görüşüyoruz ama bunu gizli tutuyoruz." Troy Osbourne'un çıkış partisi bir aydan fazla bir süre önceydi ve büyük bir , bu yüzden Warbler'ın diğer etkinlikler için Preston'ın planlama şirketini tutması mantıklı geliyordu. "Bize bir iyilik yapmanı ve Warbler'daki kimseye bundan bahsetmemeni istiyorum. Özellikle de babama."

Duruşu şaşkınlıkla sertleşti. Ya da belki farkındalıkla?

Aniden dönüp bahçesine doğru ilerlemeden önce başını onaylarcasına hafifçe eğdi. O kadar rahat bir ses tonuyla omzunun üzerinden fırlattı ki, neredeyse hiçbir şeyden haberi olmadığına ikna olacaktım. "Neyden bahsediyorsun?"

Orada sessizce durup gidişini izledim, ama arabamın kapı koluna uzandığımda aniden durdu ve rotasını tersine çevirdi.

"Dur, bekle." Preston çimlerin üzerinde geri geri yürüdü ve güneş gözlüklerini çıkararak endişeli yüz ifadesini tam olarak görmemi sağladı. "Muhtemelen bunu isteyeceğin son kişi olduğumu biliyorum ama sana bir tavsiyede bulunabilir miyim?"

Ben bir şey söyleyemeyecek kadar şaşkınsa, bu onun için yeterli bir cevap gibi görünüyordu.

"Garip bir şekilde utangaç görünüyordu," dedi, "ilişkilerin karanlıkta kalması konusunda deneyimim var. Aslında çok fazla deneyimim var. Bir sırrın her iki tarafında da bulundum ve size söyleyeyim, berbat bir şey. Bu sır her ortaya çıktığında herkesin yüzünde patladı." Gözlerinde gözümü alamadığım bir hüzün vardı. "Sadece söyle ona. Doğru zamanı bekleme, çünkü *hiçbir zaman* doğru zaman olmayacak."

"Ona söyleyemem." Kaşlarımı çattım ve öfke bedenimi ısıttı. Kızgındım çünkü içten içe bir parçam onun haklı olduğundan endişeleniyordu ama bu korkutucuydu. Bu

bununla başa çıkmak yerine saldırmak daha kolaydı. Ayrıca, neyin tehlikede olduğunu anlamıyordu. "Benim durumumu bilmiyorsun."

"Haklısın, bilmiyorum. Ama ona söylemezsen ve o ?
İnanın bana. Her şeyi berbat ediyor ve işleri çok daha zorlaştırıyor."

Ona tavsiyesinin boşa gittiğini mi hissettirdim? Çünkü ellerini teslimiyetle kaldırdı.

"Tamam." Çim biçme makinesine doğru geri geri yürümeye başladı.
"Ben söyleyeceğimi söyledim. İyi şanslar Charlotte."

Ses tonu sanki sonuna eklemek istiyormuş da zor tutuyormuş gibi geliyordu.

İyi şanslar, çünkü buna ihtiyacınız olacak.

Preston'ın uyarısı sonraki birkaç gün bana ağır geldi.

Babamı her gördüğümde, karnımda notlarım hakkında yalan söylediğim zaman hissettiğim o korkunç duyguyu hissediyordum. Geçen sefer sorun yokmuş gibi davranmış ve bu konuyu düşünmekten kaçınmışım ama aynı hatayı yapmak istemiyordum.

Noah ile ilişkimin bir yere varma şansı varsa, bu şeyle yüzleşmemiz gerekecekti. Çıkıyor olmamız *gerçekten* o kadar büyük bir mesele miydi? İkimiz de yetişkindik ve ben Warbler için zar zor çalışıyordum.

Dün mesajlaşırken konuyu Noah'ya açmaya çalıştım ama acil bir iş yüzünden dikkati dağılmıştı ve ben de son anda vazgeçtim. Onu bir daha gördüğümde bu konuyu konuşacağımıza dair kendime söz verdim.

Yüz yüze olsa daha iyi olurdu.

Ve o yüzü özlemiştim - birbirimizi görmeyi çok geciktirmiştik. Salı günü temizlik yaptığımda evde değildi çünkü ailesiyle birlikte babasının doktor randevusuna gitmişti ve ona göre bu randevu sonsuza dek sürmüştü.

Birlikte yatmaya başladığımızdan beri ona karşı hislerim yoğunlaşmıştı ve artık birlikte olsak da olmasak da düşüncelerimin her anına hükmediyor gibiydi.

Belki Warbler'ı temizlemeyi bitirdiğimde, bir arkadaş isteyip istemediğini sorar ve kendimi onun evine davet ederdim. Temizlik arabamı ve çekim ekipmanımı taşıyarak ofisin ön merdivenlerini tırmandım ve kapıdan içeri girdim.

Saat altıyı geçiyordu, yani ofis kapalıydı, ama mekânın kilitli olmamasına ya da alarmin kapalı olmasına şaşırmadım. Babamın hâlâ burada olduğunu biliyordum çünkü ofisinin ışığı yanıyordu ve arabasının arka otopark yerine ön taraftaki sokağa park edilmiş olduğunu görmüştüm.

Eşyalarımı resepsiyon masasına bıraktım, babamın ofisine yöneldim ve kapısı açık olduğu için kapı çerçevesini çaldım.

"Hey," dedim. "Beni mi bekliyordun?"

Onu masasının arkasında dizüstü bilgisayarını sırt çantasına yerleştirirken buldum ve kapısında beni görünce gülümsedi. "Hayır, son dakikada halletmem gereken bir iş vardı ama şimdi hallettim ve eve gidiyorum. Akşam yemeğinde bize katılacak mısınız?"

"Muhtemelen olmaz. Buradaki işim bittiğinde saat sekizi geçmiş olacak, o yüzden arkadaşlarımla ne yaptığımıza bakabilirim."

Çantasının fermuarını kapattı ve bana doğrudan, bilmiş bir bakış attı. "Arkadaş mı? Yoksa *arkadaş* mı?"

Nabzım öne doğru fırladı. "Ne?"

"Annen ve ben bize ondan ne zaman bahsedeceğini merak ediyoruz."

Odadaki tüm hava boşaldı. "Ne oldu?" Tekrar sordum. "Kimden bahsediyorsun?"

"Görüşüğün çocuk."

O çok eğlenmiş, kendinden çok memnun görünüyordu, ben ise içimde her şeyin parçalandığını hissediyordum. O kadar paniklemişim ki, *erkek* değil de *çocuk* dediğini anlamam uzun zamanımı aldı. Babamın kendisinden küçüklere *çocuk deme* alışkanlığı vardı ama Noah'a *çocuk* demesine imkân yoktu.

Erkek arkadaşımın kim olduğuna dair en ufak bir fikri olsaydı orada dikilip kendini beğenmiş bir şekilde bakmazdı.

Korkumu basit bir şaşkınlık sandı ve sıcak bir şekilde gülümsedi. "Kaç gece dışarı çıktığını ya da ne kadar mutlu olduğunu fark etmediğimizi mi sanıyorsun?"

Son zamanlarda neredeydin?" Çantasını omzuna kaldırdı. "Eve döndüğünde her şey farklıydı ve sen kendinde değildin. Ama şimdi daha iyi görünüyorlar ve geri dönmen çok güzel."

Kalın bir şekilde yutkundum.

Buna ne demem gerekiyordu ki? Bakışlarım babamdan uzaklaştı ve arkasındaki, o gittikten sonra tozunu almam gereken ödüllere süslü kitaplığa kaydı.

Sessizliğim ihtiyacı olan onaydı. "Onunla ne zaman tanışacağız?" diye sordu.

Gözlerim o kadar büyüdü ki neredeyse kafamdan düşeceklerdi. "Uh . . . Bilmiyorum. Bu biraz yeni ve ben"-*hazır* değilim, diye bağırdı beynim-"şu anda bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim."

Hayal kırıklığı yüzüne yansıdı. ". Bir adı var mı?" "Evet."

Başını öne eğdi. "Bana anlatacak mısın?"

"Hayır," dedim hızlıca, belli ki tatmin edici bir cevap değildi bu, çünkü kaşlarını çatı. Kahretsin, ona bir şey vermem gerekiyordu. "Onun hakkında konuşmayı erteleyebilir miyiz? Sadece kısa bir süre için. Dediğim gibi, daha yeni ve hiçbir şey olmayabilir de."

Şimdiye kadar söylediğim tüm yalanlar arasında bu en kötüsüydü.

Babam mutlu değildi ama zorlamamam gerektiğini hissetmiş ve bu sınıra saygı duymayı seçmiş olmalıydı. "Tamam, Charlotte." Kapı aralığından bana doğru yürüdü, ben de yana çekilerek ona geçmesi için yer açtım. "İşin bittiğinde alarmı kurmayı unutma."

bir rahatlama çöktü. ". "

Bir adım daha atmıştı ki aklına gelen bir düşünce durmasına neden oldu. "Bu arada, Noah arka ofiste geç saate kadar çalışıyordu, o yüzden hâlâ burada olabilir." Ses tonu hafıftı. "Seni yanlışlıkla ürkütmemesi için uyarayım dedim."

Bu kez, nabzım atmaya başladığında, bunun tamamen farklı bir nedeni vardı.

"Oh, tamam." Heyecan sesimi sertleştirmişti, bu yüzden ses tonum olmasını istediğimden daha yüksekti.

Ama neyse ki babam fark etmedi.

Vedalaştık, o ön kapıdan çıktı ve benim bakışlarım getirdiğim ekipmana takıldı. Akşamın gündemi bir kahve makinesinin derinlemesine temizlenmesi üzerine içerik oluşturmaktı, çünkü iki tür kahve makinesi vardı

Burada. Bir seferde birden fazla fincan yapan bir tencere ve filtrelelere sahip normal bir tane ve bakla kullanan bireysel porsiyonlar için süslü, daha yeni bir tane.

Ancak Noah'nın burada olabileceğini bildiğim için ajandamı yeniden gözden geçirdim ve koridordan aşağıya, arka ofise doğru adeta sıçradım.

Bu alan bir zamanlar evin çalışma odasıydı, bu yüzden kurumsal görünümlü ofis mobilyalarına rağmen rahat ve ev gibiydi. Erkek arkadaşım masada oturuyordu ve kapı aralığında beni fark etmek için başını kaldırdığında dudaklarında seksi bir gülümseme belirdi.

"Merhaba," diye nefes aldım.

Önündeki dizüstü bilgisayarı kapattı ve döner koltuğunda arkasına yaslandı, her şeyi içine sindirmek ister gibi bana baktı.

"Merhaba," dedi sonunda. "Baban hâlâ burada mı?"

Dudaklarımı birbirine bastırdım ve başımı salladım. Sonra odaya doğru fırladım, ona doğru koştum ve kucağına sürünerek girdim.

Noah'ın bu konuda hiçbir sorunu yoktu. Kollarını bana doladı ve benim onu özlediğim kadar onun da beni özlediğini belli eden bir öpücükle ağzını ağzıma yapıştırdı.

"Geç saate kadar çalışıyor musun?" Sonunda hava almaya çıktığımızda sordum.

Güldü ve sesi utangaçtı. "Pek sayılmaz. Seni görmek istediğim için kaldım."

Tanrım, buna bayıldım ve kollarına daha sıkı sarıldım. "Ben de seni görmek istiyordum."

"Yaptın, ha?" Bir elini saçlarımin arasına soktu ve elektrikli gözlerle bana baktı, beni tekrar öpmek için eğildi-

"Konuşmamız gerek," dedim.

Sözlerimi kaydettiği anda odunlaştı ve yüz ifadesi karardı.

"Siktir," diye inledim. "Yanlış söyledim. Demek istediğim, sizinle konuşmak istediğim bir şey var."

Kurşundan kıl payı kurtulmuş gibi bir nefes verdi. "Ah." Kıkırdadı, belki de vücudundaki gerginliği atmak için buna ihtiyacı vardı. "Bu cümlenin duyan herkesin yüreğine korku saldığını biliyorsun."

"Üzgünüm, demek istemedim."

Beni öptüğünde her şeyin affedildiğini gösterdi.

Ama gür ağzı bağımlılık yapıyor ve dikkat dağıtıyordu ve dili benimkine değdiğinde, neden olduğu ısı o kadar yoğundu ki, tüm

düşündüm. Beni kaldırıp aniden ayağa kalktığında gömleğini avuçlarımla kavradım, öyle ki altındaki sandalye yuvarlandı.

Beni masaya oturttuğunda kığım sert bir *gümbürtüyle* masaya *çarptı* ve öpüşmemiz daha da derinleşti. Agresifti. Acil. Kendinden geçen tek kişi de ben değildim.

Noah da aynı şekilde tükenmiş görünüyordu.

Ağzımı onunkinden ayırdım, sadece bunu söyleyecek kadar uzun bir süre. "Sonra konuşabiliriz." Daha iyi bir seçenek buldum. "Sonra."

"Sonra." Tekrarladığı kelime yarı soru, yarı onaydı.

Bacaklarımı kalçalarına dolayarak masanın kenarına oturdum ve bir elimi ensesine, diğer elimi de kığına koydum. Vücudunun alt kısmını bana yaslayarak omurgamda kıvılcımlar çıkarttı ve bir anda nefesim kesildi.

Eli tişörtümün eteğinin altından geçti, parmak uçları çıplak karnımın üzerinde kayarak sutyenle kaplı göğüslerimden birini kavrayana kadar yukarı doğru hareket etti. Ağzının içine doğru iç çektim ve cesaretlendirmek için kığım siktim.

"Neyden sonra, bebeğim?" Sesi günahkâr, saf baştan çıkarıcıydı. "Seni çırılçıplak soymama, bu masanın üzerine yatırmama ve anlamsızca becermeme izin verdikten sonra mı?"

Oda şehvetten bulanıklaşmıştı. Sanki birlikte olduğumuzdan beri günler değil de haftalar geçmiş gibi hissediyordum ve zihnimi cevap verecek kadar tutarlı tutmak zordu.

Ama konuşmak için ağzımı açtığımda, Noah'nın vücudu soğuk bir taşla dönüştü.

Koridordan gelen ayak seslerini duyamayacak kadar birbirimizle sarhoş olmuştuk. Babamın gür sesi odayı doldurduğunda irkilmemin nedeni buydu.

"Ne oluyor *lan*?"

YİRMİ DOKUZ

Charlotte

Hayatımın bu noktasına kadar biri bana Ardy Owens'ın şiddet yanlısı bir adam olup olmadığını sorsaydı, cevabım kesinlikle *hayır* olurdu. Ama şimdi babamın odaya dalma şekli her şeyi ikinci kez düşünmeme neden oldu.

Tam zamanında masaya döndüm ve onun öfke dolu bir yüzle Noah ve bana saldırdığını gördüm ve nefesim kesildi. Bir şey yapamayacak kadar sersemlemiştim, bu yüzden Noah beni masadan aşağı ve yana doğru çektiğinde, ayaklarımın üzerinde tökezledim.

Beni babamın yolundan çekip kenara fırlatmıştı ama bunu yaparken kendini de ele vermişti. Bu, babamın ellerini Nuh'un gömleğine geçirip onu kendine doğru çekmesini ve iki adamı yüz yüze getirmesini kolaylaştırdı.

Babam sağ kolunu geriye atıp yumruğunu kapattığında ve bir yumruk hazırladığında zaman yavaşladı. Zihnim onaylayamadan hareket ettim, her ikisinin de göğsüne birer el koydum ve kendimi adamların arasına sıkıştırdım.

"Baba, dur!" Ağladım.

Her şey hareketsiz kaldı.

Odadaki gerilim o kadar büyüktü ki hiçbir şey hareket edemiyordu, kalbim bile. Babam hâlâ Nuh'un gömleğini avucunun içinde tutuyordu, ağzı bir karış açıktı ve yüzü inançsızlıkla doluydu. Bunun nedeni muhtemelen babama en az on yıldır *baba* dememiş olmamdı.

Noah kıpırdamadan durdu, iri gözlerini bana dikmişti. O kelimeyi kullandığımda onu kastettiğimi mi düşünmüştü? Babamın öfkesini yatıştırmak için işe yaramıştı ama erkek arkadaşımı kaosa sürüklemişti.

Ve kelimenin etkisi sadece anlıktı, çünkü babam hayata geri döndü. Nuh'un tişörtünü tutarak onu muazzam bir şekilde itti ve erkek arkadaşımın geriye doğru tökezleyerek sandalyeye çarpmasına neden oldu.

"Buraya gelip küçük kızıma el sürebileceğini mi sanıyorsun?" Babamın yüzü kırmızımsı morun çirkin bir tonuna dönüştü ve bağırırken sesi öfkeyle daha da yükseldi. "Sana bir iş veriyorum ve sen teşekkür ediyorsun, nasıl? Ona cinsel saldırıda bulunarak mı?" Kapıya keskin bir parmak salladı. "Hemen defol git. Kovuldun."

Oh, Tanrım. Oh, lanet olsun.

"Bekle, bekle, hayır," diye geveledim. Adrenalin kan dolaşıma karışarak beni kontrolsüzce titretti. "Bana saldırmıyordu, biz-"

Babam bunların hiçbirini duymadı. "İyi misin?" Dikkatini bana yöneltti, böylece vücudumun her santimetrekaresinde yaralanma izleri arayabilecekti. "Sana zarar verdi mi?"

Düşünceler saatte milyonlarca mil hızla yanımdan geçip gidiyordu ve birini yakalamak nefesimi tutmak kadar zordu. "Ben iyiyim baba. Noah yapmasını istemediğim bir şey yapmıyordu."

"Ne?" Ona söylediğim şeyi kabul etmeyi reddederken yüzü buruştu. "Hayır, Charlotte. Senden faydalanmaya çalıştı."

Başımı salladım. "Hayır baba, lütfen beni dinle. Öyle bir şey yapmıyordu." Onu ikna etmek için yeterli değildi, bu yüzden başka seçeneğim yoktu. Derin bir nefes aldım. "Noah benim erkek arkadaşım."

Babam bu bilgiyle boğuşmaya çalışırken, sanki beynini kapatmış gibiydi. Duruşu kaskatı kesilmişti ve ifadesi okunamaz haldeydi. Bakışlarım birkaç adım ötede duran Noah'ya kaydı, ama bu mesafe kilometrelerce de olabilirdi. Kusacak ya da kaçacak gibi görünüyordu, ya da belki birini yapıp hemen ardından diğerini yapacaktı.

"O mu?" Babamın sesi korku doluydu. "Hayır."

Babama bakacak şekilde döndüm ve aceleyle ağzımdan çıktı. "Senden sakladığımız için özür dilerim."

Ama öfkeli bakışları başımın üzerinden geçip arkamdaki adama yöneldi. "Hayır," diye tekrarladı, ama bu kez kalbimi delip geçecek kadar güçlüydü. "Kesinlikle olmaz. Aranızda her ne olduğunu düşünüyorsanız, bitti. Bitti." Odağı bana döndü ve buz gibi ses tonundan ürperdim. "Onu bir daha görmeyeceksin, beni anlıyor musun?"

Her şey kontrolden çıkmıştı ve bir kolumu karnımın üzerine koyarak kendimi tutmaya çalıştım. "Ama ... ama ..." Gözlerime sıcak yaşlar doldu ve görüşümü bulanıklaştırdı. "Ama ben onu seviyorum."

Nefes keskin bir Nuh'un ciğerlerine çekildi.

Bu benim için şaşırtıcıydı çünkü hiç hava bulamıyor gibiydim. Dişlerimi alt dudağıma gömdüm ve risk alarak ona bir bakış attım. Ani açıklamama ne tepki vereceğini hem bilmek istiyordum hem de istemiyordum.

Bana bakmıyordu, babama da bakmıyordu.

Noah'nın suçlu bakışları önünde yere sabitlenmişti ve kalbim ayak parmaklarıma kadar düştü. Hiçbir şey yapmadı. Hiçbir şey söylemedi. Sanki kıpırdamadan durursa ve yeterince sessiz olursa belki burada olduğunu unutacağımızı düşünüyordu.

Bana karşı benim ona hissettiğim kadar güçlü hisler beslememesi şaşırtıcı değildi, ama hiçbir şey yapmaması ya da savunmaya geçmemesi? *Bu* oldukça şaşırtıcıydı, incitici bahsetmiyorum bile. Kendimi terk edilmiş hissettim.

Tek başıma.

Ancak her seferinde tek bir sorunla ilgilenmem gerekiyordu ve babamla olan sorun öncelikliydi.

Babamın gözlerinde hayal kırıklığı görmeye artık yabancı değildim, ama şimdi takındığı ifade yeniydi. Bana öfke nöbeti geçiren şımarık bir çocukmuşum ve bundan bıkmış gibi bakıyordu.

"Onu sevmiyorsun Charlotte," dedi açıkça. "Sevdiğini sandığını biliyorum ama gençsin ve daha iyisini bilmiyorsun." Tartışmak için ağzımı açtığımda, sözümü kesmek için elini kaldırdı. "Senin için çok yaşlı olan bir adamı sevdiğini söylemenle daha önce de karşılaştım. Bana 'bu sefer farklı' deme zahmetine girme. Bunu duymak istemiyorum."

Aman Tanrım. Noah'yı Zach'le kıyaslamak hiç adil değildi ama babamın şu anda gördüğü tek şey buydu.

"Sen geri döndüğünde tek bir kuralım vardı." Babamdan hayal kırıklığı döküldü. "Ve lanet olsun, ona bile uyamadın."

Hayal kırıklığı eziciydi ve ben bunun ağırlığı altında ezilmek istiyordum. Ayaklarım hareket etmek, kaçmak ve bununla uğraşmak zorunda kalmamak için ağrıyordu. Bir anlık zayıflıkla bakışlarım kapıya kaydı.

"Doğru, kaç," diye alay etti Zach kafamın içinde. "*Bu* senin iyi olduğun şey."

Omuzlarımı geriye çektim ve çenemi kaldırdım, yerimde duruyordum. "Biliyorum. Özür dilerim."

Ne kadar kötü niyetli olduğumu görebiliyor muydu? Yalan söylemenin ve gizlice dolaşmanın beni ne kadar bok gibi hissettirdiğini? Tanrım, keşke bu kadar korkmasaydım ve Noah'yla konuşup onu aileme söylememiz gerektiğine ikna etmeye çalışsaydım. En azından o zaman babam mümkün olan en kötü şekilde öğrenmemiş olurdu.

Preston'ı, beni uyarmaya çalıştığını hatırlatırken kendini beğenmiş bir ifade takınırken hayal ettim.

"Sana şans vermekten, ama beni tekrar tekrar hayal kırıklığına uğratmaktan çok yoruldum." Babamın yüzündeki bezgin ifade sertleşti. "Buna bir son vereceksin, hemen eve geleceksin ve *belki* -belki- bu işi çözebiliriz." Sanki her şey onun suçuymuş gibi diğer adama ters ters baktı. "Ama onu ailene tercih edersen ..." İçini çekti. "O zaman Charlotte, sanırım bu sefer gerçekten işimiz bitti."

Birdenbire üniversitedeki evime geri dönmüş, Zach ve babamın arasında kalmıştım. O zamanlar her şeyi berbat etmişim ve babam bana bir can simidi sunmuştu ama ben bunu kabul edemeyecek kadar inatçı ve utangaçtım. Sonuçlarıyla yüzleşmek istemedim. Ama artık aynı kız değildim ve-

Dur bir dakika. Gözlerimi yakan yaşları geri kııptım.

Can simidine ihtiyacım yoktu, çünkü can simidine ihtiyaç duyacak kadar kötü bir şey yapmamıştım. Yalan söylemişim, ki bu çok boktandı, ama özür dileyecek ve telafi edecektim. Noah ile birlikte olmak bir hata değildi. Peki ya bu ültimatom?

Aptalcaydı.

Bunun ya hep ya hiç senaryosu olması gerekmiyordu. Belki de şımarık bir velettim, çünkü neden ikisine birden sahip olamayacağımı anlamıyordum.

Babam bu sefer farklıydı dediğimi duymak istemediğini söylemişti ama Tanrım. Öyleydi amına koyayım.

"Neden seçim yapmak zorundayım?" Ben talep ettim.

"Yapamazsın," dedi Noah görünmez zincirlerin onu hapsettiği uzak noktadan. "Ben ... bunu senin için yapabilirim."

Ne oluyor lan? Yüz ifadesi gizemliydi. Boş. Anlamamıştım.

-

Oh, kahretsin.

İçimi kadar büyük bir korku kapladı ki, vücudum ağrıyordu. *Hayır*, içimden bir ses

kafam ağladı. Onu sevdiğimi söylemem aramızda bir uçurum açmıştı ve her geçen saniye onunla aramdaki mesafe büyüyerek aşılmaz bir hal almıştı.

"Bekle," diye yalvardım.

Babam olacakları sezmemişti. Belki de Noah'nın cazip bir teklifte bulunup beni kendi tarafına çekeceğinden endişeleniyordu ya da belki de sadece bıçağı saplamak istiyordu. "Bunu iyi düşün. Eğer onu seçersen, şu anda işsiz olduğunu unutma."

"Birbirimizi görmeyi bırakacağız." Noah bunu karar verilmiş, kesinleşmiş bir gerçekmiş gibi söyledi.

Bunun olacağını tahmin etmiştim ama yine de çoktan nefesim kesildi.

Sesi duyunca irkildi. Sanki benim acım ona acı veriyordu ve dikkati bana yöneldi. Tanrım, yüz ifadesi yürek paralayıcıydı.

"Özür dilerim." Sesi dengesizdi. "Ama ikimiz de bunun doğru karar olduğunu biliyoruz. Hayatını mahvetmene izin veremem," doğru kelimeyi aradı, "bir karasevda."

İki büküm olmamaya çalışarak diğer kolumu karnımın üzerinde aprazladım. *Kara sevda* mı? Ciddi miydi? Sözleriyle sadece yaralanmamıştım, ihanete uğramıştım.

Birine çok değer vermediğim sürece onunla yatmadığımı biliyordu ve bir aydan fazla bir süredir birlikte yatıyorduk. Ondan önceki ayları, konuştuğumuz, öpüştüğümüz ve oynadığımız onca zamanı da ekleyin.

"Bunun sadece bir karasevda olduğunu nasıl düşünürsün?" Bir titreme bacaklarıma doğru ilerledi ve gözlerim farkına vararak genişledi. "Oh, Tanrım. Beni böyle mi görüyorsun? Aptal, aşk acısı çeken küçük bir kız mı?"

Babam varoluştan kayboldu. Sadece Noah ve ben, aramızda büyük bir uçurum olan bu odada duruyorduk. Yüzü pişmanlık doluydu ve bundan o kadar nefret ediyordum ki ona zar zor bakabiliyordum.

"Sana söyledim," sesi o kadar küçük çıkıyordu ki, "aşk için zamanım yok." "Ciddi olamazsın."

"İstiyorum."

Ve korkutucu olan şey, buna inanmasıydı.

Ama bu saçmalıkları duymaktan çok yorulmuştum ve öfkem buz gibi soğuk olana kadar kabardı. "Sorun değil," diye tersledim. "Seni beklemek benim için sorun değildi ama bu arada sana aşık olduğum için bana kızamazsın."

Sonunda ayakları artık yere basmıyordu ve ileri doğru bir adım attı. Ama bu çok az ve çok geç bir adımdı ve ben de karşılık olarak geri çekildim. Beni sakinleştirmek için bir elini uzattı, sanki sakin *ol* der gibiydi.

Bunu ileden çıkarıcı buldum.

Her şey darmadağın olurken nasıl sakin kalabildi? Nasıl olur da ilk sorun işaretinde pes eder ve sahip olduklarımız için savaşmaz? Sevdığım Noah korkmuyordu ama ben karşımdaki bu adamı tanıyamadım.

Kaçmak istedi.

"Kızgın değilim," dedi, "ama Charlotte, beni bekleyemezsin." Kalbimin durmasına neden olan bir bakış attı. "Bunu yapmak zaman kaybı olur."

Altımızdaki zemindeki son çatlaktı, toprağı o kadar çok parçaladı ki, artık ona geri dönmenin bir yolunu göremiyordum. Kalbim ikiye bölünüp milyonlarca parçaya ayrılırken gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzüldü.

Yüzümü sildim, hak etmediğı gözyaşlarını görmesine izin verdiğim için öfkeliydim. Aylar önce aptalca ona zaman ayıramayacağımı söylediğim gözyaşlarını. Bana öyle bir baktı ki, sanki ilişkimizi bir borsacının kalbinin soğuk kabuğuyla değerlendirmiş ve kaçıp gitme zamanının geldiğine karar vermişti.

Kayıplarımızı azaltmak için.

"Bu hiçbir şeyi değıştirmez," dedi bir ses ve acımdan konuşanın babam olduğunu anlamam uzun bir anımı aldı. "Buradaki görevin sona erdi ve seni bir daha görmek istemiyorum. Anladın mı?"

Belki de gözlerim yaşlardan bu kadar bulanık olmasaydı, Noah'nın ne kadar sarsılmış görüldüğünü tüm ayrıntılarıyla görebilirdim. Başını salladı, ayaklarını sürüyerek ilerledi ve kapıya ulaştığında tereddüt etti.

"Özür dilerim," diye fısıldadı.

Bu özrün kimin için olduğu belli değildi. Babam için mi?

Benden mi? Emri verirken sesim kesildi. "Sadece git."

İstedini yaptı. Beni ve kırdığı kalbimi tamamen terk etti, sanki bu kötü giden bir anlaşmadan başka bir şey değilmiş gibi çekip gitti.

OTUZ

Noah

Mutfağımın boşluğunda durdum, ellerim ada tezgahının üzerindeydi ve buraya nasıl geldiğimi merak ettim. Eve arabayla geldiğimi hatırlamıyordum ama Mercedes'im garaja park edilmişti.

"Az önce ne halt ettin sen?" Kendime sordum.

Bir cevabım yoktu, çünkü kafam tam bir karmaşaydı.

Daha önce de hatalar yapmıştım. Bir keresinde, bir anlaşmanın şartlarını yanlış anlamış ve müşteriye tek bir işlemde altı haneli rakamlar kaybettirmiştim. Masadaki müdürüm zararı karşılamama yardım etmişti, kendimi toparlamak için çok çalışmışım ve neyse ki işime devam edebilmişim. Tüm bu çile boyunca korkunç bir endişe yaşadım.

Ama şu anda yaşadıklarımla kıyaslanamazdı.

Midem bulanıyor, kalbim hızla çarpıyor ve hiçbir şeye odaklanamıyordum. Panik atak böyle bir şey miydi? Yere çöktüm, sırtımı dolaplardan birine dayadım ve ne kadar tuhaf olduğunu umursamadım.

En azından fayanslar temizdi. Charlotte sadece birkaç gün önce silmişti. önce.

"Siktir." Dizlerimi göğsüme çektim ve başımı göğsüme yasladım.

Eller.

Şu anda hissettiğim paniğin işimi kaybetmekle ilgili olmadığından, tamamen onunla ilgili olduğundan şüpheleniyordum. Ve bu beni daha da kötü hissettirmiyorsa ne olayım.

Paramparça olmuş ifadesi beni rahatsız etti.

Bana aşık olduğunu fark etmediğimi iddia edebilirdim ama bu lanet olası bir yalandı. Her işareti görmezden geldim. Kendime defalarca onun duygularının

güçlüydüler ama aşka dönüşecek kadar büyümemişlerdi - çünkü bunun doğru olmasına ihtiyacım vardı.

Eğer aşık olursa, her şeyi bitirmek zorunda kalacaktım ve bunu yapmak istemiyordum.

Ben de bencilce hiç olmamış gibi davrandım, ta ki o gelip söyleyene kadar ve artık bundan kaçamazdım. Ondandırılmak en iyisi olsa bile bunu yapmak beni öldürmüştü. Ailesiyle ilişkisi zayıftı ve benimle çıkması bunu daha da kötüleştirdi.

Onunla ilişkilerini kesmelerinin sebebi ben olamam.

Onunla olan ilişkiimi bitirmek yapılacak en asil şeydi.

Ayrıca, Charlotte ile herhangi bir gelecek belirsizdi. Ne olacağını kestiremiyordum ve bu öngörülemeslik beni korkutuyordu. Aramızdaki yaş farkından onun onaylamayan ailesine ve benim bağlanma korkuma kadar aleyhimize işleyen pek çok şey vardı. Başarısızlık riski çok yüksekti.

Sen lanet bir korkaksın.

Buna karşı çıkamazdım bile. Hale Bankacılık ve Holding'de geçirdiğim yıllar boyunca baskı altında başarılı olmakla övünmüştüm. Hızlı ve akıllı kararlar alır, ne zaman risk alacağımı ve duygularımı nasıl kontrol altında tutacağımı bilirdim.

Ama Ardy beni elimi Charlotte'un gömleğine sokarken yakaladığı an, sanki beynim çalışmayı bıraktı ve korku beni geçirdi. Ve sonra beni kovduğunda, çılgına döndüm. Kaçma dürtüsü o kadar güçlüydü ki, karşı konulamazdı ve ben bunu yapmamaya o kadar odaklanmışım ki, orada bir pislik gibi durmuş, onu tüm bu saçmalıklarla kendi başına başa çıkmak zorunda bırakmışım.

Şimdi ne yaptım? Daha önce hiç kovulmamışım.

Buraya taşınana kadar hiç ipotek ödemesi de yapmadınız.

Birikimim vardı ve birkaç ay idare edebilirdim ama sonra ne olacaktı? İşsiz kalmayı gerçekten göze alamazdım.

Telefonumu çıkardım ve kilit ekranındaki saate baktım. Saat değişikliği olmasa bile New York'taki herhangi birini aramak için çok geçti ve bu muhtemelen iyi bir şeydi. Şu anda her şey çok acemiceydi ve bir oyun planı olmadan aramak kötü bir fikirdi. Eski müdürüm iş aramamın gerçek nedenini merak edecek, çaresizliğimi sezecek ve bana yer açması gibi beklenmedik bir durumda maaş pazarlığı için elimde hiçbir koz kalmayacaktı.

Üzerinde uyursam her şey daha iyi olacak.

Sabah olduğuunda, olaylara daha geniş bir açıdan bakardım. Yaptıklarımıyla yüzleşir, ileriye dönük en iyi yola karar verir ve harekete geçerdim.

Elimdeki telefona baktım ve hiç düşünmeden kendimi Charlotte'a bir mesaj yazarken buldum.

Ben: Berbat ettim. Konuşabilir miyiz?

Konuşma balonumun altındaki 'Teslim Edildi' ifadesinin 'Okundu' olarak değişmesini beklerken nefesimi tuttum.

Genelde hemen cevap verirdi ama saniyeler geçtikçe korkum artıyordu. Belki meşguldü ve mesajı görmemişti, belki de telefonuna bakamayacak kadar perişan haldeydi.

Belki de seni engellemiştir.

Utanç verici bir süre yerde oturduktan sonra nihayet bir yanıt gelmeyeceğini anladım.

Bana hiçbir şey borçlu değildi ve de bunu hak etmiyordum, mi?

Planım biraz uyumaktı ama bunu başarmak zordu. Evin her yerinde onu hatırlatan şeyler görüyordum. Yatak odamın zemininde hiç kirli kıyafet yoktu çünkü hepsi dolabımdaki çamaşır sepetinde duruyordu. Yatağım yapılmıştı çünkü her sabah bunu yapmaya başlamıştım.

Bu yeni alışkanlık, onun gelme ihtimaline karşı her zaman hazırlıklı olmak istediğim için ortaya çıkmıştı. Ama kısa sürede yatağı ondan çok kendim için hazırladığımı fark ettim. Dağınık olmayan bir eve gelmeyi seviyordum ve özellikle de buruşuk bir çarşaf yığını olmayan bir yatağa girmeyi seviyordum.

Üzerimde ne kadar etkisi olduğunun farkında mıydı?

O gece çok az uyudum, bu yüzden sabah kendimi bok gibi hissetmem normaldi. Bunu ve hafta sonu olduğu gerçeğini, iş cephesinde herhangi bir ilerleme kaydedemediğimde bahane olarak kullandım.

Bir saat boyunca debelendim, sonra Charlotte'u incittiğim için duyduğum suçluluk duygusu bastırdı ve bu diğer tüm duygularımdan daha yüksek sesle dile geldi. Biriyle konuşmak için yanıp tutuşuyordum ve bugünlerde beni herkesten daha iyi tanıyan, en yakın olduğum kişinin benimle hiçbir şey yapmak istemeyen tek kişi olması çok ironikti.

Lütfen Charlotte. Çok özür dilerim. Seni arayabilir miyim?

Bu mesaj da okunmamış.

Pes etmeden önce saatlerce bekledim ve aradım, ancak doğrudan telesekretere düştü. Ofisimdeki masama oturdum ve ne kadar berbat bir durumda olduğumu yavaş yavaş anladım. O benim sadece kız arkadaşım değil, aynı zamanda en iyi arkadaşımdı.

Ve onu bir daha göremeyeceğimden korkuyordum.

Onu incittiğim için özür dileme ya da ne kadar korktuğumu ve berbat ettiğimi açıklama şansım olmayacaktı. Her şeyi yeniden , çok daha farklı yapardım.

Kahretsin, kaçmak yerine onun yanında durabilirdim.

Telefonum bir mesajla çınlayarak beni düşüncelerimden uzaklaştırdı.

Sen ve Charlotte gelecek cuma boş musunuz? Patrick ve ben Club Eros'a gidiyoruz. Sizi orada görmeyi çok isteriz!

Teknelerindeki geceden beri onlarla oynamamıştık. Kahretsin, o zamandan beri geçen haftalarda onları pek düşünmemiştim. Aslında, onları hiç düşünmemiştim.

Sadece Charlotte'la birlikte olmak istemişim.

Uzun bir süre mesaja baktım ve daha da uzun bir süre cevap yazmaya çalıştım.

Artık birlikte değiliz.

Hayır, bunu duyduğuma üzüldüm.

Yeni bir mesaj yazarken baloncuklar yanıp söndü.

Bizim yaptığımız bir şey miydi? Eğer öyleyse, özür dilerim.

Hayır. Benim yaptığım bir şeydi.

nefret ediyorum. Birbirinizden gerçekten hoşlanıyor .

Yaptığımızı yazmaya başladım ama göndermeden önce sildim. Kapıyı açıp Shannon'ın benimle duyguları hakkında konuşmak zorunda hissetmesini istemiyordum, ne de Charlotte ile olanları açıklamak istiyordum.

Shannon: Hâlâ ilgileniyorsanız, kulüpte bize katılabilirsiniz.

Bu fikir karşısında kaşlarım çatıldı. Shannon'la oynamaktan zevk almıştım ama şimdi bunu Charlotte'la yaptığıma göre, her şeyin eski haline dönmesini istemiyordum. Onsuz heyecan verici ya da ilginç değildi ve kahretsin.

Başka biriyle birlikte olmak *yanlış geliyordu*.

Ben: Hayır teşekkürler, ama size iyi eğlenceler.

Cumartesi gecesi de pek uyuyamadım. İştahım kesilmişti ve endişem tüm zamanların en yüksek seviyesindeydi. Charlotte şu anda ne yapıyordu? Arkadaşı Sasha'nın evinde içiyor ve bana küfrediyor muydu? Hiçbir hesabında yeni içerik paylaşmamıştı, belki de bunun üzerinde çalışıyordu.

Benim onu özlediğim kadar o da beni özlemiş miydi?

Sonunda kendimi mutfağa sürükleyip kahvaltı yapmak için zorladığımda sabahın ortasıydı. Bir tabak çırpılmış yumurta pişirdim, onu ve bir fincan kahvemi evdeki ofisime taşıdım ve bilgisayarımın başına oturdum.

Pazar sabahları bir önceki haftaki kazanç ve kayıplarımı gözden geçirmek için her zaman bir saatimi ayırırdım. Bu kayıpların neden gerçekleştiğini incelemek için zaman harcardım ve ardından gelecek hafta için grafiklerimi işaretlerdim. Bu benim tipik rutinimdi ve buna bağlı kalmanın beni bu depresyon sisinden kurtarabileceğini umuyordum.

Hesaplar arasında gezinirken bir yandan da defterime rakamlar karalıyordum. Sonunda bir hesap tablosuna gireceklerdi ama önce kalem ve kağıdı tercih ettim. Rakamları bu şekilde kaydetmenin dokunsal deneyimini seviyordum.

Ancak hatalara neden olma potansiyeli vardı.

Pozisyonlarımdan biri için mevcut piyasa değerini hesap tablosuna girdiğimde, bir sayının yerini değiştirmiş olmalıyım, çünkü miktarın doğru olması mümkün değildi. Ekranı ve hesaba geri döndüm, sayıları iki kez kontrol ettim-

"Vay anasını."

Bir önseziyle oynamış ve iyi performans gösterebileceğini düşünmüştüm, ama bu? Beklediğimden on kat daha fazlaydı. Heyecan bir uyuşturucu etkisi yarattı ve üzüntümü bir anlığına yok etti. Hayatımı değiştirecek türden bir para değildi ama yarın piyasalar açılır açılmaz satarsam beş haneli rakamlara ulaşabilirdi.

Kafam iyiydi, bu yüzden ön kapım açıldığında kalbim yerinden fırladı. Bu Charlotte muydu?

Hayır.

Annem ve babam içeri girdiğinde duruşum sertleşti. Aramamışlar, mesaj atmamışlar ya da davet etmemişlerdi ve sinirlenmem geçici iyi ruh halimin üzerindeki balonu patlattı.

"Noah?" diye seslendi annem girişten, soluna bakıp beni masamda görmeden önce. "Oh, işte buradasın."

Onları bana uğramamaları konusunda uyarmıştım, bu yüzden onları selamlamak için ayağa kalkmadım ya da sesimden soğukluğu uzak tuttum. "Burada ne işiniz var?"

Ofisime birkaç adım kala durdu ve dağınık saçlarıma, yıpranmış tişörtüme ve spor şortuma eleştirel bir gözle baktı. "Bizimle Gabby'nin futbol maçına gelmiyor musun?"

"Siktir. Bugün müydü?" Sandalyeden kalktım ve ayaklarım parke üzerinde yatak odama doğru ilerlemeye başladı. "Bana on dakika ver." Yanından geçerken babamın onaylamayan bakışlarını görmezden geldim. "İstersen kahve var."

En büyük ağabeyim Paul ve ailesi Knoxville'de yaşıyordu ve yeğenim Gabby oldukça rekabetçi bir seyahat futbol takımındaydı, bu nedenle ailem onları sezon boyunca pek görmedi. Takımının bugün şehir merkezinde bir turnuvaya katılacağını öğrendiklerinde, izleme şansına atladılar ve gönüllü olarak benim de geleceğimi söylediler.

Hazırlanmak için on dakika istemiştım ama dokuz dakikada hazır olabildim ve annemle babamı mutfakta, HBHC'de geçirdiğim zamanlardan kalma uyumsuz bir çift seyahat kupasına kahve doldururken buldum.

"Sanırım hizmetçiniz hafta sonları izinli." Annemin sesi hafif ve şakacıydı, çünkü temizlik için para ödediğimi ya da kime ödediğimi bilmiyordu. Dişlerimi sıktım ve hiçbir şey söylemedim -hatta Charlotte ve benim orada olduğumuz gece ailemin evi daha kötü görüldüğü halde.

Yumurta yapmak için kullandığım tava hâlâ ocağın üzerindeydi ve lavaboda kirli kâseler ve çatal bıçak takımları yığılıydı. Tüm bu olanlardan sonra, özensiz davranışlarıma geri dönmüştüm ve bu da kötü ruh halimi daha da kötüleştiriyordu.

Turnuvadan döndüğünde yapacağın ilk şey burayı temizlemek olacak.

Bunaltıcı bir hal almadan önce bu işin üstesinden gelmem gerekiyordu. "Meşguldüm," diye mırıldandım. "Siz ikiniz hazır mısınız?"

Babam ve ben arabayı kimin kullanacağına dair tipik ileri geri konuşmalarımızı yaptıktan sonra, anahtarlarımı ve telefonumu aldım ve garajıma doğru yola çıktık. O kaybettiği için sinirliydi, ben de bu durumdan dolayı kendime kızgındım, bu yüzden araba yolculuğu ilk birkaç dakika garip bir şekilde sessiz geçti.

İlk kırılan annem oldu. Onu daha iyi duyabilmek için arkadaki koltuğundan öne doğru eğildi. "Charlotte'la işler nasıl?

Hemen o garip sessizliğe geri dönmeyi arzuladım. "Uh . . ." "Onu ne zaman akşam yemeğine getireceksin? onu?"

Ellerim direksiyon simidinde sıkıştı. "Biz ."

Bakışlarım yoldaki trafiğe sabitlenmişti ama annemle babamın dikkatinin bana yöneldiğini hissettim. Annemin ses tonu endişe doluydu. "Neden? Ne yaptın?"

Dikiz aynasından ona sinirli bir bakış attım. "Neden otomatik olarak yanlış bir şey yaptığımı varsayıyorsun?"

"Çünkü üç oğlum var," diye mırıldandı nefesinin altında. "Peki, öyle mi?"

"Karışık bir durum," dedim. "Bu konuda konuşmak istemiyorum."

Yolcu koltuğunda oturan babam haince bir kıkırdama çıkardı.

"Tamam, iyi," dedi. "O zaman, iş nasıl?"

Lanet olsun.

Gösterge panelindeki navigasyon ekranına ve tahmini varış saatine baktım. Önümüzdeki otuz dört dakika boyunca onlara yalan söyleyebilirdim ama bunun bana ne faydası olacaktı ki? Eninde sonunda onlara söylemek zorunda kalacaktım ve bunu sakladığımı öğrenirlerse çok üzüleceklerdi.

Sesim düz ve sessizdi. "Gitmeme izin verildi."

"Ne?" Babam yüzünü bana dönebilmek için koltuğunda döndü.

"Neden?" "Uygun değildim." Bu teknik olarak bir yalan değildi, değil mi? "Hepsi bu mu?" Şüpheliydi.

"Oh, hayır," dedi annem usulca. "Ne?"

"Bilmiyorum." Gerçek buydu ve annemin yüzünü buruşturmasına neden oldu. "Bu konuda endişelenme," diye ekledim. "Bir yolunu bulacağım."

"Oh, Noah." '*seni zavallı şey*' der gibi söylemişti. "İşini ve kız arkadaşını aynı hafta içinde mi kaybettin?"

Düşünmeden mırıldandım. "Daha çok aynı anda gibi."

Oh, kahretsin.

"Bu da ne demek oluyor?" diye sordu babam.

Vücudumun üst kısmındaki her kas gergindi ve geri dönmek için bir yol bulmaya çalışırken bir elimi saçlarımın arasında gezdirdim. Ama aklım karmakarışıktı ve bu konuyu biriyle konuşmak için yanıp tutuşuyordum ve ... siktir et.

"Charlotte Ardy'nin kızı," diye duyurdum.

İfadem arabadaki tüm havayı tüketti ve ben gergin, acı verici bir sessizlik içinde oturup sonuçlarını bekledim.

Annemin sorusu sessizdi ve şaşırtıcı bir şekilde yargılamadan uzaktı. "Patronunun kızıyla mı çıkıyorsun?"

"Artık öyle görünmüyor," diye araya girdi babam.

"Bilmiyordu ve öğrendiğinde beni anında kovdu." Nefes aldım. "İlişkimizi nasıl sakladığımızı takdir etmedi ve Charlotte ile babası arasında onun-" Kahretsin, kendimi düzeltmek zorunda kaldım. "Benimle birlikte olmasını kabullenmesini zorlaştırdı. Dediğim gibi, durum biraz karışık."

"Oh." Annemin ne söyleyeceği konusunda hiçbir fikri olmadığı belliydi. "Ama sonra, Charlotte'a ne oldu?"

"Ardy ona artık beni göremeyeceğini söylediğinde, ona beni sevdiğini söylemiş."

Babamın yüz ifadesi tam bir şaşkınlıktı. "Ve sonra seni terk mi etti?"

"Hayır. Beni sevdiğini bilmiyordum. Bunu daha önce söylememişti ve" utanç içime işledi, "çıldırıldım. Korktum."

"Neyden korkuyorsun?" Annemin ses tonu değişti, sanki herkesin cevabını zaten bildiği bir soru soruyormuş gibiydi. "Ona aşık değil misin?"

O kadar rahatsız olmuştum ki koltuğumda iki büküm oldum ve ellerimden birini havaya kaldırdım. "Bilmiyorum."

"Gerçekten mi?" Alay etme cüretini gösterdi. "Ben biliyorum."

"Sen neden bahsediyorsun? Bunu bilemezsin. Onunla sadece iki saniye falan görüştün."

Gülüştü aptallık ettiğimi söylüyordu. "Yeterince zamanın var. Ayrıca, mesele sadece ona bakışın değildi. O zamandan beri nasıl olduğundu. Sence bir anne oğlunun mutlu olduğunu anlayamaz mı?"

Hayal kırıklığıyla elimi bir kez daha direksiyona sıkıştırdım. "Beni mutlu ettiğini tartışmayacağım ama mutluluk aşkla aynı şey değil."

... *Değil mi?*

"Tamam," dedi, açıkça benimle dalga geçiyordu. "Seni mutlu ediyor, seni seviyor ve sen de ona aşık *olabilirsin*. Noah, dürüst olmak zorundayım. Bunlar bana ayrılmak için iyi nedenler gibi gelmiyor."

Bir zamanlar en sevdiği battaniyenin yırtık pırtık parçalarını bırakmayı reddeden bir çocuk gibi bu ifadeye sarıldım. "Şu anda aşık olmak için zamanım yok."

"Artık işsiz olduğuna göre," dedi babam, "çok zamanın var gibi görünüyor."

Şaka yapmak istemişti ama tek gördüğüm kırmızıydı. "Şu anda ciddi misin?"

"Gabe, nazik ol," diye azarladı. "Zor bir dönemden geçiyor ve bunu anlayabilecek biri varsa," ses tonu neredeyse suçlayıcı olacak kadar sivriydi, "o da sensin."

Endişe babamı olduğu yerde dondurdu ve başına gelecekleri hissediyor gibiydi ama bunu durduracak gücü yoktu.

"İkiniz birbirinize çok benziyorsunuz," dedi, "belki senin hatandan ders çıkarabilir."

Aynaya baktım ve yüz ifadesini tuhaf bir şekilde kendini beğenmiş buldum. Bu arada babam utancından sürünerek uzaklaşmak ister gibi görünüyordu.

"Bu kırk iki yıl önceydi, Theresa. misin?" "Asla." Kadın güldü. "Devam et ve anlat ona."

Ne kadar istemese de, annemin elinde bir koz vardı ve babam içini çekerek başının yan tarafını kaşıdı. "Annen ve ben evlilik hakkında konuşmaya başlamadan önce bir süredir çıkıyorduk. O bu yolda ilerlediğimizi bilmek istiyordu ama ben o zamanlar o kadar emin değildim."

Bu annemi o kadar gıdıkladı ki, keskin ve kısa bir kahkaha attı. Sanki durumu büyük ölçüde küçümsemiş gibi bir izlenim yarattı.

"Bakin, gençtik," dedi, "ve o benim ilk ciddi kız arkadaşımdı. Evlenmek için acele etmek istemedim. Onun doğru kişi olduğundan emin olmak istedim." Sesi kısıktı. "Bu yüzden ona başka insanlarla görüşmemiz gerektiğini söyledim."

Onu daha iyi duyabilmemiz için koltukların arasında öne doğru eğildi. "Peki ben ne yaptım?"

Sanki anlamam ve onun tarafını tutmam gerekiyormuş gibi bana baktı. "Tamam, sorun değil" dedi ve aynı gün oda arkadaşımı arayıp

onu dışarı çıkar. Buna inanabiliyor musun?"

Annemin sırtışı kulaktan kulağa genişledi. "Peki *sen* ne yaptın?"

"Kıçına tekmeyle basmakla tehdit ettikten sonra mı?" İstemeye istemeye kabul etti. "Lanet olası bir aptal olduğumu ve senin hayatımın aşkı olduğunu fark ettim."

Koltuğuna geri yaslandı, kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve denese bile daha muzaffer görünemezdi. "Aslında onunla hiç çıkmayacaktım, bilmelisin. Sadece küçük bir dürtmeye ihtiyacın vardı. Çünkü bazen insanlar ellerinden gidene kadar neye sahip olduklarını bilmezler."

"Annen haklı," dedi. "Onsuz bir gelecek görene kadar geleceğimden emin değildim ve sonra onun benim geleceğim olduğundan emin oldum." Beni değerlendirirken başını eğdi. "Bu kız hakkında ne hissettiğinden emin değilsin ve bunu anlıyorum. Ama korktuğun için onu gönderdin ve muhtemelen onun hayatına devam edeceği gerçeğini düşünmedin. Bu konuda kendini iyi hissediyor musun?"

Hayır, elbette bu konuda *iyi* hissetmiyordum. Nefret ettim.

Charlotte'un başka biriyle birlikte olması fikri midemi bulandırdı ve ensemden soğuk terler dökülmesine neden oldu. Bu kıskançlık değildi. Zihnim ona başka kimsenin sahip olamayacağını haykırıyordu.

Bana ne kadar aptal olduğumu haykırıyordu.

Başka biriyle olamazdı; o bana aitti, ben de ona aittim.

"Oh, kahretsin," diye fısıldadım.

"Sana söylemiştim," dedi annem muzaffer bir edayla. Charlotte'a aşık olmuştum.

Tabii ki bunu onunla her şeyi berbat ettikten günler sonra anlayacaktım.

"Ne yapacağım ben?"

Babam sanki cevap belliymiş gibi bana baktı. "Sen söyle ona." O kadar basit değildi. "Benimle konuşmayacak."

"Oh, peki, bu durumda, sanırım vazgeçmelisin." Ses tonu açıktı. "Yani, her şeyi denedin, değil mi?"

Bu pek yardımcı olmadı ama sessiz kaldım çünkü zihnim problem üzerinde çalışmaya başlamıştı.

Babamın alaycı ifadesi ciddileşti.

"Sana ne yapacağını söyleyeyim, benim yaptığının aynısı." Anneme tekrar bakabilmek için koltuğunda döndü ve sesi daha samimi geldi

Onu hiç duymadığım kadar. "Eğer bu kıızı seviyorsan, onu geri almak için ne gerekiyorsa yaparsın."

OTUZ BİR

Charlotte

Annem akşam yemeğini pişirirken ben mutfaktaki kahvaltı barında oturmuş Instagram'da geziniyordum. Benden yardım istemişti ama bunu gerçekten istemediği kısa sürede anlaşıldı. Amacı beni odamdan çıkarmak ve babamla bir etkileşim kurmaya zorlamaktı.

Ama öyle bir şey olmadı.

Benim ondan kaçtığım kadar o da benden kaçıyordu ve Noah'ın benden ayrıldığı geceden beri hiç konuşmamıştık. Eğer babam benden bir özür daha bekliyorsa, sonsuza kadar beklemek zorunda kalacaktı.

Çünkü yeterince özür dilemiştim ve artık işim bitmişti.

Bakışlarımı telefon ekranından kaldırıp mutfak adasının ortasında duran muhteşem çiçek aranjmanına diktim. Canlı pembe güller ve beyaz zambaklar, yeşillikler içine yerleştirilmiş ve uzun, şeffaf bir vazoya yerleştirilmişti.

İlk defa bir erkek bana çiçek gönderiyordu. Öğleden sonra teslim edilmişti ve üzerinde Noah'dan geldiğini, üzgün olduğunu ve lütfen onu aramamı söyleyen bir kart vardı.

Annem beni durdurduğunda garajdaki çöp kutusuna giden yolu yarılamıştım. "İstersen kartı at," diye yalvarmıştı, "ama bunlar çöpe atılamayacak kadar güzel."

Çiçeklere baktım, ne kadar güzel olduklarından ve prensip olarak onları sevemediğimden nefret ediyordum. Bunun yaptıklarını telafi ettiğini mi düşünüyordu?

Ocakta büyük bir tencerede kaynayan spagettiye karıştırırken annem havadan sudan konuşmaya çalıştı. Kibardım, sorularına cevap veriyordum ama

hiç konuşmaya girmedim.

"Yardıma ihtiyacın varmış gibi görünmüyor," dedim. "Akşam yemeğine kadar odama dönebilir miyim?"

Sessizce sordu. "Yani üzmeye devam edebilir misin?"

İçimde bir öfke kabardı ama onu kontrol altında tuttum. "Biliyorsun, üzgün olmaya hakkım var. Kalbim kırıldı."

"Haklısın." Yaptığı şeyi bıraktı ve yüz ifadesi sanki bir kaya ile sert bir yer arasında sıkışmış gibi acılıydı. "Acı çektiğin için üzgünüm. Baban da öyle."

Bu zengin bir şeydi, çünkü bunda küçük bir rolü yoktu.

Tüm dikkatini bana verebilmek için tahta kaşığı yere bıraktı. "Tatlım, onunla konuşmalısın."

Hayal kırıklığı bakışlarımı tavana doğru kaldırdı. "Tekrar özür dilemeyeceğim. Bunu zaten defalarca yaptım."

Bu noktada özür dilemesi gereken biri varsa o da oydu ama bunu ona söylemedim. Geceyi Noah için ağlayarak geçirdikten sonra gözyaşlarım kurudu ve kendim için bir plan yaptım. Ailemin istediğini yapacak ve kurallarına uyacaktım ama tamamen ilgisiz olacaktım.

Sonunda onların güvenlik ağının beni koruduğunu ama aynı zamanda beni geride tuttuğunu fark ettim. Onlardan bağımsız olmazsam kendi hayatımı nasıl yaşayabilirdim? Arkadaşlarımın bazen başarısız olmalarını ya da mücadele etmelerini izlemiştim ve bu benim için çok şaşırtıcıydı-

Çünkü bunu *hiç* yaşamamıştım.

İşler her zaman benim için yolunda giderdi çünkü ailem orada, düşüşümü yakalamaya veya herhangi bir sorunumu çözmeye hazırды. Tüm o Zach fiyaskosuna rağmen, bir parçam içten içe beni muhtemelen geri alacaklarını biliyordu.

Ama kesenin ağzı iki tarafa da açıktı. Onların yardımını alıp sonra da hayatımı nasıl yaşadığım konusunda sessiz kalmalarını bekleyemezdim.

Lanet bir yetişkin olmanın ve kendim için bir şeyler yapmaya başlamanın zamanı gelmişti. "Senden özür dilemeni istemiyorum." Annemin yüzü yumuşadı. "Ben

Sadece ikinizden birbirinizle konuşmanızı istiyorum. Eskiden çok yakındınız ve bu gerginlikten nefret ediyorum." Sesi neredeyse kendinden geçmiş gibi çıkıyordu. "Baban ve benim seni çok sevdiğimizi biliyorsun Charlotte. Bizim için önemli olan tek şey senin mutluluğun."

Ona inandım ama bir şey söyleyemeyecek kadar yaralıydım. Evet, Noah beni terk etmeyi seçmişti ama babamın ultimatomu beni aceleye getirmişti.

onu bu kararı vermeye zorladı. Babama Noah'a kızdığım kadar kızmasam da babam suçsuz değildi.

Annem ikna olmadığımı düşünmüş olmalı ki gözleri dolmaya başladı. "Lütfen onunla konuş. Benim için."

Duygularımı bir kenara ittim, tarafsız kalmaya çalıştım ve kendimi dengelemek için bir nefes aldım. "Tamam."

Başını salladı ve gözyaşlarını içine çekerek burnunu çekti. Kaşığı alıp spagettiye karıştırmaya geri döndüğünde omuzları o kadar ağır görünmüyordu, sanki anlaşılmam onun üzerinden bir yükü kaldırmıştı.

Rahatladığına sevinmişim ama babamla konuşmanın bir anlamı olduğunu düşünmüyordum. Üzgün ve inatçıydı ve olası bir durumda mantıklı davranıp her şeyin affedildiğini, Noah'la çıkmamı sorun etmediğini söylerse, bunun bir önemi yoktu.

Noah beni istemedi.

Benimle birlikte olmanın zaman kaybı olduğunu söylemişti.

Sözleri beni o kadar etkilemişti ki Warbler'dan çıkıp hıçkırarak hıçkırarak ağlamadan arabama doğru yürümek çok zor olmuştu. Yaris'imın sürücü koltuğunda oturup, gözyaşlarım yanaklarımdan süzülürken, her şeyin nasıl bu kadar yanlış gittiğini anlamaya çalışarak uzun bir zaman geçirdim.

Bunun olacağı konusunda seni uyarmıştı, diye hatırlattı baktan bir ses bana.

Gözyaşlarım boşaldığında, yerini öfkeye bıraktı. Kontrolü geri almak için bir şeyler yapmam gerekiyordu. Aptalca ve belki de çocukçaydı ama Noah'nın beni bir kenara fırlatıp atması beni etkilememiş gibi davranmak istedim.

Numarasını ve sosyal medya hesaplarını engellemek, o yokmuş gibi davranmak çok iyi hissettirdi. Onu bir daha görmek istemiyordum. Onu bir daha düşünmek.

Ne yazık ki aklım ve kalbim izin vermedi.

Ertesi akşam yemekten önce babamı oturma odasında buldum. Televizyon açıktı ama her gibi televizyona hiç dikkat etmiyordu. Elindeki tablete odaklanmış, e-postalarını okuyordu. Yaklaştığımda ve gölgem üzerine düştüğünde, bakışlarını kaldırdı ve köşeye sıkışmış gibi görünüyordu.

"Bir dakikan var mı?" Sordum ama yanıt beklemedim. Onun yanındaki kanepeye oturdum.

iPad'ini yere bıraktı ve yüz ifadesi açıktı, *hadi şu işi bitirelim* diyordu.

"Annem seninle konuşmamı istedi." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum, ancak bunun çatışmacı görünmesini istememiştim. Kendimi garip hissediyordum ve ellerimle ne yapacağımı bilemiyordum. "İtiraf etmeliyim ki, ilk başta bunu yapmak istemedim. Ama şimdi bunun iyi olduğunu düşünüyorum çünkü sana sormam gereken bir şey var."

Endişeli görünüyordu, sanki ağzımdan ne çıkacağını bilmiyormuş gibiydi. "Ne oldu?"

"Son birkaç aydır yaşadığım mutluluğun sadece Noah ile birlikte olmaktan kaynaklanmadığını bilmelisin. Elbette, o bunun büyük bir parçasıydı ama ben de Bilmiyorum." Ama biliyordum. "Sonunda amacımı bulduğumu hissediyorum."

"Amacınız." Bunu neredeyse bir soru gibi tekrarladı.

"Evet. Temizlik kanalımı bir yan şey olarak başlattım. Sadece eğlenceli olması ama büyüdü baba. Artık tam teşekküllü bir iş gibi ilk defa kendimi doğru hissediyorum. Sanki yapmam gereken şey buymuş gibi."

Kaşları birbirine çarptı. Belki de bu konuşmanın bir versiyonunu daha önce üniversiteye gitmek istediğimde duyduğunu düşünüyordu ama bunun ne kadar farklı olduğunu göremiyor muydu? Ne kadar farklı olduğumu?

Daha önce, hayatımı sürdürüyordum ve üniversitenin onun duymak istediği cevap olduğunu biliyordum. Bu yüzden, gerçekten istediğim şeyin bu olduğundan şüphelensem bile, işe yarayacağını umarak teklif ettim.

"Bazı şeyleri anlamam bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim." Nefesimi yuttum, böylece her şeyimi ortaya koyabilecektim. "Senin ve annemin bu kadar sabırlı olmanızı gerçekten takdir ediyorum. Bunu göstermekte iyi bir iş çıkaramadım ama bana verdiğiniz tüm şanslar için minnettarım."

Bunu duyunca şaşırdı ve memnun oldu ama yüz ifadesinde bir tedirginlik belirdi. "Neden bir 'ama' gelecekmiş gibi hissediyorum?"

"Hayır, 'ama' yok. Sadece teşekkür ediyorum."

Bana baktı, belki de kızına ne olduğunu ve bu sahtekârın kim olduğunu merak ediyordu, sonra temkinli gözleri keskinleşir gibi oldu. "Ne sormak istiyordun?"

"Noah'a işini geri vermelisin."

"Ah, işte burada," dedi. "Seni buna o mu zorladı?"

Başımı salladım. "Hayır, ilişkimizi bitirdiğinden beri hiç konuşmadık." Sesimi kontrol altında tutarak çelikleştirdim. "Onunla olan ilişkimin işiyle hiçbir ilgisi yoktu, bu yüzden benimle birlikte olduğu için onu cezalandırma. Yalan söyleyen bendim."

"Charlotte," diye başladı.

Ama daha bitirmemiştim. "Bunu ikimiz de istemedik, ama sonra onun için çalışmam için beni gönüllü yaptın ve bu-"

"Beni mi suçluyorsun?"

"Hayır." Yüzümü buruşturdum. "Şey, belki biraz. Söylemeye çalıştığım şey Noah'nın benimle ilişkiye girmemeye çalıştığı. İşinin onun için ne kadar önemli olduğu konusunda beni uyardı. Hatta kimliğinin kariyerine bağlı olduğunu bile söyledi, yani şu anda kaybolmuş durumda. Acı çekiyor."

Şaşkınlık babamın yüzüne yansıdı. "Bu doğru olabilir ama o *seni* de incitti. Bu yüzden onun nasıl hissettiğini neden önemsedığını ya da neden işini geri almasını istediğini anladığımdan emin değilim."

Hüzünlü bir omuz silktim. "Çünkü o beni sevmese bile ben onu seviyorum. Ayrıca, işimde bana çok yardımcı oldu, bunu ona borçluyum." Parmaklarımı birleştirdim ve ellerimi kucağıma bıraktım. "Ayrıca, Noah'ın işini geri alması sana sormak istediğim şey değildi."

"Ne?"

"Sormak istediğim , onunla birlikte olmam neden umurunda? Bu neden bu kadar yanıltıcı?"

O sertleşti. "Sen her ikisi de iş at Warbler, ve o yapar beni rahatsız ediyor."

Babamın yalan söyleme konusunda iyi olmadığını daha önce hiç fark etmemiştim. Bakışlarının benimkilerden uzaklaşması şüphelerimi doğruladı. Bu onun gerçek nedeni değildi.

"Bu biraz abartılı, değil mi? Haftada iki kez mesai saatleri dışında oradayım ve orada çalıştığımı neredeyse hiç kimse bilmiyor." Çenemi kaldırdım. "Önemli değil. Zaten yakında bir sorun olmayacak."

Kaşlarını çatı. "Nedenmiş o?"

"Çünkü yarın son borcumu da ödeyeceğim."

Yüzünü buruşturdu ve gözlerindeki düşünceleri görebiliyordum. Kalmamı sağlamak için başka bir yol bulmaya çalışıyordu. Beni kontrol etmek istediği için değil, çok erken olduğuna inandığı için. Kendi başıma bir şeyler yapmaya çalışırsam başarısız olacağımı düşünüyordu.

"İkimiz de biliyoruz ki," dedim, "Warbler'ı temizlememe gerçekten ihtiyacın yok. Ve kesinlikle haftada iki kez değil."

Bunu kabul etmek istemedi. "Yine de çok iyi iş çıkarıyorsun." "Teşekkür ederim. Bunu da kastediyorum, çünkü sen bunu kanalımı başlattım. Ama Noah ile ilişkiyi bitirmem gerektiğini söylemenin gerçek nedenini bilmem gerekiyor."

İkimiz de sebebini biliyorduk ama o bunu kelimelere dökmek istemiyordu. O kadar uzattı ki bir şey söylemeyecek diye endişelendim.

Ama sonunda derin bir nefes verdi. "O senin için çok yaşlı."

"Ah, işte burada." Bana söylediği cümlelerin aynısını kullanmaktan kendimi alamadım. "Bunun seni rahatsız ettiğini biliyorum ve bunun için üzgünüm ama ben artık senin küçük kızın değilim. Birkaç hafta sonra yirmi dört yaşında olacağım ve kiminle çıkabileceğimi söylemen için çok yaşıyım."

"Böyle bir adam," diye duraksadı, "seninle aşk için birlikte değil. Her şey yoluna girecek ve tıpkı Zach'le olduğu gibi bitecek."

Sesim titredi, çünkü bu karşılaştırma içimi öfkeyle doldurdu. "Noah, Zach'e hiç benzemiyor."

"Pekâlâ, tamam." Yüz ifadesi endişeyle buruştu. "Ama sana zarar verecek, Charlotte."

Attığım kahkaha esprisizdi. "Tanrıya şükür beni korumak ve bunun olmasını engellemek için oradaydın." Kendime gelmek için bir an bekledim. "Bak, kavga etmek istemiyorum. Belki de bana hiç aşık olmayacağı doğrudur, ama bunu asla bilemeyeceğim, çünkü gerçekten böyle bir şansı olmadı." Ona sert bir bakış attım. "Bunda senin de parmağın var."

Uzun ve gergin bir an boyunca söylediklerimi düşündü. "İyi idare edemedim, hayır ve bunun için üzgünüm."

Ondan almayı umabileceğim en iyi özür buydu ve kabul ederek başımı salladım. Kanepede yer değiştirdim, yan döndüm ve tamamen onunla yüzleştim. "Madem bana anlaşma teklif etmekte bu kadar iyisin, sana bir teklifim var."

Bundan hoşlanmayacağını mı hissetti? Yüzünde temkinli bir ifade vardı. "Ne oldu?"

"Noah'a işini geri ver, sen ve ben sorunlarımızı birlikte çözebiliriz. Güvenini tekrar kazanmak için hâlâ yapmam gereken çok şey olduğunu biliyorum,

ve bunu yapacağıma söz veriyorum. Ve sana ve anneme bu kadar bağımlı olmamak için çalışacağım - bu kararın ne olursa olsun." Bunu ondan çok kendi iyiliğim için söyledim. "İşler istediğim gibi gitmediğinde sürekli sana koşamam."

Bana inançsızlıkla . "Peki ya onu tekrar işe almazsam?"

Nabzım hızlandı ve ciğerlerim sıkıştı, çünkü ona da bana verdiği aynısını veriyordum. "O zaman duygusal olarak koptun. Kurallarına uyacağım ve benden ne istersen yapacağım, ama hepsi bu."

Sanki anlaşma çok sert ya da adaletsizmiş gibi kaşlarını çattı ama o bir şey söyleyemeden elimi kaldırdım.

"Bu kaçınılmaz olur," dedim. "Noah'ın işini kaybetmesinin suçluluğunu taşımak zorunda kalırsam, bu aramızın açılmasına neden olur." Doğru kararı vereceği ve ilişkimize verdiğim zararı onarabileceğimiz umuduyla babama baktım. "Ne diyorsun? Anlaştık mı?"

OTUZ İKİ

Noah

Arabamı arkadaki otoparka değil de Warbler ofisinin önündeki caddeye park etmek tuhaftı ama orası çalışanlar içindi ve ben artık onlardan biri değildim, değil mi?

Buraya park etmiş başka arabalar da vardı ve ne olduklarını hemen anlayabiliyordum. Ardy'nin müşterisi Stella'ya yetecek kadar fotoğrafçı yoktu ama Warbler'ın içinde şu anda büyük birinin olduğunu anlamama yetecek kadar vardı.

Etrafta dolaşan ve sigara içen birkaç paparazziyi görmezden geldim ve kaldırıma doğru ilerledim. Verandanın basamaklarını tırmandım, ön girişe doğru yürüdüm ve kapı menteşeleri gıcırdadığında resepsiyonist bana baktı. Irene'nin yüzünü utangaç bir gülümseme ısıttı. "Merhaba, Noah."

Ardy onlara ne olduğunu anlatmamış mıydı, yoksa sadece kibarlık mı yapıyordu?

"Merhaba," dedim. "Biraz erken geldim. Ardy ile randevum var. on."

"Onu içeri gönderin." Ardy'nin sesi açık ofis kapısından gürledi. "Burada işimiz bitiyor."

Irene bana el salladı ve endişem bir kat daha arttı. Dün gece Ardy'ye mesaj atıp buluşma talep ettikten sonra söylemek istediklerimi en az bir düzine kez prova etmiştim ama şimdi zihnim bomboştu.

Kapıdan içeri adımımı attığımda Ardy'nin masasının önündeki iki sandalyenin dolu olduğunu gördüm ama insanlar bana arkalarını döndükleri için bakışlarım doğrudan eski patronuma yöneldi.

Yine de bana bakmadı. Ardy, Erika ve müşterisi Troy Osbourne ile işlerini tamamlıyordu; bu da dışarıdaki fotoğrafçıları açıklıyordu. Yeni albümü iki aydan kısa bir süre önce çıkmıştı ve şu anda biraz hareketli günler geçiriyordu.

Saturday Night Live'da müzikal konuk olarak sahneye çıkmasını ve hemen ardından başlayacak olan turnesini konuşturlarken kendimi korkunç derecede yersiz hissederek kapı aralığında oyalandım.

Her şey yoluna girdiğinde Erika ve Troy kalktılar.

"Çok meşgul olacaksınız," diye yorum yaptı Ardy. "Düğünü planlamak için hiç vaktiniz olacak mı?"

Erika kıkırdadı. "Belki de sadece kaçırız."

Troy kaşlarını kaldırdı, sanki bu ona hiç yakışmayacakmış gibi, dönüp kapı aralığında beni fark etmeden önce. "Hey, dostum."

Daha önce iki kez karşılaşmıştık ve iyi birine benziyordu. Son zamanlardaki şöhretine rağmen hâlâ alçakgönüllü olması hoşuma gidiyordu. Bakışlarım, evlenme teklifinden beri ofiste, hatta mahallemizde bile görmediğim Erika'ya kaydı ama bu şaşırtıcı değildi.

Troy büyüdüğü, menajeri olarak o da daha meşgul oluyordu.

"Nişanınız için tebrikler," dedim.

"Teşekkürler," diye cevap verdiler hep bir ağızdan.

Ardy onlara el salladı ve okunamayan bakışlarını bana dikti. "İçeri gel evlat. Kapıyı kapat ve otur."

Bana ilk kez 'çocuk' dediğinde bunun tuhaf olduğunu düşünmüştüm ama bugün bunu tuhaf bir şekilde rahatlatıcı buldum. Bana pislik demesinden çok daha iyiydi, bu yüzden bunu bir kazanç olarak kabul ediyorum.

Konuştuğunda koltuğa daha yeni yerleşmişim. "Eğer bu işini geri istemek içinse Noah, seni zahmetten kurtarayım."

"Hayır, bunun için gelmedim. Sizinle görüşmek istedim çünkü yapmam gereken iki şey var."

Tereddüt etti, hazırlıksız yakalanmıştı. "Ne?"

"Birincisi, Charlotte ile olan ilişkiyi sizden sakladığım için özür dilemek istiyorum. Profesyonelce olmadığını biliyorum. Yemin ederim bu işe bulaşmamak için çok uğraştım ve bulaştığımızda da ... ona aşık olmamak için tekrar uğraştım. Ama hepsi boşunaydı. Muhtemelen benim için olduğu kadar senin için de şaşırtıcı ama o benim en iyi arkadaşım," dedim göğsümü gere gere, "ve onu seviyorum."

Sanki ona Mars'tan geldiğimi söylemiş gibiydim.

Bana göz kırptı, söylediklerimi ne kabul ediyor ne de reddediyordu. Odadaki gerginlik o kadar fazlaydı ki hava sıkışmış gibi hissediyor, ciğerlerime çekmekte zorlanıyordum. Yine de vücudum alarmdaydı, her an harekete geçip üzerime gelmesine hazırды.

Masanın üzerine tırmanır mıydı? En son birlikte olduğumuzda tehdit ettiği gibi bana yumruk atar mıydı?

Hareket etmedi. Ardy sandalyesine oturdu, beni korkutucu bakışları altında kilitledi ve yarım saniyeliğine bunun yüzüme yumruk yemekten daha kötü olup olmadığını merak ettim. Yüz ifadesi gizemliydi ve gözleri şüpheciydi, sanki bir yalan arıyormuş gibi beni değerlendiriyordu.

Ama lanet olası gerçeği söylüyordum ve bunu görebilmesini umuyordum. "Diğer şey ne?" Ses tonu hiçbir şey ele vermiyordu.

Onun kızgın olmasını bekliyordum ve bu metanetli haline hiç hazır değildim. Bu tepki iyi miydi? Bana inandığı anlamına mı geliyordu? Sanki mesele çözülmüş gibi devam etmeyi seçtim.

"Charlotte size onun için yaptığım anlaşmalar için bana aracılık ücreti ödediğini söyledi mi?"

Yine hiçbir şey söylemedi. "Hayır."

"Ben istemedim ama o ısrar etti," diye açıkladım. "Bu yüzden bu anlaşmalardan kazandığım her şeye 'oyun' parası olarak baktım. 'Eğlence' parası. Ayrı bir hesaba koydum ve yüksek riskli işlemler için kullandım. Eğer kâr edersem, planım bu parayı ona vermektir." Göğsümdeki gerginlik bir nebze azaldı, muhtemelen piyasayla oynamayı garip bir şekilde rahatlatıcı bulduğum için. "Yatırımların çoğu para kaybetti, ama geçen hafta bir önsezim vardı ... ve büyük bir kazanç sağladı."

Bana doğrudan bir bakış attı. *Sadede gel.*

"Yatırımımı satıp geri aldıktan sonra, o fonda hala on binden fazla para var. Bunu işine yatırım yapması için ona vermek istiyorum çünkü bana kalırsa bu onun parası."

Başını iki yana salladı. "O parayı hak ettin."

"Çoğunlukla şans eseri ve onun sıkı çalışması olmasaydı ben de olamazdım." Sandalyemde öne doğru eğildim. "İşini bu kadar hızlı büyütmesi inanılmaz. Çok gurur duyuyor olmalısınız."

Sonunda, biraz duygu.

Bu utanç mıydı yoksa suçluluk mu? Bu bana kızının ne kadar iyi bilmediğini düşündürdü. Fark edemeyecek kadar meşgul müydü yoksa

ondan saklıyordu? Belki de o kadar çabuk patlamıştı ki, kalıcı bir gücü emin değildi ve saman alevi olmadığından emin olana kadar kimseye söylemek istemedi.

"Bu paranın büyük yardımını olacağını biliyorum," dedim. "Aldığı web tasarım teklifi bu paranın önemli bir kısmını yutacaktır, ancak geri kalanını tüm bu ivmeyi yakalamışken bir reklam desteğı için kullanabilir."

Ardy'nin yüz ifadesi kuşkuya dönüştü. "Ona o parayı vermek için benim onayına ihtiyacın yok. Sorun nedir?"

"Telefonlarıma çıkmıyor, e-postalarıma cevap vermiyor." Gönderdiğim çiçekler de işe yaramamıştı. "Onunla iletişime geçmek için yardımına ihtiyacım var."

Kuşkusu tamamen güvensizliğe dönüştü. "Bu bir oyun."

"Değil."

Ona söylediğim her şey doğruydı ama tam olarak haksız da sayılmazdı. Ne olursa olsun, duygularım ne olursa olsun ona bu parayı verirdim, ama bu bana onunla konuşmam için bir yol da verirse? Özür dilemek ve kendimi savunmak için bir şans?

Evet, buna kızmamıştım.

Sattığım şeyi almadı. "Kızımın çıkma fikrinden hoşlanmıyorum. O senin için çok genç."

Kalbim parçalandı ama şu anda bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Charlotte'u geri kazanabilseydim, babasıyla birlikte bir çukurda başlayacaktım ama bu uzak bir engeldi.

Önce daha büyük olana odaklanmam gerekiyordu.

"Yeterince adil," dedim, "ama bu sana bağlı değil." "Hayır, değil," diye kabul etti.

Bakışları önündeki masanın üzerinde duran klavyeye kaydı ve derin düşüncelere dalmış gibiydi. Sonunda dikkati bana döndüğünde tavrı değişmişti. Beni işe aldığı zamanki haline çok daha fazla benziyordu.

"İşini geri istemene gerek olmadığını söyledim," dedi, "ünkü Charlotte zaten senin için pazarlık yaptı."

Doğrudum ve nabzım hızlandı. "Ne oldu?"

"Tüm söylediklerinden sonra bile seni hala seviyor, ama bunun onu geri kazanmanın kolay olacağı anlamına geldiğini sanma. Küçük kızımın kalbini kırdın ve o da benim gibi inatçı olabiliyor. Bu da muhtemelen seni affetmeyeceğı anlamına geliyor."

Nefes almakta zorlanıyordum ve zihnim bu yeni bilgiyi kavramaya çalışıyordu. "Sadece bir şansa ihtiyacım var. Bana sadece beş dakika ver."

dakikalar."

Dikkatini ofisinin penceresine çeken bir hareket oldu. Dışarıda, fotoğrafçılar ekipmanlarını arabalarına atmak ve arka otoparktan caddeye dönen SUV'u takip etmek için acele ettiler. Araç geçerken, yeni nişanlanmış çiftin bir fotoğrafını çektim.

Erika nişanlısından neredeyse yirmi yaş büyüktü ve Ardy'nin onları desteklemekle ilgili bir sorunu yoktu. Bir gün Charlotte ve benim için de aynısını yapabileceğini düşünmek hayalcilik miydi?

Telefonunun ekranına bakarak saati kontrol etti. "Sanırım şu anda evde. Karıma mesaj atıp geleceğini haber vermemi ister misin?"

Bunu söyleme şekli sanki sınırlı süreli bir teklifmiş gibi geldi ve yerimden yeterince hızlı kalkamadım.

OTUZ ÜÇ

Charlotte

Evimdeki en iyi sabah ışığı mutfaktaydı ve bu da Instagram Live sırasında arka plan olarak mükemmel bir şekilde işe yaradı. Halka ışığımı kahvaltı barındaki bir tripodun üzerine, mikrofonumu da çerçevenin hemen dışındaki tezgâhın üzerine koydum.

Noah'nın gönderdiği çiçeklerin hâlâ arkamdaki adada durduğunu videoya başlayana kadar fark etmemiştim. Bu videoyu izlerse, onları aldığımı göreceği anlamına geliyordu.

Her neyse.

En azından çekimde iyi görünüyordlardı ve zaten onun izleme şansı neydi ki? Adam temizlikle ilgilenmiyordu.

O da benden hoşlanmıyordu.

Videoya katılım ilk başta yavaştı ama bu normaldi. Soruların gelmeye başlamasını beklerken konuşmaya hazır bir konu listem vardı, ayrıca izleyicilerin yorumlarda bana gönderdiği selamlara karşılık vermeye çalıştım.

Soruların çoğu markamla ilgiliydi. Taş tezgahlarda tercih ettiğim temizlik ürünlerini, fritöz tepsisindeki yapışkan, fırınlanmış pisliği nasıl veya daha hızlı temizlik için genel ipuçlarını öğrenmek istiyorlardı. Her sorunun cevabını bilmiyordum ve kendimi bir uzman olarak adlandırmaya hazır değildim. Emin olmadığımda dürüst davrandım ve nasıl yapılacağını açıkladım.

Ben olsaydım bu sorunla mücadele ederdim.

Bir gün oraya ulaşmak istedim. Bilgili ve her zaman doğru cevabı vermeye hazır olmak için araştırmamı yaparken çok zaman harcadım. Ben

temizlik alt dizinlerine bağımlıydım. Diğer influencer'ların videolarını sadece temizlik süreçleri için değil, stil açısından neyin işe yaradığını, bir izleyici olarak neye tepki verdiğimi görmek için izledim.

Hayatım boyunca ders çalışmayı hiç sevmemiştim ama bu biraz keyifliydi. Şimdiye kadar iş gibi hissettirmeyen tam zamanlı bir işti.

Cevabını bilmediğim bir soru geldiğinde notlar aldım, gelecekteki videolar için fikir madenciliği yaptım.

Kurutucu havalandırma temizliği, not defterime karaladım. *Kiralık daireden taşınma*.

Sadece otuz dakika konuşmayı planlamıştım, ancak yorumlar hızlı ve öfkeli bir şekilde üzerime geliyordu, bu harika bir şeydi, ancak yetişmekte zorlandım. Zaman kazanmak için, bu sabah saçımda hangi maşayı kullandığımı soran soruyu atlamak zorunda kaldım.

Özendiğim yaşam tarzı influencer'ı bu olay karşısında biraz öldü.

Başka bir gün olsa güzellik üzerine konuşmaktan mutluluk duyardım ama markaya bağlı kalmam ve tüm temizlik sorularının üstesinden gelmem gerekiyordu.

Ön kapının zili çaldığında yüzüm bir gülümsemeyle dondu ve hiçbir şey duymamış gibi davrandım. Mikrofonum duyarlıydı ama sadece yakın mesafeden duyabiliyordu, bu yüzden muhtemelen duymamıştı.

Annemin bununla ilgileneceğinden emindim ve bunu işleri bitirmek için bir işaret olarak kullandım.

"Benimle takıldığın için çok teşekkür ederim," dedim telefonumun ekranına bakarken parlak bir sesle. "Bu çok eğlenceliydi ve umarım-"

Arka planda bir figür belirlediğinde nefesim ciğerlerimde durdu. Kim olduğunu anladığım anda kalbim hızla çarpmaya başladı ve onunla yüzleşmek için döndüm. Kamerayı ya da beni izleyen insanları tamamen unuttum ve ona bakakaldım.

Noah kurulumuma bir göz attı, telefonumun ekranının üst kısmında kırmızı kayıt zamanlayıcısının ilerlediğini gördü ve farlara yakalanmış bir geyik gibi dondu kaldı.

"Noah? Ne oluyor be?" Ben talep ettim.

Kafamın içinde hala canlı olduğumu hatırlatan bir uyarı çınladı. Arkamı döndüm, kocaman sahte bir gülümseme yapıştırdım ve kapı zili gibi her şey yolundaymış gibi davrandım. Az önce hiçbir şey olmamıştı ve onu gördüğümde kesinlikle çözülmüyordum.

Yorumlar hızla geçti.

Kim o?

Aman Tanrım, çok tatlı! Erkek arkadaşın mı?

Bazıları sadece kalp gözlü gülen yüz emojileriydi.

Kızım, kardeşin çok seksi.

Beynim düzgün çalışmıyordu, bu yüzden dizlerimin tepkisini ya da sesimdeki iğrenmeyi durduramadım. "O benim kardeşim *değil*." İfade bir süre çok uzun süre asılı kaldı. "O ..."

Eski sevgilim mi? İşler zorlaştığı anda kaçan adam mı?

"O benim," geveledim, "iş ortağım."

Sanki aptal, ateşli vücudundaki tüm kaslar artık çalışmıyormuş ve sonsuza dek orada hapsolmuş gibi kapı aralığında donup kaldı.

Ses tonum hastalıklı bir tatlılıktaydı. "Merhaba de, Noah. İnsanlara el sallla." Demek vücudu çalışıyordu.

Elini kaldırıp hayatımda gördüğüm en kötü el sallama denemesini yaparken yüzünde şaşkın bir ifade vardı. Yorumlar kaymaya devam ediyordu.

İş arkadaşlarım böyle görünseydi hiçbir şey yapamazdım.

Hiç iş ilanı var mı?

Bekar mı?

Bu insanlar sabahın on birinde fazlasıyla azmışlardı.

O bu kadar yakınımdayken ve bana bakarken düşünmek zordu, ancak imzamı atarken tökezledim, videoyu bitirdim ve onunla yüzleşmek için döndüm.

Ellerim iki yanımda yumruk oldu. "Burada ne halt ediyorsun?"

"Özür dilerim. Videonuza zorla girmek istememiştim." Ellerini teslimiyetle kaldırdı. "Annen beni içeri aldı. Çekimin bittiğini sanıyordu."

Onu tekrar görmek fiziksel olarak canımı acıttı ve bakışlarımı ayırarak karo zeminin harç çizgilerini inceledim. Onun burada ne işi vardı? Onunla zamanımı boşa harcadığımı söylediğinde, en az acı veren seçeneğin temiz bir mola vermek olduğuna karar vermiştim.

Burada, evimde, güvenli alanımda olması daha da acımasız hissettirdi.

"Ne istiyorsun?" Güçlü görünmeye çalıştım ama sesim çok çığdı. duygularım gibi.

"Konuşmamız gerek."

Göz ucuyla bir adım daha yaklaştığını gördüm ve aptal kalbim küt küt atmaya başladı. "Ne hakkında?"

"İş." Bu kelime, sahip olabileceğim tüm heyecanı veya umudu öldürdü. Çekingen bir adım daha attı. "'İş ortağınızın' günlerdir sizinle iletişime geçmeye çalıştığının farkında mısınız?"

Çenemi kaldırıp sert bakışlarımı ona yönelttiğimde pişman görünecek kadar sağduyu sahibiydi. "Belki de meşguldüm ve değerli vaktinizi daha fazla boşa *harcamak* istemedim."

Yüzünü buruşturup başka tarafa baktı ve dikkati gönderdiği güzel çiçek takıldı. Ne kadar ironik. Videomun arka planında onları fark edebileceğinden endişelenmişim, yüz yıl geçse de onları şahsen göreceğini asla tahmin edemezdim.

" dediğim için çok özür dilerim. Bilmen gerek, öyle demek istemedim-"

Ondan uzaklaştım, mikrofonumun fişini çektim ve yüzük ışığımı kapattım. "Konuşacak ne işimiz var?"

Sanki konuyu kapatmak istediğinden emin değilmiş gibi tereddüt etti ama devam etmeye karar verdi. "Bana verdiğin aracılık ücretleri? Onları yatırdım ve hisse senetlerinden biri bilmen gerektiğini düşündüğüm kadar iyi kazandı."

Tripodumu yıkmaya çalışıyordum ama hareketlerim yavaşladı. "Buraya övünmeye mi geldin?"

"Ne? Hayır."

İleri doğru adım atarak aramızdaki mesafeyi neredeyse tamamen kapattı ve aşırı farkındalık hain bedenimi aydınlattı. Onu arzuluyordu ve Tanrım. Bu duygudan nefret ediyordum. Ona sahip olamazdım ve bu bana işkence gibi geliyordu.

"Sana bu ücretlere ihtiyacım olmadığını söylemişim," dedi, "bu yüzden parayı aldım ve senin için yatırdım. Eğer bir şey kazandıysam, niyetim her zaman o parayı sana vermektir." Farkında olmadan kolundaki çekici kasları göstererek ensesine masaj yaptı. "Payımı geri aldıktan sonra bile iyi bir kâr elde etti."

Gözlerinde heyecanla bana baktı, sanki ne kadar olduğunu sormamı bekliyordu.

Ama ısırmayacaktım. "Bu senin paran," dedim açıkça. "Sen kazandın o."

Esprili olmayan bir kahkaha attı. "Evet, baban da aynen böyle demişti. ona söylediğimde."

Vay anasını. Babamla mı konuşmuş?

Noah ellerini kalçalarına dayadı ve ses tonu açıldı. "Eğer bu şekilde görmek istiyorsan, tamam. O zaman işinize yatırımcı olmak isterim."

"Ne?" Güvensizliğim arttı. "Neden?"

Koyu renk gözleri, bir zamanlar Wall Street'te brokerlik yapmış olmanın verdiği güvenle bana bakıyordu. "Çünkü bu işi ne kadar ileri götürebileceğimizi görmek istiyorum."

birlikte."

Birlikte.

Bu kelime odadaki tüm havayı emdi.

"Bu teklif," diye devam etti, "herhangi bir şarta da bağlı değil. Söyleyeceklerim ve sana soracaklarım var ve cevabın 'hayır' olursa, yine de yatırım yapmak istiyorum." Dudaklarının kenarında belli belirsiz bir gülümseme belirdi. "Yani, ikimiz de özel ve profesyonel hayatlarımızı ayrı tutma konusunda ne kadar iyi olduğumuzu gösterdik, değil mi?"

Tanıdık bir his elektrik yükü gibi tenimde dolaştı. Bu, içinde ne olduğunu bildiğimden neredeyse emin olduğum bir hediyenin paketini açtığımda hissettiğimle aynıydı.

Endişe ses tellerimi gerdi. "Soru nedir?"

"Bekleyin. Ona da geleceğiz." Ellerini iki yanına indirdi ve omuzlarını geriye atarak bir fikir sunmaya hazırlanan birinin duruşuna büründü. "Charlotte, sensiz berbat haldeyim."

Her şey durdu. Dünya dönmeyi bırakmış mıydı? Kelimeyi zar zor fısıldayabildim. "Ne?"

"Evimi kastetmiyorum," sesi sağlam ve inanç doluydu, "eminim şu anda pek de iyi olmadığını söylersiniz." Bu düşüncüyü bir kenara itti. "Hayatımın darmadağın olduğunu kastediyorum, çünkü sana aşığım ve her şeyi berbat ettim."

Vay be.

Kan kulaklarımda uğuldayarak bir an için sesleri bastırdı ve nefesimi tutamadım.

Az önce bana aşık olduğumu mu söyledi?

Kendimi sabitlemek için arkama uzanıp bir elimi tezgâhın üzerine koymak zorunda kaldım çünkü bacaklarım kemiksizdi. O da bunu hissetmiş olmalı ki son bir adım daha attı ve beni dik tutmak için elini kalçama koydu.

Gözlerinin içine baktım, umutsuzca bir yalan aradım ama bulamadım.

"Yaptığım şey için özür dilerim." Sesi alçak ve kalındı. "Söylediğim şeyler için. Hiçbirini kastetmediğimi bilmeni istiyorum. Bu bir mazeret değil ama baban bizi yakalayıp beni kovduğunda panikledim. Sen de beni sevdiğini söyleyince kendimi kaybettim." Yüzünde utanç ve pişmanlık karışımı bir ifade vardı. "Korktum ve ben," kelimeyi vurguladı, "kaçtım."

Zorla nefes aldım.

Pekala.

Bunu yapmak hakkında biraz bilgim vardı, değil mi?

Elini belime koydu ve gömleğimin altında tenim dokunuşuyla karıncalandı.

Yakışıklı yüzündeki ifade değişti ve daha önce takındığı kararlılık ifadesine geri döndü. "Birlikte olduğumuz süre boyunca işimi kaybetme konusunda o kadar endişeliydim ki, sahip olduğumuz şeyi kaybetmenin çok daha kötü olduğunu fark etmemiştim." Parmakları nazıkçe sıkarak beni içine çekti. "Seni o kadar çok özlüyorum ki. En iyi arkadaşımı özledim."

Başım dönüyordu, bunalmıştım. "Ben senin tek arkadaşınım."

Kaba olmak için söylememiştim, sadece beynim çalışmadığı için ağzımdan çıkmıştı. Keyfimin kaçtığını anlamış gibiydi çünkü ağzının kenarı hafifçe kıvrıldı.

"Başka arkadaşlarım var," dedi. "Ama bu doğru olsa ve sen benim tek arkadaşım olsan bile, benim için sorun değil. Sen bana yetersin Charlotte." Bunu o kadar yumuşak söyledi ki, fısıltı gibiydi. "*Fazlasıyla* yeterli."

Ne söyleyeceğime dair en ufak bir fikrim yoktu.

Beni tamamen sersemletmişti ve vücudum ağırlıksız kalmıştı. Elleri beni yerimde tutmasaydı uçup gideceğimden emindim.

"HBHC'deki eski patronumla konuştum," dedi. "Eğer istersem boş bir pozisyon olduğunu söyledi."

Oh, Tanrım. Kalbim göğsümde acıyla çarpıyordu ki bu çılgıncaydı. Bu sabah onun hayatımdan çıkmasını istemiştim ve şimdi gitme tehdidi paniğe neden oluyordu. "New York'a geri mi dönüyorsun?"

Rahatlamış görünüyordu, bunu istemediğimi duyduğuna sevinmişti. "Hayır. Uzaktan çalışma. Saatler ve ücret çok iyi değil ama kabul etmeyi planlıyorum."

"Yapmak zorunda değilsin. Babam sana işini geri vereceğini söyledi."

"Bana söyledi, ve, kahretsin, Charlotte. Benim için çabalamana gerçekten minnettarım, özellikle de bunu hak etmediğim halde. Ama Warbler'a dönmesem daha iyi olur. Komisyoncu olmayı ne kadar sevdiğimi fark etmemiştim... ta ki komisyoncu olmayana kadar." Bakışları her ayrıntıyı inceliyormuş gibi yüzümde gezindi. "Böylesi daha kolay olacak, babanın çalışanı olmayacağım." Başını eğdi. "Neden ondan işimi geri vermesini istedin?"

Alt dudağımı ısırdım ve gözlerimden yaş gelmesini engellemeye çalıştım. "Bilmiyorum," diye yalan söyledim. Ama cevabı zaten biliyordu, öyleyse rol yapmanın ne anlamı vardı? "Çünkü seni seviyorum."

"Öyle mi?" Diğer eli belime kapandı, böylece beni tutuyordu. "Ben de seni seviyorum."

Bunu daha önce de söylemişti ama sanki ilk kez söylüyormuş gibi tepki verdim ve tepeden tırnağa sarsıldım.

"Bu nasıl oldu?" Fısıldadım. "Zamanın olmadığını sanıyordum."

"Yanılmışım," diye itiraf etti. "Belki de doğru kişinin gelmesini beklediğim için zamanım yoktu."

Bunu sormaya neredeyse çok korkuyordum. "Benim olduğuma emin misin?"

Şaşkın kahkahası gerginliği yarıp geçti ve elleri kayarak rahatça sırtımın alt kısmına yerleşti. "Evet Charlotte, sensin."

Onun kollarında olmak için sürekli bir özlem duyuyordum ama bunu fark etmemiştim.

Şu ana kadar, bunun için duyduğum acı geçene kadar.

Ağzı benimkinin üzerinde gezinerek öpücük tehdidinde bulundu. "Sormam gereken soru şu: Bana bir şans daha verebilir misin?"

Hayatım boyunca, bazen hak etmediğim halde bana şans üstüne şans verildi.

Bize ikinci bir şans vermek mi? Bu kolaydı.

Kelime dudaklarımdan döküldü. "Evet, elbette-"

Ağzı benimkinin üzerine kapandı ve öpücüğü o kadar sevgi doluydu ki dünya yeniden dönmeye başladı.

EPILOG

Noah

Tatlıları bitirdikten sonra Charlotte herkesin tabaklarını topladı ve mutfığa taşıdı. Annem yardım etmeyi teklif etti ama kız arkadaşım kibarca reddetti. Yemeklerin çoğunu annem yaptığı için olduğunu iddia etti ama ben gerçek nedeni biliyordum.

Herkes onun yolundan çekilse daha iyi olur.

Şükran Günü ziyafetimizi temizlerken hızlandırılmış çekim yapmak için kamerasını ve ışıklandırmasını çoktan hazırlamıştı.

Benim evimde düzenlemek en mantıklısıydı. Ailemin evi çok küçüktü çünkü iki kardeşim ve aileleri tatil için gelmişlerdi. On iki kişiydik ama en büyük yeğenim ergenlik çağındaydı ve en az üç kişiye yetecek kadar yemek yemişti. Yine de annem hazırlıklıydı, daha büyük porsiyonlar pişirmiş ve sadece onun için fazladan bir kutu kızılçık sosu getirmişti.

Yeni aldığım yemek masasında oturmuş, bir kulağım mutfakta ailemle hasret . Charlotte yardıma ihtiyacı olduğunda tek yapması gerekenin sormak olduğunu ve orada olacağımı biliyordu. Aksi takdirde çekimden uzak dururdum. Canlı yayınında kısa bir süre görünmem benim için fazlasıyla yeterliydi.

Şu anda ailemden uzaklaştığı için mutlu muydu? Herkesle tanışma faslı iyi geçmiş gibi görünüyordu ama küçük yeğenlerim gürültücüydü ve sınır tanımıyorlardı, açıkçası ailemin geri kalanı da öyleydi. Kısmen hayatımda çok az kız arkadaşım olduğu ve daha da azını 'eve' getirdiğim için kız arkadaşımdan çok etkilenmişlerdi.

Ama Charlotte aldırıyor gibiydi. Ne de olsa ilgiyle büyüyordu. Bulaşık makinesinin çalıştığını duyunca ayağa kalktım. "Biraz daha şarap isteyen var mı?"

Annem neredeyse boş olan bardağını kaldırdı. Başımı salladım ve kapı aralığında oyalanarak mutfığa doğru yürüdüm.

"Girmek için izin mi?" Alay ettim.

Charlotte kıkırdadı. "İzin verildi."

Tırnaklarını bozmak istemediği için dirseklerine kadar uzanan bir çift lastik eldiven giyerek adanın yanında durdu ve tezgahı silmek için bir sünger kullandı. Tencereler ve kesme bıçakları yanındaki bulaşık bezlerinin üzerinde istiflenmiş ve kurumaya bırakılmıştı.

Yaklaştığımı görmek için başını kaldırdığında, yüzünü parlak bir gülümseme ısıttı. Kahretsin, o cafcıflı sarı eldivenlerle bile o kadar güzeldi ki, içim sızladı.

"Yardıma ihtiyacın var mı?" Ben sordum.

Tavalara doğru başını salladı. "Bunları kurutmak ister misin?"

"Elbette." Uzun bir yol kat etmiş olmama rağmen, bu hâlâ üstesinden gelebileceğime inandığı birkaç görevden biriydi.

Temiz bir bulaşık bezi çıkardım ve işe koyuldum.

"Videoyu ne zaman yüklemeye hazır hale getirmeyi düşünüyorsun?" diye sordum. "Squarespace yayınlamadan önce onay istiyor." Geçen ay yüz bin aboneyi aştığından beri sponsorlukları önemli ölçüde artmıştı.

"En azından birkaç gün çünkü seslendirmeyi kaydetmem, düzenlemem gerekiyor ve dün yaptığım şeyleri yeniden çekebilirim. Sanırım daha iyisini yapabilirim." Lavaboya geldi, süngerini durularken yanımda durdu ve benden almamı istediği askıya koydu.

Charlotte artık benim çalışanım değildi. Bölümlere ayırarak harika bir iş çıkarmıştık ama o benim kız arkadaşımdı ve bunun için zamanı yoktu ve beni yeterince iyi eğitmişti. Ayrıca zaman burada olması, beni kontrol altında tutması ve içerik için benim yerimi kullanmaya devam etmesi de yardımcı oldu.

Temizlik yapmak umurumda değildi. Hatta bazen hoşuma bile giderdi - ama bunu ona asla itiraf etmezdim. Bittiğinde hissettiğim başarı duygusu, daha iyi bir düzen ve ruh halimi düzeltmesi hoşuma gidiyordu.

Neden daha önce böyle yaşamamıştım ki?

"Hatırlatsana," dedim, "yarın saat kaçta?" Çünkü Şükran Günü'nü onun ailesiyle birlikte ailesinin evinde geçirecektik.

"Annem üç dedi, demek ki yemek en az dörde kadar hazır olmayacak." Kendisiyle eğleniyordu ama bu eğlence kayboldu ve tamamen ciddileşti. "Ama üçte orada ol. Çünkü biri geç kaldığını söylerse çok kızıyor."

"Anladım." Kızartma tenceresinin içine yapışan su damlacıklarını sildim. "Yarın için gergin misin?"

Tereddüt etti ve sesi alçaldı. "Kulübe gitmek hakkında mı?"

Ne demek istediğini anlayınca içime bir sıcaklık yayıldı. Yarın akşam yemeğinden sonra Club Eros'a gitme planımız vardı.

Aşık olduğumuzdan beri başka kimseyle oynamamıştık. Son iki aydır sadece birlikte geçirdiğimiz zamanın tadını çıkarıyorduk. Başkalarıyla oynamak isteyip istemediğimizi tartıştık, ama oraya gittiğimizde nasıl hissettiğimize bakacaktık ve sadece ikimiz de ilgileniyorsak yapacaktık.

Bu ilk seferde sadece izlemekle yetinme ihtimalimiz çok yüksekti. Ne olursa olsun, gecenin çok eğlenceli olacağından emindim, ateşli olmasından bahsetmiyorum bile.

"Hayır," dedim, "ailenle tanışacağım kısmı kastetmiştim."

"Ah." Lavaboyu durularken bunu düşündü. "Hayır, bence seni sevecekler."

"Baban bile mi?" Bunu şaka olarak söyledim ama ciddiydim. Yardımını istediğim buluşmamızdan bu yana Ardy'yi sadece iki kez görmüştüm ve ikisi de çok garip geçmişti. Ama bana yola geleceğine dair güvence vermişti.

"Evet, babam bile." Aklına bir fikir geldi. "Ama belki biraz burbon getirirsin. Pahalı olanları sever."

Kıkırdadım. "Tabii ki öyle."

Ayak sesleri döşemeyi karıştırdı ve ikimiz de dönüp baktık.

Tyson benden sadece birkaç yaş büyüktü ve klasik ortanca çocuk sendromu vardı. Radarın altında uçmayı severdi. Buzdolabını açtı, bir kutu balkabağı turtası ve bir küvet Cool Whip aldı.

"Dostum," dedim. "Daha yeni tatlı yedik."

Omuz silkti. "Ne yaptığınızı görmek için buraya gönderildim. Annem şarabın durumunu öğrenmek istiyor."

Dolaptan bir tabak indirip çatal, kaşık ve bıçak bulmak için gümüş çekmecemi karıştırırken ona baktım. "Ona da turta getirmeni istedi mi?"

"Hayır, turta benim için." Kendine bir dilim kesti ve bıçağı tabağa aktarmak için kullandı, turta kabuğu kırıntıları tezgâhın üzerinde sıçradı. Cool Whip kutusunu açtı ve kaşıkla bir topak alıp turta diliminin üzerine koydu. "Burada olduğum sürece biraz alabileceğimi düşündüm."

Adada durmuş, yemek yerken tabağını tutan ve az önce temizlediği yeri kirleten Charlotte'un niyetli bakışlarının onu izlediğini hissettim. Ama hiçbir şey söylemedi, mükemmel gülümsemesini korudu. Bu bana, etrafındaki ev yanarken köpeğin masada oturup her şeyin yolunda olduğunu söylediği GIF'i düşündürdü.

"Siz ikiniz," dedi Tyson bir ağız dolusu yemekle, "oyun gecesine başlamaya hazır mısınız?"

Sesimdeki kızgınlığı zorla çıkardım. "Evet, bir dakika içinde işimiz bitecek."

Tabağı yere koymadan önce çatalla tabağı sıyrarak turtadan kalan her parçayı aldı. Kaşığı Cool Whip'in içinden çıkardı, küvetin kenarına vurdu ... ve kirli kaşığı lanet olası bir vahşi gibi tezgahın üzerine koydu.

Turtayı kesmek için kullandığı bıçakla da aynısını yaptı ve turta dolgusunu dikkatsizce taşın üzerine bulaştırdı.

Kardeşim onun keskin nefes alışını duymadı ya da omuzlarının nasıl gerildiğini fark etmedi.

"Gerçekten mi, Ty?" İçimi çektim.

"Ne?" Küvetin kapağını kapattı ve turtaları buzdolabına kaldırmadan önce plastik ambalajı tekrar yerine çekti.

"," diye homurdandım, kirli kaplarını tabağın üzerine yığabilmek için hızla adaya doğru ilerledim.

Tyson beni hayretle izledi. "Abi, sen ne zaman bu kadar temizlik manyağı oldun?"

Sorusu retorikti. Ya da belki de değildi, ama görmezden geldim. Charlotte yanıma geldi, tabağı aldı ve süngerle üzerindeki kırıntıları süpürdü.

"Teşekkürler," dedi ona.

Ona bir gülümseme gönderdi. "Beni çocukların masasına oturtmadığınız için teşekkürler."

Ciddiymiş gibi davrandı. "Bu konuda uzun bir tartışma yaptık ve bize katılman konusunda karar verici oy ben oldum." Başparmağını bana doğru salladı.

"Bu adamın buna karşı çıktığına inanabiliyor musun?"

Onun muhtemelen çekici olduğunu düşündüğü ama benim sinir bozucu bulduğum saçmalıklarına kıkırdadı. Bakışları bana kaydı ve "*Ondan hoşlanıyorum*" der gibi bir ifade takındı.

Ona olan kızgınlığım yok oldu. *Benim de.*

Gitmek için döndüğünde-

"Bir şey unutmadın mı?" Buzdolabını açtım ve ona bir şişe şarap uzattım.

O gittikten sonra, ben lavaboya ve kuruyan bulaşık yığınımına döndüm, o ise Tyson'ın az önce kullandığı parçaları elde yıkadı.

"Oyun gecesi mi?" diye sordu sessizce.

"Bu bir gelenek ve şimdiden özür dilemem gerekiyor. Ailem çok rekabetçidir, biraz iğrenç olabilirler."

Güldü. "Hepsinin kıcını tekmelediğim için şimdiden özür dilemeli miyim?"

"Kesinlikle. Buna bayılırlar."

Lastik eldivenlerinden birini çıkarmadan önce bir süre rahat bir sessizliğe gömüldük. Bunu telefonunun kilidini açabilmek ve kamerayı açabilmek için yapmıştı.

"Resim mi?" diye sordu, elindekini yukarıda ve belli bir açıyla tutarak.

Eğildim ve ekrana baktım, onun lastik eldiven giydiğini ve benim de omzuma atılmış bezle durduğumu gördüm. Parlak, mutlu gülümsemelerle bir arada duruyorduk ve sahnelenmiş gibi görünebilirdi, ama yüzlerimizdeki o sırtışlar?

Daha gerçekçi olamazlardı.

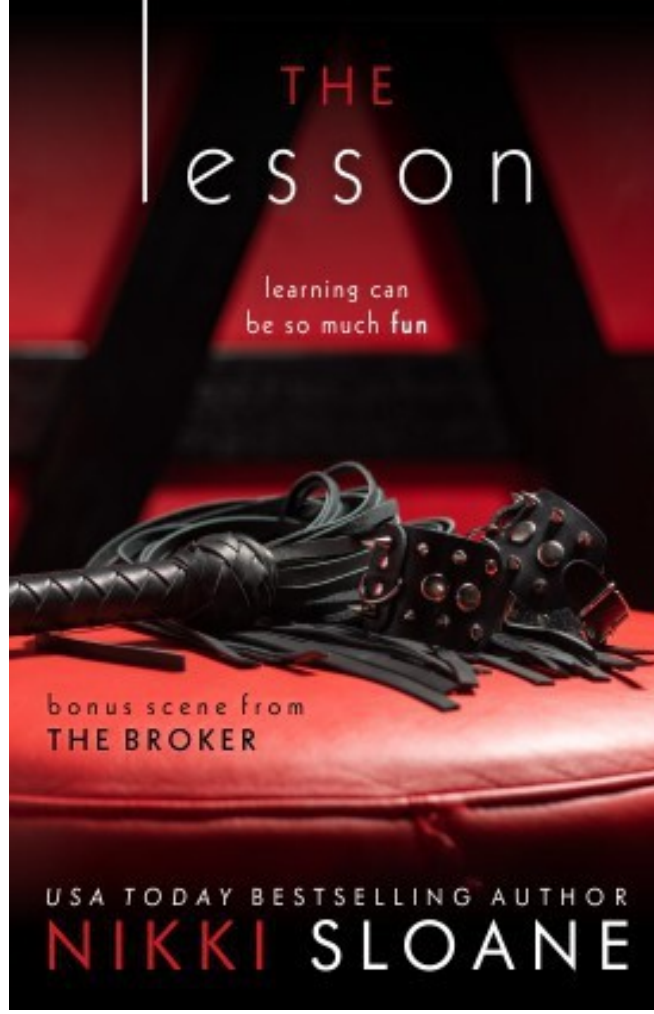
Böyle bir şeyi isteyebileceğimi hiç düşünmemiştim ama kahretsin, beni çok değiştirmişti. Ben de aynısını ona yapmıştım, değil mi? Sadece gelişen işiyle de değil. Birbirimizle daha iyi, daha bütün insanlar haline gelmiştik.

Diğer her şey mi? Bu sadece bir ikramiyeydi.

Çünkü birbirimize ihtiyacımız vardı.

...

THE BROKER'ı okuduğunuz için çok teşekkür ederiz!

Hayatınızda biraz **daha Charlotte ve Noah'a** mı ihtiyacınız var? (*Artı Clay, Travis ve Lilith*) [Mail listeme abone olun ve anında THE BROKER'dan THE LESSON adlı özel bonus sahne!](#)

(Bağlantı ile ilgili herhangi bir sorun yaşarsanız, lütfen bu QR kodunu kullanın).

Buharlı kitaplar hakkında konuşmak ister misiniz? Özel kitaplar ve sıcak okuma önerileri için Facebook okuyucu grubum [Nikki'nin Yaramaz Perileri'ne](#) katılabilirsiniz.

Okuduğunuz için çok teşekkür ederim. Eğer kitabı beğendiyseniz, lütfen yayılmasına yardımcı olun. Bir arkadaşınıza söyleyin, sosyal medyada paylaşın veya favori kitap sitesi. Yeni okuyucuların hikayelerimi bulmasını seviyorum ve yardımınız için minnettarım!

TEŞEKKÜRLER

Sonsuz desteği, harika fikirleri ve yazma sürecimin her zaman stresli teslim tarihleriyle sonuçlanmasına gösterdiği anlayış için eşim Nick'e teşekkür ederim. Her zaman olduğu gibi, bu kitap onsuz mümkün olmazdı.

Arkadaşım Aubrey Bondurant'a cesaretlendirmesi için teşekkür ederim. Her zaman içimi dökmemi dinlemek için yanımdaydı ve bir sahnede zorlandığımda her şeyi konuşmaya hazırды. Siperlerde benimle birlikte olacak daha iyi bir ortak isteyemezdim!

Sürekli yeniden yazımlarla ve Frankenstein'ın bir araya getirdiğı taslaklarla uğraşmak zorunda kalan editörüm Lori Whitwam'a teşekkür ederim. Bu sefer her şeyin ötesine geçtin ve sana minnettarım.

NIKKI'DEN DAHA FAZLASI

NASHVILLE MAHALLESİ

[Doktor Havuz](#)
[Çocuğu Mimar](#)
[Frat Çocuğu İyi](#)
[Kız](#)
[Komisyoncu](#)

GÖZBAĞI KULÜBÜ SERİSİ

[İki Kişi Gerekir](#)
[Üç Basit Kural Zor](#)
[Ders Üç Küçük Hata](#)
[Üç Kirli Sır](#)
[Üç Tatlı Hiçlik Üç Suçlu](#)
[Zevk Bir Kural Daha](#)
[Gözbağı Kulübü Koleksiyonu](#) - *Kitap 1-3 paketi*
[Gözbağının Altında](#) - *Roman Koleksiyonu*

SORDID SERİSİ

[Sordid](#)
[Torrid](#)
[Destroy](#)

İğrenç Düet

SPOR ROMANTİZMİ

Rekabet .

PİS ZENGİN AMERİKALILAR

Başlatma

Saplantı Aldatma

Kefaret Ayartma

NIKKI HAKKINDA

USA Today çoksatan yazarı Nikki Sloane, garsonluk, senaristlik ve balo salonu dans eğitimliği kariyerleri başarısız olduktan sonra grafik tasarım işine girdi. Şimdi tam zamanlı olarak yazıyor ve kocası, iki oğlu ve bir çift süper yıkıcı kedisiyle Nashville'de yaşıyor.

Dört kez Amerika Romantizm Yazarları RITA® & Vivian® Finalisti, Passionate Plume & HOLT Madalyonu sahibi, Goodreads Choice Ödülleri yarı finalisti ve insanların onun seksi kelimelerini okumaktan zevk almasından daha mutlu olamazdı.

www.NikkiSloane.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

